

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ

Μπορείτε νά μᾶς ρωτᾶτε...

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΑΝΥΠΟΜΟΝΟΝ : Μὲ καὶ ποια καθυστέρησι σας ἀπαντῶ γιατί παρὰ τὴν ἀνυπομονή σας πρέπει νὰ περιμένετε τὴ σειρά σας. Γιὰ τοὺς πέντε μεγάλους εὐεργέτας θὰ σᾶς ἀναφέρω τὰ δνόματά των, Ἀλέξανδρ, Σίνα Ζάππα, Ἀρσέν, Σὺν γροῦ, Βαρβάκη, Γεννάδι κλπ. Σεῖς βαδικογῆστε τοὺς. Τὸ ἔργο «Κρητικοὶ γάμοι» τὸ ἔγραψε ὁ Σπυρίδων Ζαμπέλιος στὴν ἀρχὴ ὡς ἱστορικὸ μυθιστόρημα τῆς ἐποχῆς τῆς ἐν Κρίτῃ Βενετοκρατίας. Γιὰ τὰ «Κούφια Καράβια» δὲν νομίζω δὲ πρέπει νὰ περιμένετε ἀπάντησι. Ἀδυνατῶ.

Γ. ΣΤΕΡΓΙΟΥ : Τὸ σταυρὸ λεβὸ σας καλῶ, ἀλλὰ δυστυχῶς ἀκατάλληλον. Συμφωνοῦμε βέβαια μαζί σας, ἀλλὰ δὲν θὰ ἦτο ὁρθὸν νὰ διδεται τάσον ἐν τόνος χρωματισμὸς. Κοιτάξτε ἀπὸ κατὰ ἄλλο. Σᾶς εὐχαριστῶ. Τὸ μουσικὸ πρόγραμμά ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν. Γιὰ τίς φωτογραφίες ποὺ ζητᾶτε θὰ ἐπιμεληθῶμε κάποιας ἐπιμελομένης.

ΤΑΙΓΗΝ ΜΗΛΙΟΤΑΚΗΝ : Τὰ ἐπὶ τῇ καὶ εὐχαριστῶ. Θὰ δημοσιεύσῃ. Ἡ διαφορά σας μὲ τὸν κ. Μελᾶ προέρχεται ἀπὸ τίς ἀρχαῖες ἰδέες τοῦ καθενὸς σας ὅσον ἀφορᾷ τὸ θέμα.

ΑΝΤ. ΜΑΛΛΑΝΔΡΙΝΟΝ : Τὸ παρόμοιόν σας εἶνε ἀπολύτως δικαιολογημένον. Τὸ διέβδασα τοὺς ἀρμόδιους μαζί μὲ τὸ δ. νομὰ σας καὶ τὴ διεύθυνσίν σας. Τέτοιαι ἀδικίαι γίνονται, βέβαια κατὰ κοινὸν τρόπον. Ἀλλὰ εἶνε ἀνάγκη νὰ καταπολεμῶνται, διότι δίδουν ἀφορμὰς σὲ εὐλόγια παρὰπνοια.

Κ. Κ. : Γιὰ τὸν καλλιτέστην ποὺ ζητᾶτε γράψτε «Θεοτόκον Κεντρικόν» πλοῖται Κολοκοτρώνη. Παιζεῖ στὸν θῖασο τοῦ θεάτορου.

ΒΕΤΑΝ ΟΡΛΩΦ : Οἱ δι. σ.κο, ποὺ ζητᾶτε περιλαμβανέται στὴν σειρά «Δίκαιον, στὴν τύχη». Εἶνε πολὺ φυσικόν, ὅπως κοπιολαβαίνετε ἀπὸ τὸν τίτλο τῆς ἐκπομπῆς ὅτι δὲν κρατεῖται σημεῖωσις γιὰ τὰ ποιούμενα. Διεβδίσαντες πάντας τὴν ἐπιθυμία σας στὸ «Ἰδρυμα τῆς Ραδιοφωνίας. Δὲν ξέρω ἀν θὰ μπορέσουν νὰ βροῦν τοὺς δι. σ.κοις. Ἀν καὶ θὰ σᾶς ξαναγράψω.

ΙΩΝΑ : Γράψτε στὴν διεύθυνσιν τοῦ Χάιντ-Πάρκ, Νέαν Ὑόρκην, Προτιμώτερον στὴν ἀγγλική. Ἀν δυσκολευθεῖτε καὶ ἐλλληνικά φαίνεται πὺς ὁ παρῶν σχετικὴ ὑπηρεσία μεταφράσεως. Δὲν ἔχει σημεῖωσις ἡ προσοχὴ τοῦ ἱδρύματος. Οἱ Ἀμερικανοὶ τὰ ἔχουν ἀπολοποιήσῃ αὐτά.

Ν. Σ. : Τὸ μοτίβο γιὰ τὸ ὁποῖον ἐνδιαφερέσθε εἶνε ἐπι.

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ—Σελὶς 2

Πόσες ἀπορίες δὲν δημιουργοῦνται στὴν καθημερινή σας ζωή! Πόσα ἐρωτήματα σταῖ ἀπορία σᾶς εἶνε δύσκολο νὰ δώσετε μιὰ ἀπάντησι! Ἀπὸ τὰ κοινώτερα ἕως τὰ πύθ περίπλοκα. Πόσοι π.χ. θὰ μπορέσουν εἶσαι προχέριως ν' ἀπαντήσουν εἰς τὸ ἐρώτημα: Πότε ἐγεννήθη ὁ Πρόεδρος Τσούμιν; ἢ στὸ ἄλλο ἐρώτημα: Πὺς θὰ βεβαίωμε ἕνα φόρεμα; ἢ πὺς μπορεῖτε νὰ ἀντιμετωπίσετε μιὰ δύσκολη περίστασι τῆς ζωῆς σας; Ὑπάρχουν ἀκόμη καὶ ἄλλα μυρολογικὰ ζητήματα ποὺ σᾶς ἀφοροῦν καὶ στὰ ὁποῖα εἶνε δύσκολο νὰ δώσετε μιὰ ὀρθὴ ἀπάντησι, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποῖαν θὰ κοινοποιεῖτε τὴ ζωὴ σας.

Σ' ἄλλα αὐτὰ θὰ ἔχετε μιὰ σωστὴ θετικὴ, συγκεκριμένη ἀπάντησι ἀπὸ τὴ στήλη αὐτῇ. Τίς ἀπαντήσεις θὰ πῆς ἔχετε ἀμέσως. Θὰ σᾶς τίς δίδῃ ὁ «Ἀγνώστος Χ...» ποὺ εἶνε σὲ θέση νὰ ἀπαντᾷ σὲ κάθε σας ἀπορία καὶ νὰ λύη κάθε σας πρόβλημα. Μὴ διαστάξετε λοιπὸν νὰ μᾶς γράψετε καὶ μὴ περιοριθεῖτε γιὰ κόνεμα σας θέμα, ἀκόμα καὶ πὺς μυστικὸ σας, ἀφοῦ μπορεῖτε νὰ γράψετε καὶ μὲ ψευδώνυμο. Κάθε βδομάδα ἡ Στὴλη αὐτῇ περιέχει τὰς ἀπαντήσεις στὰ ἐρωτήματα καὶ στὰς ἀπορίες σας. Εἶνε μιὰ πρωτοτυπία τοῦ πρώτου φορὰ ἐγκαινιάζεται σὲ ἑλληνικὸ περιοδικὸ καὶ ποὺ πρόκειται νὰ ἐντυπωσιάζῃ ἔλυν τὸν κόσμο, κάθε κοινωνικῆς τάξεως μικροῦς καὶ μεγάλους. Θὰ μᾶς γράψετε εἰς τὴν διεύθυνσίν μας (Περιοδικὸν «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ», Λεωφόρος 6) καὶ θὰ ἔχετε στὸ ἐπόμενο τεῦχος τὴν ἀπάντησι, σωστὴ, κοπιοληπτική.

λογη ἀπὸ διάφορα μπαλέτα. Τὸ μοτίβο ποὺ προτάσσεται καὶ ἐπεται τὸν μουσικὸν πορτραῖτον εἶνε ἀπὸ μιὰ σύνθεσι ποὺ τιτλοφορεῖται «Κοῦφοι - κοινώτατος».

ΣΥΡΙΑΝΟΝ : Μᾶς εὐχαριστοῦν ἐξαιρετικὰ οἱ παρατηρήσεις σας. Εἶνε ὅλες λογικαῖ, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν μερικὰς προσκοποῦν ἢ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τεχνικὸς λόγους. Σὲ μερικὰς, βέβαια, ἔχετε κατὰ ἀδελφότητα, ἐμεῖς ὅμως τίς δεχόμεστε ὡς ἀδελφωσι ἐνδιαφέροντος ἢ νὰ ἐξαιρετικὰ προσεκτικὸ καὶ καλοκαρδικοῦ ἀνθρώπου. Γι' αὐτὸ καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε. Καὶ ἐπὶ πλεόν μπορεῖτε νὰ μᾶς γράψετε ὅσο συχνότερα μπορεῖτε, γιὰ κάθε τι ποὺ ὑποτίππει στὴν ἀντίληψίν σας.

Σ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ : Καλὸς ὁ ὑποδείξε σας. Οἱ διαφωμίσεις ἀποτελοῦν μέρος τῆς ὄλης. Στεῖλτε σκίτσα νὰ τὰ δῶ καὶ θὰ σᾶς πῶ τὴ γνώμην μου.

ΛΕΩΝ : Ὁ ἀριθμὸς τοῦ τηλεφώνου μας εἶνε γραμμένος στὴν 3ην σελίδα τοῦ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ». Ἡ λέξις «σάτιρα», γράφεται μὲ γράμμα Ἡ ἀρχαῖα γράφῃ εἶνε μὲ ὤμφον. Γιὰ τίς γελοιογραφίες συμβαίνει τὸ ἀντίθετο ἀπὸ αὐτὸ ποὺ φαντάζεσθε ἢ εἶνε ὀπλὴ σύμπτωσης. Ἡ σύστασις σας γιὰ τὸ ἐροτολόγιο μελετᾶται καὶ μάλιστα πολὺ εὐπρότερον. Γιὰ τὸ δοκιμώγιον ὑπάρχει ἡ διαφορά τὸν ἀντιλήψαν. Περί ραδιοτηλενίας θὰ ὑπάρξουν προσεχῶς περισσότεραι πληροφορίες.

ΑΓΝΩΣΤΗ ΚΟΝΤΡΑΛΤΑ : Νὰ φέρετε τὰ περιοδικὰ νὰ σφραγίσουμε τὰ δελτία χωρὶς νὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ τὰ κόψετε. Γιὰ τὸ δελτάρ ἐρωτημὰ σας πρέπει νὰ ἀπευθυνθεῖτε σὲ εἰδικόν. Μπορεῖ ἐνῶ νὰ σᾶς δώσω καμιά δοφομένη συνταγὴ πὺς νὰ μὴ παρῶνται στὰ μοτίβὰ σας καὶ εἶσαι νὰ ἔχετε ἀσχημα ἀποτελέσματα. Ὁ εἰδικὸς ὅμως θὰ ἐξετάσῃ τὴν κατάσταση σας καὶ θὰ σᾶς συμ.

βαλεῖται ὑπεύθυνος.

Ν. ΠΑΤΡΟΝ : Οἱ μεγαλύτερες ἐφημερίδες τῆς Νέας Ὑόρκης εἶνε:

«N. York Times» καὶ «Herald Tribune».

Γράψτε μὲ διεύθυνσιν τὴ Ν. Ὑόρκην, χωρὶς ὅλην σύστασι. Ὅσο γιὰ τὰ περιοδικὰ πρέπει νὰ σᾶς πληροφορήσω πὺς στὴ Νέα Ὑόρκη ἀδίδονται χιλιάδες καὶ ὅλα μεγάλης καλοκαρδίας. Θέλω νὰ μὲς καθορίσετε τὸν τύπον τοῦ περιοδικοῦ. Π.χ. καλλιτεχνικὸ πολιτικὸ, οικονομικὸ, ποιητικὸ ὅλη κλπ. Θὰ σάξοντες ἐννοεῖται εὐχαριστῶ.

ΠΙΤΣΑΝ ΑΓΛΑΪΝΟΥ : Γιὰ τὸν διαγωνισμὸ φωνητικῶν ταλέντων δὲν εἶνε ἀπαραίτητος ἡ θεωρητικὴ μόρφωσις. Αὐτὴ ἔρχεται κατόπιν. Θὰ φροντίσου με γιὰ τὴ φωτογραφία.

ΓΕΩΡ. ΧΑΡΙΤΑΚΗΝ : Ἐλθόντες ὑπὸ ψήφιν καὶ τὸ χεῖρ γράφο καὶ ἡ παρὰλυσή σας. **Γ. ΛΙΒΑΝΟΝ (Βόλον) :** Σᾶς ἀπευθύνωσαν πρὸ ἡμερῶν.

ΚΑΛΛΙΟΠΗΝ ΛΙΑΚΑΚΟΥ : Ἐλήφθη καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε. Ἀλλὰ τε ἡ ὑπογραφή σας καὶ οἱ ἱκανότητές σας δὲν εἶνε ἀγνωσταις οὔπως Ἑλληνας ἀναγνωσταις.

ΠΟΝΕΜΕΝΗΝ Μ. Ί. : Προσπαθήστε νὰ ἐξακριβώσετε τίς διαθέσεις του καὶ ἐπιμελῶνται. Ἀν ὑπάρχῃ ἀνταποκρίσεις καὶ ἐλλληνικήν θὰ τὸ μάβετε εὐκολά. Μὴ ἐκδηλώνετε σὲ κάθε περίστασι ὅλο σας τὸ αἰσθημα.

ΕΡΡΟΛ ΦΛΥΝΝ : Τὸ σφάλμα σας ἦταν τὰ γράμματα καὶ τὸ καμνηγνὸ. Σ' αὐτὰ τὰ ζητήματα χρειάζεται συγκρατημὸς. Ἡ περιπτώσις σας εἶνε κλασσικὴ. Νὰ κρατήσετε ἀξιοπρέπεια καὶ ἐπιφυλακτικότητα. Ἀλλὰς τε τὸ καταλόβετε καὶ μόνος σας καὶ στὸ τέλος ἀτηρήσατε αὐτὴ τὴ στάσι. Θὰ ἔχετε ἀποτελέσματα.

ΓΕΝΝΑΙΟΝ 24 : Ἐχετε κά. νει, καλὰ μυρολογικὰς διαπιστώσεις. Ἐάν ἐπιμελῶνται καὶ δώσετε δείγματα τῆς εἰλικρι.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

μείας σας, ἀσφαλῶς θὰ κερδίσε. Πάντως, χρειάζονται σταθερότης καὶ καλὸς καὶ ἐπιδέξιος χειρισμὸς σ' αὐτὰ τὰ ζητήματα. Εἰμαι πρόθυμος νὰ ἀποπνεύθω ἐν μὲς βουλογώματε. **ΜΑΙΡΗΝ ΚΟΥΜΛΙΔΟΥ (Σιδηρόκαστρον) :** Εἶνε εἰλλογες οἱ ἀνησυχίες σας καὶ τίς συμμερίζομαι. Ἡ μὴν λύσις εἶνε νὰ πᾶτε στὴ Θεσσαλονικίαν. Ὡς θὰ εἰδωπονηθῇ. Στεῖλτε μᾶς τὰ 10 δελτία συμμετοχῆς καὶ θὰ φροντίσουμε. Ὅσο γιὰ τὰ τραγούδια, αὐτὰ θὰ εἶνε τῆς ἀδελφότης τοῦ διαγωνισμοῦ. Οἱ ἐξετάσται δὲ εἶνε σὲ θέση νὰ κρίνουν τίς φωνητικὰς ἱκανότητές.

ΚΑΙΤΗΝ ΣΒΟΡΩΝΟΥ : Σᾶς εὐχαριστοῦμε καὶ περιμελῶμε. **ΛΑΦΟΝΣ ΔΕΛΗΝ (Μυτιλήνην) :** Σωστής ὁ παρατηρήσεις σας. Τίς διεβδίσαν στὸς ἀρμόδιους. Χρειάζεται προσοχὴ εἰς ἐκ μέρους μας γιὰ νὰ μεταβδίσουμε καταστάσεις καὶ νοσηρότητες. Πάντως κόνεμε ὅτι μποροῦμε. Καὶ ἡ τελευταία σύστασις σας ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν.

ΠΟΝΕΜΕΝΗΝ ΥΠΑΡΙΞΙΝ (Μυτιλήνην) : Διεβδίσθη εἰς ἱστὸν Δελφικὸν ὅπως θὰ γνωματεύσῃ σχετικῶς.

Γ. Κ. ΣΥΡΟΝ : Στοιχεῖται πραγματικῶς ἡλεκτρολογίας καὶ ἀσφαλιστοῦ παρεχόμεναι. Τώρα ἀπὸ τὴ στήλη αὐτῇ θὰ γίνετῃ ραδιο-ἐκπομπή. Ἐμπόκο. Μὲν νὰ ὑπονοσηθῇ. Ἡ κεραία δὲν θὰ εἶναι μεγαλύτερη τὸν 30 καὶ μικρότερη τὸν 20 μέτρων. Τὸ χάλκινο πολυδύναμο κλῆμα εἶναι καταλλήλότερον. Τὸ σφιδερνὸν ἀποκρίεται. Γιὰ θινδνὸ σκετικὸ μὲ τὴ ραδιοφωνία ποὺ μὲς ρωτᾶτε σᾶς συγιστοῦμε τὸ μωρὸ ἑλληνοτὸ βιβλίο «Στοιχεῖα Ραδιοφωνίας» τοῦ Κ. Ε. Μπαλκίκα Ἐρρατοῦς 8 Ἀθῆνας ποὺ μπορεῖ μὲ σᾶς τὸ στέλναι ὁ συγγραφεὺς του συστημένον ἀπὸ 80κ. 4.000 συμπεριλαμβανομένων ἐνὶ ταχυδρομικῶν.

ΔΙΕ ΝΟΥΛΙ ΣΠ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ : Ὁ σταθμὸς τοῦ ἡμερημῶντος εἶναι στὴν Ἐλβετία. Ἐπιστῶμε, στὰ 539 μ. Εἶναι ὅπως θὰ εἰδῃτε δυνατὸς σταθμὸς, γιὰτὶ ἡ ἱσχύς του ἐπὶ κεραίας εἶναι 1000 κλινδὰτ.

Ι. ΜΥΚΟΝΙΑΤΗΝ : Γιὰ νὰ προστεθῇ καὶ μεγάλωνο θὰ χρειασθῇ νὰ αὐξηθῇ τὸ ρεῖμα στὸ ραδιοφώνον σας. Δὲν ξέρουμε τὴ συσκευή σας, πιθανῶς ὁ μὲς θὰ χρειασθῇ καὶ ἡ προσθήκη μίγξις τοῦλάχιστον λάμπας. Αὐτὸ θὰ σᾶς τὸ πῶν ἐκεῖ ἀπὸ ὅπου ἀγοράσατε τὴ συσκευή. Γιὰ τὰς ἀπορρυπτικὰς κλῖσεις γιὰ τὸ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» σᾶς εὐχαριστῶ θερμὰ.

Ν. ΕΛΚΟΥΣΤΟΝ : Τὰ δελτία σας ἐλήφθησαν καὶ θὰ εἰδοποιηθῇ σχετικῶς.

ΕΤΟΣ Α' - ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 12
ΑΘΗΝΑΙ, 14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1946

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ

Διεύθυνσις Σύνταξης
ΣΠ. ΜΕΤΑΞΑΣ - Π. ΤΡΟΥΜΑΝΙΔΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΜΕ ΕΙΔΙΚΑΣ ΣΕΛΙΔΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ
ΘΕΣ ΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ὁδὸς Λεωφόρος 6. Ἀριθ. τηλ. 33 209 ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἔτησ. 38.000. Ἐξ.20 000.Τρίμ. 10.000 ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 475.800

ΓΙΑΝ ΣΜΑΤΣ

ΤΟΥ Κ. Ν. ΜΠΑΛΑΤΖΗ - ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Εἶχε τὴν εὐτυχίαν ἡ Ἑλλάς νὰ ἀποκτήσῃ πολλοὺς καὶ πολυτίμους φίλους κατὰ τὰς δώδεκα δεκαετίαι τοῦ ἐλευθέρου βίου της. Εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ συναντήσῃ εἰς τὸν δύσκολον δρόμον τῆς ἰσχυροῦς πολιτικῆς ἀνδραγαγίας κοσμοῦ κύρους, οἱ ὁποῖοι μὲ κίνητρον τὴν ἀγάπην των πρὸς τὴν Πατρίδα μας, ἔθεσαν εἰς τὴν διάθεσίν της τὴν ἰσχύν των, τὰς διπλωματικὰς τὴν ἱκανότητάς, τὴν μεγαλὴν ἐμπειρίαν των ἐπὶ τῆς διεθνούς Κοινῆς Γνώμης, τὴν ὁποῖαν πολλάκις μετέφεραν εἰς συνήγορον αὐτῆς ἡ ἐκείνης τῆς ἑλληνικῆς προσπάθειας, εἴτε ἐνὸς τοῦ εἰρηνηκῆς. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ποὺ ὑψώθῃ εἰς τὸ Ναύπλιον, — τὰς πρώτας μετὰ τὴν Ἀπελευθέρωσιν ἡμέρας, — τὸ Μνημεῖον τῆς Εὐγνωμοσύνης τοῦ ἔθνους πρὸς τοὺς Ἀθανάτους Ἑκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐγκατέλειπον τὰς μακρινὰς τὴν πατρίδας διὰ νὰ προσφέρουν τὸ αἷμα των εἰς τὴν ἀγωνισμένην Ἑλλάδα, μέχρι σήμερον δὲν ὑπάρχει σελίς τῆς ἱστορίας μας χωρὶς νὰ ἀναφέρῃ καὶ ἕνα ὄνομα μεγάλου Φιλελλήνου ἐμπρηστηκαντος κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον τὴν Πατρίδα μας, τῆς ὁποίας κάθε ἡμέρα ἦτο καὶ εἶνε ἀγών. Ποῖος εἶνε δυνατόν νὰ ἀμφισβήτησῃ ὅτι μέσα εἰς τὸν Κατάλογον αὐτῶν τῶν μεγάλων Φίλων μας, δὲν ξεχωρίζει καὶ δὲν ὑπερέχει τὸ ὄνομα τοῦ ΓΙΑΝ ΣΜΑΤΣ;

Ἡ γένεσις ἐνὸς λαοῦ ὀκτὼ ἑκατομμυρίων, ἀποδείξαντος εἰς μακροῦς ἀγῶνας τὴν ἀτίθησιν ἀγάπην του πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς Ἑλευθερίας, ἀναλώσας ὁ ἴδιος τὴν ζωὴν του ὁλόκληρον εἰς ἀγῶνας ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ συνεχίζων τὰς ἀκόμῃ εἰς βαθὺ γῆρας τοὺς ἰδίους ἀγῶνας, ὁ πρωτοπόρος τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Ἐνῶσεως Γιάν Σμάτς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μείνῃ ἀσυγκίνητος ἀπὸ τὸν τελευταῖον ὑπὲρ τῆς Ἑλευθερίας, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Τιμῆς ἀγῶνα τῆς Πατρίδος μας. Ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 ἡ φωνὴ τοῦ Γιάν Σμάτς ἀκούεται, συνεχῶς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

Συγκρίνῃ τὴν πατρίδα του καὶ τὴν κινεῖ εἰς σταυροφορίαν ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος. Συγκινεῖ τὴν Αὐτοκρατορίαν καὶ τὴν κινεῖ εἰς ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλειτέραν βοήθειαν διὰ τὴν Ἑλλάδα. Γίνεται ὁ ἐμπνευσμένος ἡμνητῆς τοῦ νεωτέρου ἑλληνικοῦ θαύματος! Πρωτοστατεῖ εἰς ὅτι βοήθει τοὺς Νικητὰς τοῦ 1940—1941. Καὶ σταν τὰ ἐνδοξα λείψανα τοῦ ἀδαμάστου ἑλληνικοῦ θάρρους προσφεύγουν εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Ἀφρικανικῆς Ἠπείρου διὰ νὰ συνεχίσουν ἐκεῖθεν τὸν ἀγῶνα, ἡ πλουσία καὶ μεγάλη Χώρα τοῦ Γιάν Σμάτς ἀνοίγει τὰς ἀγκάλας της διὰ νὰ περιβάλῃ ὅτι ἑλληνικόν! Χιλιάδες Ἑλλήνων προσφύγων εὐρίσκουν ἐκεῖ φιλόξενον στέγην, καὶ ἑκατοντάδες Νέων Ἑλλήνων ἐκπαιδεύονται ἐκεῖ εἰς τὴν ἐπὶ ταύτῃ ἰδρυθεῖσαν Ἀεροπορικὴν Σχολήν, διὰ νὰ διεκδύσων ἀργότερον ἀπὸ τοὺς αἰθέρας τὴν ἑλληνικὴν ἑλευθερίαν, ἐνῶ μίᾳ ἄλλῃ σταυροφορίᾳ, ἀπὸ τὸν γηραιὸν Στρατάρχην κινήσει, παρέχει εἰς τὸ ἔθνος τὰ οικονομικὰ μέσα τῆς συνεχίσεως τοῦ ἀγῶνος καὶ τῆς περιθάλψεως τῶν θυμάτων του. Καὶ σταν, ὕστερα ἀπὸ ἑτὴ σκληρὰς προσπάθειας καὶ ἐπὶ σκληρότεραις δοκιμασίαις ἡ Ἑλευθερία ἐπανήλθεν εἰς τὴν γῆν ἡ ὁποία τὴν ἔγγεντο, καὶ σταν νικηταὶ οἱ ἑως τότε συμμαχικαὶ τῆς ἑσκαψαν εἰς τὸ δύσκολον ἔργον τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν λογαριασμῶν τοῦ Πολέμου, ἡ φωνὴ τοῦ Γιάν Σμάτς ἠκούσθη καὶ πάλιν, καὶ ἀκούεται ἀκόμη, σθεναρὰ, ὑπερμαχος τῶν ἀπαράγραπτον Δικαίων τῆς Ἑλλάδος μας!

— Καλὰς ἤλας! Γιάν Σμάτς, εἰς τὴν Πατρίδα μας, τὴν Πατρίδα σου! Ἡ Χώρα μας, ποὺ ἀνέδειξεν εἰς Θεότῃ τὴν φιλοφρονίαν καὶ τὴν ἀνέβηκεν εἰς τὴν προστασίαν τοῦ Πρώτου τῶν Ὀλυμπίων, τοῦ «Πατρὸς πάντων», δὲν παρέσχε ποτὲ ἄλλοτε τὴν φιλοφρονίαν της μὲ τὸσπν ἐγκαρδιότητα, μὲ τὸσπν ἀγάπην, μὲ τὸσπν εὐγνωμοσύνην, μὲ ἄσπν πρὸς Σέ!

Ν. ΜΠΑΛΑΤΖΗΣ - ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ

Υπουργὸς Ἐπιδρομῶν, Πληροφορικῶν Μελετῶν

ΚΟΛΗΜΕΤΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ 1. Τῆς 16.8.85

ΗΜΕΡΟΜ. 39575

ΑΡΙΘ. 39575

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΑ

Οἱ ἐχθροὶ τῆς γυναίκας

ΤΟΥ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΡΓΙΑΤΟΥ ΜΑΣ ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ

Ἡμουν, αὐτὸ τ' ἀπόγεμα, ὁ μόνος ἀντρας ἀνάμεσα σὲ μελίσσι κυριῶν. Τασὶ ἀποκλειστικὰ γυναίκεῖ (ὕπαρ- κλυσιν καὶ τέτοια) ὅπου βρέθη κα ἐντέλεις τυχαῖα παρεί- σακτος ἀκούσιος. Ὡστόσο ἡ χαριτωμένη συνέλειψη, ποὺ ἀντιπροσώπευε ὅλες τίς ἐρωτεύσιμες ἡλικίας, προκειμέ- νου νὰ συζητήσῃ τὰ ὑψηλὰ συμπερόντα της, δὲν μ' ἐβε- ὠρσε ἀνεπιθύμητο.

— Ἀς ὑπάρχῃ παιδιὰ μου — εἶπε ἡ πὺς ἐμπειρὴ ἀπ' ὅλες, ὠριμὴ κυρία, μὲ θρυλικὸ παρελθόν—κι' ἔνας ἐπίσημος ἀτακουστής τοῦ ἄλλου φύλου. Ἰσως μίᾳ μέρα χρησιμεύσῃ γιὰ εἰσηγητῆς τῶν ζητημάτων μας στὴν ἀνδρική μασωνία!

Τὸ θέμα ποὺ εἶχανε βάλει στὴν ἡμερησία διάταξι, μὲ φάνηκε ἀμέσως περίεργον. — Οἱ ἐχθροὶ μας καὶ τὰ μέσα τῆς αἰώνης μας. Ἀμέσως ἔθερα ριζικὴ ἐστῆσι:

— Τὸ θέμα σας εἶνε ἀπολύτως ἀνύπαρκτο. Δὲν ὑπάρχουν ἐχθροὶ τῶν γυναικῶν. Γιὰ τὸ μεγαλύτερον μισογύν τῆς ἀρχαϊότητος, τὸν Εὐριπίδην, ἐλέχθη αὐτὸ τὸ ἀληθέστατο. Ὅτι κακο- μεταχειρίζονταν τίς γυναῖκες στὶς τραγωδίαις του, γιὰ νὰ τίς λατρεύει καλλίτερα στὸν κατάναν. Ποῖος νὰ ἐχθρευθῇ τὴν γυναῖκα, τὴν ὑπέρτα του, τὴν ἀδελφὴ του, τὴν ἀγαπη- μένην του ἢ τὴν συντροφὸς του; Καμιά ἐξυπνὴ γυναῖκα δὲ γελιέται ποτὲ ἀπὸ τίς ἐκδη- λώσεις τοῦ ἀνδρικοῦ μίσους. Εἶνε κι' αὐτὸ ἀγάπη, ἐνι- σμένη. Μὲ δυὸ λόγια:

— Ἀν ὑπάρχῃ ἐχθρὸς τῆς γυναικῆς, αὐτὸς εἶνε ἡ... ἄλ- λη γυναῖκα.

— Εἰσαστε, βλέπω.—Εἶ- πε γελάντος ἡ ὠριμὴ κυρία, ποὺ εἶχε τὸν ἀέρα τῆς προέ- δρου—πρώτης τάξεως... ἀ- μελέτητος! Ὑπάρχουν πολλοὶ καὶ δυνατοὶ ἐχθροὶ τῆς γυναίκας. Καὶ θὰ

Εἰς τὸ ἐξοφλῶ
Ἡ καλλιτέχνης τοῦ Χάλ- λουσαν ΛΟΥΣΙ Λ Μ Π Ω Λ Α πραγματικὴ ἀποκαλύψις τοῦ ἀμερικανικοῦ Κινηματογράφου.

τοὺς ἀκούσετε ἀμέσως μὲ τὴ σειρά τους.

Γύρισε πρὸς τὸ μέρος μίας κυρίας μὲ τσαλακμέ- νο πρόσωπο καὶ ὕφος κουρα- σμένον.

— Θέλεις, Τάτια, νὰ πῆς ἐσὺ ποῖος εἶνε ὁ μεγαλειέ- ρος ἐχθρὸς τῆς γυναίκας; Νὰ ἰδοῦμε θὰ τὸ πετύχῃς.

— Ἐλάτε τώρα—ἀποκρί- θηκε ἡ κυρία—τὸν ξαίρουσε ὅλες μας, νομίζω. Ὁ μεγα- λύτερος ὁ πὺς ἀμελίκτος ἐ- γχρὸς μας ἀδυσώπητος κι' ἀκαταγώνιστος, εἶνε ὁ Χρό- νος!

— Ὅλες τὴν κοίτα

Εξελίχθηκε λογοτέχνης

ΠΡΙΝ ΑΠΟ 30 ΧΡΟΝΙΑ

Από τη ζωή του χωριού

Το δαιμόνιο

Είς το εἴμορφο καὶ γελαστό χωριὸ τῆς Ἀττικῆς, πού ἔμενε κάμποσο καιρὸ ἓνα καλοκαίρι, ἡ ζωὴ κυλοῦσε τόσο ἀπλόγικῃ καὶ πρωτογενεῖ, πού, ἂν καὶ ἦταν σχεδὸν εἰς τὰ πρόθυρα τῶν Ἀθηνῶν, θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἀπέχει χιλιάδες μίλια μακριὰ ἀπὸ τὸ κέντρον. Τόσο πολὺ τὸ εἶχε ξεχάσει ὁ πολιτὶ σμῆς καὶ δὲν ἤξευρε νὰ τὸ ἐξημερώσῃ. Περνοῦσε μονάχα ἀπ' ἔξω πρωτ-βράδυ παρακάτω ἦσαν ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ—σφύριζε, κἀπνίκε καὶ βοοηθοκοποῦσε, τὴ νύκτα μάλιστ' αὖν δρόκοντος τῆς μυθολογίας μὲ τὰ δυὸ φοτερά του μὰ τὰ ἀλλὰ χωρὶς νὰ τὸ ἐγγίσῃ, χωρὶς φαίνεται—νὰ τὸ πολυπροσέξῃ. Καὶ ἔτσι, τὸ εἴμορφο καὶ κατοπράσινο χωριό, ἡ ταν βυθισμένο στ' ἀμυγδαλὶ καὶ στὴ γαλήνη μιᾶς νάρκης πνευματικῆς, πού, μὲ τὴν ἀλήθεια,

τὸ βάσανο. Ἐρχεται μιὰ στιγμὴ, πού αὐτὸς ὁ ἄλλος δὲ βρίσκεται. Μιὰ γρηῃ ξαίρω, ἐγὼ τοῦλάχιστον, ἓνα ἐρείπιο, πού κατορθώνει νάχη πάντα θαυμαστάς—τὴν Ἀκρόπολιν.

Μὴν κάνεις πνεῦμα—ἐξανέστη μιὰ ἄλλη. Πρῶτα γερνάει κανεὶς μέσα του κι' ὑστερα ἀπ' ἔξω. Ἐγὼ εἶμαι μὲ τὴ γνῶμην τῆς. Ποτὲ δὲ θὰ ἐπιτρέψω στὸν ἐαυτὸ μου καμμιὰ ἐγκατάλειψιν. Θὰ κρατῶ στίς ἐπάλξεις ὅσο μπορῶ.

Τὶς ξαίρουμε αὐτὲς τὶς ἐπάλξεις !...—φώναζε μιὰ νέα κυρία, γελάντας—βλέπου με αὐτὲς, πού παίρνουν τὴ κάτω βόλτα ν' ἀρχίζουν τὰ χτυπητὰ χρώματα τὸν ἀπεγνωσμένο σημασιοτολισμὸν νὰ γίνονται προκλητικέες, νὰ κάνουν τὶς μπεμπέκες... Ὁ καλλίτερος τρόπος νὰ πολεμῇ ὁ χρόνος, ὁ μεγάλος αὐτὸς ἐχθρὸς μας εἶνε, νομίζω, ἡ εὐλικρινής... ὑποταγὴ στίς συνέπειές του! Ἀφήστε τὰ μαλλιά σας ἡσυχά ἀπὸ βαφές τὸ δέρμα σας μακριὰ ἀπὸ φάρμακα καὶ πάρτε μ' ἀπόφασιν τὸ ὕψος τῆς ηλικίας σας... τὸ καλὸ πού σας θέλω !... Γιατὶ μετὰ τὸ χρόνον, ἕνας δευτερογενὲς μενάλος ἐχθρὸς εἶνε νὰ θέλωμε νὰ τὸν διαψεύσουμε... δηλαδή, τὸ γελοῖον...

Ἀλλὰ δὲν τελείωσα τὰ πρακτικά. Ἡ συνέλευσις συζήτησε καὶ γιὰ πολλοὺς ἄλλους ἐχθροὺς τῶν γυναικῶν. Θὰ χρειασθῇ ἴσως νὰ ἐπαγέλθω.

ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελὶς 4

δὲν ξέρω ἂν ἔπρεπε νὰ τὴν ἐλπεινολογήσῃ κανεὶς ἢ νὰ τὴν ζηλεύσῃ.

Ἡ σπιτονοικοκυρὰ μου πού ἔμενε στὸ χαμόγειο πάτωμα, αὐτὴ κι' ὁ ἄνδρας τῆς, χωρὶς παιδιὰ, χωρὶς σκυλιὰ πού λείπει ὁ λόγος, ἦσαν τύπος πονηρῆς καὶ κουρκουσιούρας χωρικής. Αἰώνως τὰ ἔβαζε μὲ τὶς ἄλλες τὶς γειτόνισσες, κοντινὲς ἢ μακρινές. Ἡ μιὰ τῆς μύριζε, ἡ ἄλλη τῆς βρωμοῦσε, τὴν παρακάτω δὲν τὴν χώνευε. Γιὰ τὸν καθένα: ἄνδρα, γυναῖκα, παλληκάρη, κορίτσι, θαύρισκε νὰ τῇ κάποιον κουσοῦρι. Ἐτρώγετο μὲ τὰ δυὸ ροῦχα τῆς. Διαρκῶς εἶχε τὰ νύχτα τῆς τῆς γκρινιῆς τῆς, τὶς παροξενιές τῆς. Ὁ ἄνδρας τῆς, ἔξωτρός, ἔλειπε συχνά ἀπ' τὸ πρῶτο στὰ χωράφια καὶ στὰ ἀμπέλια του. Καὶ αὖν γύριζε τὸ βράδυ κατὰ κοπὸς ἔπεφτε κι' αὐτὸς στὸ στόμα τῆς Ἀσπίδος, τῆς γυναικὸς του.

—Βρὲ γυναῖκα τῆς ἔλεγε καμμιὰ φορὰ, δὲν συμμαθεῖς καὶ λιγάκι τὴ γλώσσα σου;

—Γιὰ νὰ σοῦ πῶ! τοῦ ἀγριομιλοῦσε ἐκεῖνη. Κιττάδε καλά, γιὰ θὰ με πιάσουν πάλιν τὰ νευρικά μου. Αἶ, πού στὸ λέω!

Κ' ἐκεῖνος ἐκλείνε τὸ στόμα του. Ἐκάνε ἀπομονή, ὅπως ἔλεγε, καὶ ἐκιννοῦσε στὴ τοβερνίτσα τοῦ χωριοῦ νὰ τραβήξῃ κανὴν ρετινιὰτο νὰ πᾶν τὰ φαρμάκια κάτω.

Ἐνα Σάββατο πρῶτ' ξαφνίζονται ἀπὸ φωνὲς στριγγές, αὖν νύσφαξαν καμμιὰ ἀγελάδα. Ἡ ταν ἡ Ἀσπίς. Ποιὰ ἄλλη; Μὲ κάποιον εἶχε μαλώσει, ἐκεῖ κοντὰ ἄλλαξε μαζί τῆς χοῦδρὰ καὶ πικρὰ λόγια καὶ τόσο συγγύστηκε πού τὴν ἐπίασαν τὰ νευρικά τῆς. Ἐπεσε κάτω σπαρταρώντας, χτυποῦσε τὰ χέρια τῆς, φώναζε μούγκριζε ἄφριζε, καὶ στὸ τέλος λιποθύμησε ἀλαλόφωνη.

—Μπρὲ, γιὰ τὸ Θεό! Τρεχὰ τε καὶ θὰ τὰ τινάξῃ ἡ κακομοίρα.

Πετάχθηκα κ' ἐγὼ κάτω, νὰ δώσω νεῖρα βοηθείας. Ἐτρεσαν ἀπὸ τριγύρω κ' ἡ γειτόνισσες. Ἡ μιὰ ζήτησε νὰ τὴν ἐξελίγῃ θυμῶς μὲ ξεῖδι. Ἀλλὰ τῆς ἔτριψε τὰ χέρια. Ἀλλὰ τῆς ἔκαψε ἀέρα μὲ τὴ σκούπα. Καὶ μιὰ γρηῃ πολίτῃ κατασταλλαγμένη ἐδῶ καὶ κρόνια στὸ χωριό, ἂν καὶ ἦταν γέννημα—θρέμμα τῆς Πλάκας ἀπ' τὴν Ἀθήνα, κατὰσπίστηκε νὰ τῆς κἀν ἔξω. Ἀναψε λίγο λιθάνι σ' ἓνα κεραμίδι, τὴν σταυροκόπησε, κι' ἄρριξε νὰ μασσοῦλίζῃ μὲ τὶς ξεδοντιασμένες μασσοῦλες

Διμοτικὴ τῆς Καστοριάς

Ἡ ἀπιστία

Ἐφές μὲ τὸν ἀφέντη μου(1) ἔφες μὲ τὸν καλὸ μου κατὶ μαλώσαμε τὰ δυὸ καὶ ξεχωριστικαίαν. Ἐγὼ στρώνω στὸν ἄλεκόν(2) κι' ἀφέντης στὸ κρεβάτι(3) λαλοῦν τὰ ὀρνίθια τρεῖς φορές καὶ τὰ παγώνια πέντε, κι' ἀκούγω τὸ κρεβάτι, του νὰ λιανοκαρτσανίζῃ(4). Καὶ βάνω τὰ παπούτσια μου καὶ πάγω ἀγάλη, ἀγάλη καὶ ξεσκεπάζω τὰ πλῆγμα καὶ βρίσκω δυὸ κεφάλια τῶνα φορεῖ λιανὲς κοσῆς τ' ἄλλο τουνουζὶ φέσι(5). Καὶ βάνω τὸ χερὰκι μου στὸ ἄλχρυσό μου τσέπι καὶ βγάζω ἀσημομάχαρο καὶ κόφτω τὰ πλεξίδια καὶ κόφτω τὶς λιανὲς κοσῆς ἀπ' τὸ ξανθὸ κεφάλι. Γυρίζει ἡ κόρη καὶ μὲ λέει μὲ δάκρυα στὰ μάτια: «Ἀμώρη σκύλλα κι' ἄνομη κι' ὀδρὰ μαγαρισμένη τ' εἶχες μὲ τὰ μαλλάρια μου μὲ τὲς λιανὲς πλεξίδες.

- 1) Ἀφέντης—κύριος, ἀνὴρ, σύζυγος.
- 2) Ἀλέκος—ἡλιακός, ἐξώστης ἐστραμμένος πρὸς τὸν ἥλιον.
- 3) Σύμφωνα μὲ τὸ ὁθωμανικὸν ἡμερολόγιον τὸ μεσονύκτιον συνήπιε τὴν τετάρτην πρὸς τὴν πέμπτην ὥραν μετὰ τὴν δύση τοῦ ἡλίου.
- 4) Λιανοκαρτσανίζῃ—σιγοτριζῇ (λιανὰ κορτσανίζῃ).
- 5) Τουνουζὶ φέσι—κόλυμα τῆς κεφαλῆς κατὰ τὴν νύκτα.

τῆς κατὶ ἑορκισμοὺς ὀκιοὺς τῆς.

—Μὰ, χρῆστ' ἀνέστ' τοῦ Θεοῦ! ἐτόλμησα νὰ παρατηρήσω. Δὲν φωνάζετε καλύτερα τὸ γιαντρί;

—Ποιὸ γιαντρί; Τὸ χωριὸ μας δὲν ἔχει τέτοιο πράγμα! Ἐωρ κιομένους νάνε! Καὶ τί ξέρουν οἱ γιαντρί, παιδιὰτὶ μου. ἀπὸ δαῖτες τὶς ἀρρώστειες; μού' ἔπληττον ἡ γροῦλα. Αὐτὰ εἶνε θεϊκὰ πράγματα... Νὰ, τὰ χεῖρα, ὅπου νάνε, θάρρη ὁ ἄνθρωπος τῆς νὰ τὸν σκοτώσῃ...

—Ποιὸν νὰ σκοτώσῃ;... εἶπα τρομαγμένη.

—Ποιὸν ἄλλον; Τὸν δὲ ἀπὸ δῶ!... Τὸ δαιμόνιο!...

—Τὸ δαιμόνιο;

—Κοὶ βέβαιον! Τὸ δαιμόνιο, δὲ ἀπὸ λόγου σου, κοπέλλα μου!

—Μπορεῖ νάνε κι' ἀδασκαμός, κυρὰ Παγώνια! τῆς παρατήρησε μιὰ χωρική.

—Ὅ,τι καὶ νάνε, θέλει σκότωμα.

Τέλος πάντων, ἐκεῖ κατὰ τὸ μεσημέρι ἐπλάκωσε κι' ὁ ἄνθρωπος τῆς Ἀσπίδος. Εἶδε τὴ σκηνὴ καὶ τὸ σούσουρο καὶ τὰ γύλια τῆς Ἀσπίδος καὶ δὲν ἔχασε καιρὸ. Ξεκρέμασε ἀπ' τὸν τοῖχον τὸ τουφεκὶ τοῦ κυνηγιοῦ, τὸ γέμισε μὲ μπαρούτι, τὸ στούμπωσε μὲ χαρτὶ κ' ἐτοιμάστηκε νὰ σκοτώσῃ τὸ δαιμόνιον.

—Σσσσσς!... ἔκαμαν ὅλες κ' ἐσταυροκοπήθηκαν μὲ ἱερὸν σιωπὴν κ' εἰλάβαιναν.

Καὶ ὁ καλὸς χωρικός, ἀφοῦ περιέφερε τὴ ματιὰ του στὸ τὰ

δάνι σὰ νὰ ζητοῦσε τὸ δαιμόνιο—λέε καὶ ἦτον μετεκάρτα νὰ τὴν κτυπήσῃ στὸ φτερό—σημὰ δεψε, καὶ ἔνα υπάμ! ἀκούστηκε ἀπ' τὸ τουφεκί. Τὸ ξαναγέμισε ἄλλες δυὸ φορές καὶ ἐξακτύπησε τὸ φανταστικὸ δαιμόνιο.

—Σὺ Κύριε! ἐπιθυροῦσαν οἱ θεοσεβούμενες χωρικές.

Στὴν τρίτη τουφεκί, αἰέσω, ἀκούστηκε ἓνα ἄσασχ! τῆς Ἀσπίδος, αὖν νὰ ἐξαλάρωσεν ἀπὸ κάμποιο δάρος πού τῆς ἐπλάκωνε τὴν καρδιά. Καὶ τὴν ἴδια στιγμὴ ἐκεῖ πού φαινόταν τὸ πῆμα, ἀνῆλθε τὰ μάτια τῆς, σηκώθηκε ὀλόκληρη φρέσκη—φρέσκη, γελαστή, καὶ ἔκαψε τὸ σταυρὸ τῆς!

—Ἐλα, Παγώνια μου! Σὲ καλὸ μου. Μοῦ πέρασε.

—Τάειδα, κοπέλλα μου; μού' εἶπεν ἡ γροῦλα. Σοῦ τῶλεγα καὶ δὲν τὸ πίστευες! Μὰ πού τὰ καταλαβαίνετε οἱς οἱ γραμματισμένοι οὗτ' αὐτὰ πράγματα πού εἶνε ἀπὸ Θεοῦ!

—Τάειδα, κυρὰ Παγώνια! Ἐχεῖς δίκην. τῆς εἶπα.

Καὶ ἔφυγα ἀποσβολομένη μὲ τὸ θαῦμα αὐτὸ τῆς υποβολῆς. Καὶ ἐξαλλογίζομαι: πότε τὰ χα θὰ ἐκινήσῃ ὁ πολιτισμὸς ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ὀπλισμένους μὲ ἓνα ἄλλου εἶδους πολέμους, νὰ σκοτώσῃ τελεωτικά ὅχι μόνον τὸν «ἔξ» ἀπ' ἐδῶ τῆς Παγώνιας, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ ἄλλα δαιμόνια πού σκιάζουν καὶ ἀσχημίζουν τὸ εἴμορφο καὶ ὁλόδοστο χωριὸ τῆς Ἀσπίδος;

ΑΘΗΝΑ Γ. ΗΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ο κόσμος τῆς Τέχνης

Ζωγραφικὴ

Τοῦ κ. ΣΠ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Κανένα χεῖρ δὲν εἶνε ἱκανὸ νὰ βουδάνει μιὰ ψυχὴ καλλιτεχνική, ὅταν αὐτὴ εἶνε γνήσια καὶ δυνατὴ. Κανένα ἐμπόδιο δὲ μπορεῖ νὰ φράξῃ τὸ δρόμον τῆς. Ἀπειρα εἶνε τὰ παραδείγματα ἀνθρώπων μ' ἐμφυτὸν ταλέντον πού ἐξηπρήσανε μὲς ἀπὸ ἓνα περιβάλλον ἐχθρικό γιὰ τὴν Τέχνη συναντήσανε δυσκολίες δραματικέες καὶ τελικὰ νικήσανε γὰρ στὴν ἐσωτερικὴν τὴν παρρησίαν. Τὸ νὰ θέλεις νὰ ἐμποδίσῃς τὴν καλλιτεχνικὴν ἐκδήλωσιν ἑνὸς ἀτόμου, εἶνε σὰ νὰ πασχίζεις νὰ φράξεις τὸ ἀνάβυσσον μίας πηγῆς. Ἀμα μολώσεις ἐδῶ τὸν τόπον θὰ ξεσπάσῃ πᾶρα πέρα.

Ἡ ζωγράφος κ. Κάκια Ναταρίδου, πού ἐκθέτει, στὴν αἴθουσα τοῦ «Παρνασσοῦ» ἑκατὸ περίπου εἰκαστικὰς τῆς εἶχε ἀπὸ μικρὸ παιδί κλίσιν στὴν εἰκαστικὴν Τέχνην. Τὰ σχολικὰ τῆς τετράδια εἶνε γεμάτα ἀπὸ σχέδια, ἀπλοῖκα φυσικά μ' ἄξια ὥστόσο νὰ προκαλέσουν τὸ ἐνδιαφέρον ἑνὸς διεισδυτικοῦ παρατηρητῆ. Μεγάλωσε μέσα σ' ἓνα ἀστικό περιβάλλον, ἀρκετὰ καλλιεργημένο, ἀλλὰ πᾶν στίς παραδόσεις τῆς νοικοκυριότητος τῆς ζωῆς. Οἱ καλλιτεχνικὲς τῆς τάσεις συναντήσανε συχνὰ τὸ σαρκασμὸν κάποτε μάλιστα καὶ τὴν ἰσχυρὴν ἀντίδρασιν. Πάλας σκληρὰ γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ φτάσῃ, ὥς τὸ τέλος τῶν σπουδῶν τῆς καὶ ν' ἀναπτύξῃ τὸ ταλέντον τῆς. Ἀργότερα θὰ εἶχε ν' ἀντιμετωπίζῃ μεγαλείτερα ἐμπόδια. Δυσκολίες οἰκονομικέες, πού γιὰ μιὰ γυναῖκα εἶνε ξεχωριστὰ καταθλιπτικέες, ἐπίθεσις ὀρισμένων κύκλων, σκληρότητα τῆς κριτικῆς, ἀδιαφορία τοῦ κοιντοῦ. Χρεῖα στήκαν ἡρωικέες προσπάθειες γιὰ νὰ τὰ ξεπεράσῃ ὅλα αὐτὰ. Ἡ βραδεία κατανόησις πού βρῆκε ἀπὸ τὸ σύντροφον τῆς ζωῆς τῆς ἔπεισαν ἀποφασιστικὸν ρόλον στὴ διαμόρφωσιν τοῦ καλλιτεχνικοῦ τῆς ἔργου. Πρὸς γὰρ ἓνα ὄφαν ὀφάνη προστάτη τῆς Τέχνης, πού ἡ ἀφοσίωσις τοῦ καὶ ἡ πίστις τοῦ στίς δυνατότητες τῆς ζωγράφου, τὸν ὑπέβαλαν σὲ θυσιὰς ἀπάνταστεες.

Τὸν καιρὸ πού μεσοπόλεμον ἡ Κάκια Ναταρίδου πῆγε στὸ Παρίσι γιὰ νὰ συμπληρώσῃ τὶς σπουδὲς τῆς. Ἀκολούθησε μαθήματα στὴ σχολή. Ἐνὸς δυνατοῦ ζωγράφου καὶ σοφοῦ κριτικοῦ καὶ δασκάλου, τοῦ Λωτ. Ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν ὁ Γάλλος καλλιτέχνης εἶδε πὺς εἶχε νὰ κάνῃ μὲ μιὰ φύση ἀνέστη καὶ ἀνυπόμονη πού ζητοῦσε νὰ χαράξῃ, ἓνα δρόμον δικὸν τῆς ὅσο γίνεται συντομωτέρα. Τὴ δίδαξε μεθοδικὰ νὰ πειθαρχεῖ στὸν κανόνα, μὰ τὴν ἀλάφωρε ἀπὸ κάθε χαλινὸ τῆς παραδόσεως. Τὴν ἀφῆκε ἐλεύθερη στὰ πετάγματά τῆς, ἴσους πρῶτα τὴν ἔμαθε πὺς νὰ φτερουγίξῃ.

Τὸ καθυπὸ δημιουργικὸν ἔργον τῆς ζωγράφου ἀνοίγει ὑστερα ἀπὸ ἐπιμονὴν ἀναζητήσῃ ἀπὸ ἀτέλειωτες ὁδονηρὲς δοκιμὲς γιὰ νὰ φτάσῃ τέλος στὰ πύθ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Ἀλλὰ στὴ στήλη αὐτὴ δὲν ἔνε θεοσις ἡ κοιτικὴ. Ὁ φιλότεχνος ἀναγνώστης δὲν ἔχει παρὰ νὰ ἐπισκεφθεῖ τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ».

ΣΠ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΔΡΟΜΗ

Τραβῆξαν στοὺς ἀγροὺς ἀγκασίσιμους. Πάνω στὴ χλοή στ' ἀγρία λουλούδια. Ρούφαγε τὸ μέλι τῶν ἀνθῶν μιὰ πεταλούδα.

Νὰ ξεποστᾶσουν καθῆσαν στὸ γρασίδι. Καὶ μιὰ μικρὴ ἀνάφανε φωτιά.

Τὴ φλόγα τῆς φωτιάς ἡ πεταλούδα πασάκιζε νὰ φιλήσῃ.

— Ἀνάπη μου !

— Γλυκὲ μου !

Κι' ἡ πεταλούδα καὶ τὰ φτερά τῆς.

ΛΕΟΤΕΡΗΣ ΞΑΝΘΟΣ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΝ ΘΥΜΑΤΑΙ

ΤΟΥ * ΣΤΡΑΤΗ ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Ἐμάλωσαν στὴν ἐπαρχία δυὸ καλοὶ νέοι: Ὁ Τσάλας κι' ὁ Βάγιας, ἐπειδὴ ὁ Βάγιας «ἐξήγησε τὸν λόγον», ἀπὸ τὸν Τσάλαν ὅπως γράφει τὸ σχετικὸ τηλεγράφημα. Ὁ Τσάλας ὅμως ἐθεώρησε, φαίνεται, τοῦτο ὡς τὴν μεγίστην τὴν προσβολὴν, καὶ ἀνασπάσας μάχαιραν ἔκοψε τὸ αὐτὶ τοῦ Βάγια καὶ τοῦ τὸ προσέφερε λέγοντας:

— Πάρτο αὐτὸ γιὰ νὰ μὲ θυμάσαι !

Νὰ λοιπὸν μιὰ καλὴ μέθοδος διανομῆς ἀναμνηστικῶν, πού ἐγκαινιάζε, ὁ καλὸς αὐτὸς νέος, πού τὴν βρῖσκω κάπως παράλογη χωρὶς νὰ παραγνωρίζω βέβαια τὴν ἀπόλυτη ἀποτελεσματικότητά τῆς. Γιατὶ εἶνε γεγονός, ὅτι ὅλα τὰ θυμητάρια πού μοιράζομε σὲ κείνους πού θέλουμε νὰ μᾶς θυμούνται δὲν ἐκτελοῦν τὸν προορισμὸν τοῦς παρὰ γιὰ ἐλάχιστον χρονικὸ διάστημα. Ἡ φωνὴ τῶν πραγμάτων, βέβαια εἶνε μιὰ φωνὴ πολλὰ συμπαθητικὴ καὶ καμμιὰ φορὰ πολὺ τρομερὴ ὅταν μᾶς μιλοῦν γιὰ μιὰ καταστροφὴ. Καὶ μόνον ὅσοι συνήθισαν νὰ ἀκούν τὴ φωνὴ τῶν πραγμάτων μποροῦν νὰ μαρτυρήσουν πόσο τυμφερὴ εἶνε ἡ πόσο φοικτική. Γιατὶ ἔχει καὶ ἡ ψυχὴ τὴ δική τῆς ἀκοή, δὲν ἔχει μόνον τὰ δικά τῆς μάτια.

Καὶ λοιπὸν, ὅταν τὸ πρόσωπον πού μᾶς ἔδωσε τὸ ἄλλοτε προσφιλὲς θυμητάρη λησμονηθῇ ἀρχίζει τότε καὶ ἡ ψυχὴ μας νὰ βαρακοῦν.

Μὰ κῦτταξέ με λοιπὸν λέει στὴν ψυχὴ μιὰ φωτογραφία, ἓνα χαρτοράκι νεανικὰ μαλλιά, ἓνα καλαμάρι, χαρισμένο κάποιον πρωτοχρονιά, ἓνα δαχτυλίδι, καὶ πού μιὰ μὲ τὸ χρυσὸ στοργικὸν τοῦ στοματάκι. Κῦτταξέ με, λοιπὸν καὶ θυμῆσόν τοῦτο, θυμῆσόν κείνον θυμῆσόν μιὰ στιγμὴν στὸ τάδε μέρος, μιὰ κουδέντα μιὰ κίνηση, μιὰ ματιὰ ἓνα ὄρον.

Καὶ ἡ ψυχὴ ἡ ἀθῆλα, δὲν ἀκούει τίποτα ἀπὸ τὶς ὑπομνήσεις τῶν ἀναμνηστικῶν δώρων δὲν παίρνει κάθο. Μάταια ἡ φωνὴ τῶν πραγμάτων ὑψώνεται. Ἡ

ψυχὴ... πέρα βρέχει. Τὸ θυμητάρη μολογεῖ στὸ βρόντον.

Ἄς δοκιμάσῃ ὅμως κι' ὁ Βάγιας νὰ ξεχάσῃ τὸν Τσάλαν, ἂν τοῦ ἀρέσῃ. Ἀμ' δέ: ὅτι τὸν θυμάται θέλοντας καὶ μὴ ἐσθ' ὅρου ζωῆς. Θὰ γεράσῃ ὁ Βάγιας θὰ γίνῃ ἴσως ἑκατὸ χρονῶν, καὶ τὴν 365ῃ μέρᾳ τοῦ ἑκατοστοῦ τοῦ ἔτους θὰ λή ἀκόμη:

— Αὐτὸς ὁ Τσάλας... Αὐτὸς ὁ Τσάλας...

Καὶ τοῦτο γιὰτὶ ὁ Τσάλας σκέφτηκε νὰ τοῦ χάριση ἓνα πρωτότυπον θυμητάρη, πού τὸν ἔκανε «ἐλῆστος μνήμης» ὁπως λένε οἱ κληρονόμοι τῶν ἑκατομμυριοῦχων μακαριτῶν θείων.

Ἡ μέθοδος Τσάλα εἶνε βέβαια πολὺ παλαιὰ. Πρῶτος ὁ Ἀπόστολος Παῦλος σκέφτηκε νὰ κἀν αὐτὸν τὸν ἀξέχαστον μπουναμὰ στὸν Μάχον τὸν ὑπηρετὴ τοῦ Ἀρχιερέως.

— Στάσου αὐτὸν τὸν θυμάσαι, εἶπε ὁ Μάχος. Εἶνε ὁ στασιαστὴς καὶ εἶπε τὸν Γαλιλαῖον. Πιάστε τον !

Τότε ὁ Πέτρος ἔβγαλε τὸ μαχαίρι, ἔκοψε τὸ σῆτ' τοῦ Μάχου καὶ τοῦ εἶπε:

— Ὅριστε. Πᾶρε αὐτὸ τὸ μικρὸ δῶρον νὰ μὲ θυμάσαι, καλύτερα !

Ἀπὸ τότε βρῆκε πολλοὺς μιμητὲς ὁ παρανόμως ὀπλοφορῶν Ἅγιος ἐκεῖνος Ἀπόστολος. Ἐλπίζω ὥστόσο ὅτι μέθοδος Τσάλα νὰ μὴν πιάσῃ. Ἀλλοίμονον ἂν καθένας φίλος ἢ ἐχθρὸς πού θὰ νόμιζε ἀπαραίτητον νὰ τὸν θυμούμαστε, ἀρχίζε νὰ μᾶς κἀν δῶρον τ' αὐτὰς μας. Δὲ θὰ μᾶς ἔφτανε τὸ ἀπῆθεμα ἀκόμη κι' ἂν γινόνταν κανένας «ὄλος ὄτας» ὅπως λέει ἡ γνωστὴ καθαρευουσιάνικη ἐκφράσις.

Τὸ εὐτύχημα εἶνε ὅτι πέρασαν ἐπὶ τέλους οἱ ἐπικίνδυνες μέρες τῶν ἀναμνηστικῶν δώρων καὶ μποροῦμε νὰ περπατῶμε ἡσυχῇ ἀνάμεσα σ' ὅλους ὅσο, θέλουν νὰ τοῦς θυμούμαστε. Πρὸ πάντων εἴμετε πού ἔχουμε μωυπία, καὶ πού τὰ χρειαζόμεσθε ἀκόμα καὶ γιὰ τὰ νυσυλὶά μας.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ...

Ὁ Συνήγορος τῆς Πολιτικῆς Ἀγωγῆς πρὸς τὸν κατηγορούμενον :
— Ὁρᾶς ! Ἐσῆκωες λοιπὸν τὴν βαρεῖα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Πολὺ ὥρα ! Πές μοι τώρα, τί ἔκαμες κατόπιν !... (Τοῦ κ. Φ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ)

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελὶς 5

Συζήτηση για το «Νόμπελ»

Του κ. ΑΝΔΡΕΑ ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ

Στο βάθος της κοσμικής ταξινόμησης κάτω από μία ζωγραφισμένη μουσουλιά, τρώει, πίνουν και συζητούνε μία φιλολογική συντροφιά. Ο ποιητής, ο πεζογράφος, ο κριτικός και μία γεροντοκόρη, έραστρια της Τέχνης και των καλλιτεχνών. Το λευκό τραπέζι μάντηλο έχει γίνει ροζ από τη χυμένη μαυροδάφνη της γεροντοκόρης. Στα κυνοστάλιννα ποτήρια των συνδιαιτημένων λάμπει ένας χρυσοσκίτρινος σταφιδίτης, γλυκόζυγος σάν τις ματιές που έκτο ξεύρει προς τον ποιητή ή έραστρια των καλλιτεχνών.

— Η έφετηνη άνοιξη του Νόμπελ σ' εκείνον τον Γερμανό συγγραφέα Έρμαν Έσσε, μάς απογοήτευσε όλους μας. Κι' όμως παντού ψιθυρίζονταν πως το βραβείο το είχε δέχεται ο Σικελιανός. Μα και για τον Καζαντζάκη ακούστηκε κάτι και για τον Σκίτη και για τον Δροσίνη... Νά έχουμε τόσους καλούς ποιητές και να μη μας δώσουν σημασία! Τι συμβαίνει λοιπόν κι' η ποίησή μας δεν είναι σε θέση να συγκινήσει τους παράξενους αυτούς σφούς της Σουηδίας;

— Αυτό είναι σκάνδαλο κυρία μου, βροντοφώνησε ο ποιητής, καθορίζοντας επιμελώς τα τελευταία ίχνη μίας μελανής σελίδας από το πιάτο του. Αφίνω κατά μέρος την πνευματική πλευρά της υποθέσεως και περιορίζομαι μονάχα στο έξωφρενικό ήθικο φαινόμενο που παρουσιάσαν οι Σουηδοί έφεςτες. Σάν πνευματικός άνθρωπος που έλαβα μέρος και λαμβάνω ακόμη στην παγκόσμια ρεζίστάνς, διαμαρτυρούμαι για τη σκανδαλώδη βράβευση ενός Γερμανού, ενός εκπροσώπου της καταρριμμένης φυλής. Χάθηκαν τόσοι Γάλλοι, τόσοι Άγγλοι, τόσοι Ρώσοι περίφημοι συγγραφείς! Κι' επί τέλους, δρε αδερφέ, έχουμε κι' έμεις κοτσά μου Σικελιανό. Και μεγάλος ποιητής είναι και αντίστασιν έκανε... Πότε επί τέλους θα τιμηθώ κι' ο τόπος μας με το περίφημο αυτό βραβείο; Για πέντε μου έσεις, κύριε κριτική, που χαμογελάτε ειρωνικά από το βάθος της σοφίας σας...

— Αφού με προκαλείς φίλε μου ποιητή, θα σου απαντήσω κι' εγώ νύα—σκέτα. Λοιπόν, ποτέ ή Έλλάδα δε θα δώ Νόμπελ... Γρουλλισμός έφύγε από το στόμα του ποιητή. Η γεροντοκόρη χάρωσε κρυφά τα γόνατά του κριτικού κι' ο πεζογράφος κατέβασε νευρικά ένα ποτήρι σταφιδίτη.

— Ναι, ποτέ, συνέχισε ο κριτικός, όσο έσεις οι ποιητά εξοκολογηθείτε να υποβάλλετε υποψηφιότητες, για το Νόμπελ. Το πήρατε έδωσι κιόρισι πως δεν είναι δυνατό να βραβευθεί ποτέ με το Νόμπελ Έλληνας ποιητής και δη λυρικός. Η προσπάθειά σας υιιάζει με τις εθνικές μας διεκδικήσεις. Έχουμε δλο το δικιο με το μέρος μας αλλά κανείς δε, μάς το λογαριάζει. Αιταπατάμεθα,

— Και ποτέ, συνέχισε ο κριτικός, όσο έσεις οι ποιητά εξοκολογηθείτε να υποβάλλετε υποψηφιότητες, για το Νόμπελ. Το πήρατε έδωσι κιόρισι πως δεν είναι δυνατό να βραβευθεί ποτέ με το Νόμπελ Έλληνας ποιητής και δη λυρικός. Η προσπάθειά σας υιιάζει με τις εθνικές μας διεκδικήσεις. Έχουμε δλο το δικιο με το μέρος μας αλλά κανείς δε, μάς το λογαριάζει. Αιταπατάμεθα,

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 6.

ΤΟ ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ

Από 15 Δεκεμβρίου ο Ρ. Σ. Α. εγκαινιάζει το νέον χειμερινόν Πρόγραμμα.

Ώρα, λειτουργίας του Σταθμού : 7—9 12.00—15.00 (τάς Κυριακάς 10.30—15.00) και 16.00—0.30. ΕΙΔΗΣΕΙΣ : 7.30—14.45 (πλήν Κυριακής), 20.30 και 23.00 (πλήν Κυριακής).

ΣΧΟΛΙΑ : 20.45.
ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ : Κυριακήν και Τετάρτην 19.30.
Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ : Πέμπτη 18.00.
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ : 16.00 (πλήν Κυριακής).
ΑΘΛΗΤΙΚΑ : Κυριακή 21.20 Σάββατο 13.50.
ΩΡΑ ΑΓΡΟΤΟΥ : Τρίτη και Παρασκευή 19.30.
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ : Τρίτη και Σάββατο 18.20.
ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ : Κυριακή 16.20, Πέμπτη 19.30.

Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ : Τετάρτη 13.30.
ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΘΕΜΑΤΑ : Παρασκευή 13.30.
ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΗ ΩΡΑ : Παρασκευή 17.50.
ΩΡΑ ΦΙΛΩΝ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ : Δευτέρα 19.30.
ΣΚΑΚΙΣΤΑΙ, ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΤΑΙ : Τετάρτη 12.20.
ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΗ ΩΡΑ : Πέμπτη 13.50.
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ : Παρασκευή 18.20.
ΠΕΝΤΑΛΕΠΤΟ ΥΓΕΙΑΣ : Δευτέρα 8.10.
ΠΕΝΤΑΛΕΠΤΟ ΣΠΙΤΙΟΥ : Δευτέρα 8.10.
ΠΕΝΤΑΛΕΠΤΟ ΓΥΝΑΙΚΑΣ : Πέμπτη 8.10.
ΠΕΝΤΑΛΕΠΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ : Σάββατο 8.10.
ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΖΩΗ : Τρίτη 13.50, Πέμπτη 22.20 και Σάββατο 19.30.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ : Δευτέρα 22.20.
ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΒΡΑΔΥΑ : Τετάρτη 22.00.
ΩΡΑ ΠΑΙΔΙΟΥ : Δευτέρα, Τετάρτη, Πέμπτη και Σάββατο 17.30.
ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ : Παρασκευή 17.30.
ΣΚΕΤΣ : Κυριακή 14.30.
ΩΡΑ ΚΑΤ' ΕΚΛΟΓΗΝ ΑΚΡΟΑΤΩΝ : Κυριακή 21.30, Τρίτη και Παρασκευή 14.15.
ΣΥΜΦΩΝΙΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ : Κυριακή 11.00 και Τρίτη 22.50.

ΟΠΕΡΑ : Κυριακή 22.00.
ΒΡΑΔΥΝΑ ΡΕΣΙΤΑΛ : Δευτέρα και Πέμπτη 22.30.
ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΔΙΣΚΟΙ : Δευτέρα 21.15, Τετάρτη 17.50.
ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ : Δευτέρα και Παρασκευή 12.00.
ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ : Κυριακή 10.30 και 19.40 Δευτέρα 7.45 και 19.40, Τρίτη 19.30, Τετάρτη 7.45, Πέμπτη 7.45 και 19.40, Παρασκευή 19.30, Σάββατο 7.45 και 17.50.
ΜΟΥΣΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΕΝΑ : 17.00 (πλήν Κυριακής).
ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ : Κυριακή 17.15—18.30.

λῶντος ὁ κριτικὸς. Καὶ τώρα θὰ μὴ ἐπιτρέψετε νὰ διακινδυνεύω ἐγὼ μίαν προφητείαν; Λοιπὸν πιστεύω πὼς τὸ Νόμπελ θὰ τὸ πάρῃ στήν Ἑλλάδα ὅχι ποιητὴς ἀλλὰ πεζογράφος! Ἀκούετε; Πεζογράφος!...

— Τέτοια τιμὴ νὰ τὴ δώσῃ! ξεφώνησε ὁ ποιητὴς ἀγριεμένος. Κόπω οἱ γεροντοπόνητοι Σουηδοὶ σοφοὶ! Ζήτω ἡ ἑλληνικὴ ποίησις! Γκασόν, μίαν σπλήνα γεμιστὴ καὶ υἱὸν ὀκ! — Καὶ τί θὰ γίνῃ λοιπὸν; ἀντίσπεσε μελαγχολικὰ ὁ ἐραστὴς τῶν καλλιτεχνῶν, σφοδρῶς τὰ ὡτὰ τῆς πρὸς τὸν ἀμύλητον πεζογράφον. Γιὰ πέντε με μὰς ἐσεῖς τουλάχιστον τὴ γνώμη σας...

— Ἐγὼ κυρία μου, ἀπάντησε ὁ πεζογράφος δὲ διακινδυνεύω ἀσκοπεῖ γινώσκω. Ἀπὸ ποίησι δὲν καταλαβαίνω πολλὰ πράγματα. Γράφω μυθιστοήματα καὶ ἀπεικονίζω σ' αὐτὰ τὴ ζωὴ. Κι' ὅταν δὲ γράφω, σωματικὰ καὶ παρατηρῶ. Ἀπάνω στὰ ἐπιτήματα αὐτά, τὸν λόγο ἔχει πάντοτε ἡ κριτικὴ...

— Εὐχαριστῶ! ἀπάντησε νε-

λῶντος ὁ κριτικὸς. Καὶ τώρα θὰ μὴ ἐπιτρέψετε νὰ διακινδυνεύω ἐγὼ μίαν προφητείαν; Λοιπὸν πιστεύω πὼς τὸ Νόμπελ θὰ τὸ πάρῃ στήν Ἑλλάδα ὅχι ποιητὴς ἀλλὰ πεζογράφος! Ἀκούετε; Πεζογράφος!...

— Τέτοια τιμὴ νὰ τὴ δώσῃ! ξεφώνησε ὁ ποιητὴς ἀγριεμένος. Κόπω οἱ γεροντοπόνητοι Σουηδοὶ σοφοὶ! Ζήτω ἡ ἑλληνικὴ ποίησις! Γκασόν, μίαν σπλήνα γεμιστὴ καὶ υἱὸν ὀκ! — Καὶ τί θὰ γίνῃ λοιπὸν; ἀντίσπεσε μελαγχολικὰ ὁ ἐραστὴς τῶν καλλιτεχνῶν, σφοδρῶς τὰ ὡτὰ τῆς πρὸς τὸν ἀμύλητον πεζογράφον. Γιὰ πέντε με μὰς ἐσεῖς τουλάχιστον τὴ γνώμη σας...

— Εὐχαριστῶ! ἀπάντησε νε-

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Παράπονα ζῶν

ΤΟΥ Κ. Ν. ΠΕΤΙΜΕΖΑ-ΛΑΥΡΑ

Ἔρχομαι σήμερα μὲ τὸ σημεῖμά μου, ἀπράσκλητος συνήγορος τῶν ζῶν, πρὸς τὰ ὅποια ὁ ἀνθρωπίνος φέρει σκληρὰ ρότατα καὶ σάν νὰ μὴ φθάνῃ αὐτὸ, πλουτίζει δλο τὸ ὕβρε-ολογίό του μὲ τὰ ὀνόματά των καὶ τὸ ρίχνει ἀνεξέλεγκτος στὸ πρόσωπον τῶν ὁμοίων του. Εἶμαι βέβαιος, ἐν τούτοις, ὅτι καὶ αὐτὰ, ἂν θέλουν νὰ ἀλλο-λούθρυσθουν θὰ μεταχειρίζον-ται τὴν αὐτὴν μέθοδον μὲ με-γάλην ἐπιτυχίαν. Γιατὶ λόγῳ χάριν ἑνὸς γαῖδαρος φορτωμέ-νου μὲ λουλούδια, βλέποντας ἕναν ἄλλο γαῖδαρο, φορτωμέ-νον μὲ σκουπίδια, νὰ μὴ τὸν προσπαγορεύῃ «Παλιάνθρωπε».

Ὁ γάτος μου, ὑπερήφανος εἰς τὸ ἐπακρον μυγιάγγιχτος, ἀφιερῶν τὴ μιστὴν τοῦ μέρα εἰς λουτρον καθαρότητος, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι θὰ βλέ-πῃ μὲ περιφρόνησιν καὶ ἀπέ-χθειαν ὅλους ὅσοι μπαμβογαί-νουν στὸ σπῆτι, ὡς ὄντα κατώ-τερα καὶ ἀκάθαστα.

Ἐγὼ παρητήρησα, ὅτι ἀπο-στρέφει τὸ πρόσωπό του καὶ ἀπομακρύνεται μὲ ἀρδίαν, μό-λις τεντώσει κανεὶς τὸ χερί νὰ τὸν χαϊδέψῃ, διαισθάνεται τὰ ἀ-κάθαρτα χεῖρα. Ἐνῶ ἐμεῖς δὲν παίρνουμε εἰδησιὴν παρὰ μό-νον, ὅταν εἶνε ἀργά!

Εἶπα πάρα πάνω γιὰ τὸν γαῖδαρο. Δὲν βρίσκεται ποῦθε νὰ ἐργατικώτερον ὄν. Θὰ μπο-ρῶσε νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πα-ράδειγμα, καὶ γὰ ἀποστομώση ὅλους τοὺς ἀργομίσθους, τοὺς τεμπέληδες, τοὺς τρεφομένους ἀπὸ ὑπόστα μέσα, καὶ ἀπὸ ἐ-πιχειρήσεις βρωμερές. Θὰ τοὺς ἔλεγε: «Μὴν κλέβετε τ' ὄνομά μου, καὶ μὴν τὸ ἐκθέτετε μετὰ χειριζόμενον, αὐτὸ εἰς τὰς σχέ-σεις σας.

Ὅταν γκαρίζῃ, στὸ δρόμο, κάτω ἀπὸ μερικὰ μεγαλόπριτα, μὴ φαίνεται πὼς αὐτὸ διαλα-λεῖ! Τὶ νὰ πῶ ἀκόμη γιὰ τὸ σκύλο μου; Γαυγίζει, οὐρλιάζει, ἀλλά κανένας δὲν τὸ καταλα-βαίνει, «Εἶμαι πιστὸς, λέει, καὶ ἀφωσιωμένος σὲ κάποιον. Ὑπάρχει εὐγενέστερο αἶσθημα ἀπ' αὐτό: Ἀγαπῶ ὅπως δὲν ἀγαπᾷ κανεὶς ἀπὸ σὰς. Μένω νηστικός κι' ἀπαρηγόρητος ἅ-μα χάσω τὸν ἀγαπητό μου. Ἐγὼ κινδυνεύω τὴ ζωὴν μου γιὰ νὰ σώσω τὸν ἀνθρωπὸ μου τὸν φυλάω; παλεύω μὲ τὰ θη-ρία ὑπερασπίζομαι τὴν περι-ουσίαν του, δὲν τὴν κλέβω Πα-λιόσκια λοιπὸν, βρίζετε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο».

Καὶ ἐρχεται ἡ σειρά τῆς κα-τίκας, τῆς ἀγέλαδας, τῆς φύ-κης, ἑνὸς-ἑνὸς τὰ ἀγαθὰ καὶ ἀσκάκα αὐτὰ ζῶα, ἀπολογούν-ται, διαμαρτυροῦνται γιὰ τὴν χρῆσιν τοῦ τιμίου ὀνόματός των μὲ τὸ ὅποιον ὄλοι ἀνεξαι-ρέτως οἱ ἄνδρες βαπτίζονται μὲ τὸν ὀνόματά των.

— Ἐγὼ, παράγω τὴν ἀθῶα τέραν τροφὴν τρέφω καὶ μεγα-λύνω τὰ μικρὰ παιδάκια σας, καὶ στὸ τέλος ὅταν γίνω ἄ-χρηστὴν, τρώγομαι. Μπορεῖτε νὰ μὴ πῆτε ποῖα ἀπ' αὐτὰς

ποὺ καλεῖτε μὲ τ' ὄνομά μας, τρώγεται; Καὶ ἂν φαγῶθῃ, χω-νεύεται!.

Τὰ ἴδια μὲ τὴ γελάδα εἶπε καὶ ἡ κατσίκα, καὶ ἔσκυψε καὶ ἐγλυψε τὸ παιδάκι τῆς, σὰ νὰ ἤθελε νὰ μὰς πῇ: «Πόσες ἀπ' αὐτὰς τίς διπλοδὲς που παίρ-νουν τ' ὄνομά μου, φροντίζουν γιὰ τὰ παιδιὰ τους σάν ἐμένα».

Καὶ τὸ παράπονον τῆς φύ-κης ποὺ εἶχε ξεπέσει μίαν φο-ρὰ στὴς ἀκρογιαλίες τοῦ Σα-ρωνικοῦ ἀντήχησε τὴν πλέον δικαιολογημένην διαμαρτυρίαν γιὰ τὴν παρομοίωσιν τῆς μὲ τίς λουόμενες.

— Ἐγὼ σάν κι' αὐτὲς; Ἐ-χω εὐτροφίαν, χάριν, νάζια καὶ καμώματα στὸ νερὸ ἐνῶ αὐτὲς εἶνε τουλούμια ριγμένα στὰ κύματα!.

Καὶ ἐξακολουθοῦσε ἡ δια-μαρτυρία ἀπὸ κόσμον ἀδικη-μένο προσβεβλημένο ἀπὸ κάθε παρομοίωσιν τοῦ μὲ τὸ ἀνθρώ-πινο εἶδος. Καὶ προσετέθησαν χοῖροι, λελέκια, κατσάρδες σα-ρανταποδαρῶσες, χελῶνες καὶ ἐχίδνες!

Κανένας δὲν παρεδέχετο νὰ χάρισῃ τ' ὄνομά του στὸ ξε-χωριστὸ καὶ εὐγενέστατο γέ-νους τῶν ἀνθρώπων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ θηρία, πα-ρεδίδοντο καὶ αἱ τίγρεις καὶ αἱ ὕαινα, δι' ὅσα μέλη τῆς συ-νομοταξίας των, τὸ παρακά-μουν, νὰ τὰ ἀποκριθῶσιν καὶ νὰ τὰ ὀνομάζουν ἀπλοῦστατα: γυναῖκες!

Ἀπὸ τὰ θαλασσινὰ καὶ τὰ ὑποβρύχια κήτη, ἐπαράχθη ὁ-λόσμως ὁ καρχόρας μὴ πα-ραδεχόμενος ὅτι ἔχει τὴν πα-ραμικρὸν σχέσιν μὲ τὰ δντα, τὰ ὅποια ὁ ἀνθρώπος καλεῖ μὲ τὸ ὄνομά του. Αὐτὰς τρώγει μόνον κρέας! αὐτοὶ καταπίνουν τὰ πάντα, καὶ καταβροχθίζουν ἀνθρώπους σπῆτια βαπτόρια, ὑπόπινους καὶ βόθρους ἄκορη.

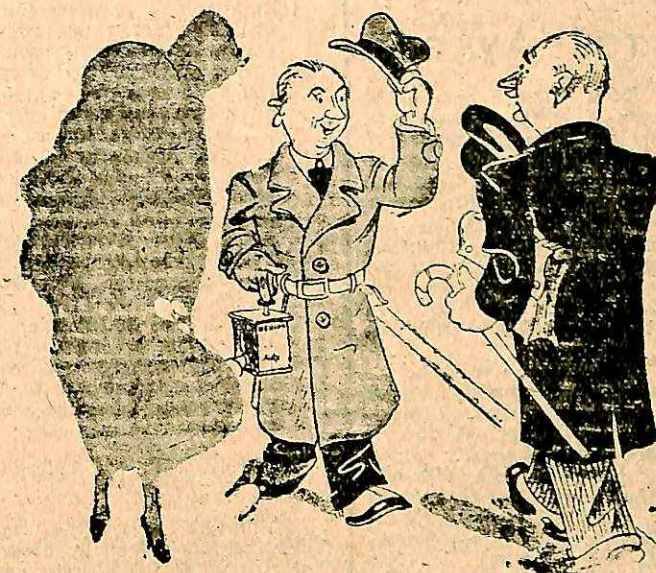
Γενικῶς ἦταν ἡ διαμαρτυρία καὶ ἀπὸ τὰ κοτόπουλα, τίς χή-νες, τὰ ὄρνια καὶ τοὺς μπού-φους διὰ τὴν ἀθάβειαν μὲ τὴν ὅποιαν οἱ ἄνθρωποι ἐδανείζον-ταν τὰ ὀνόματά των, καὶ τὰ προσέφεραν εἰς ἔλα τὰ θύματα τοῦ Χρηματι-στηρίου τοῖς πελάτες τοῦ μου-ραγορητισμοῦ τοῦ ὑποψηφί-ου διπλωμάτου καὶ ἀρετινοῦ συγ-γραφέως ποιητὰς καὶ κοίτην συντροφίαν. Καὶ μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα καὶ τὸ ὑπερήφανον ἐλα-φι τρέχει μὲν στὰ δάση καὶ προσπαθεῖ νὰ κούψῃ εἰς τὰ φυλλώματα τὸν λαυτρον στο-λισμὸν τῆς κεφαλῆς του ντρο-πισμένον διότι οἱ ἀνθρώποι εἰς αὐτόν.

Ἄλλοι δὲ σφάζουν, εἶπαν ὁ-λοῦντες, σκωτίζουν ἄς μὴ ψήνουν, ἀλλὰ τουλάχιστον ἄς μὴ ὡς ξετελιζοῦν καὶ ἄς μὴ μὰς ταπεινῶσιν μὲ τὰς προ-σώπων αὐτῶν γιὰ τὸ κάλια-ται. Τὴν ἀσκαὶ ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄ-λλος τίτλος τοῦ παλαιανθρώ-που, Ἄς τὸν κατέχοι!

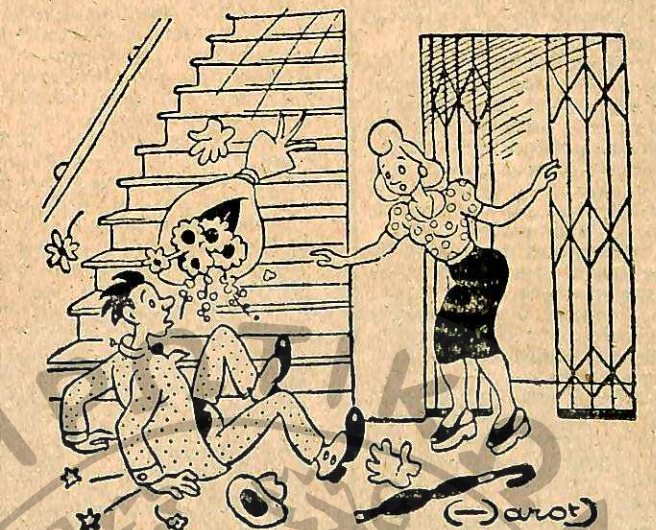
Ἡ κυρία: — Δὲν ἤθε ἀκόμη αὐτὸς ποὺ κάνει μασσάζ; Ἡ καμαριέρα: — Ὁχι, Ἄλλ' ἂν ἡ κυρία βιάζεται, εἶνε δὴ αὐτὸς ποὺ κάνει τό... παρκέ!...

ΛΑΥΡΑΣ

Τὸ γέλιο μας

Ὁ ἀπόστρατος στρατηγὸς Βρῆκε τρόπο νὰ προστα-τεῖ τὴ γυναῖκα του ἀπὸ τὰ... πονηρὰ βλέμματα τῶν γνωστῶν του στὸ δρόμο!...

Ὁ ὑποψήφιος μνηστήρ: — Κατέβηκα γρήγορα ἀγάπη μου, τίς σκάλες, γιὰ νὰ σοῦ πῶ ὅτι ὁ μπαμπὰς σου δὲν δίνει τὴ συγκατάθεσί του!

Ἡ κυρία: — Δὲν ἤθε ἀκόμη αὐτὸς ποὺ κάνει μασσάζ; Ἡ καμαριέρα: — Ὁχι, Ἄλλ' ἂν ἡ κυρία βιάζεται, εἶνε δὴ αὐτὸς ποὺ κάνει τό... παρκέ!...

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 7.

Ἡ ἐφημερίδα
τοῦ Ἀγκὼπ

ση. Κατάστασις ακόμα μπε-
ρικλομένο είναι είπα μέσα

καὶ τί φερώνυμο ἔκω! αὐτὸ εἶναι!

«Μὴ μετράς τὰ
χρόνια σου»

Μπα μαι τί τὸ ἄλλο; πῶσο

≡ Τὰ καλλυντικά
καὶ ἡ ἱστορία τους

Νέρων μάλιστ' εἶχε διατάξει

Ἡ καρδιά τῆς Φυλῆς

ΝΙΚΟΣ ΠΡΟΕΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

1.1. on boats, 1.1.1.

τῶν ἁρωματῶν.

ΕΝΩ ΟΙ ΟΙΚΟΤΡΟΦΟΙ ΔΡΑΠΕΤΕΥΟΥΝ...

— Φαντάζομαι τη στενοχώρια των γονέων, όταν μάθουν ότι τα παιδιά τους είναι... ύπνοβάτες !...

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ.—

Μία μάννα, χήρα από τα νεύματα της, με γαλόνει το παύσι της, τον Άντων με το δνιερν λα τον κόμη «μεγάλον ανθρωπον». Ένα μαγαζάκι, που έλκρονόμησε από τον άνδρα της κοντά στ' ακρογιάλι, και που το δουλεύει μόνη της, σαν άνδρας ή ίδια, της δίνει τα οικονομικά μέσα που της χρειάζονται. Ο Άντωνης μεγαλώνει, είναι πια φοιτητής στην Αθήνα και τώρα καλοκαίρι, ξεκουράζεται, κοντά στη μητέρα του, στο πατρικό μαγαζί. Ένα μιλί-θος «κοσμικόν» παραθεριστιών περνά εκεί από το μαγαζί και μέσα σ' αυτό το πλήθος ο Άντωνης έχει ξεχωρίσει, μία, την Λούση, γυναίκα παντρεμένη, που όμως έχει κερδίσει την αγάπη του, ενώ μία άλλη, η Μαργαρίτα, μάταια τον φλεπάρει. Η μητέρα του ανήσυχη από την στιγμή που έμαθε ότι γίνεται δεν παύει να τον συμβουλεύει.

—Τρανήσου!

Ένα πρωινό, που η μητέρα του είχε κατεβεί στην αγορά για τα ψώνια του μαγαζιού, ο Άντωνης ξεπληρώθηκε κάτω από τα δέντρα διάβαζε το διήγητό του, ενώ στην πραγματικότητα, παρακολουθούσε το παραθύρι ενός ξενοδοχείου, περιμένοντας μάταια να φανή εκεί όπως κάθε πρωί, η Λούση. Εκείνη την ώρα, εφθασε κοντά του η Μαργαρίτα. Στάθηκε μπροστά του αναποδοκινώντας με τ' αλφάβητο μπλουζάκι της που το κολλούσε στα δύο ροδάκινα του κόρφου της, το άσπρα. Ξεπλήτη με το λινό κοινό παντελόνάκι της καλά σφιγμένο στη λιγνή της μέση, σπαθιάτη, μελαγχρόνους ήλιους, μ' άσπαστο μπουφάνι ντόπιου, παρά λίγο Χωριάτικο, τον κύτταζε με το ανεπλήρωστο λιτό μάτι της αθωότητας.

—Πάμε ένα περίπατο με την θάρκα; του είπε.

Την ακολούθησε αν και διαστακτικά, τόσο, που μέσ' την θάρκα φαινόταν σχεδόν μετανοιωμένος ν' αυτό. Η Μαργαρίτα πληγωμένη στον έρωσμό, δεν άργησε να ξεπονήσει κατηγορώντας την Λούση, και καταλήγοντας:

—Και το μοναχό πράμα, πούχει φυσικό άπαν της—το τριαντάφυλλο, που καρφώνει στο στήθος της—ως κι' αυτό φαίνεται ψεύτικο.

Ο Άντωνης πέταξε το τσιγάρο του: —Ξεθύμωμεν τώρα;—ρώτησε ειρωνικά. Σήκω από κει π'α να κάτσω στα κουπιά.

30Ν

Αλλάζανε θέση. Η Μαργαρίτα κάθισε στο κρεμασμένο με τ'όνα πώδι πάνω στ' άλλο στηρίζοντας με τα χέρια πίσω και προτεινόντας το σφιχτοδεμένο κορμό της:

—Δε θα ξαναμιλήσουμε πιά γι' αυτή—έκαμε, σοβαρά, κοιτάζοντας ψηλά ένα χιονάτο γλάρο, που καταγιότανε σ' άσκαπη καλλιγραφία στο φωτεινό γαλάζιο χυός: Βλέπω πως σε πειράζει.

Απλή ψυχή, φησισμένη να χορεύει τη στιγμή, όπως η πραγματικότητα τη δίνει, έβαλε και μέσα της, ελκρινά, «τελεία και πούλα σ' αυτή τη συζήτηση: «Ωχ, αδερφέ—έπε με τον έαυτό της—που θύ μιά χαλάσει τώρα το πραιντό μας ή καρσάκι—δύνα!... Χαϊρότανε, μ' όλη την καρδιά της, το θαλασσινό αεράκι, που της χάριζε δυνάμει το πρόσωπο, έπαιζε με τα τσουλουφάκια της και δρούζε, μέσ' το κλουβί του θώρακά της όπου ένοιωθε τα πλεονία της να ζωντανεύουν, ν' αναδύνωνται σαν κυνελάκια. Χαϊρότανε τον ήλιο, τις μικρές—μικρές—Υσδιάρικες δαγκσιές του στα γυμνά της μέρη, στο λαιμό, στα μπράτσα, στα πόδια...

Άφηνε τα μάτια της να γοργήσουν τί-ωμορφίες του κόσμου, το φως ποίλλουζε τα πρόσωπα σπιτικά και παιχνιδίσζε στα νερά, τα γλαφυρά περιγιάλια που ήρχιζαν

τώρα να ξεπηδούν οι άμμουδερές τους άγκάλες, από τα χρώματα και τις φωνές των ανθρώπων, που κατέβαιναν για το λουτρό, τα πευκάκια, τέλος, που ροβολούσαν, ως τις άκρες των κάδων κι' άνοιγαν τα κλαριά τους, σαν χέρια, απ' τα νερά κολυμπήτες. Έτοιμοι να πάρουν τη δουτιά.

Όλη αυτή την πρωινή άκουαρέλα την έκανε δέκα φορές πιο χαρούμενη και πιο ζεστή, στην αίσθησή της, ή παρουσία του αγοριού που αντίκρυ της τραβούσε κομπιγισμό, δυνατά, σαν νύμφη να ξεσπάει έτσι το κρυφό του πείσμα. Από τ' άνοιγτό ποικύμισό του, με τα μεγάλα, γκρενά τετράγωνα, ή στέρεος λαιμός του, με τανυσμένο το «μύλο» της τραβούσε κομπιγισμό, δυνατά, σαν νύμφη να ξεσπάει έτσι το κρυφό του πείσμα. Από τ' άνοιγτό ποικύμισό του, με τα μεγάλα, γκρενά τετράγωνα, ή στέρεος λαιμός του, με τανυσμένο το «μύλο» της τραβούσε κομπιγισμό, δυνατά, σαν νύμφη να ξεσπάει έτσι το κρυφό του πείσμα.

Δεν είχε ξεκαθάρσει ποτέ, με τον έρωτό της, τη θέση που είχε μέσα της ο Άντωνης. Φύση αθώορητη και γερή δεν είχε προσδληθή απ' την άρρωστική της αυτοανάλυσης. Αυτό ποίξαιρε ήτονε, πως, απ' την ημέρα, που γνωρίστηκαν, πάνε τρία χρόνια τον ένοιωθε πάντα—δπως και τούτη τη στιγμή—κοντά της σαν υπόσχεση ευτυχίας, ανεξήγητη κι' άδοξη. Κι' ούτε να την ξηγήσει βάλθηκε ποτέ, ούτε να την κάμη χειροποίητη και να σιγουρέψει την πραγματοποίησή της. Της φαινότανε κάτι τόσο φίνο, που δεν ήθελε, με κανένα τρόπο, ν' αγγίξει, με συζήτηση—λίτε με τον έαυτό της τον ίδιο—από φόβο ίλην το τσαλακώσει.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΘΑ ΣΑΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΣΗ

«Ο τρίτος σκελετός»

Άστυαμικόν ανένγκισμα
μυστηριώδους και συναρπαστικής
πλοκής γραμμένο από
τον διάσημο Γάλλο συγγραφέα
ΜΑΡΣΕΛ ΑΛΛΑΙΝ

Ο τρίτος σκελετός

Θα σας αχμαλωτίσει από την πρώτη στιγμή, θα σας γοητεύσει, θα σας σκορπίσει ρίγη αφάνστατης συγκινήσεως και θα σας συγκλονίσει με την δραματική πάλη ενός Παριζιανού ντετέκτιβ και ενός αιμαθόρου κακούργου, που συνταράσσει με τη θηριωδία του, ολόκληρη την Γαλλία.

Δεν είχε, ως τα τώρα, τίποτα το εξαιρετικό ή ιστορία της με το αγόρι. Η μάννα του της τον είχε παρουσιάσει. Χρόνια έψαχνε στα σπύτια όλης της περιφέρειας, να βρή μια νέα, όπως την ήθελε, για το παιδί της. Ο μπάρμπας—Θωμάς, που κάποτε τούχε γαρύξη κουβέντα, της άρσδειαζε, κάθε τόσο, τα πλουσιώτερα κορίτσια: —Μά τι μου τις φέρνεις όλες αυτές;—του φώναζε νευριασμένη. —Δε θέλω προίκες για τον Άντωνη. Ανθρώπο γυρεύω.

—Ανθρώπο, καλά—της αντιμιλούσε ο γέρος—αν τον έχει όμως και τον άσικη, δαύφτει δηλαδή:

Μά δεν ήθελε ν' άκούση. Τό μάτι της έπεσε τέλος στη Μαργαρίτα. Αυτό που της χτύπησε απ' την αρχή, σε τούτη την κοπέλλα, ήταν ή οράτσα. Κατέβαινε από φύτρα βουήσια, σ' ή γερή, πουναρφέυλο, ξεδιαλεγμένο: Ο παππούς της ήτονε δήμαρχος στο Φανεό. Λεβέντης και ζορμπάς. Την ημέρα της έκλογής τραβούσαν με τους δικούς του τις κουμπούρες, κλείνανε τους αντίθετους στα σπύτια τους και γέμιζαν τις κάλπες άσπρα. Ο πατέρας της—δπως δεν είχε κανένα κέφι για πολιτική. Πήρε την κληρονομιά, μιά ώμορη άδοχοντοχωριάτσα, κατέθηκε σ' ένα μεγαλοχώρι στ' άκροβάλισσο έχτισε το καλύτερο σπίτι, έφτιασε περιβόλι άγρόσας, τόπο φήτεψε άμπελία κι' έκανε σταφίδες.

Σε κάποιο, απ' ούτα μιά μέρα είχε ίδη τη Μαργαρίτα ν' άνηφορίζη, με γεμάτο τραγουκόφινο στον ώμο, απ' τα «κλειδιά» του άμπελιού στα σταφιδάλωνα. Χάρκε την ώμορφιά της, ξαναμμένη απ' τον ήλιο του μεσημεριού, τη λεβέντικη περσποή της, το δέσιμο του κορμιού της... Καί με την ώμη τροπή, πούπαιρνε, κά-

ποιες φορές ή στοχασμός της, είπε μέσα της, κοιτάζοντας τους γερούς λαγώνες, που κυματίζαν, αλαφρά, κάτω από τη οφίχη μεση της: «Νά... αυτή είναι λεκάνη για παιδιά... κι' αυτά είναι χέρια να τα βασταίνουν». Κοντοσταθηκε και της φώναξε:

—Ωρα, καλή, ώμορη κοπέλλα!... Χαρά στη μάννα που σε γέννησε!...

Η Μαργαρίτα, ξαφνιασμένη, ζύγωσε, άφησε κάτω το τραγουκόφινο. Και, για μεγάλο σάστισμα της άλλης, της μίλησε σα δεσποινίδα της πολιτείας:

—Σας ευχαριστώ για το κομπλιμέντο κυρία!... Είσαστε πολύ καλή να με δρίσκετε ώμορη... Το ξαίρω πως δεν είμαι καλόλου... Μά δεν έχει σημασία!...

Χαμογέλασε. Κι' αλλάγοντας τόνο ρώτησε:

—Πώς πάνε φέτος οι δουλειές σας; Έχετε παραθεριστεί;

—Μά πως ξεφάτε;—έκαμε ή άλλη, άκόμα πιο σαστισμένη τώρα. —Έχω 'ρθή τόσες φορές στο θαυμάσιο μαγαζάκι σας με συντροφιά!...

—Δεν μπορώ να καταλάβω... Φαίνεστε κοπέλλα μορφωμένη... από σπίτι!... και δουλεύετε, με την εργατιά, στον τρύγο;

—Τ' άμπελια, ξαίρετε είναι δικά μας... Καί δε μ' άρέσει, να κάθωμαι όταν οι άλλοι δουλεύουν... Βοηθάω. Έε άλλου είναι μιά καλή γυμναστική...

Κι' άμέσως έπειτα της πρότεινε:

—Δεν πάμε ως το σπίτι... να πάρτε ένα ποτήρι νερό, που λέει ο λόγος... να ξεκουραστήτε λιγάκι!...

Βόλεψε το τραγουκόφινο στην άκρη ενός κλαδιού, να το πάρουν τ' άλλα κορίτσια και τράβηξε για το σπίτι. Άμα φώσσανε στην πόρτα, ρώτησε, πιο σαστισμένη κι' από πριν:

—Αυτό είναι το σπίτι σας; —Όλο κι' όλο!

—Ωστε είσαστε... ή μοναχοκόρη του Βερδέλη;

—Αν μου το έπαιρτε!

Η Μαργαρίτα έβαλε τα γέλια: —Ανέθκαν. Την έμπασε σε μιά κάμαρη, με βεράντα πούδλεπε στο περιβόλι. Μεγάλο ντιβάνι, με πολλά μαξιλάρια έπαινε τη μιά πλευρά, μιά μικρή διβλιοθήκη με καλοδεμένους τόμους, αντίκρυ, ένα τζάκι, με πλακάκι Κρουτάχειας, στην τρίτη πλευρά, ένα πιάνο στη γωνιά, με πολλά τετράδια μουσικής, ένα-δυό πολυθρόνες και τα κάθρα των γονιών της συμπλήρωναν την επίπλωση:

—Εσείς παίζετε πιάνο; ρώτησε.

—Ναι... Είχα πάρη ωθήματα, κάμποσα χρόνια, στην Πάτρα, πούμενα όταν φοιτούσα στο γυμνάσιο... Μ' άρέσει πολύ να παίζω... Μου μένει όμως τόσο λίγος καιρός απ' το νοικοκυριό... Η μητέρα είναι τώρα πιά σε κάποια ηλικία, βλέπετε... και δε θέλω να κουράζομαι...

—Γιατί δεν παίρνετε μιά υπηρέτρια; Ντρέπομαι να με υπηρετούν. Αυτό μοιάζει ολ σασκάντης θάπρεπε να το δέχωνται.

Την παρουσάσε σε λίγο, στους γονιούς της:

—Η κυρία Κατρή... τ' ώμοφο μαγαζάκι στην έξογή... στην πολιτεία... Έχετε άκούση τόσα γι' αυτήν!

Ναι είχαν άκούση... Για την προκοπή της, την πάστρα της ζωής της, τη λατρεία στο παιδί της. Την κρατήσανε στο τραπέζι. Έτσι γίνικε ή πρώτη γνωριμία μ' αυτή και τη φαμίλια της. Είχε γυρίσει τ' άπόγευμα στον πάγκο της, με την καρδιά γεμάτη έλπίδες. Καλλίεργησε μ' όλους τους τρόπους, αυτή τη σχέση: Με δώρα με περιποιήσεις. Μελέτησε καλά τη Μαργαρίτα. Κι' όσο την επώνιζε τόσο φούντωνε ή θαυμασμός, ή αγάπη της σ'

Η Μαργαρίτα

αυτή. Τη ρώτησε μιά μέρα πως τον φαντάζεται αυτόν που θα πάρη:

—Δεν τον φαντάζομαι καθόλου—της άποκρίθηκε γελάτας—δε μπορώ να τον φτιάξω με το νου μου από πριν... γιατί τότε θα γύρευα να τον πάρω. Κι' έμένα ο μοχός μου πόθος εινε να δώσω τα πάντα, σ' αυτόν που θα μίληση στην καρδιά μου.

Μά πήρε την κρυφή άπόφαση, να την κάμη παιδί της, μιά Κί...—έδώ και τρία καλοκαίρια—που ή Μαργαρίτα είχε ρηθ, με συντροφιά στο μαγαζί. Ήτανε μ' αγόρια και κορίτσια. Κολυμπούσαν μαζί στ' άκρογιάλι. Είχε ίδη, ξαφνικά ένα νέο να βγαίνει, βιαστικός και κατσούφης. Και πίσω του αυτή με πρόσωπο παπαρούνα. Στάθηκε μπροστά του πίσω από έναν κορμό πεύκου, για να τον πη με φωνή, πούτρεμε απ' το κακό της:

—Ντύσου και φεύγα στη στιγμή... Χάσου από τα μάτια μου... αν δε θές να φάς χαστούκι μπροστά σ' όλους...

—Με παρεξήγησες...—είπε τραυλίσει ο νέος.

—Μη λές βλακείες!...—τον έκοψε άπότομα ή Μαργαρίτα—έκαμες μιά χειρονομία γυδαία... Δεν ξαίρεις να σε θαστώ;—ούτε τον έαυτό του, ούτε τον άλλον... Δεν κάνεις για παρέα μου. Έξασφάνισου... Καί να ξαίρης... το κορμί το δικό μου εα πάει άμύλυντο σ' αυτόν που θα διαλέξω... Γελά σου!...

Είχε άκούσε, αυτά τα λόγια, με τ' αυτιά της, ή μάννα του Άντωνη που στεκόταν, άθεατη πίσω από την πόρτα του μαγαζιού:

—Μπράβο κορίτσι!...—είχε πη μέσα της. Αυτή μάλιστα!... Αυτή εινε για το γιοί μου!

Την άλλη Κυριακή τον πήγε σπίτι τους, έφαγαν ήπιαν, ή Μαργαρίτα έπαιζε πιάνο, βάλλανε ραδιόφωνο, χόρευαν στη βεράντα!... Εκεί, που τα γονικά κάνανε άπετσαρία στις πολυθρόνες, ή μάννα του

Άντωνη βρήκε την εύκαιρία, να σφυρίξη του Βερδέλη:

—Τι ώμοφο ζευγάρι... έ; τί λέτε; —Ο Βερδέλης έδρεξε, αντί ν' άποκριθή. Τ' αγόρι τούχε κάνει καλή εντύπωση. Μά είχε το συνήθιο να μη βιάζεται ποτέ σε τίποτα. Πέρασε κάμποσες καίρες. Τα «πήγαινε-έλα» στο σπίτι ξεκολούθησαν. Αγόρια και κορίτσια μαζεύονταν, τραγουδούσαν, χόρευαν. Ο Άντωνης περιζήτητος. Μιά τέτοια μέρα ο Βερδέλης είχε πη στη μάννα του:

—Η καινούργια γενιά κυρά μου, δεν εινε σαν κι' εμάς... Δεν παίρνουν από συννοκεία... Ξέλουν αγάπες... Η δικιά μου τ'όχι δηλώσει... Και δε μπορώ να πω ούτε μισή κουβέντα γι' αυτό το ζήτημα... Την έχω μιά βλέπεις... Ο γιοιός σου μ' άρέσει... Σοβαρά παιδί, σεμνό λιγέλογο... Θα της τον έδινα με την εύχη μου... όταν θάπαιρνε το δίπλωμά του... Μά δεν εινε στο χέρι μου... Πρέπει να τον αγαπήση... και να την αγαπήση κι' αυτός... Κι' όπως ξαίρεις, για κάτι τέτοια, κανένας δε μπορεί κανένας απ' τους δέω να κάνει τίποτα.

—Γελίσεις, φίλε μου—του είχε πη, στόμα γεμάτο—γιατ' είσαι άντρας...

—Κι' εσύ, πούσα, γυναίκα, τι μπορεί να κατοφέρεις;

—Εγώ λατοεύω το κορίτσι σου... Κι' αυτό το αίσθημα θά το ίδης... θα το φουήσω στην καρδιά του παιδιού μου... Άν είσαι, σ' πατέρας, είμαι κι' εγώ μάννα... Κι' αν την έχεις εσύ μιά... ξανα-νε τον έχω κι' εγώ... Καί δε θέλω να δυστυχήση... Η Μαργαρίτα εινε διαμάντι... Καί θέλω να το βάλλω, κορώνα, στο κεφάλι του παιδιού μου...

—Καλά... σ' ευχαριστώ για τον καλό σου λόγο... μά τι μπορείς να κάνεις;

—Έχεις έμπιστοσύνη σε μένα;

—Όσο παίρνει...

—Θα τη στέλνεις, το καλοκαίρι, να μένη κοντά μας, στο σπίτι μας;—είπε, δυό μήνες, για τα μπάνια... Τ' άλλα τα παίρνω άπάνω μου... Θα της έτοιμάσω μιά κάμαρη, για πριγκηπέσσα... Ούτε μισή ώρα δεν είμαστε μπουκά... Θα ρνέσαστε και σεις, να ξεσάτε τα Σαββατακάκια... Στο κάτω—κάτω κι' αν δεν το καταφέρουμε, αυτό το πούχομε βάλε στο μυαλό μας—το καλοκαίρι, σ' εμάς ένοιωθε πολυκοσμία... Κάποιος θα βρεθή να της άρση από τόσους, ανθρώπους, όπως πειπει που περνάνε... Ο' άνιζετε μιά πόστα στην τύχη της... Έδώ, κλεισμένη στο χωριό, ποίος θα τη δει!...

Είχε βάλε, μπροστά όλη τη ρητορική της παλιάς δασκάλας, τον κατάφερε:

—Δε θα πούμε τίποτα—του είχε συστήση—ούτ' εγώ στον δικό μου ούτε συ στη δική σου απ' το σχέδιό μας... Μονάχα με τρόπο, πολύ τόπο θα παίνελης εσύ τον Άντωνη στη Μαργαρίτα... κι' εγώ τη Μαργαρίτα στον Άντωνη... Κι' ο Θεός κι' ή φύση και τα νεύματα τους... δε δουλεύουνε για τ' άλλα!...

Έτσι, τρία καλοκαίρια τώρα, τα δυό παιδιά σαράντα ως πενήντα μέρες ζούσανε μαζί. Κι' είχανε παρσιόσει τόσο καλά που οι γονιοί τους τώκανε για σίγουρο, πως όπου νανα θάφτανε, μονάχη της, ή ώρα για το γενικό φανέρωμα της αγάπης, που ήταν έπιμοι να βλαγήσανε κι' οι δυό. Όμως αυτή άργούσε... και το ξαφνικό ξεφύτρωμα της Λούσης έφηνε τώρα την καρδιά της μάννας σε μεγάλη παραχή. Τις τελευταίες μέρες είχε χάσει τον ύπνο της.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ : Είς το προσεχές.

Ανταποκρινόμενη
εις την επίμονον αδι-
ωσιν του Αθηναϊκού
Κοινού η διεύθυνσις
της ARGENTINA ε-
πέισε την μεγάλην
καλλιτέχνητα

ROSITA
SERRANO

χρώσιν της και έμ-
φανίζεται κάθε θράυ
εις την

ARGENTINA

μέ νέον ρεπερτόριον
και νέες τουαλέτες.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Προκειμένου το Έθνικόν Ίδρυμα Ραδιοφωνίας να προβή
εις αναδιοργάνωσιν της Υπηρεσίας Συνδρομητών διά συγ-
χρόνων μέσων (Μηχαναί εκδόσεως λογαριασμών, Μητρώα,
Ευρετήριον Συνδρομητών κλπ.) καλεί τους αντιπροσώπους
των διαφόρων Οίκων όπως υποβάλωσι μέχρι της 15ης Ια-
νουαρίου 1947 σχετικές μελέτας και προσφορές.
Διά πάσαν πληροφορίαν παρακαλούνται οι ενδιαφερόμενοι
όπως απευθύνωνται εις το Τμήμα Γενικού Λογιστηρίου του
Ίδρυματος Ρηγίλλης 2 καθ' εκάστην εργάσιμον ημέραν και
ώραν 10-12 π.μ.

(ΕΚ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ

Προκηρύσσει

δημόσιον μειοδοτικόν διαγωνισμόν δι' ένασφραγίστων προ-
σφορών διά την προμήθειαν και εγκατάστασιν ενός Πομπού
Ραδιοφωνίας βραχέων κυμάτων, ενεργηθησόμενον την 25ην
Ιανουαρίου 1947 ημέραν Σάββατον και ώρα 10ην π. μ.
έν τοις επί της οδού Ρηγίλλης 4 Γραφείοις αυτού.

Οι όροι του διαγωνισμού εύρηται κατατεθειμένοι εις τὰ
ως άνω Γραφεία αυτού (Γραφείον Νομικού Συμβούλου), όπου
άπαντες οι ενδιαφερόμενοι δύναται να λαμβάνωσι γνώσιν.
(ΕΚ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Το Έθνικόν Ίδρυμα Ραδιοφωνίας υπενθυμίζει ότι υπόχρεοι
εις υποβολήν Δηλώσεως κατόχης μιας ραδιοφωνικής συσκευής
είνε κατά το άρθρον 9 του Αναγκαστικού Νόμου 818/1946
και πάντες οι κατασκευασταί ή έμποροι συσκευών ραδιοφω-
νικής λήψεως, ή αντιπρόσωποι αυτών διά την πληρωμήν συν-
δρομής καταστήματος. Ουτοι όφειλουν επίσης να υποβάλουν
εις το Ίδρυμα εντός του τρίτου δεκαημέρου έκαστου μηνός
κατάστασιν εμφαίνουσιν τας παρ' αυτοίς διενεργηθείσας
αγοραπωλησίας ραδιοφώνων κατά τον προηγούμενον μήνα.

Παρακαλούνται όθεν οι μη υποβάλοντες τας ανωτέρω Δη-
λώσεις μέχρι τουδε, όπως υποβάλλουν αυτάς το βραδύτερον
μέχρι της 20ης Δεκεμβρίου 1946.

Μετά την πάροδον της ήμερομηνίας ταύτης θέλωσιν
έφαρμοσθή αι υπό του Νόμου προβλεπόμεναι κυρώσεις.
(ΕΚ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ)

Οι έκδρομές της Κυριακής

ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

— ΑΤΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ :

Αγ. Τριάδα — Καραμπόλα —
Σκίπτζα. Σύνολον πορείας 4
ώρες.

Αναχώρησις 7 1/2 π. μ.

Επιστροφή αύθμερόν.

— ΟΜΙΛΟΣ ΦΙΛΩΝ Α-

ΚΤΗΣ: Μεγάλο Πεύκο — Φα-

νεωμένη.

Αναχώρησις 7 1/2 π. μ.

Επιστροφή αύθμερόν

— ΟΜΙΛΟΣ ΦΙΛΩΝ ΥΠΑΙ

ΘΡΟΥ: α) Αγ. Τριάδα —

Κορομηλιά — Μόλα — Καντα-

λήδι. Σύνολον πορείας 4 ώρες.

β) Αγ. Τριάδα — Κανταλήδι.

Σύνολον πορείας 2 1/2 ώρες.

Αναχώρησις πλατεία Ζωοδ. Πη

γής 7 1/2 π. μ. Επιστροφή

αύθμερόν.

— ΟΜΙΛΟΣ ΦΥΣΙΟΛΑ-

ΤΡΩΝ: α) Αγ. Τριάδα — Καν-

ταλήδι — Κορομηλιά — Μικρή

Γκούρα — Μόλα — Μεσανό-

νερο — Κανταλήδι — Κατα-

φύγιο — Αγ. Τριάδα. β) Α-

γία Τριάδα — Πλάτανα —

Σκίπτζα — Καραμπόλα. γ) Α

γία Τριάδα — Καταφύγιο —

Όρνιο.

Αναχώρησις 7 1/4 π. μ.

Επιστροφή αύθμερόν.

— ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΚΔΡΟ

ΜΩΝ «ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΖΩΗ» :

α) Κερατέα — Σπηλιά Κερα-

τέας — Κερατοδούνη — Αγ.

Τριάς — Πανί — Καλύβια —

Κουβαρά. Σύνολον πορείας 4

1 1/2 ώρες. β) Κουβαρά — Μο

νή Νέας Ίερουσαλήμ. Σύνολον

πορείας 1 ώρα.

Αναχώρησις 8 π. μ. Έπι-

στροφή αύθμερόν.

— ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΟΣ Ο-

ΜΙΛΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ : Αγ.

Παρασκευή — Γέρακας — Α

γίος Γιάννης Κυνηδος — Α-

στέρι — Εύζωνας (Κορυφή)

— Καλοπούλα — Καισαριανή.

Σύνολον πορείας 5 1/2 ώρες.

Αναχώρησις 7 1/2. Επιστρυ

φή αύθμερόν.

— ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΟΣ Ο-

ΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ «ΧΑ

ΡΑΥΓΗ» : Ύμηττος (Κορυφή

Εύζωνας).

Αναχώρησις 8 π. μ. Έπι-

στροφή αύθμερόν.

— ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΝ-

ΔΕΣΜΟΣ «ΠΑΝ» : α) Κακο-

σάλεσι — Αγ. Τριάδα — Βού

ντιμα — Αγ. Μαρίνα — Λα-

γαστάρι. Σύνολον πορείας 6.

30' ώρες. Αναχώρησις Σταθ.

Λαρίσης 8.10 π. μ. β) Παληχώ

ρι — Σκίπτζα — Κορυφή Κα-

ραβόλα (1413) — Μπάφι —

Αγ. Τριάδα. Σύνολον πορείας

4 ώρες. Αναχώρησις 7 1/4 π.

μ. Επιστροφή αύθμερόν.

— ΨΥΧΑΓΩΓΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

ΑΘΗΝΩΝ: Πεντέλη (Αγ. Τριά

δα). Αναχώρησις 8 1/4 π. μ.

Επιστροφή αύθμερόν.

— ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ :

— Ο ΟΔΟΠΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛ

ΛΟΓΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ : Αγ. Α

ωάννης (Κυνηδος) — Σπηλιά

Λιονταριού — Λιόπσει. Ανα-

χώρησις Ηλεκτρ. Σταθμός Πει

ραιώς 7 1/2 π. μ. Επιστροφή

αύθμερόν.

— ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΦΥΣΙΟ-

ΛΑΤΡΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ «ΚΡΥ-

ΣΤΑΛΛΗΣ» : Καλοπούλα (Συ

νεχεια αναδασώσεως). Αναχώ-

ρησις 7 π. μ. Επιστροφή αύθ

μερόν.

— ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΟΣ ΟΜΙ-

ΛΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Κιοβρκα —

Αγ. Τριάδα — Μπελέτσι. Σύν-

ολον πορείας 4 1/2 ώρες. Α-

ναχώρησις 6 1/2 π. μ. Έπι-

στροφή αύθμερόν.

— ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΝ

ΔΕΣΜΟΣ «ΖΗΝΩΝ» : Αγία

Τριάδα — Αγ. Ασώματοι —

Πέργαρι (Κορυφή) — Αγ. Α

σώματοι — Αγ. Τριάδα —

Μερίσσια — Μαρούσι. Σύνολον

πορείας 5 1/2 ώρες. Αναχώρη

σις Πλατεία Κανιγγος 7 1/4

π. μ. Επιστροφή αύθμερόν.

— ΔΙΔΗΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ

Εργαστήριον

Βερανζέρου 12 α

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 53.674

Αναλαμβάνει την εξέλιψιν

δών των δυσμορφιών του προσώ-

που, ως και την οικίαν αποτρίχ-

σιν, εξασφαλίζει τας ρυτίδας, ού-

λας, έγκαυματα, στίγματα (σανά

δες), στίγματα ευλονίας και θε-

ραπεία, ή τριχοτόπιση.

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ!
ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑ
Στόν

ΚΡΟΝΟ

Η ΤΑΙΝΙΑ, ΓΙΑ ΤΗΝ
ΩΡΙΑΝ ΕΧΕΙ ΑΣ-
ΧΟΛΗΘΗ ΟΔΟΚΗ-
ΡΟΣ Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙ-
ΟΣ ΤΥΠΟΣ :

30'' ΠΑΝΩ

ΑΠΟ
ΤΟ ΤΟΚΙΟ

THIRTY SECONDS
OVER TOKYO

Ένα δυνατό, όλοζών-
τανο φίλμ, πού, μέσα
στό πλαίσιο του πρώ-
του βομβαρδισμού του
Τόκιο από άμερικανικά
υπερφρούρια «B.25», ε-
ξιστορεί τον πιο παθη-
τικό έρωτα του δευτέ-
ρου Παγκοσμίου Πολέ-
μου.

Πρωταγωνιστούν :
ΣΠΕΝΣΕΡ ΤΡΕΙ-ΣΥ
ΒΑΝ ΤΖΟΝΣΟΝ
ΡΟΜΠΕΡΤ ΓΟΥΔΛ
ΚΕΡ
ΦΥΛΛΙΣ ΘΑΞΕΤΕΡ.
ΜΙΑ
ΥΠΕΡΠΑΡΑΓΩΓΗ
ΤΗΣ
ΜΕΤΡΟ
ΓΚΟΛΝΤΟΥ-Ι.Ν.
ΜΑΤΕΡ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Από της Τρίτης 10ης τρέ-
χοντας έτεθη εις κυκλοφορίαν
μία αυτοκινητάμαξα μεταξύ
Πειραιώς — Αθηνών — Ναυ-
πλίου και αντιστρόφως, ανα-
χωρούσα εκ Πειραιώς την
15.30 και εκ Αθηνών την 16.10
έκάστην Τρίτην, Πέμπτην και
Σάββατον, και εκ Ναυπλίου
την 7.47' εκ Αργους την
8.13' εκάστην Δευτέραν, Τε-
τάρτην και Παρασκευήν.

Εάν θέλετε να λειτουργή ο στυ-
λογράφος σας κανονικά και να
μην σας έκνεμυρίζη μεταχειρί-
σας μελάνη «ΠΑΡΚΕΡ».

Κυρίες μου,

Μόνον έμεις με το άμερικανικόν φάρμακον REVE σας παρ-
εχόμεν την πλέον φυσικήν ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ, επιτυχάνε, και εις
τα πιο κατεστραμμένα μαλλιά. ΒΑΦΑΙ ΜΑΛΛΙΩΝ εις όλους τους
χρωματισμούς.

ΓΑΡΥΦΑΛΛΟΥ

ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 20, Τηλέφωνον 54.287

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ

«ΚΟΠΥΡΑ-Ι-Τ» ΤΟΥ «ΓΙΟΥΝΑ-Ι-
ΤΕΝΤ ΠΡΕΣ» ΚΑΙ ΤΟΥ «ΕΔΩ
ΑΘΗΝΑΙ» ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΣΧΕΔΙΟΝ Ι.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

ΕΙΚΟΝΕΣ 3-4

3 Άγγλοι, Καναδοί και Άμερικανοί
έπιστήμονες ήρχισαν έντατικήν έρ-
γασίαν αντιμετωπίζοντες άγνωστον
άντίπαλον — τον "Αξονα. Η έργασία
εις την Άγγλίαν και την Άμερικην εξει-
νετο. Έγινεν ευρύτερος βιομηχανικός πό-
λεμος. Από το ύπουργείον Στρατιωτικών
της Άμερικης ιδρύθη το μυστηριώδες
«Τμήμα Μηχανικού του Μανχάταν», εις το
όποιον εκλήθησαν να εργασθούν κορυφαί-
οι έπιστήμονες φρουρούμενοι.

4 Μέγα μέρος της εργασίας έσχετί-
ζετο με τον διαχωρισμόν και την
αποκάθαρσιν της Ουράνιου - 235.
Ήτο δυνατόν να συγκεντρωθώσι Ουράνιον -
235 εις αξιολόγους ποσότητας ; Εάν ύ-
ποθέσωμεν ότι εβάλλετο από πλανώμενον
νετρόνιον, θα ήδύνατο να προκαλέση σει-
ράν αντιδράσεων, αι όποίαι θα έφόνευον
τους πειραματιζομένους. Τότε έγινε ση-
μαντική ανακάλυψις. Ο βομβαρδισμός
του κοινοτέρου Ουράνιου - 238 παρήγαγεν
έντελώς νέον στοιχείον, το Πλουτώνιον.

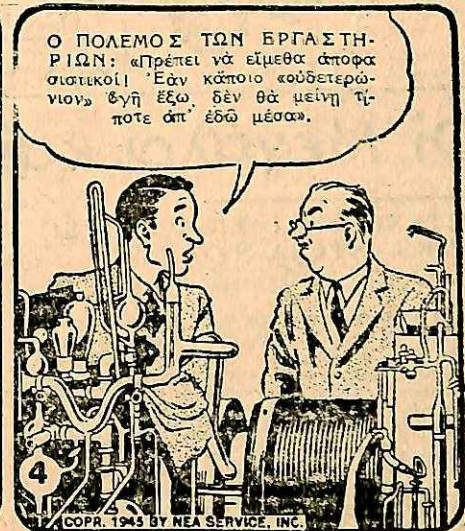
ΣΧΕΔΙΟΝ ΙΑ

1 Η ανακάλυψις του Πλουτωνίου εί-
χε μεγίστην σημασίαν. Με την διά-
σπασιν του ατόμου ήδύνατο να
προκληθώ ή έκρηξις του, όπως και του
U-235, άλλ' αντίθετως προς το U-235
ήδύνατο να διαχωρισθώ από τας άλλας
μορφάς Ουράνιου, το U-234 και U-238.
Η ανακάλυψις του Πλουτωνίου υπήρξεν
ετύχημα εις στιγμήν που κάθε λεπτόν εί-
χε την σημασίαν του. Διά να κατασκευά-
σουν Πλουτώνιον, οι έπιστήμονες έποθέ-
τησαν μικρά τεμάχια Ουράνιου επί γρα-
φίτου.

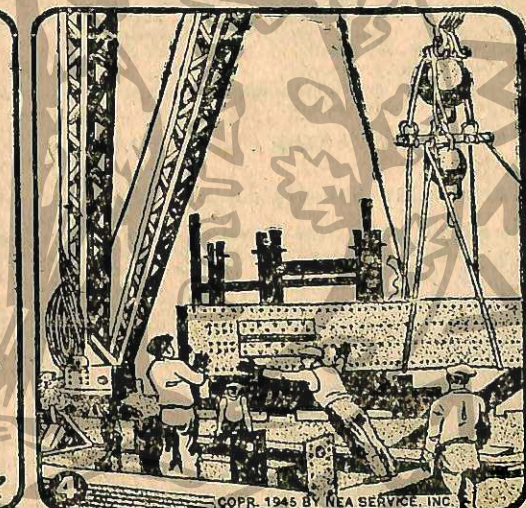
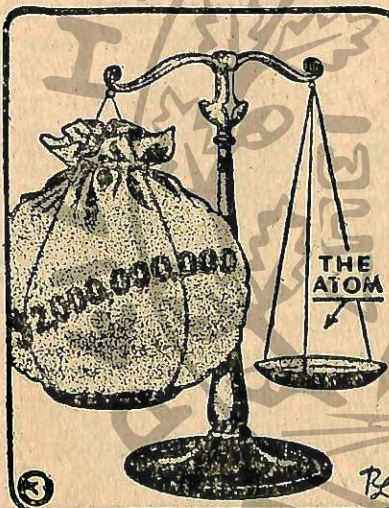
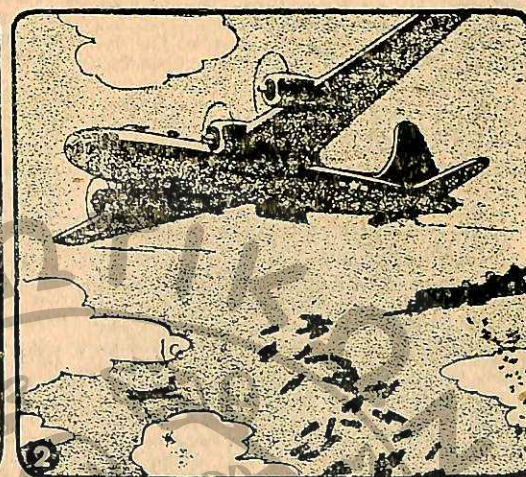
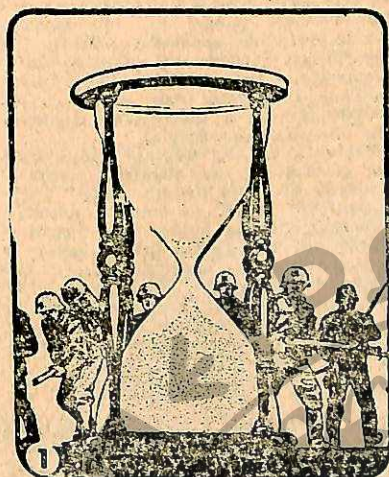
2 Μαζί με τους έπιστήμονας «είργα-
ζοντο» και οι κατάσκοποι. Εγνώ-
σθη ότι εις την Νορβηγίαν οι Έ-
θνικοσοσιαλισταί έχρησιμοποιούν ένα με-
γάλον εργοστάσιον διά την κατασκευήν
βιρέος ύδατος, ίσως διά την παραγωγήν
ατομικής βόμβας. Τον Φεβρουάριον του
1943 μία όμας Συμμάχων και Νορβηγών
άλεξιπτωτιστών άνετίναξαν το εργοστά-
σιον, το όποιον άνωκοδομήθη και κατε-
στράφη πάλιν, ριζικώς αυτήν την φοράν,
από υπερφρούρια.

3 Η έπιστημονική έρευνα της ατομι-
κής ενεργείας εις τας Ηνωμένας
Πολιτείας διεξήγετο υπό την διεύ-
θυνσιν του δόκτορος Βάνεκαρ Μπούς. Τον
Ιούνιον του 1942, όταν ή έργασία έφθα-
σεν εις το στάδιον της βιομηχανοποίησε-
ως, το ύπουργείον των Στρατιωτικών άνέ-
θεσε την γενικήν διεύθυνσιν εις τον άντι-
στράτηγον Λέσλι Γκρόβς. Αι δαπάναι μέ-
χρι του Ιουλίου 1945 ανήλθον εις 2 δις-
εκατομμύρια δολλάρια !

4 Η Άμερικανική Κυβέρνησις ήρχι-
σε την κατασκευήν δύο εργοστα-
σίων παραγωγής ατομικών βομ-
βών τον Δεκέμβριον του 1942. Τον έ-
κτίσθη επί έκτάσεως 58.000 έκταρίων, 18
μίλια δυτικάς της Κνέβελ της πολιτείας
Τένεση. Χάριν των εργατών και της προ-
σωπικού του εργοστασίου ιδρύθη ή πόλις

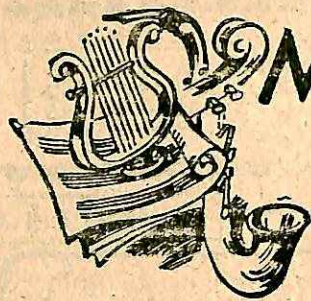
ΕΙΚΟΝΕΣ 4

Όακ Ρίτζ. Το άλλον εργοστάσιον κατέ-
λαβε 430.000 έκτάρια εις απομονωμέ-
νην περιφέρειαν. 15 μίλια βορειοδυτικώς
του Πάσκο της πολιτείας Ουάσιγκτων, δ-

που άπησχολούντο 17.000 εργάται μετά
των οικογενειών των έν πάση μυστικότητι.
ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Πειράματα εις
την Έρμηον.

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» — Σελις 13.

ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΑΥΤΗΣ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟ-
ΦΩΝΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Οί Μεγάλοι καί τὰ ἔργα των

**ΡΕΤΣΝΙΤΣΕΚ : ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ
ΤΗΝ «ΝΤΟΝΑ ΝΤΙΑΝΑ»**
Δευτέρα, 16 Δεκεμβρίου, ὥρα 12.

Ὁ Γερμανὸς Αἰμίλιος φὸν Ρέτςνιτσεκ, ἀνὴρ καὶ εἰς τὴν χορεία τῶν συνθετῶν τῆς περιόδου γύρω ἀπὸ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον. Συθέτης συμφωνικῶν, χορωδιακῶν καὶ μελοδραματικῶν ἔργων, καταβάλλει κατὰ τὸ πλεῖστον τὴν προσπάθειαν τῆς δημιουργίας νέας ἀρμονικῆς, ἀπληρώμενης ἀπὸ κάθε δέσμευσιν ἢ ὁποῖα κατέληγε, κατὰ τὴν ἀντίληψιν πολλῶν καὶ εἰς καρφώτους συνδυασμούς. Ἀπὸ ἀπόψεως ἐνορχηστρώσεως, ὁ Ρέτςνιτσεκ ὀφείσεται τὴν ἐπιρροὴν τοῦ Ρ. Στράους. Ἰδιαίτερον ἱκανότητα ἔχει εἰς τὴν ἀντίληψιν, χρησιμοποιοῦν ταύτην μετὰ μεγάλην ἐπιτυχίαν διὰ τὸν κατὰλληλον χρωματισμὸν τῶν ἔργων του. Ἡ συγχαῖν ἐκτελούμενη Εἰσαγωγή εἰς τὴν «Ντόνα Ντιάναν» ἀνήκει εἰς τὴν πρώτην ἐποχὴν τῆς παραγωγῆς τοῦ συνθέτου. Εἶναι ἓνα κομμάτι χαρμῶν καὶ εὐχάριστον μετὰ σπουδαζόμενον διὰ θεῶν καὶ χωρὶς βάθους. Διακρίνεται διὰ τὸν ζωντανὸν ρυθμὸν καὶ τὸν εὐθύμον χαρακτῆρα του.

**ΜΟΖΑΡΤ : ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΔΥΟ
ΠΙΑΝΑ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ.**
Δευτέρα 16 Δεκεμβρίου, ὥρα 21,15

Τὸ Κοντσέρτο εἰς μὴ ὕψει μείζονα γιὰ δύο πιάνα καὶ ὀρχήστραν, ποὺ θὰ ἀκούσῃ μετὰ διευθυντῆ ὀρχήστρας τὸν Δ. Μητροπούλου, ἐγνώσθη τὸ 1719 εἰς Σάλτσμπουργκ. Πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅτι δὲν προέκυψε μὲν περὶ μεγάλης ὀλκῆς συνθέσεως, ἀλλὰ περὶ ἔργου τοῦ ὁποῖου εἶναι τεχνικὰ πολὺ ἐκπαιδευτικὸν καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ὁ συνθέτης ἐπιτίθεται μετὰ δὴν τὴν ἀπαράμιλλον ἱκανότητα, εἰς τὴν συναρμολογῶν τὸ μέρους τῶν δύο πιαῶν, εἰς τρόπον ὥστε αὐτὰ νὰ καταλήγουν εἰς ἐναρμονισμένους συνδυασμούς, ἀπομιμούμενους τὸ ἐκκολλητικὸν ὄργανον. Μεγάλῃ εὐχαρίστησιν προέειπε εἰς τοὺς πιανίστας ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Κοντσέρτου, ἀκόμη καὶ χωρὶς ὀρχήστραν. Τὰ δύο πιάνα δὲν ἐκτελοῦν τὰ ἴδια μουσικὰ θέματα. Τὸ ἀντίθετον εἶναι πλούσια διακοσμημένον καὶ τὸ τελικὸν ῥόντο γεμίστα ἀπὸ εὐθύμον διάθεσιν. Ὁ τρόπος, μετὰ τὸν ὁποῖον ὁ Μόζαρτ συνδέει τὴν φράσιν τῆς καντινέας εἰς τὸ τέλος τοῦ θέματος, προκαλὼν ποικίλαιν ἀρμονικῶν ἐντυπώσεων, εἶναι ἀριστοτεχνικός.

ΡΙΜΣΚΥ-ΚΟΡΣΑΚΩΦ : «ΣΕΧΕΡΑ-ΖΑΝΤ»
Τετάρτη, 18 Δεκεμβρίου, ὥρα 19,40

Μεταξὺ τῶν συμφωνικῶν ποιημάτων τοῦ Ρίμσκυ — Κόρσακωφ (1844—1908), ἰδιαίτερος δημοφιλὴς εἶναι ἡ περὶ τὴν «Σεχεράζαντη». Ἡ ἀσιατικὴ καὶ ρεμβέζουσα ἰδιοσυγκρασία τοῦ συνθέτου τῆς, ὁ ὁποῖος συνεδάζει τὸ πρῶτον τὴν ἐξορμητικὴν φαντασίαν καὶ τῆς τέχνης νὰ ἀποδίδῃ μετὰ ἀκρίβειαν τὴν ποικίλῃ τερπνὴν εἰκόνα καὶ τὰ αἰσθητικὰ, ἐμφανίζονται ἰκανοῦς εἰς τὴν παραμυθίαν «Σεχεράζαντη». Τὸ 1862 ὁ Ρίμσκυ—Κόρσακωφ, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς Ναυτικῆς Σχολῆς τῶν Δοκίμων, καὶ ἐποστειλέθη ὡς σηματοφόρος εἰς τὸ πλοῖον ἐπὶ «Λεβάντα». Μετὰ αὐτὸ ἔλαβε ἓνα μακρινὸν ταξίδι, ποὺ διήρκεσε τρία ἔτη. Ὁ συνθέτης ἐπωφελήθη γιὰ νὰ γνωρίσῃ ὅλες τὰς χώρας καὶ ὅλες τὰς θάλασσας τοῦ κόσμου. Οἱ μαγικαὶ νύκτες τῶν τροπικῶν, ὁ οὐρανὸς ποὺ καθρεφτίζεται μετὰ τὸ φῶς τῶν ἀστέρων στήν ἡρεμὴν μετὰλλιν θάλασσαν, ὁ ὠκεανὸς ποὺ ψιθυρίζει τὰς μουσικὰς, ἀσὺλ ληπτὰς ἀρμονίας, ἔδωσαν στὸν συνθέτη τὴν εὐκαιρίαν νὰ γράψῃ τρία συμφωνικὰ ποιήματα.

τα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὴν «Σεχεράζαντη». Πρὸς τί νὰ ἐξηγήσῃ καλεῖς τὸ νόημα κάθε φράσεως καὶ νὰ ἀναφέρῃ λεπτομερῶς τὰς ἐκπαιδευτικὰς διηγήσεις γιὰ τὰ φανταστικά, συμβάντα σ' ἓνα ἀνύπαρκτον τόπον; Ἀς ἀφίσωμε καλύτερα τὴν φαντασίαν μας ἐλευθερὴν, νὰ ζωντανεύῃ μετὰ τὴν διαδοχὴ τῶν μελωδιῶν, τὸ περιβάλλον τοῦ θά τῆς εἶναι πρὸ γυναικὸς καὶ προσφύλλας ἀπὸ τὰ παιδικὰ παραμύθια καὶ ἀπὸ τὰς εἰρήνης καὶ μὴ νύχτες. Μόνον ἔστω, τὸ δνείρο θὰ μεταβληθῇ σὲ πραγματικότητα.

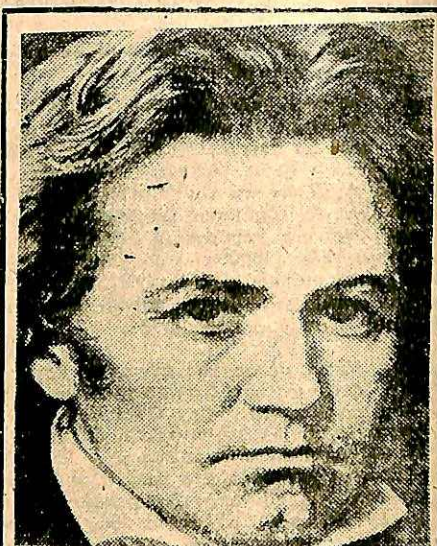
**ΜΠΕΤΟΒΕΝ : ΚΟΥΓΙΝΤΕΤΤΟ ΓΙΑ
ΠΙΑΝΟ ΚΑΙ ΠΝΕΥΣΤΑ.**
Τετάρτη 18 Δεκεμβρίου, ὥρα 23,15

Ἡ μεγάλη ἐπιτυχία, τὴν ὁποίαν εἶχε τὸ Κουιντέτο γιὰ πιάνο, ὅπως κλαρίνο, κόρνο καὶ φαγκότο εἰς μὴ ὕψει μείζονα ἔργον 16, εἶχε καταλήξῃ νὰ γίνῃ ἐνορχηστρῶν, καὶ διὰ τὸν Μπετόβεν ἀκόμη. Εἰς τὴν πραγματικότητα, ὁ συνθέτης προσπαθεῖ μᾶλλον νὰ συναρμολογήσῃ τὸν Μόζαρτ εἰς τὸ ἐξῆς αὐτοῦ. Τὸ Κουιντέτο, ἥξει εὐχάριστα καὶ εἶναι γραμμένον μετὰ κομψότητα. Μὲς μεταφέρει εἰς τὴν ἐκτελούμενην καὶ συμβατικὴν ἀτμόσφαιραν τῶν σαλονίων τῆς ἐποχῆς. Ὁ Μπετόβεν δὲν θὰ ἀπολλήσῃ ἰδιαίτερος εἰς τὴν σύνθεσιν ἔργων μουσικῆς δωματίου γιὰ πνευστά. Εἰς τρία τοιαῦτα ἔργα, χρῆσι μοιεῖ καὶ τὸ πιάνο, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸν συνθετικὸν δεσμὸν μεταξὺ τῆς κατηγορίας αὐτῆς καὶ τῶν ἔργων γιὰ ἔγχρονα. Ὁ συνθέτης ἀναγνωρίζει, προφανῶς, ὅτι ἡ χρησιμοποίησις τῶν πνευστῶν εἶναι προτιμώτερον νὰ γίνεταί εἰς τὴν ὀρχήστραν, καὶ νὰ ὑπάρχῃ ὀλιγοῦς αὐτοτέλεια δι' αὐτὰ.

ΕΡΓΑ Β. ΜΠΡΙΤΤΕΝ.
Παρασκευή 20 Δεκεμβρίου, ὥρα 22.

Ἄν καὶ ὁ νεώτερος εἰς ἡλικίαν, γεννηθεὶς τὸ 1913, ὁ Βενιαμίν Μπρίττεν εἶναι ἀπὸ τοὺς πλέον γνωστὸς σύγχρονους. Ἀγγλοῦς συνθέτης, εἰς ἡλικίαν ἐννέα ἐτῶν συνθέτει μετὰ ἐπιτυχίαν τὰ θέματα τῶν παιδικῶν τούτων συνθέσεων, ἐχρησιμοποίησε διὰ τὴν κατὰ τὸ 1934 δημοσιεύσαν «Συμφωνίαν ἀπλήν». Ὁ προκείμενος νεώτερος συνθέτης, διετέλεσε μαθητὴς τοῦ Φράνκ Μπρίτς, ὁ ὁποῖος καθωδύνησε τὰ πρῶτα του θήματα. Αἱ «Παραλλαγαὶ σ' ἓνα θέμα τοῦ Φράνκ Μπρίτς» δι' ὀρχήστραν ἐγχρόνων, ἐξετελέσθησαν διὰ πρῶτον φορὰν τὸ 1936 καὶ προσέκολλαν πολλὰς συζητήσεις. Ἀλλὰ μὲν διεσκέδασαν λόγῳ τοῦ πνευματώδους καὶ ἐξεζητημένου, ἀλλὰ δὲ ἐκκαθαρίσαν μετὰ τοῦ τολμηροῦ συνδυασμοῦ των. Οὐδεὶς ὅμως ἠμφισβήτησε τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν εὐχέρειαν τοῦ Μπρίττεν ὡς συνθέτου.

Ἡ «Ὀπερὰ ἐπὶ τῇ Γκράμπτ», ἐδόθη εἰς τὸ Λονδίνον κατὰ τὴν ἐπαύριον τῶν παραστάσεων τοῦ θεάτρου «Σὸνδερς Οὐλλέκς» τὴν 7ην Ἰανουαρίου 1945. Ἡ προσηγηθεὶς διαφημίας, ἔφεραν εἰς προκαταβολικὸν ἀποτέλεσμα τὴν θύελλαν ἀντιθέτων γνωμῶν περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχεν ἀκόμη ἐμφανισθῇ. Μετὰ τὴν παράστασιν ἡ κριτικὴ εὐρὴν συμφωνοῦ νὰ ἐπανέλθῃ τὸ ἔργον. Ὄταν μετ' ὀλίγου μηνός, ἐξετελέσθησαν χωριστὰ τὰ «τέσσαρα Ἰντερλούδια», ἀνεγνωρίσθη γενικῶς, ὅτι ἡ μουσικὴ τοῦ Μπρίττεν εἶχε δύναμιν συναρμολογητικὴν, ἐκφράσιν καὶ τελείαν πρωτοτυπίαν. Ἀντιθέτως, οἱ σύγχρονοι Γάλλοι αἰσθητικοί, θεωροῦν τὸν Μπρίττεν μᾶλλον ὡς «ἐπιμελὴ μαθητὴν», παρὰ ὡς ἀπαρσάτην. Ἡ μουσικὴ του, λέγουσιν εἶναι, ἀρμονικὴ καὶ πολλὰς φορὰς συγκινητικὴ, δὲν ὑπερβαίνει ὅμως τὰ γνωστὰ πλαίσια.

ΜΠΕΤΟΒΕΝ

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Ἀντὶ τοῦ κ. Γ. Λυκούδη, εἰς τὸν ὁποῖον συνέθετο ἓνα μικρὸν ἀνύκνημα—κάταγμα τοῦ βραχίονος—ἐσφιν ἐντυχῶς, ὁ κ. Φ. Οἰκονομίδης διηύθυνε τὴν Συναυλίαν τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τῆς περασμένης Κυριακῆς εἰς τὰ «Ὀλύμπια». Ἡ συναυλία ἤρξατο μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς λαμπρᾶς Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν «Ποιημένην Μινητήν» του Σμέτανα, ποὺ ἐπείχετο μετὰ καλὴν διάθεσιν, ὅχι ὅμως καὶ μετὰ ἀνάλογον ἀκρίβειαν. Ἐπὶ κολλούσθη τὸ δεύτερον Κοντσέρτο γιὰ βιολὶ τοῦ «Φουάδου Λαλό» τοῦ ἐπιλεγόμενου «Ἰσπανικῆς Συμφωνίας». Ἡ κ. Σοφία Πιομπίδου, ὡς σολίστα ἐνεφάνισεν ὅλα τὰ προσόντα τῆς δεξιότητος, ἀν καὶ εἰς τὸ πρῶτον μέρος (ἀλλήλγρον νῶν τρόπον), τὸ παζιμὸς τῆς ἴσης ὀλίγον νευρικός. Πάντως ἡ ἐκτέλεσις ἦτο ἀπὸ μέρους τῆς ὀρχήστρας, καὶ δὲν θὰ ὑπάρχεν οὐδεμία ἐπιφύλαξις, ἀν δὲν παρετηρητο κάποια ἀσυνφωνία μετὰ τὴν ἡχητικὴν τῆς ὀρχήστρας.

Ῥωσικὰ ἀπεδόθη ἡ «Ἡμετεῖς» Συμφωνία τοῦ Σομπούρ, ἔργον θεάσια γνωστὸν, ἀλλὰ ποὺ διατηρεῖ πάντοτε τὴν δροσερότητα του, μολοντὶ ἔχει παχὺν ὑπερβολικὸς φορῆς. Ἰδιαίτερα προσοχὴν ἐκίνησε τὸ σύστημα ἔργου τοῦ κ. Ἀριστοτέλη Κουνδούρου ἢ Κουντούρη (ποῖο ἀπὸ τὰ δύο εἶναι τὸ ὀρθόν); Δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς ἐξῆς ν' ἀποφασίῃ γιὰ τὴν γενικὴν ἱκανότητα τοῦ συνθέτου, πρὶν ἀκούσῃ μεγαλυτέρας ἐκτάσεως συνθέσεις του, ποὺ, ὅπως πληροφοροῦμεθα, ἔχουν πρὸ ἐτῶν εραθευθῇ ἀπὸ τὴν «Ἀκοδημίαν» Ἀθηνῶν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι βέβαιον, εἶναι, ὅτι, ἡ ἐνορχήστρωσις εἶναι ἐκτάκτως ἐνδιαφέρουσα καὶ ἡχεῖ κατὰ τρόπον πλούσιον καὶ κολλασθόν. Ἰκαναὶ ἀμφιβολία παραμένουν, περὶ ποῦ κατὰ πόσον ἡ ὀρχήστρα ἀπέδωσε, ὅτι ὁ συνθέτης ἠθέλησε. Πάντως, ἐλπίζομεν, ὅτι σύντομα θὰ δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ ἀκούσῃμε καὶ ἄλλας συνθέσεις τοῦ πρωτοτύπου αὐτοῦ μουσικοῦ.

Μετὰ τὴν πόλιν φωνητικὴν, ἴσως καὶ τὴν ὥραιον ἀπὸ τὰς Εἰσαγωγὰς, εἰς τοὺς «Ἀρχι-τραγουδιστὰς» τῆς Νυρεμβέργης, ἐτελείωσεν ἡ Συναυλία.

Ἡ ὀρχήστρα ὑπὸ τὸν κ. Φ. Οἰκονομίδην ἐπέτυχεν νὰ δημιουργήσῃ τὴν ἀληθινὴν ἀτμόσφαιραν ἡ ὁποία εἶναι ἀπαραίτητος γιὰ μετὰ ὅλην ὀλκὴν ἔργον καὶ νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς ἀκροατάς.

Γ. ΡΟΠΑΙ-ΤΗΣ

Του ΑΛΦΡ. ΣΑΒΟΥΑΡ

ΣΚΥΛΟΛΟΓΙΑ

Διασκευή: Κ. ΚΡΟΝΤΗΡΑ

Ὁ Φάρξ,
Ὁ Φύλακας,
Ὁ Κύριος,
Ἡ Κυρία,
Ὁ Σκύλος

ΦΑΡΞ: Σιγά—σιγά!.. ἔτσι... μετὰ προσοχὴν... ἄς τὸν ἀκούσῃμε ἐδῶ...

ΦΥΛΑΚΑΣ: Βρὲ τὸν φουκαρά. Καὶ φανταί καλὸς ἀνθρώπος. Τὰ ὄντα του εἶναι περὶ ποιημένα. Μὰ δὲ μὴ λές: Πῶς εἶναι τὸ πρῶτον;

ΦΑΡΞ: Δὲν εἶναι πολλὴ ὥρα... μὴ δέκα λεπτὰ... ὅπως ὅλα τὰ Σάββατα, εἶχα ἀκούσει τὸ γεφύρι...

ΦΥΛΑΚΑΣ: Ἐχει ψάρια; ΦΑΡΞ: Μπὰ!... ἔχω τὸ γεφύρι ζωῶν... ὅπως νὰ πρῶτον πρῶτοι... τρῶσι...

ΦΥΛΑΚΑΣ:... κομμιὰ φορὰ δεικνύματα... τραυματισμένοι ἔτσι ὁ κορὸς περναίει εὐχάριστα... ἄλλα δὲ τσιμπάει καμμιὰ φορὰ χαλεῖν... Σαφὴν καὶ λοιπὸν ὅπως καὶ σταματᾷ ἐν αὐτῇ κινήσει... ἔνας κύριος κατέδανει καὶ κοινῶς τὰ χερὰ του... Λέω σὲ νύχτικα μου: «Νά, ἔνας σουρωμένος!»... Μ' αὐτὰς νάσου καὶ κατὰλλαι τοῦ γεφυρίου τὰ κάγκ' ἄλλ', ἡ γυναῖκα μου μοῦ λέει:

«Μὴν αὐτὸς θὰ πῆσιν σὲ νερό!... Μὰ ἐγὼ τῆς λέω: «Σὺ πα! Ὑπάρχει Θεὸς καὶ γιὰ τοὺς μεθυσμένους!» Μὰ δὲ βαρύνει... Δόστου μὴ πού λές... καὶ πᾶστον μὲς τὸ ποτάμι.

ΦΥΛΑΚΑΣ: Χά! Χά... λοιπὸν τὸν ψάρεψες; ΦΑΡΞ: Τὴν ὥραιον ψάρεψα... ἄλλοι τὴν πετοῦν!

ΦΥΛΑΚΑΣ: Μὲ τὸ καμάκι τὸν ψάρεψες; ΦΑΡΞ: Μπὰ δὲν τσιμπᾷ νύ... καὶ ὅμως εἶχα κατὰ θαμάσια βελήματα στήν ἄκρην... τὸν ἔπιασα σὲ δίχτυ, καὶ ἀπορτάρω... ναι, ναι, βρὲ, νὰ πῶς ἡ ὄργη!...

ΦΥΛΑΚΑΣ: Τί ἐπαθες καὶ ἐργαζομένη; ΦΑΡΞ: Μὰ... εἶναι νεκροταφεῖο... ἐδῶ μέσα.

ΦΥΛΑΚΑΣ: Ἐ! καὶ μέσῃ; ΦΑΡΞ: Ὁ κύριος ἦρθε στὸν προορισμὸν του... ΦΥΛΑΚΑΣ: Ἀὐ δὲν πέθανε καὶ μὴ στενωχωρήσῃ.

ΦΑΡΞ: Λές; ΦΥΛΑΚΑΣ: Δὲν τὸν εἶδες ποὺ κοινώθηκε; ΦΑΡΞ: Τότε δὲ θὰ τὸν θύψῃ;

ΦΥΛΑΚΑΣ: Ὁχι, κύριε, ὅχι... δὲν εἶμαι νεκροθάφτης... μὰ καὶ ἂν ἀκόμα ἦμουνα θ' ἀνογκαζόμουνα ν' ἀνορθώθ' τὸν πελάτη... ΦΑΡΞ: Εἶσαι πολὺ περὶφρονας!

ΦΥΛΑΚΑΣ: Μὰ ἐδῶ δὲν εἶναι ἀπὸ τὰ συνηθισμένα νεκροταφεῖα.

ΦΑΡΞ: Τί λές ἐκεῖ;... Μὴ δὲν εἶναι ὅλα τὰ ἴδια!... ΦΥΛΑΚΑΣ: Ὁχι, κύριε, ὅχι... ἔδω εἶναι νεκροταφεῖον γιὰ σκυλῶν.

ΦΑΡΞ: Γιὰ σκυλλιά; Ἐχει νεκροταφεῖον καὶ γιὰ τοὺς σκύλους; ΦΥΛΑΚΑΣ: Καὶ βέβαια ἔχει... Σὲ κάθε πόλιν ποὺ σέβεται τὸν

ἑαυτὸν της... Καὶ γιὰ σκύλους καὶ γιὰ γάτες...

ΦΑΡΞ: Ὄστε, αὐτὸ ἐκεῖ τὸ μαυρολεῖο ποὺ γράφει ἀπὸ κάτω: «στὸν καλύτερό μου φίλο».

ΦΥΛΑΚΑΣ: Εἶναι ἐνὸς λεβριῆς. Τὸν γνώριζα πολὺ καλά.

ΦΑΡΞ: Κι' αὐτὸ, ἐκεῖ κάτω μετὰ τὸ ρόζ μαρμαρο;

ΦΥΛΑΚΑΣ: Σκυλλί κάποιος ἐλαφρόμυαλις, νόθος, ἀλλὰ χαριτωμένος. Ἀς μὴ γάνουμε ὅμως τὸν καιρὸ μας. Ἐγὼ θὰ πάω νὰ τὸ πῶ στὸν Ἀστυνόμο καὶ σὺ τρένα γιὰ δόξιν ἑνὸς γιαιτροῦ.

ΦΑΡΞ: Ἐνὰ γιαιτροῦ; Μ' ἀφοῦ δὲν πέθνε; Νά, πάλι ἐκνεκρώθηκε!... Σὲ λίγο θὰ σὺ νέλθῃ.

ΦΥΛΑΚΑΣ: Δὲν περῖαξες!... ἔτσι πρέπει... ἄντε πάμε!

ΚΥΡΙΟΣ: Κιόλας σὲ νεκροταφεῖο;... Σὲ ποῖον μετὰ ἴσως κογτά; (Βιαζόμενος) «Στὸν καλύτερό μου φίλο»... Πολὺ ἀόριστον!... (σκέπτεται)...

Ἄν θυνοῦμαι καλά, ὁ πατέρας μου πρέπει νάμιν ἐκεῖ, ἀριστερά, καὶ ἀπέναντι ὁ Λοιαρτίνος. Περὶ ἔργον δὲν εἶναι ἐδῶ ὁ Ποιητής... Μήπως καὶ δὲν εἶμαι στὴ θέσι μας;... Δὲν εἶναι δυο νατόν!... (Ἀκούγονται ἔνα κλάξον) Τί εἶν' αὐτὸ;... Γιὰ νὰ ἰδοῦμε, τί τρέχει!... Πέφτω στὸ νερό, πνίγομαι καὶ βρῖσκομαι σ' ἓνα νεκροταφεῖον... Τότε λοιπὸν πέθαναν... εἶναι πολὺ λογικόν... νὰ τὸ παραδεχθῶ. Ἐν τοῖτοις σὺ νὰ μὴ μοῦ φαίνεται πῶς εἶμαι ἐντελὴς νεκρός... Μάλιστα, μοῦρεται νὰ φτεροῦν στῶ... (ἐκτελεῖ) Ὅριστε! φτεροῦν στῶ!... Ἄντε τὴν πετοῦν!

ΦΥΛΑΚΑΣ: Μὲ τὸ καμάκι τὸν ψάρεψες; ΦΑΡΞ: Τὴν ὥραιον ψάρεψα... ἄλλοι τὴν πετοῦν!

ΦΥΛΑΚΑΣ: Μὲ τὸ καμάκι τὸν ψάρεψες; ΦΑΡΞ: Τὴν ὥραιον ψάρεψα... ἄλλοι τὴν πετοῦν!

ΦΥΛΑΚΑΣ: Μὲ τὸ καμάκι τὸν ψάρεψες; ΦΑΡΞ: Τὴν ὥραιον ψάρεψα... ἄλλοι τὴν πετοῦν!

ΦΥΛΑΚΑΣ: Μὲ τὸ καμάκι τὸν ψάρεψες; ΦΑΡΞ: Τὴν ὥραιον ψάρεψα... ἄλλοι τὴν πετοῦν!

ΦΥΛΑΚΑΣ: Μὲ τὸ καμάκι τὸν ψάρεψες; ΦΑΡΞ: Τὴν ὥραιον ψάρεψα... ἄλλοι τὴν πετοῦν!

ΦΥΛΑΚΑΣ: Μὲ τὸ καμάκι τὸν ψάρεψες; ΦΑΡΞ: Τὴν ὥραιον ψάρεψα... ἄλλοι τὴν πετοῦν!

ΦΥΛΑΚΑΣ: Μὲ τὸ καμάκι τὸν ψάρεψες; ΦΑΡΞ: Τὴν ὥραιον ψάρεψα... ἄλλοι τὴν πετοῦν!

ΦΥΛΑΚΑΣ: Μὲ τὸ καμάκι τὸν ψάρεψες; ΦΑΡΞ: Τὴν ὥραιον ψάρεψα... ἄλλοι τὴν πετοῦν!

ΦΥΛΑΚΑΣ: Μὲ τὸ καμάκι τὸν ψάρεψες; ΦΑΡΞ: Τὴν ὥραιον ψάρεψα... ἄλλοι τὴν πετοῦν!

ΦΥΛΑΚΑΣ: Μὲ τὸ καμάκι τὸν ψάρεψες; ΦΑΡΞ: Τὴν ὥραιον ψάρεψα... ἄλλοι τὴν πετοῦν!

ΦΥΛΑΚΑΣ: Μὲ τὸ καμάκι τὸν ψάρεψες; ΦΑΡΞ: Τὴν ὥραιον ψάρεψα... ἄλλοι τὴν πετοῦν!

ΦΥΛΑΚΑΣ: Μὲ τὸ καμάκι τὸν ψάρεψες; ΦΑΡΞ: Τὴν ὥραιον ψάρεψα... ἄλλοι τὴν πετοῦν!

ΦΥΛΑΚΑΣ: Μὲ τὸ καμάκι τὸν ψάρεψες; ΦΑΡΞ: Τὴν ὥραιον ψάρεψα... ἄλλοι τὴν πετοῦν!

ΦΥΛΑΚΑΣ: Μὲ τὸ καμάκι τὸν ψάρεψες; ΦΑΡΞ: Τὴν ὥραιον ψάρεψα... ἄλλοι τὴν πετοῦν!

ΦΥΛΑΚΑΣ: Μὲ τὸ καμάκι τὸν ψάρεψες; ΦΑΡΞ: Τὴν ὥραιον ψάρεψα... ἄλλοι τὴν πετοῦν!

Ἀς ἐξετάσουμε τὰ γεγονότα ἀπὸ τὴν ἀρχήν. Ὑστερα ἀπὸ τὸ πρῶτον, αἰφύην τὴν γυναῖκα μου, ποὺ μετὰ φιλαίε ἀπὸ κάτω: «στὸν καλύτερό μου φίλο».

ΚΥΡΙΟΣ: Ἀσχα... ἄσχημο αὐτὸ... φαίνεται σὺν νὰ μὴ μετὰ βλέπει... ὡς τῆς μιλήσω... ἀγαπητὴ κυρία (Ἡ Κυρία δὲν ἀπαντᾷ)... Δὲν ἀπαντᾷ... Κυρία, Κυρία... ἀκούτε; Δὲν εἶμαι ἀπ' αὐτοὺς ποὺ νομίζετε... ἄχ δὲν μπορεῖτε νὰ καταλάβετε τὴν ἀγωνία μου. Πέστε μου μὴ λέει... μὴ ὁποιοδήποτε λέει... Τί ὥρα εἶναι... Τί καιρὸς κάνει... ἀλλὰ μιλῶτε μου δὲ μ' ἀκούτε; (ἀπογοητευμένος) Τελείωσε!... Πέθαναν...

Ἄχ πῶς γυρίζει τὸ κεφάλι μου ἂν εἶναι αὐτὸς ὁ θάνατος δὲν εἶναι καὶ πολὺ ἄσχημος.

ΚΥΡΙΑ: Αὐτὸς ὁ Κύριος φανταίνεται πολὺ λυπημένος. Θάνατος σίγουρα καλὸν σκύλο. Εἶναι νέος, συμπαθητικὸς, καὶ τόσο ἀπελπισμένος. Γιὰ τί νὰ μὴν τοῦ μιλήσω;... Κύριε, εἶναι 6 παρὰ 25.

ΚΥΡΙΟΣ: Σὲ μένα μιλάτε; ΚΥΡΙΑ: Μάλιστα, Κύριε. ΚΥΡΙΟΣ: Σὲ μένα; Ἀλλὰ τότε... τότε... Ὁ! Κυρία μου δὲν μπορεῖτε νὰ ξέρετε τί μοῦ ἐκάνετε αὐτὴ τὴ στιγμή. Μοῦ ξαναδίνετε τὸ ζωῖ.

ΚΥΡΙΑ: Εἰσθε ὑπερβολικός. ΚΥΡΙΟΣ: Ὁχι, Κυρία μου. Μὲ ξαναφρονέσατε στὴ ζωῖ, σὰς ἀνέκει!

ΚΥΡΙΑ: Τί λέτε Κύριε! ΚΥΡΙΟΣ: Τί θέλετε νὰ κάμω; Εἶναι μερικὲς στιγμὲς στὴ ζωῖ ποὺ ὅλα γκρεμίζονται.

ΚΥΡΙΑ: Τὸ ξέρω. ΚΥΡΙΟΣ: Ὅλοι οἱ δεσποὶ σπάζουν. Τὸ παρελθὸν λησμονεῖται, Σὺν νὰ ξαναρχίσῃ κανεὶς μὴ καμνοῦργος ζωῖ ἀπ' αὐτὴ τὴ στιγμή. Εἶναι τεκμερὶον, εἶναι φριχτό. Ἀλλὰ τόσο ὥρα καὶ ἀγωνιώδες νὰ ξαναρχίσῃ κανεὶς, νὰ εἶναι μὴ λευκὴ σελίδα. Σὰς συναντᾷ ὕστερα ἀπ

ΚΥΡΙΟΣ: Μπισκότα, σαλάμι...
ΚΥΡΙΑ: Σαλάμι;
ΚΥΡΙΑ: Τ' αγοράζεις πολύ;
ΚΥΡΙΟΣ: Καί δεν καταστρέφεται έτσι ή ανάνηψή του;
ΚΥΡΙΑ: Όχι, γιατί;
ΚΥΡΙΟΣ: Έχετε δική. ΟΙ μεγάλοι πόνου εκδηλώνονται τόσο περίεργα... Αλλά δεν κάνω τί-σως καλά να σας μιλά για κείνον.
ΚΥΡΙΑ: "Ω! όχι. "Η μιλό ή δεν μιλό...
ΚΥΡΙΟΣ: Τόν σκέπτεσθε πάντα...
ΚΥΡΙΑ: Ναι.
ΚΥΡΙΟΣ: Πώς ήταν;
ΚΥΡΙΑ: Από την Δανία.
ΚΥΡΙΟΣ: Τό φαντάζομαι, ήταν νεός;
ΚΥΡΙΑ: Στην άκμή της ηλικίας του. Καί τόσο ώμορφος, τόσο ώμορφος...
ΚΥΡΙΟΣ: Τόσο πολύ;
ΚΥΡΙΑ: Με κάτι αιτία μα-κρυνά και μυτερά...
ΚΥΡΙΟΣ: Καί λέτε πως ή-τανε ωραίος;...
ΚΥΡΙΑ: Πιστέψτε με. Είχε πάρε δραπεδί ωραιότητα.
ΚΥΡΙΟΣ: Βραβείο;
ΚΥΡΙΑ: Όταν ήτανε δέκα μνηών.
ΚΥΡΙΟΣ: "Ε! Όλοι μας εί-μαστε όραίοι μνημνίδες. "Εγώ μάλιστα όταν με είχε ή πορα μιννα μου...
ΚΥΡΙΑ: Τό πιστεύω Κύ-ριε... "Εκείνο που ελάτρενα σ' αυτόν ήτανε ιδίως τό βλέμ-μα του. Τά στρογγυλά και δι-αυγή του μάτια που κύτταζαν με μία τέτοια άφυσισία.
ΚΥΡΙΟΣ:
ΚΥΡΙΑ: Δεν γνώριζε πορὰ την κυρία του. Μιά μέρα μία φι-λενάδα μου ήθελε να τον πάρη μιαζί της σ' αυτοκίνητο. "Επή-δρε από τ' αμάξι καθώς ήρε-σε και εγύρισε πίσω κοιτάζον-τας, αλλά εύτυχες.
ΚΥΡΙΟΣ: Κουτσάινοντας, αλλά εύτυχες;
ΚΥΡΙΑ: Καί άλλη μιὰ φορά τον είχα κλειδώσει...
ΚΥΡΙΟΣ: "Εσείς τόσο γλυ-κειά τον κλειδώνετε κιόλας;
ΚΥΡΙΑ: "Όσο μπορούσα βέ-βαια σπανιότερα. Ξέρετε τί εί-χε κάνει;
ΚΥΡΙΟΣ: "Εγώ στή θέσι του θά είχα κάνει μονάχα θυ-σίες και δε θύ σκεπτόμουνα πα-ρά εσάς.
ΚΥΡΙΑ: Μην άστεινέσθε Κύριε, "Επλάχιασε και έδγαλε έξω τη γλώσσα του!
ΚΥΡΙΟΣ: Για ποιά λόγο;
ΚΥΡΙΑ: "Αρνιότανε κάθε τροφή. "Αν δε μ' εφώναζαν με τηλεγράφημα να γυρίσω θά εί-χε πεθάνει...
ΚΥΡΙΟΣ: "Ωραίο! ήρωικό. Συμφωνώ... αλλά ένας τέτοιος παράφορος έρωτας τί ένοχητι-κός για μιὰ γυναίκα.
ΚΥΡΙΑ: Τόν αγαπούσα τό-σο ώστε τα δεχόμουνα όλα με εύτυχία. "Από τότε δε μ' έγκα-τέλειψε. Τό πρωί όταν ξυπνού-σα ερχόταν σ'τό κρεβάτι μου.
ΚΥΡΙΟΣ: Χωρίς βέβαια να θέλω να μπώ σ'τά ιδιαιτερά-ς σας μπορείτε να μου πείτε... δεν κοιμώταν σ'τό κρεβάτι σας...
ΚΥΡΙΑ: Μά τί λέτε... Δέ θά μπορούσα να τον υποφέρω. Τούχα βάλεί ένα στρωματάκι σ'τά πόδια του κρεββατίου.
ΚΥΡΙΟΣ: Καί δέν παραπο-νιόταν; Δεν φώναζε;
ΚΥΡΙΑ: Είχε συνήθει.

ΠΑΛΗΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

Η Χανιώτισσα

Ρέ, 'Στόκλη, τί ξεδεύεσαι και φέρνεις τὰ παιχνίδια
και δείχνεις τὸ μεράκι σου;
Στὸ κουλουράκι τί κερνάς τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια,
Καὶ ρέβεις στὸ ξενύχτισμα ξεχνώντας τὸ σπιτάκι σου;

Σὰ σφουγγαρίζω τί κυττᾷς με λιγωμένα μάτια
τ' ἀφράτα τὰ μπατζάκια μου μὲς στὰ θαλὰ νερά...
Τί μου ξεσχίζεις τὸ τὸ νου τὰ ρούχα σὲ κομμάτια;
Καὶ τ' ἀχ! καὶ βᾶχ! σου, ρε, γιατί τὴν πόρτα μου βαρᾷ;

Πρωί-πρωί τί μ' ἀκολουθᾷς σὰν ἴσκιος στὰ σοκάκια
καὶ με τσατίζεις ἄτιμα «μπαρμπούνα καὶ φεργάδα μου»;
Τί με ποτίζεις στὰ καλά καθούμενα φαρμάκια
Καὶ μου χαλνᾷς τὴν τύχη μου μπροστὰ στὴ φιληνάδα μου;

Ντροπή 'ναι στὰ μουστάκια σου καὶ στὸ μακρὺ σου μπόϊ
Νὰ λοκιρντεῖς σκοτωμούς καθ' ὥρα μὲ τὴν κάμα σου.
Μὴ λογαριάζεις ἀπ' τὰ με ν' ἀκούσης μοιρολόϊ;
— Ἄν τάχιγες γιὰ σκοτωμό, θὰ τῶκανες τὸ τάμα σου.

Βρέ ἂν εἶνε ἀγάπη κι' ἂν πονῇ στ' ἀληθινὰ ἡ καρδιά σου,
Κι' ἂν με ζητᾷς γιὰ ταῖρι σου, γιατί δὲν μοῦ τὸ λές;
Μ' ἂν πάλιγιά καμμιὰ κερά μ' ἐπῆρες, ἄντε χάσου,
Μὴ σοῦρῃ καμμιὰ ξωφάρση, κι' ἀπ' τὴ καρδιά σου κλαῖς!

(Ἀπὸ τὰ «Σμυρνέικα»)

ΜΙΧ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΥΡΙΟΣ: "Ε! βέβαια ή συ- νήθεια. Μου φαίνεται όμως ότι- στή θέσι του.
ΚΥΡΙΑ: Τό πρωί, ερχόταν νά μ' ἐπισκεφθῇ. Μ' ἐξυπνοῦσε γλυκά, γλυκά... Κι' εἰπετα πῆ- γαινε σ'τόν ἄνδρα μου.
ΚΥΡΙΟΣ: Εἰσθε ποντρεμμέ νη;
ΚΥΡΙΑ: Φυσικά.
ΚΥΡΙΟΣ: Κι' εἰπετα εἶπατε πῆγαινε σ'τόν ἄνδρα σας;
ΚΥΡΙΑ: Ναι, ναι, σὰς φάνη- κε περίεργο.
ΚΥΡΙΟΣ: "Οχι... όταν τό καλοσκέφθῃ κανείς... αλλά ὁ ἄνδρας σας... τί ἔκανε ὁ ἄνδρας σας; πῶς τὸν δεχότανε;
ΚΥΡΙΑ: Μμ! "Αναλόγως τῶν περιστάσεων. Καμμιὰ φο- ρὰ θυμώνα.
ΚΥΡΙΟΣ: "Ε! Πάλι καλά.
ΚΥΡΙΑ: "Απαντοῖσε σ'τά χά- δια του πότε με γροθιά καὶ πό- τε με κλωτσιά.
ΚΥΡΙΟΣ: "Ε! βέβαια, ήτα- νε ἀπότομος πολύ ἀπότομος φυσικά. Ὅπωςδήποτε όμως, ἐπὶ τρέψτε μου νά σας τὸ πῶ πῶς δὲν ἀποδοκιμάζω ἐντελῶς τὸν κ. σύζυγό σας. Ὑπάρχουν με- ρὲς ἐλαφρυντικές περιπτώσεις.
ΚΥΡΙΑ: Βέβαια δὲν μπορεῖ νά νά καταλάβετε. Εἰσθε ἕνας ἄνδρας.
ΚΥΡΙΟΣ: Κι' εἰσθε ἕνας πο- λύ;
ΚΥΡΙΑ: "Εννέα χρόνια.
ΚΥΡΙΟΣ: Καί πάντα κάτω ἀπὸ τὸ κρεβάτι; Χωρίς θυ- μούς; Χωρίς σκηνές;
ΚΥΡΙΑ: Ναι.
ΚΥΡΙΟΣ: "Επιτρέψτε μου νά σας ἐκφράσω ὅλον μου τὸν θαυμασμό. Εἰσθε σπουδαία κυ- ρία μου. Δὲν τὸ κάνει ὁ καθέ- νας αὐτό.
ΚΥΡΙΑ: Δὲν ξέω.
ΚΥΡΙΟΣ: Καί πῶς τὸν γά- σατε;
ΚΥΡΙΑ: "Από, ἀπροσεξία, ἀπὸ μιὰ ἀνόητη καὶ ἔνοχη ἀπρ- οσεξία. Εἶχε βγῇ χωρίς... παλτό, ἔτρεξε ἰδρώσε καὶ κρύωσε.
ΚΥΡΙΟΣ: Τρομερό!
ΚΥΡΙΑ: Τὴν ἄλλη μέρα τὸν πῆν... σ'τόν κτηνίατρο.
ΚΥΡΙΟΣ: Σ'τόν κτηνίατρο;
ΚΥΡΙΑ: Μὴ ἔχετε ἐμπιστο- σίγη εἰς τοὺς γιατρούς;

ΚΥΡΙΟΣ! Καμμία!
ΚΥΡΙΑ: Βλέπετε λοιπόν: "Αλλά ήταν πολύ άργά. "Η δρου- χοπνευμονία είχε προχωρήσει καὶ τὸν κατέβαλε.
ΚΥΡΙΟΣ: Ὅτε ὁ κτηνία- τρος δὲν μπόρεσε νά τοῦ κά- νει τίποτα;
ΚΥΡΙΑ: "Οχι...
ΚΥΡΙΟΣ: Σὰς συλλυπη- μαί κυρία μου, σὰς συλλυπη- μαί μ' ὅλη μου τὴν καρδιά.
ΚΥΡΙΑ: Σὰς εὐχαριστῶ κύ- ριε, τὸ κτύπημα ήταν πολύ βα- ρύ, αλλά τί νά γίνῃ; Αὕτη εἶ- ναι ἡ ζωή.
ΚΥΡΙΟΣ: "Ω! βέβαια!
ΚΥΡΙΑ: Καί τώρα μου μέ- νουν τὰ μικρά... δύο.
ΚΥΡΙΟΣ: Εἶναι δίδυμα;
ΚΥΡΙΑ: Τά είχε κάνει με- τὰ τὴν ἀδελφή του.
ΚΥΡΙΟΣ: Τὴν ἀδελφή του;
ΚΥΡΙΑ: Τὴν Πριγκήπισσα Μυράτ.
ΚΥΡΙΟΣ: Μία Πριγκήπισ- σα! Καί τοῦ τὸ εἶχατε ἐπιτρέ- ψει;
ΚΥΡΙΑ: Φυσικά! Μάλιστα ε- γώ τὸ θέλησα!
ΚΥΡΙΟΣ: Ὁρισμένως Κυρία μου δὲν εἰσάστε μιὰ γυναίκα συνηθισμένη.
ΚΥΡΙΑ: Γιὰτί;
ΚΥΡΙΟΣ: Εἶχα ᾄδῃ τὴν εὐ- τυχία ν' ἀναγνωρίσω ὅτι ἔχετε πλάτυναι καὶ τοιμηρὲς ιδέες, ὅτι ἀντικρίζετε τὴ ζωή με μιὰ ἀ- πόλυτη ἡρεμία, καὶ ἔνουν ἐξυ- πνο κινισμὸ που θύ τὸν ἔχουν ἰσῶς οἱ μέλλουσες γενεές. "Εν τούτοις εἶμαι κατὰπληκτος, πα- ραζωλισμένος. Ξεπερνᾷτε κάθε ὄριο φαντασίας.
ΚΥΡΙΑ: "Αί!
ΚΥΡΙΟΣ: Τί μάθημα! Κι' ἐγώ που γιὰ μιὰ τιποτένια ἱ- στορία, γιὰ ἕνα εἰδύλλιο, πῆγα νά σκοτωθῶ!
ΚΥΡΙΑ: Θεέ μου!
ΚΥΡΙΟΣ: Μὴ φοβάσθε δὲν τὸ ἀκέπτομαι πιά. Μὲ σώσα- τε, δείχνοντάς μου τὴ ζωή δ- πως προνοητικά εἶναι, ὅπως πρέπει νά τὴν παίρνει κανείς.
ΚΥΡΙΑ: Δὲν καταλαβαίνω.
ΚΥΡΙΟΣ: Θὰ ὑπηρετῆτε νά καταλάβετε, ἂν σας ἔλεγα τὴν ἱστορία μου...
ΚΥΡΙΑ: Θὰ τὴν ἀκούσω εἰ- χαριστως.

ΚΥΡΙΟΣ: "Ω! Εἶναι πολὺ ντεμοντέ, καθόλου ενδιαφέρον- σα.
ΚΥΡΙΑ: (εὐγενικά) Μά πῶς κύριε... Σὰς ποικαλῶ...
ΚΥΡΙΟΣ: "Οχι, αλλά θέλω νά σας ζητήσω κάτι, κάτι που θά τὸ ἐπιθυμοῦσα πολὺ.
ΚΥΡΙΑ: "Αν εἶναι σ'τό χέρι μου.
ΚΥΡΙΟΣ: "Ω! βεβαίως. Πα- ρουσιάστε με παρακαλῶ σ'τόν κ. σύζυγό σας ἀσθάνωμαι πῶς θά μου κάνῃ καλὸ.
ΚΥΡΙΑ: Μονάχα αὐτό; Τί πῶτ' εὐκολώτερο. Εἶναι ἔδω.
ΚΥΡΙΟΣ: Θαυμάσιο!
ΚΥΡΙΑ: Πῆγε λουλούδια σ'τόν τάφο του.
ΚΥΡΙΟΣ: Ὑπέροχο! "Απα- ράμιλλο!
ΚΥΡΙΑ: Ὁ ἄνδρας μου τὸν ἀγαποῦσε πολὺ.
ΚΥΡΙΟΣ: "Ε! Αὐτὸ φαίνε- ται πιά...
ΚΥΡΙΑ: Πάντως βέβαια λι- γότερο ἀπὸ μὲνα.
ΚΥΡΙΟΣ: Τί νά γίνῃ; "Ε- μείς οἱ ἄνδρες δὲν εἴμαστε τέ- λειοί!...
ΚΥΡΙΑ: Νάτος κι' ὅλας ὁ ἄνδρας μου ἔρχεται... (Μπαίνει ὁ σύζυγος).
ΚΥΡΙΟΣ: Πενθεῖ κι' αὐτός; Τί ἡρεμία! Τί ἡρεμία σ'τά χα- ροκτηριστικά του... Κι' αὐτὸ τὸ μέτωπο με τὴν δλύμπια γαλή- νη...
ΣΥΖΥΓΟΣ: "Εδῶ εἶσαι καί- τα;
ΚΥΡΙΑ: (σ'τόν ἄνδρα της) Φίλε μου ὁ κύριος εἶχε τὴν κα- λαίστην νά μου κράτηση συν- τροφία.
ΚΥΡΙΟΣ: Ὅριστε τὸ μπι- λιετό μου, κύριε.
ΣΥΖΥΓΟΣ: Ὅριστε καί τὸ δικό μου. Χαίρω πολὺ.
ΚΥΡΙΟΣ: (Διεβάζοντας τὴν κάρτα) Καθαρνότης! "Επρεπε νά τὸ φαντασθῶ. "Ανῆκετε σὲ μιὰ ἀνώτερη ἀνθρωπότητα.
ΣΥΖΥΓΟΣ: "Ω!... Σὰς εὐ- χαριστῶ...
ΚΥΡΙΟΣ: "Η Κυρία μου δι- γήθηκε τὴ ζωή σας.
ΚΥΡΙΑ: "Ενα μέρος μονάχα.
ΚΥΡΙΟΣ: "Ενα ἀπλό ἐπεί- σάδιο βέβαια αλλά τί ἐπεισό- διο! Μοῦ ἐπιτρέπετε κύριε μιὰ ἐρώτησι λίγο ἀδιάκριτη;
ΣΥΖΥΓΟΣ: Εὐχαρίστως.
ΚΥΡΙΟΣ: Εἰσθε εύτυχές;
ΣΥΖΥΓΟΣ: Μά βέβαια κύ- ριε, πολὺ εύτυχής.
ΚΥΡΙΟΣ: Κι' ὅταν ἀκόμα... ἐρχόταν καὶ σὰς χάζιδε το- πρωί σ'τό κρεβάτι;
ΣΥΖΥΓΟΣ: "Αλλά βέβαια κύριε. "Ημουν ἀκόμη πιὸ εύ- τυχής.
ΚΥΡΙΟΣ: "Ημουν βέβαι- ος. Σὰς εὐχαριστῶ. Αὐτὸ ήθελα νά μάθω Εἰσθε δύο πρωτοπό- ροι... Δύο τέλεια πλάσματα.
ΣΥΖΥΓΟΣ: Δὲν ξέρω. Μὰς συγχαρεῖτε... Εἶναι ὥρα νά πῃ γοῖνουμε...
ΚΥΡΙΑ: (τροφερά) Σκεπά- σου ἀγαπητέ μου.
ΣΥΖΥΓΟΣ: "Οχι, ἀγάπη μου. "Εσὺ πρέπει νά προσέξῃς. Ξέρεις ὅτι ἔνεις πάντα σ'τό λαί- μὸ εύαίσθησία.
ΚΥΡΙΟΣ: Μὴ φύγετε... θὰρ- θῶ μαζί σας.
ΣΥΖΥΓΟΣ: Πῶς;
ΚΥΡΙΟΣ: Ναι, θαρθῶ μαζί- σας. Δὲν εἶμαι ἀπ' τὴ Δανία, δὲν ἔχω μακρὰ καὶ μυτερά αὐ- τιά αλλά ἔχω φαντασία Βορ- οεινοῦ. 60 μοιρῶν πλάτος.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΡΟΝΤΗΡΑΣ

ΜΙΑ ΑΛΗΘΙΝΗ ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ «Η ΤΗΛΕΞΕΤΑΣΙΣ» ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΩΝ

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ὁ σο- φὸς Δωδεκανήσιος ἱατρός κ. Ζερβὸς, ἐφήρμοσεν εἰς πειρά- ματα τὴν ἐφευρέσειν του τῆς «Τηλεξετάσεως», τῆς ἐκ τοῦ μακρόθεν δηλαδὴ ἐξετάσεως ἀσθενῶν, μετὰ πλήρη ἐπιτυχι- αν. Τὰ μέλη τῆς ἱατρικῆς, Ἑταίροις Ἀθηνῶν καὶ ἄλλοις πολλοὶ ἱατροὶ τοῦ Πειραι-
ως, εἶχαν συγκεντρωθῇ εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Πανεπι- στημίου ὅπου παρηκολούθη- σαν ὅχι χωρὶς ἐκπληξιν βέ- βαια μετὰ δὲ λεπτομέρει- ον τὴν ἐξετάσιν ἀσθενῶν που ἐγίνετο εἰς μίαν κλινικὴν τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ κ. Σκεῦου Ζερβοῦ! "Η σπουδαιότητι αὐ- τῆς πρὸδος, δὲν ἐπετείνχθη βέ- βαια χωρὶς μεγάλας προσπά- θειας. Καί περὶ τῶν προσπα- θεῶν τὸν αὐτὸν ὁμιλεῖ εἰς τὸ ἀμείωτος κατωτέρω σημείω- μιά του ὁ κ. Σκεῦος Ζερβός:

«Πρὸ 46 ἐτῶν καὶ ἀκριβῶς τὸ θέρος τοῦ 1900 κατεσκεύ- ασα ἐν Μονάχῳ ἐν ἰδιούτῳ πα- στηθοσκόπιον εἰς τὰ ἐκεῖ με- γάλαια τῶν χειρουργικῶν ἔργα λείων καταστήματα, τὸ ὅπου ἰπῆρξεν ἡ ἀφετηρία πολλῶν τῶν ἔκτοτε καὶ νῦν ἐν χρῇσιν στηθοσκοπίων.

«Τὸ 1941—1945 μελετῶν ὡς πρόσφει, τὰ νοσήματα τῶν Τροπικῶν Χωρῶν εἰς τὴν Κεν- τρικὴν Ἀφρικὴν καὶ ἀσθενή- σας ἐκεῖ βαρύντατα ἐνεκα τοῦ κλίματος, ἐπέθηκα ἐκαστῶς, νὰ εἰλγον τὸ μέσον ἐκ τῆς ἐκεῖ Ζοιγκλας, ὅπου ἐτοιμυθάναν- τος παρέμενον, νὰ ἰσχύονην εἰς ἐπαφὴν μετὰ τινα δημοπρεπῇ συνάδελφόν μου ἱατρὸν, τὸν Ἀθηνῶν, τὸν Παρισίων ἡ τοῦ Λονδίνου εἰς τὸν ὅποιον νὰ ἐ- ξέστηον τὰ τῆς νόσου μου καὶ νὰ ἤκουον τὰς ἱατρικὰς αὐτοῦ συμβουλὰς καὶ συστάσεις.

«Ἐγέλοσα κατ' ἀρχὰς μετὰ τὴν σκέψιν μου, τὴν ὅποιαν ἔχωρακτικῆς ὡς κύημα τοῦ ἐντόπου μου πυρετοῦ καὶ τῆς ἀπελπιστικῆς μου καταστά- σεως.

«Αὕτη εἶναι ἡ ἀπλή ἀφήγη- σις τοῦ κ. Σκεῦου Ζερβοῦ, πείθεινσα ὅτι κατὰ θετικὸν κα- τεκτήθη ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐ- τῆς, ἀπὸ τὴν ἱατρικὴν ἐπιστῇ- μιν.

«Θεραπευθεὶς ὁμως μετὰ ταῦτα, ἐπέδωκε εἰς τὴν μελέ- την αὐτῆς, καὶ χαίρω, διότι ἐπραγματοποίησα τούτην, κα- τασκευάσαν ἐν πλήρει μηχανή- νημα μετὰ μίαν ἀπίστευτον καὶ ἐκπληκτικὴν ἱκανότητα πρὸς τοῦτο, ὡς θὰ ἴδῃτε.

«Κατ' ἀρχὰς μετὰ ἐν ἀπλοῦν ἐλατήριον παλαιῦ τινος ἀρχῆ- στου φωνογράφου, τὸ ὅποιον ἀνεῦρον εἰς παλαιοπωλεῖον τῆς Κεντρ. Ἀφρικῆς κατεσκεύ- ασα ἐν ἰδιούτῳ Σφυγμόμε- τρον καὶ ταυτόχρονα πνοόμε- τρον, διὰ τοῦ ὅπου ἡσυνήθη- ν νὰ ζωγραφίζω ἐπὶ τοῦ χάρτου ὅσουςδήποτε σφυγμούς θέλω ἢ μόνον ἀναπνοὰς ἢ καὶ τὰ δύο ταυτόχρονα.

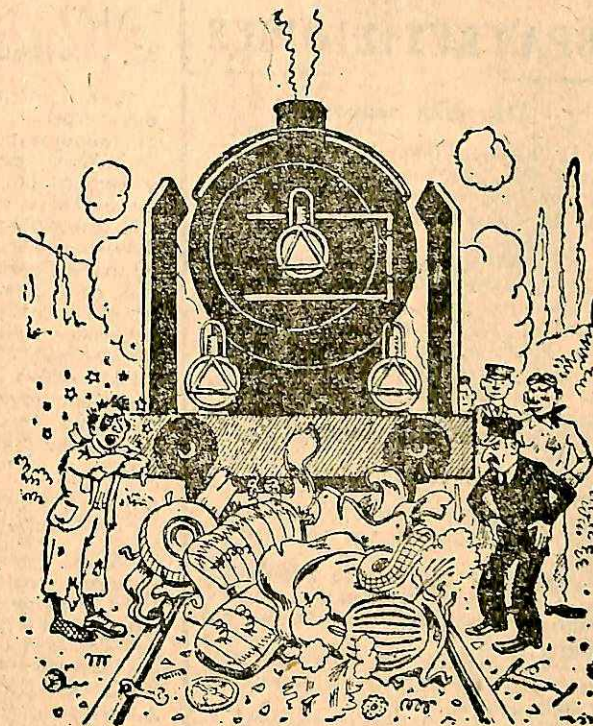
«Τὸ ἀπλοῦν τοῦτο μηχανή- μα δεύοντας ἐξοπλισμένον, δύνανται νὰ ἐξαπαστεῖλῃ τὸ ἑαυτοῦ σφυγμογράφημα ἢ πνο- ογράφημα ὅπουδήποτε θέλο- μεν, ὅπως ὁ ἀπλοῦς τηλεγρὰ- φος τὰ σημεῖα τοῦ Μόρς.

«Καὶ ἐνῶ αὐτὰ τὰ ποιῶν καὶ τὸ πρὸς τὸν σφυγμὸν ὡς καὶ ὁ ταυτόχρονος ἀριθ- μὸς τῆς ἀναπνοῆς δύναται ν' ἀποσταλῇ ὅπουδήποτε θέλο- μεν, τὸ ποιῶν τῆς ἀναπνοῆς αὐτοῦ, τὸ ἀναπνευστικὸν τοῦ πνεύμονος ψιθύρισμα καὶ οἱ παλμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ με- ταδίδονται ἀριστα διὰ τοῦ μικροφώνου εἰδικῶς ἐνισχυο- μένου καὶ ἐξοπλισμένου.

«Διὰ τοῦ μηχανήματος τοῦ- του τὸ ὅπου ὀνομάσθη τηλεξε- ταστὴν ἡ τηλεἱατρον δύναται ὁ ἱατρός νὰ ἐξετάσῃ ἀρρωστὸν τινα ὅπουδήποτε κατοικοῦν- τος, χωρὶς νὰ ἐγκαταλείψῃ πο- σὼς τὴν πόλιν τῆς διαμονῆς του. Ἄλλ' αὐτὸ ὁ ἀσθενής, ἔ- χων παρὰ τὸ πλεονέκτημα τὸν θεράποντα ἱατρὸν, ν' ἀφήσῃ δεδαίως τὴν κλινὴν του.

«Ἐν πρώτῳ ἔργον θὰ ἀναδεί- κται τὸ ἀριστοῦργημα τοῦ Ζερβοῦ «Ριγολέτος» τὴν 29ην τρ. Θὰ ἐ- πακολουθήσῃ τὸ καινούργιον ἐλ-

ΜΕΤΑ ΤΟ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

«Ο σωφὲρ πρὸς τὸν ὁδηγὸ τοῦ τρεῖνου: — Δὲν πιστεύω νὰ ἰσχυρισθῇς ὅτι δὲν... ἄκουσε τὸ κλάσον; !...»

ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ

ΛΑΪΚΗ ΣΟΦΙΑ

Τὸ «Ἑλληνικὸν Μελόδραμα», εἶνε συνεταιρικός Ὀργανισμὸς που ἀ- ποτελεῖται ἀπὸ τὰ καλύτερα καλ- λιτεχνικά στοιχεία τοῦ τόπου μας καὶ διευθύνεται ἀπὸ ἐπιτροπὴν ἡ ὅποια καὶ εἶχε τὴν πρωτοβου- λίαν τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἐκ τῶν κ. κ. Νίκου Κόντου, Ἀλκή Παπα- κωνσταντίνου καὶ Κώστα Χάγιου. Εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τοῦτον οἱ καλλιτέχναι, τοῦ τραγουδιοῦ Λίνα Ἀγγελοπούλου—Ζαγκρόλα, Νέ- λη Μιλάση, Σοφία Γκρέκα, Τζέ- νη Καρατζά, Ἀλκή Παπακων- σταντίνου, Ἀντών. Καλαϊτζάκης, Μιχ. Καραντζής, Λ. Ἀθηνάϊος, Γερ. Βιταράτος, Ε. Μαρσέλλος, Χρ. Λυμπερόπουλος, Κώστας Ζα- κυνθῶς καὶ σ'τά πλάνα Κα Μα- ρίκα Σκαλιστήρη Λαμνάνει, μέ- ρος 20μελὲς χορὸς ἀπὸ τὰ κα- λύτερα χορωδιακά στοιχεία καὶ ὁρχήστρα ἐξ 25 ὁργάνων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ μαέστρου κ. Κώστα Χάγιου.

Ἐν πρώτῳ ἔργον θὰ ἀναδεί- κται τὸ ἀριστοῦργημα τοῦ Ζερβοῦ «Ριγολέτος» τὴν 29ην τρ. Θὰ ἐ- πακολουθήσῃ τὸ καινούργιον ἐλ-

— Ἐνὸ ρούχο, ζέστη δὲν πιάνει.
— Ξενοθρῖζει, τραγουδεῖ κακὸ χεῖμῶνα καρτερεῖ.
— Σιγά-σιγά κοίτοῦλα μου κι' ἐγὼ σὲ μαγειρεύω.
— "Εἰς γὰρ δὲν ὁ θεοῦς τις κι' ἔπασσε κι' ἐκοίματο.
— Σέρν' ὁ Γιάννης τὸν Καγιάννη, καὶ ἡ Καγιάννα τὸν Γιάννη.
— Ἡ Χώρα θάγει τὸν παπὰ, καὶ ἡ Χώρα τόνε θγάνει.

Ἀληθινὸ Μουσικόδραμα τοῦ Συνθέ- του Ροβίου «Μποσκά στο Μονα- στήρι» πρῶτην φορὰν.

«ΦΡΟΥ ΦΡΟΥ» καὶ ὁ «ΓΥΝΑΪ ΚΑΣ»

Εἰς τὸ θέατρον Ἀργυροπούλου καίγονται καθημερινῶς δύο ἐπιτυ- χιαί: Ἀπὸ τὸ μουσικὸν τμήμα, ἡ περίφημη μουσικὴ κωμῶδις τοῦ κ. Γιαννουκάκη «Φρού — Φρού» καὶ ἀπὸ τὸν θίασον Ἀργυροπούλου ἡ ἐκασκεδιστικὴ φάρσα, ὁ «Γυναί- κας».

Δυσπιστοῦν σ'τῆς διαφημίσεως καὶ περιμένουν μετὰ ἐμπιστοσύνην νὰ ἀγοράσουν ραδιόφωνο «ECHOPHONE» (τὸ καλὺτε- ρο μεταπολεμικὸ ραδιόφωνο), που παραλαμβάνει σὲ λίγες μέρες ἡ Γενικὴ Ἀντιπροσωπεία «ΡΑΔΙΟ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ», Πλατεία Καρύστη, Τηλ. 23.212 — 23213, Ἑπαρχίων 23.342.

ΞΕΝΟ ΧΙΟΥΜΟΡ ΕΒΡΑΪΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ίατρική συμβουλή

Ο Ίσιδωρος Μπλουμ πηγαίνει στο γιατρό του, που είχε Έβραϊσμο κι αυτός, και ζητεί να τον εξετάσει. Ο γιατρός τον εξετάζει προσεκτικά κι ύστερα του λέγει:

— Κύριε Μπλουμ, από σήμερα θα κόψεις τα ποτά, το τσιγάρο, το θέατρο, τον κινηματογράφο...

— Και τι θα κάνω ; ...
— Τι θα κάνεις; Θα έλθεις ύστερα από τρεις μήνες να σε ξαναδώ και ελπίζω μέχρι τότε να έχεις κάνει αρκετές οικονομίες, για να μου πληρώσεις τις δέκα βίζιτες που μου χρωστάς! ...

Ο πλούσιος θεός

Ο Ίσκαβ διηγείται στο φίλο του Ααρών, ότι η μνηστή του τον εγκατέλειψε.

— Μα πώς την έπαθες έτσι ; Του λέγει ο φίλος του. Έπρεπε να της πής ότι έχεις ένα πλουσιώτατο θείο. Δεν θα σε άφινε ποτέ.

— Αυτό ακριβώς της είπα και την έπαθα. Με άφησε για να παντρευθώ τον θείο μου! ...

Αντίποινα

Το ζεύγος Κοέν είχε από τα πιο νεόπλουτα. Και για να εκδίαση την εκτίμηση της καλής κοινωνίας, προσλάμβανει καμαριέρα, μαγειρίσση, σωφέρ, κηπουρό κτλ. Η κυρία Κοέν, όμως, αισθάνεται για τον σωφέρ εξαιρετική αδυναμία και του κάνει ωριμμένες υποχωρήσεις που δεν θάπρεπε να τις κάνει μια κυρία που θέλει να λέγεται τίμια. Ο κύριος Κοέν το μαθαίνει και της κάνει δριμυτάτες παρατηρήσεις. Τελικά την απειλεί ότι θα διώξει τον σωφέρ.

— Πρόσεξε καλά, Ίσιδωρε του φωνάζει, τότε η γυναίκα σου. Αν διώξεις τον Πάβλ, θα διώξω κι εγώ την καμαριέρα!

Το εικοσόφραγκο

Ο μικρός Σαμουήλ γυιός του τραπέζιτου Μπλουμντάλ παίρνει από το τραπέζι του πατέρα του ένα εικοσόφραγκο, το βάζει στο στόμα του και το καταπίνει. Ο πατέρας του του δίνει άμέσως ένα καθαρτικό, αλλά περνούν έξη ώρες χωρίς να βγεί το εικοσόφραγκο. Τότε ο κ. Μπλουμντάλ θέλνοντας και μη στέλνει και φωνάζει γιατρό.

Ο γιατρός καταφθάνει και μπήγει τις φωνές.

— Έπρεπε να με φωνάξετε άμέσως! λέγει.

— Είπε αλήθεια, απαντά ο τραπέζιτης. Αλλά δεν ήθελα να νομίσετε ότι είχα τόσο επείγουσα ανάγκη από αυτό το εικοσόφραγκο!

Ο κουινιάδες

Ο Λεβύ συναντάται στο Χρηματιστήριο με τον Κοέν.

— Χθές το βράδυ λέγει ο Λεβύ, είδα τη γυναίκα σου στο ζαχαροπλαστείο, μαζί με τον κουινιάδο σου, τον υπολογαγό.

— Συγγνώμη, απαντά ο Κοέν, αλλά δεν έχω κουινιάδο. Η γυναίκα μου είναι μοναχοκόρη.

— Αλήθεια ; Πολύ περίεργο. Έτσι, όμως, μου είπε η γυναίκα σου, ότι ο άνθυπολογαγός ήταν αδελφός της.

— Σου τώπω, γιατί είσαι βλάκας! λέγει ο Κοέν. Ας τολμήσω να πη και σε μένα τέτοιο ψέμμα!

ΟΙ ΔΥΟ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΜΑΣ Α'. — ΦΩΝΗΤΙΚΑ ΤΑΛΕΝΤΑ.

Ειδική ύπηρεσία του «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» συγκεντρώνει ήδη και κατατάσσει τα δελτία συμμετοχής τα οποία μας απέστειλαν όχι ολίγοι βέβαια αναγνώστες και αναγνώστριά μας και εξακολουθούν να μας αποστέλλουν. Δεδομένου ότι η προθεσμία της αποστολής των Δελτίων έληγεν αύριον, έκρινε ότι δίκαιον θα ήτο να δοθεί μία παράταση χάριν των τυχόν καθυστερούντων, αφού άλλως τε λόγω των Εορτών δεν θα ήτο δυνατόν να αρχίσουν οι εξετάσεις των υποψηφίων μετά 10ήμερον, δε και θα είχε συμπληρωθεί ο έλεγχος των Δελτίων. Το «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» θα δέχεται επομένως Δελτία Συμμετοχής εις τας διαγωνισμών αυτών μέχρι τέλους του μηνός αυτού, διότι το πρώτον δεκάμηρον του Ιανουαρίου θα αρχίσουν οι εξετάσεις των υποψηφίων.

Β'. — ΤΟ «ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ» ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ.

Εντός της εβδομάδος συμπληρώνεται η καταγραφή και ο έλεγχος των Δελτίων που κατά χιλιάδας μας απέστειλαν οι αναγνώστες και οι αναγνώστριά μας. Ενεργούμενος από επιτροπή αποτελούμενη εκ των κ.κ. Αντιγόνης Μεταξά, Γ. Αστεριάδη, Σίμ. Καρρά και Π. Τρουμπούνη, εκ μέρους της Διευθύνσεως του «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ».

Μετά των πλήρη έλεγχων των δελτίων και το όριστικόν αποτέλεσμα της διαλογής θα αναγγελθῇ εγκαίρως ή ημέρα της μεταδόσεως του Ειδικού Προγράμματος της προτιμήσεως των αναγνωστών, ως ελπίζομεν δε ότι, αργότερον της πρώτης εβδομάδος του Ιανουαρίου.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΕΛΤΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ :

Μας απέστειλαν έστω και καθυστερημένα οι κάτωθι : Σοφία Ουσούλογλου (10 δελτία), Κων. Κορδινάρης, Σούλα Ντάφου (10 δελτία), Ν. Καραϊσκάς Βασ. Ήλιόπουλος Νικ. Αντωνιάδης, Πέτρος Αντύπας, Τ. Περιδης, Γ. Ασλανίδης, Χρ. Ταμπακόπουλος.

ΕΙΣ ΤΗΝ „ΒΡΑΔΥΝΗΝ“

Το βιβλίο που
πρέπει να δια-
βάσουν όλοι οι
Έλληνες

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΚΛΗΣΥΣ ΥΙΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΟΥΣ
ΕΔΙΚΗΣ ΊΑΤΡΟΥ
GRACE CASSETTE

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

16
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ο,ΤΙ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ Ή επίδερμς και το κρύο

Η γυναίκα είναι πλασμένη από τη Φύση ν'άρεση, γι'αυτό η φιλαρέσκεια είναι ιδιαίτερο γνώρισμα των γυναικών κάθε ηλικίας και κάθε κοινωνικής τάξεως. Για τη γυναίκα η προσποίηση να φαίνεται όσο μπορεί ωραιότερη αποτελεί ακατανίκητη έμφυτη, φυσική ροπή.

Η επίδερμς του προσώπου είναι η βιτρίνα της γυναικείας ωραιότητας. Είναι όμως και το ευπαθέστερο όργανο της καλαισθητικής ακτινοβολίας της γυναίκας. Αδιάκοπη πρέπει να είναι η φροντίδα μας γι' αυτήν και μάλιστα όσο είναι ακόμα καιρός, γιατί οι αλλοιώσεις που ύφισται η επίδερμς, είτε από την ηλικία, είτε από τας επιδράσεις του περιβάλλοντος, καταντούν συχνά μόνιμες.

Τώρα μήκαμε στον χειμώνα. Το κρύο είναι ένας από τους μεγαλύτερους έχθρους της επίδερμς, διότι προκαλεί σύσπασιν εις τα τριχοειδή αίμοφόρα αγγεία, εμποδίζοντας έτσι το αίμα να αρδεύει την επιδερμίδα και να της χαρίζη την άνθησιν. Γι' αυτό τον χειμώνα η επίδερμς του προσώπου μαραίνεται, ξηραίνεται, σκάζει, μελανιάζει ή γίνεται ωχρή.

Ειδικοί δερματολόγοι επιστήμονες, έμελέτησαν και έπεμελήθησαν σε ειδικά εργαστήρια, την παρασκευή μιας καταλλήλου προφυλακτικής κρέμας, η οποία ονομάζεται Lanoline «MELPAN», και η οποία κυκλοφορεί εις όλα τα μέσα του κόσμου με μεγάλην επιτυχίαν.

Η Λανολίνη «MELPAN» προστατεύει, τροφοδοτεί και αναζωογονεί την επιδερμίδα. Αιτός είναι ο λόγος που προσδίδει φρεσκάδα και ωμορφιά.

Π. Σ.

Υ.Γ. — Προκειμένου να κάνετε γρήγορα της Λανολίνης, ζητήσατε να είναι μάρκα «MELPAN» σε πρώην κουτάκι διότι λόγω της επιτυχίας της κυκλοφορούν πολλοί απομιμήσεις.

Εις το «BEACON HOUSE»
την Τρίτη 17 Δεκεμβρίου, ώρα
8.30 μ.μ. ή γνωστή καλλιτέχ-
νισ του πιάνου κ. Ξένη Αξε-
λου δίδει RECITAL με έργα
Beethoven, Chopin, Liszt.

ΝΟΥΒΕΛΛΕΣ ΤΟΥ 1946

Ή γυναίκα που τού ταίριαζε

του ΤΖΩΝ ΡΑΪΝΤ ΠΑΥΕΡΣ

Καθώς ο Στιούαρτ εξυμνούσε τα προτερήματα της Βίβιαν, η θεία του τον άκουγε συνεχίζοντας χαμογελαστή το πλέξιμό της.

— Η Βίβιαν είναι η μόνη γυναίκα που μου ταίριαζει, θεία Γκρέϊς! Έλεγε ο Στιούαρτ. Είχε σοβαρή, αξιοπρεπή και πρό πάντων καλή νοικοκυρά. Γι' αυτό κι' απέφασα να την παντρευθώ. Μόλις επιστρέψω στο Λονδίνο, θα ζητήσω επισήμως το χέρι της.

Το άγροδο ρυτιδωμένο πρόσωπο της θείας Γκρέϊς φωτίσθηκε από ένα γλυκό χαμόγελο.

— Ναι, βέβαια, είναι καιρός να δημιουργήσεις οικογένεια. Πλησιάζεις τα τριάντα έχεις επιβληθεί στον κλάδο σου, θα γίνης ασφαλώς καλός σύζυγος. Την αγαπάς λοιπόν πολύ την Βίβιαν Μάρσαλ ;

— Ναι, βέβαια... δηλαδή την εκτιμώ. Τα φλογερά αισθήματα είναι για τους άργσχολους, θεία Γκρέϊς.

— Η γρη θεία εξακολουθούσε να τον κυτάζει μ' ένα τρυφερό χαμόγελο.

— Ξέρεις ότι έχεις γίνει εξαιρετικά ωραίος άνδρας, Στιούαρτ ; είπε. Πόσα χρόνια είχες να σε δώ ; Πέντε ή μάλλον έξι!

— Ήμουνά τόσο απορροφημένος, θεία από τις σπουδές μου...

— Όχι! Τό ξέρω... Πάντως τώρα είμαι πολύ ευχαριστημένη που θα σ' έχω δυο-τρεις βδομάδες κοντά μου. Η έξοχη θα σου κάνει καλό, Στιούαρτ... Στιούαρτ Καρμαϊκέλ, αρχιτέκτων ! Μοι φαίνεται απίστευτο... Έσύ, ο μικρούλης Στιούαρτ... Πώς σκέπτεσαι να περάσεις το άπογευμά σου σήμερα ;

— Δεν έχω κανένα σχέδιο...

— Τότε θα μπορούσες να μου κάνεις μια χάρη ; ... Να επιστρέψης αυτό το βιβλίο στη μίς Δάφνη Ουδέριλ. Μένει στην Έλμ Στρήτ αριθμός 10.

— Ευχαρίστας ! Έκανε ο Στιούαρτ, παίρνοντας το βιβλίο. Πηγαίνοντας προς τη θάλασσα, θα περάσω από κεί με το αυτοκίνητό μου...

Ο Στιούαρτ έτρεχε με τη μεγάλη αδυσώπητη κούρσα του, κυττάζοντας δεξιά και αριστερά μ' ενδιαφέρον τα γραφικά σπιτία του Ουέντφιλντ. Στρίβοντας για να μπη στην Έλμ Στρήτ, είδε μπροστά του ένα αυτοκίνητο σταματημένο και μια κοπέλλα που προσπαθούσε ν' αποσπασί τον ανταλλακτικό τροχό από τη θέση του. Το αυτοκίνητο ήταν φοβερά παραμελημένο, αν και στοίχιζε πάνω από 1500 λίρες. Ο Στιούαρτ σκέφθηκε ότι θα ήταν τουλάχιστον τρία χρόνια ακαθάριστο.

Την στιγμή ακριβώς που ο Στιούαρτ σταματούσε φρενάροντας απότομα δίπλα στο βρώμικο αυτοκίνητο η άγνωστη κοπέλλα έμπηξε μια διαπεραστική κραυγή πόνου. Ήταν από τον τροχό, που ξέφυγε από τους γάντζους του κι' έπεσε με δύναμη πάνω στο πόδι της.

Ο Στιούαρτ έσκυψε έξω από την πορτιέρα του αυτοκινήτου του :

— Πονέσατε ; ρώτησε με ειλικρίνη ενδιαφέρον.

Το σαχπίνικο προσωπάκι της κοπέλλας με τις άτιθασσες μπούκλες φαινόταν αλλοιωμένο από τον πόνο.

— Φυσικά όχι. ! απήντησε με σιγμή να δοντά. Φύγετε όμως σάς παρακαλώ !

— Έγώ θ'άθεσα να βλαστήμησω !

Ο Στιούαρτ κατέβηκε από το άμαξι.

— Το καλύτερο είναι να με αφήσετε ν'απτελειώσω ενώ τη δουλεύει άριστος, είπε με σοβαρό ύφος.

— Μη β'έτε άνοσιες ! φώναξε η άγνωστη απάτομα. Θα λερώνετε το άσπιλο λευκό πανταλόνι, σας. Τό βλέπω σιδερά

μένο της ώρας...

— Παραμερίστε παρακαλώ ! είπε ο Στιούαρτ με τόνο που δεν σήκωνε αντίρρηση.

Η κοπέλλα άπισθοχώρησε δυο-τρία βήματα κοιτάζοντας. Ο Στιούαρτ έκανε μια βόλτα γύρω από το αυτοκίνητο. Ύστερα πήρε τον ανταλλακτικό τροχό για να τον τοποθετήσει στη θέση του άλλου, που χάλασε. Ο τροχός ήταν σκουριασμένος, λασπωμένος, άγρσάριστος από χρόνια. Δέκα δολάρια λεπτά παιδείθηκε ο Στιούαρτ για να τον βάλει εκεί που έπρεπε. Και όταν το κατώρθωσε, τα χέρια του ήταν κατάρματα και τα γόνατα του πανταλονιού του σε κακό χάλι.

Η κοπέλλα που είχε παρακολουθήσει όλη την προσπάθεια του Στιούαρτ άμειλητη, κάθισε τώρα στο βολάν και τον κύταζε με βλέμμα γεμάτο αποδοκιμασία.

— Χμ! Τώρα υποθέτω ότι είμαι υποχρεωμένη να σάς παράσχω τα μέσα να πληρώσετε, είπε χωρίς ένθουσιασμό. Για το πανταλόνι σας φυσικά, είμαι ανεύθυνη, άφορ σάς προειδοποίησα...

— Άνεχθείτε στο άμαξι σας κι' ακολουθήστε το δικό μου...

Ο Στιούαρτ έριξε μια ματιά στα χέρια του. Με τα βρώμικα αυτά χέρια δεν μπορούσε βέβαια να έπισκεφθή τη δεσποινίδα Δάφνη Ουδέριλ για να της επιστρέψει το βιβλίο.

— Θα έπρεπε ίσως να σάς συστήσω!

— Περιττό ! έκανε η κοπέλλα. Ξέρω ποιός είστε, κύριε Καρμαϊκέλ. Είπατε ο άνεψιός της κυρίας Χέντριξ... της θείας Γκρέϊς!

Κι' έβλεπε μπρος τη μηχανή της αυτοκινήτου της. Ο Στιούαρτ έριξε μια δεύτερη ματιά στα χέρια του πήδησε στο αυτοκίνητό του και ακολουθούσε την άγνωστη.

Σε λίγο σταματούσαν μπροστά σ' ένα πελώριο παλιό σπίτι.

— Έλάτε ! είπε η κοπέλλα μ' ένα ψυχρό νεύμα.

Ο Στιούαρτ την ακολουθούσε. Διέσχισαν ένα μεγάλο κήπο, τελείως παραμελημένο, γεμάτον άγριόχορτα, τούβλα και παλιοσιδερά, ανέβηκαν μια μαρμαρίνη σκάλα με τα περισσότερα σκαλοπάτια χολασμένα και μπήκαν σ' ένα άπεραντο χώλλ. Όλογύρα οι πόρτες ήταν ορθάνοιχτες και φαινόταν το εσωτερικό των δωματίων. Παντού έπικρατούσε άταξία άπερίνοστη.

Η κοπέλλα σταιμάτησε στη βάση της σκάλας που οδηγούσε στο επάνω πάτωμα.

— Είπε, κανείς δεν κοιτάει τον Στιούαρτ. Μια μισοπνιγμένη άνδρική φωνή έθοασε από ψηλά. Η κοπέλλα σήκωσε τους ώμους της.

— Πάντοτε υπάρχει κάποιος στο λουτρό ! είπε. Είχε κι' αυτό ένα από τα μειονεκτήματα των κοριτσιών που έχουν δέκα αδελφούς... Τι να γίνη όμως ; Θα τλυθώε στην κουζίνα...

Μέσα στην κουζίνα η άταξία έθοασε πάλι όρια της άπληροσύνης. Πιάτα κατασρόλες, ποτήρια, μπουκάλια, ήταν όλα πεσμένα φυρδην-μυρδην. Σε μια γωνιά ήταν σπιδωμένα πέντε-έξι ποδίστα και σ'αμιά δεκαριά ρακέτες του τέννις.

Η κοπέλλα έκρινε φαίνεται πως αυτή ή φορά χρσάζόταν κάποια εξήγηση :

— Η μαγειρίσση μας βρίσκεται στη φυλακή, είπε. Και μέχρις ότου άπολυθῇ τρσπαθούμε να τα δολέψουμε όπες ήπως...

— Δηλαδή σκοπεύετε να την πάρτε πάλι ;

— Βεβαίως ! Είπε περίφνη μανήσισα...

— Και γιατί βρίσκεται στη φυλακή ;

— Όχι!... Κάπου-κάπου πίνει περισσότερο

Ή Δάφνη με τις άτιθασσες μπούκλες...

τερο από ό,τι πρέπει και τότε δεν ξέρει τί κάνει... Χθές λόγω χάριν, επέχειρησε να σαγκώση τη μύτη του γαλατά ! Ύληθως εξαγοράζουμε την ποιή της. Αύτες τις μέρες όμως δεν έχουμε δεκάρα τσασκιστή κι' έτσι όσο να δρούμε λεπτά ή Παμέλα θα μείνει στο φρέσκο...

Αφού ο Στιούαρτ έπλυνε τα χέρια του και σκουπίστηκε, ρώτησε την κοπέλλα :

— Θα έχετε την καλωσύνη να μου εξηγήσετε πως συμβαίνει να γνωρίζετε το δούά μου ;

Η κοπέλλα γέλασε. Και είπε με παικτικό τόνο :

— Μα ήταν ποτέ δυνατό να φθάση στο Ουέντφιλντ μια προσωπική της σαν τον αρχιτέκτονα Στιούαρτ Καρμαϊκέλ χωρίς το γεγονός να γίνει εκ των προτέρων γνωστό ;

Ο Στιούαρτ ένοιωσε το πρόσωπό του να κοκκινίζει — από θυμό βέβαια. Προσπάθησε ώστόσο να συγκρατηθῇ και ρώτησε με ψυχρό τόνο :

— Διερωτώμα, αν θα μπορούσατε να μου πητε ποιά ακριβώς κατοικεί η οικογένεια Ουδέριλ. Η θεία Γκρέϊς μου ανέθεσε να επιστρέψω ένα βιβλίο που της είχε δανείσει ή μίς Ουδέριλ.

— Μπορείτε να το αφήσετε εδώ το βιβλίο, είπε η κοπέλλα. Εγώ είμαι ή Δάφνη Ουδέριλ !

— Και πως σοι φάνηκαν οι Ουδέριλ ; ρώτησε ή θεία Γκρέϊς. Την καυμένη ! ... Πέθανε πριν τέσσερα χρόνια...

Η έγνωια των ένδεκα παιδιών της την έστελε πρόωρα στον τάφο. Για σκέψου ! Δέκα άγορία !

— Όσο για το κορίτσι, είπε ο Στιούαρτ, δεν φαντάζομαι να άποτελούσε παρηγοριά και άνακούφιση για τη μακαρίτισσα!

— Η αλήθεια είναι ότι ή Δάφνη ήταν πάντοτε ζωηρή.

— Κι' ο πατέρας ; Τι δουλειά κάνει ;

— Είπε έφευρέτης... Όταν δηλαδή δεν άσχολεύεται με την ποιήση και την άρχαία ελληνική τέχνη. Έξυπνότατος άνθρωπος. Κάθε τόσο πουλάει κάποια νέα έφευρεσή του και εισπράττει πάντοτε μεγάλα ποσά. Οι Ουδέριλ όμως δεν έχουν καθόλου άποταμειωτικό πνεύμα. Γι' αυτό άλλοτε ζούν σαν πούγκρες κι' άλλοτε δεν έχουν ούτε ένα σελλίνι...

— Όστόσο, ποτέ δεν θα τους δης στενοχωρημένους. Δεν σκοτίζονται για τίποτα. Ένα χρόνο πριν

Από τον Πόλεμο, μετά την εφεύρεση ενός νέου τύπου ψυγείου, η Δάφνη αγόρασε ένα μικρό αεροπλάνο. Δεν είχε κλείσει ακόμα τα δεκάδη. Το αεροπλάνο κατέπεσε στην πρώτη πτήση και θρυμματίστηκε... Η Δάφνη βγήκε μέσα από τα συντρίμια, χωρίς την παραμικρή αιμυχή...

— Από όλα μοι λές, δεν μοι φαίνονται να είναι άνθρωποι απόλυτως Ισορροπημένοι, παρατήρησε ο άνεμος της θείας Γκρέις.

Ο Στιούαρτ πέρασε τη βραδιά θυσιάζοντας στα βιβλία και στα σχέδιά του. Το ίδιο και το πρωί της άλλης μέρας. Η ζέση όμως ήταν ανυπόφορη και το άπογευμα απέφασσε να κάνει ένα περίπατο με το αυτοκίνητό του.

Αφού διέσχισε αρκετούς δρόμους, παρατήρησε με κάποια έκπληξη ότι είχε καταλήξει στην "Ελμ Στρίτ". Καθώς περνούσε με ελαττωμένη ταχύτητα από το σπίτι των Ουέδεριλ, είδε τη Δάφνη καθισμένη στα μαρμάρινα σκαλοπάτια της εισόδου, με τα μπράτσα ολόγυρα στα γόνατά της, να κυττάζει μελαγχολικά το μεγάλο βρόμικο αυτοκίνητό της. Ο Στιούαρτ έσκέφθηκε ότι δεν θα ήταν ευγενικό να περάσει χωρίς να πηδήσει καλησπέρα.

Κατέβηκε λοιπόν από το αμάξι του και προχώρησε μέσα στον κήπο. Όταν πλησίασε στη σκάλα, η Δάφνη τον είδε με οικειότητα, αλλά χωρίς ένθουσιασμό:

— Γεια σου!

Ο Στιούαρτ ένοιωσε να τον κυριεύει πάλι κάποιος έκνευσις. — Έτυχε να περνάω από δω, είπε ψυχρά, και σταμάτησα να ρωτήσω πώς πάει το πόδι σας...

— Καλά! Δεν μου πονεί πιά... Άλλα μ' μου μιλάτε μ' αυτό το τυπικό και πολύ ευγενικό ύφος... Δεν μου λέτε;... Τι θα λέγατε για ένα μπάνιο στη θάλασσα; Η ζέση είναι ανυπόφορη... Δεν θα σας έκανα ποτέ αυτή την πρόταση, συνέχισε με αφέλεια, αλλά τα οικονομικά δεν μου επιτρέπουν να αγοράσω καινούργια ανταλλακτικά γι' αυτή τη σακαράκα, που δεν της έχω πιά καμιά εμπιστοσύνη... Λοιπόν! Θα πάμε να κολυμπήσουμε;... Με το δικό σας αμάξι σε μισή ώρα θα βρισκόμαστε στην ακροθαλασσιά...

Ο Στιούαρτ δεν συγκινήθηκε καθόλου από αυτή τη πρόταση.

— Μα δεν έχω μαγιώ! είπε. — Θα σας δώσω το μαγιώ του Τζό, του μεγαλύτερου αδελφού μου.

Και μ' ένα τίναγμα βρέθηκε όρθια.

— Δεν θα λείψω ούτε ένα δευτερόλεπτο! είπε. Και ώρμησε μέσα στο σπίτι. — Ύστερα από λίγη ώρα, ο Στιούαρτ βρισκόταν στη δυσάρεστη γι' αυτόν θέση να αναγνωρίσει ότι, η κόρη του εφευρέτου κολυμπούσε σαν δελφίνι. Αυτός συνθησισμένος να κολυμπάει στις πλίνθες του Λονδίνου, δεν ήταν καθόλου περιφρονημένος κολυμβητής στη θάλασσα, όπου το κύμα τον έμποδιζε να κινηθεί ελεύθερα.

Πάντως πέρασε αρκετά ευχάριστα το απόγευμά του.

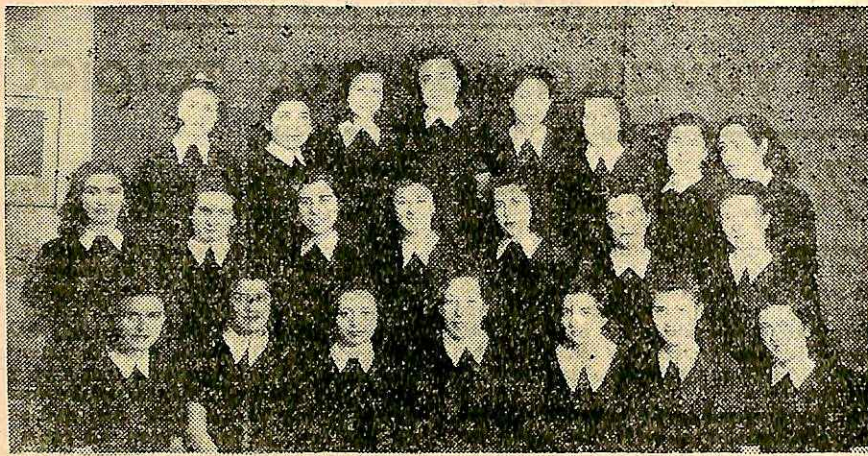
Την ώρα που ο Στιούαρτ καληνύχτιζε τη Δάφνη στο κατώφλι του σπιτιού της κοπέλλα του είπε χαμογελώντας πονηρά:

— Αυτή τη φορά θα σας ευχαριστήσω εγώ εγώ κυρία Καρμάικελ! Το είχα απόλυτη ανάγκη αυτό το κεφάλι. Σας πληροφορώ επίσης ότι τα βράδια έχουμε πάντοτε κόσμο. — Όποτε σας κεντρίσει μπορείτε να περάσετε... Θα είστε πάντοτε ευπρόσδεκτος. Κι' ο μπαμπάς θα χαρή πολύ αν του δοθεί η ευκαιρία να μιλήσει μαζί σας για αρχιτεκτονική...

Καθώς απομακρυνόταν με το αυτοκίνητό του ο Στιούαρτ συλλογιζόταν ότι ο κ. Ουέδεριλ δεν θα γνώριζε ποτέ την ευτυχία να συζητήσει μαζί του. Την επομένη όμως η θερμοκρασία ανέβηκε ακόμα περισσότερο. Τον κάκω ο Στιούαρτ προσπαθούσε να συγκεντρώσει την προσοχή του στο βιβλίο που κρατούσε ανοικτό μπροστά του. Μια ανεξήγητη νευρική του είχε κυριεύσει.

— Ποτέ μου δεν φανταζόμουν, συλλογίστηκε, ότι η στέρηση της συντροφιάς

«ΜΙΑ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ»

Την Δευτέρα 16 Δεκεμβρίου, ώρα 5 μ. μ. εις την αίθουσαν Παρνασσού ή «Χορωδία Κοριτσιών» Θάλειας Βυζαντίου δίδει Συνάυλιον ὑπὲρ τῆς Ἑταιρίας Προσταςίας Ἀηλίκων Ἀθηνῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐκτελέσῃ πλουσιώτατον πρόγραμμα ἀπὸ τραγουδία Ἑλλήνων καὶ ξένων Συνθετῶν. Εἰς τὴν φωτογραφίαν τὰ μέλη τῆς Χορωδίας: 1) Ρένα Κολέτσου, 2) Λέλα Χρυσόστομίδου, 3) Θάλεια Βυζαντίου (Δ)τρια Χορωδίας, 4) Ἑλένη Σουβατζίδου, 5) Λίτσα Λιάση, 6) Ὀλυ Μαλιόκα, 7) Ζωή Κωτσάφη, 8) Μαίρη Μόζερ, 9) Ἰσμήνη Κατσάρου, 10) Νίτσα Καρδάρη, 11) Ρένα Γαρυφαλλάκη, 12) Σοφία Κατσάρου, 13) Φρόσ Βράβια, 14) Βάσω Γκιόκα, 15) Ρίτσα Φρυδά, 16) Ἀλεξάνδρα Τρικουπτή, 17) Ἑλένη Γκόγια, 18) Σοφία Μπελόνια, 19) Καίτη Στεφαννί, 20) Πόπη Κωτσάφη, 21) Νίτα Εὐαγγελινού.

της Βίβιαν θα με ἐπιδέχεται τόσο! — Ύστερα θυμήθηκε την προσπάθεια της Δάφνης. Στο κάτω-κάτω, γιατί όχι; — Άς το ρίξουμε κι' απόψε έξω! είπε.

Μπαίνοντας στο άπέραντο χώλ του Ουέδεριλ ο Στιούαρτ εσάστισε κυριολεκτικά. Το σπίτι ήταν γεμάτο από νέους και κοπέλλες που τραγουδούσαν και χόρευαν. — Με συγχωρήτε, αλλά δεν ήξερα ότι είχατε οργανώσει γλέντι γι' άποψε!

— Μα κάθε βράδυ, την ίδια φασαρία έχουμε... απήντησε ο γέρος. Τα παιδιά πρέπει να γλεντούν...

Ο Στιούαρτ άρχισε να περιεργάζεται τα ζευγαράκια που χόρευαν. Κανένας δεν είχε δώσει προσοχή στον έρχομό του. — Είσαβε ένας από τους κολούς μας αρχιτέκτονες, καθώς άκουσα, κύριε Καρμάικελ, είπε ο πατερας της Δάφνης.

Και άρχισε να μιλά με καταπληκτική έμβριθεα περὶ αρχιτεκτονικής.

— Ύστερα η συζήτηση ήρθε σε άλλα θέματα. Ομοιογενήτως ο κ. Ουέδεριλ ήταν σοφός άνθρωπος. Μάταια όμως ο Στιούαρτ προσπαθούσε να τον παρακολουθήσει. Η προσοχή του ήταν άθελα συγκεντρωμένη στη Δάφνη, που χόρευε ακατάπαυστα χωρίς να δίνει, την παραμικρή σημασία στην παρουσία του. Ύστερα έντελως ξαφνικά η Δάφνη ξεφάνισθηκε. Άργότερα ο Στιούαρτ άκουσε κάποιον να λέει ότι έφυγε με τον Ντίκ.

Πέρασαν 24 ώρες. Στο διάστημα αυτό ο Στιούαρτ δεν είδε καθόλου τη Δάφνη. Αυτό όμως δεν εσήμαινε ότι έπαψε και να την σκέπτεται. Την είχε διαρκώς στο νου του. Κι' αυτό τον εξενείριζε τρομερά.

— Έτσι το πρωί της μεθεπομένης από τη βραδυά τοι χοροί έπληρε την απόφασή του: Θα επέστρεφε άμέσως στο Λονδίνο και το ίδιο βράδυ θα ζητούσε επίσημως το χέρι της Βίβιαν Μάρσαλ από τους νομείς της.

Το σπίτι των Μάρσαλ ήταν ακριβώς το μικρό και σεμνό μέγρο που άνιευόταν ο Στιούαρτ γι' τον έαυτό του.

Η κυρία Μάρσαλ και η Βίβιαν τον υποδέχθηκαν με τη σοβαρή ευγένειά που τις χαρακτήριζε. Και που τόσο άρεσε στον Στιούαρτ. Το δείπνο υπήρξε άμεμπτο, περίφημα παρεσκευασμένο, όπως

πάντοτε. Τα κρύσταλλα και τα άσημικα έλαμπαν επάνω στο όλολευκο λινό τραπεζομάνηλο.

Χωρίς να το θέλει ο Στιούαρτ θυμήθηκε την κουζίνα των Ουέδεριλ και όπως ήταν φυσικό, θυμήθηκε άμέσως και τη Δάφνη. Μετά το δείπνο, ο νέος έπρότεινε άοριστα να πάνε σε κανένα θέατρο. — Επιστοφώντας θα του ήταν ευκολώτερο να μιλήσει, με τον πατέρα της Βίβιαν.

— Μα γιατί να καταστρέψουμε μια τόσο ωραία βραδυά; είπε η κοπέλλα. Προτιμώτερο να μείνουμε εδώ... Πάμε στη βεράντα, Στιούαρτ, που έχει περισσότερη όρση...

Η βεράντα ήταν τριγυρισμένη από σπάνιες τριανταφυλλίες. Και η βραδυά γεμάτη μαγεία.

— Έξωφης ο Στιούαρτ ένοιωσε ένα καταθλιπτικό βάρος στο στήθος... Με τα μάτια της φαντασίας του έβλεπε μπροστά του τη Δάφνη...

— Με συγχωρείς!... είπε στη Βίβιαν. Και κατέβηκε σαν τρελλός την έπιβλητική σκάλα του μεγάρου. Ύστερα πήδησε στο αυτοκίνητό του και μισή ώρα άργότερα έφθανε στο Ουέντφιλντ.

Η πόρτα του σπιτιού του εφευρέτου ήταν ανοικτή. Ο Στιούαρτ πέρασε το κατώφλι, χωρίς να χτυπήσει το κουδούνι. Η ώρα ήταν 11 περασμένες.

Μόνη, κατοικημένη στο χώλ, ξεπλωμένη κάτω στο πάτωμα η Δάφνη έκοιχεν πασιέντζες. Σαν άκουσε τα βήματα του Στιούαρτ σήκωσε απότομα το κεφάλι και βλέποντάς τον, τινάχθηκε άμέσως όρθια. Τα γολάνα μάτια της τον έκτύταζαν με έκπληξη.

Ο Στιούαρτ δεν της είπε τίποτε. Προχώρησε αμίλητος, την αγκάλιασε και την φίλησε με άγριο πάθος!...

— Να έχεις ύπ' όψει σου, τοι έλεγε σε λίγο η Δάφνη, ότι κάθε Κυριακή θα έρχομαι να βλέπω τον πατέρα μου και τ' αδέλφια μου.

— Θα έρχομαι και γι' αυτό σου...

— Να έχεις επίσης ύπ' όψει σου, ότι δεν έχω άνατροφή... Ότι δεν είμαι τέλεια νοικοκυρά.

— Τέτοια ακοιβάς γυναίκα μου ταιριάζει, δήλωσε ο Στιούαρτ και την ξαναφίλησε.

ΤΩΝ ΡΑΪΝΤ ΠΑΥΕΡΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

ΤΟ ΜΑΝΤΕΙΟ ΤΩΝ ΔΕΛΦΩΝ

Το Μαντείο των Δελφών ήταν στην αρχαιότητα περίφημο κυρίως για τις απαντήσεις που έδινε, τους λεγόμενους χρησμούς, οι περισσότεροι των οποίων ήταν διφορούμενοι, αλλά και πολύ εύστοχοι.

Ο στρατηγός των Θηβαίων Έπαμεινώνδας έλαβε κάποτε από το Μαντείο τη συμβουλή να φυλάγεται, από το πέλαγος. Ύστερα από λίγον καιρό σκοτώθηκε στη μάχη της Μαντινείας, σε μια θέση καλούμενη «Πέλαγος»!

Ο αυτοκράτορ Νέρων δόταν έρώτησε κάποτε το Μαντείο αν διατρέχει κανένα κινδύνο, έλαβε την απάντηση να φοβέται, από τα 73 χρόνια». Αυτή δε ακριβώς την ηλικία είχε ο διάδοχος του Γάλλου.

Κάποιος στρατιωτής θελώντας κάποτε να περιπαιξη το Μαντείο, το έρώτησε αν θάβρισκε το άλογό του, ενώ δεν είχε καν άλογο. Γοβ έδόθηκε λοιπόν ο χρησμός ότι θά... εύρισκε το άλογο, αλλά ότι θά έπεφτε απ' αυτό και θά σκοτωνόταν. Σε λίγο διασάστημα συνελήφθη από τον έσθρό του Άτταλο και ρίχτηκε κάτω από ένα γκρεμό που τον έλεγαν «Ίππος»!

Επίσης ο Πύρρος, ο βασιλεύς της Ηπείρου, έλαβε από το Μαντείο χρησμό ότι θά πέθαινε τότε μόνον όταν έβλεπε λυκό να παλεύει με ταύρο. Κάποτε λοιπόν που βρισκόταν στο Άργος, είδε ένα άγαλμα που παρίστανε την πάλη ενός λύκου με ένα ταύρο κι' ύστερα από λίγες μέρες σκοτώθηκε από μια γυναίκα μ' ένα κεραμύδι!

Ο Κροίσος, ενώ έτοιμαζόταν να πολεμήσει εναντίον απ' το Μαντείο των Δελφών, τείτο των Δελφών για να ρωτήσει περὶ της έκδασως της έπιχειρήσεώς του. Τού έδόθη απάντησις, ότι όταν έπερνουσε τον ποταμό Άλυ θα καταστρεφόταν ένα μεγάλο βασίλειο. Ο Κροίσος διαδέχκε πράγματι τον ποταμό και το αποτέλεσμα ήταν να ήτ-

τηθῇ κατὰ κράτος ο στρατός του.

Όταν ο βασιλεύς της Ηπείρου Άλέξανδρος προσε κλήθη κατὰ τον 4ο αἰώνα π. Χ. στην Ίταλία από τους Ταραντίνους έλαβε από το επίσης περίφημο κατὰ την αρχαιότητα Μαντείο της Δωδώνης τη συμβουλή να αποφεύγῃ τὰ νερά του Άχέροντος και τη Πανδοσία, γιατί εκεί έπρόκειτο να τελευτήσει. Για να απομυκρυνθῇ λοιπόν από την πόλη της Ηπείρου Πανδοσία έσπευσε να μεταβῇ όσο μπορούσε γρηγορώτερα στην Ίταλία όπου όμως βρήκε πολύ σύντομα το θάνατο, στην Πανδοσία της Λουκανίας κοντά στον ποταμό Άχέροντα.

Οι Λακεδαιμόνιοι όταν ετοιμαζόνταν κάποτε να πολεμήσουν κατὰ των Ἀθηναίων, έστειλαν να ρωτήσουν σχετικά το Μαντείο των Δελφών. Το Μαντείο τους απήντησε ότι, αν δεν ανακαλούσαν στην Έξουσία τη δυναστεία του Παυσανίου, θα καλή χώρα τους λιμός και ότι οι κάτοικοι θα αναγκάζονταν να προμηθεύωνται τὰ τρόφιμά τους με χρήματα όπως κι' έγινε.

Όταν ο Ἡρακλής ρώτησε το Μαντείο πότε θα άπαλλα γῆ από την τυραννία της συζύγου του Ὀμφάλης, τού έδόθη η απάντησις οτιούτῳ θά γίνῃ μετὰ 15 χρόνια, όσα δηλαδή τού υπελείποντο για να ζήσῃ.

Ο βασιλεύς της Σπάρτης Κλεομένης έλαβε κάποτε απ' το Μαντείο των Δελφών τον χρησμό ότι θα πυρπολούσε το Άργος. Και ἡ μὲν πόλις αὐτὴ δὲν έπαθε ποτέ τίποτε αλλά και ο χρησμός δεν έμεινε άνεκπλήρωτος, γιατί έπειτα από λίγο διάστημα ο Κλεομένης έπυρπολήσε κάποιο άλλος άνομαζόμενο «Άργος».

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΑΔΥΝΑΜΙΑ

Φυσομανα ό βοριάς δριμόχολος. Και στο κανάλι κοράβι, πρύμα αρμένιζε με άμπασο μούδα γαπια. Κι, εδώς η ρεποθέμελη του Γενοβέζου η τάπια μες απ' της άφρας τον άχνό φαντάζει σαν όπάλι. Κι είδα ξαυθό ναυτόπουλο, τον ίδιο έμένα πάλι, σαν άμφοψα του χιονιά μπουρινία και δρολάρια και νόμιζα στα κύματα, πως μοι γελούσε κάποια που στο λιμάνι μ' άνοιξε μια νύχτα την άγκάλη. Μ' άδύναμος δὲ νοσταλγώ τα μακρινά ταξίδια — να ταξιδεύω τη νοτιά την άργοκυματούσα και νάρμενίζω το βοριά με γεμιτζή παγγινία — Μηδὲ ποθώ μ' άλληλ ζωή, που νέος άποζητούσα. Τώρα στα γέρα τη ζωή πολλαγαπώ την Ίδια όπως τη ζω — φτάνει να ζω — τη χαμηλοκοιτούσα.

ΜΑΡΚΟΣ ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

ΕΥΘΥΜΕΣ

ΣΤΗΛΕΣ

Η γυναίκα μου είναι

Ένας άγγελος!...

Όταν ο Μισέλ Ντρεμόν επέστρεψε στο Παρίσι, ύστερα από τετράχρο-νες πολέμικες περιπέτειες στο Έξωτερικό, η γυναίκα του τον υποδέχθηκε μ' έξαιρετική τρυφερότητα.

— Μικρή μου Ζοζέττα! της είπε μετά τα πρώτα φιλά. Πόσο θά υπέφερε από τον χωρισμό μας!...

Κι' ενώ εκείνη του άπαντούσε με ένα φιλή, ο Μισέλ θυμήθηκε τις έρωτικές περιπέτειες που είχε στο τετραχρονο αυτό διάστημα και ντραπήκε για τον έαυτό του.

— Είμαι ένα κτήνος και μισό! συλλογίστηκε. Πώς μπορέσα ν' άπατήσω έναν τέτοιο άγγελο καλωσύνης και τρυφερότητας;

Κι' από κείνη τη στιγμή, πήρε την άπόφαση να μη γυρίσει να κυττάει άλλη γυναίκα...

Οι μέρες που άκολούθησαν ήταν γεμάτες γλέντια, τραγούδια και διαρκή έρωτα. Ο Μισέλ ήθελε να άποζημιωθεί για όλο το διάστημα που βρέθηκε μακριά απε τη γυναίκα του. Και η Ζοζέττα προσπαθούσε να του είνε όσο μπορούσε πιο τρυφερή και θερμή.

— Έτσι, κύλησε ένας ολόκληρος μήνας που φάνηκε στόν Μισέλ σαν ένας δευτερος μήνας τοι μέλιτος.

— Δεν ξέρετε πόσο τυχερός στάθηκα! έλεγε, συχνά στους φίλους του που πήγαινε και τους συναντούσε στο καφεείο, κάθε απόγευμα 5-8 την ώρα που η Ζοζέττα πήγαινε στο σπίτι της Ζερμαίν της παιδικής της φίλης. Είμαι από τους λίγους αν όχι, ο μόνος που μπορώ να υπερηφανεύομαι ότι δεν με άπάτησε η γυναίκα μου...

— Ό! Η Ζοζέττα είνε ένας πραγματικός άγγελος! Όταν άκούω πως άλλο, συνάδελφοι επέστρεψαν στη Γαλλία και βρήκαν τις γυναίκες τους με δυο-τρία παιδιά!...

— Όρισμένως η γυναίκα σου είνε φαινόμενο τιμωτήτος! τού έλεγαν οι φίλοι του.

Ένα άπόγευμα όμως ο Μισέλ πήγε στο καφεείο πολύ μελαγχολικός. Οι φίλοι του το πρόσεξαν αλλά δεν θέλησαν να τον ρωτήσουν, για να μη φανούν άδιακριτοι. Έξ άλλου δεν κάθισε πολλή ώρα στο καφε-είο. Μόλις ήπιε τον καφέ του σηκώθηκε κι' έφυγε. "Ηθελε να μείνῃ μόνος, για να συγκεντρώσει τις σκέψεις του. Αυτά που τον άπασχολούσε δεν ήταν μικρό πράγμα. Άνοιγόντας τη σιφονιέρα της γυναίκας του για να κούψῃ ένα μπουκαλάκι με άρωμα που ήθελε να της το προσφέρει, σαν ευχαρίστη έκπληξη. Βρήκε ένα φακέλο με δώδεκα φωτογραφίες ά-γνώστων άνδρων!

Τού ήθε σαν ζάλη. Τί εσήμαιναν αυτές οι φωτογραφίες στη σιφονιέρα της Ζοζέττας; Τό πράγμα ήταν πολύ ύποπτο. Και γινόταν περισσότερο ύποπτο από το γεγονός ότι όλοι

αυτοί οι άνδρες ήταν άραιοτάτοι. Άλλά, το χειρότερο ήταν άλλο: Όλες οι φωτογραφίες είχαν ιδιόχειρες άφιρώσεις: «Στη γλυκερία μου άγοπούλα», έγραφε η μία. «Στο κουκλί μου», έλεγε η άλλη. «Στη γυναίκα που μου σκλάβωσε τη σκέψη» η τρίτη κλπ.

Τρελλός απ' τη ζήλεια ο Μισέλ έβαλε τις φωτογραφίες στη τσέπη του και βγήκε έξω. Τα βήματά του τον έφεσαν στο καφεείο. Όπως είπαμε όμως δεν κάθισε πολύ, αλλά βγήκε έξω για να συγκεντρώσει τις σκέψεις του και να άντιμετωπίσει την κατάσταση. Όταν επέστρεψε στο σπίτι, ήταν 11 περασμένες.

— Μα τί έγινε; λοιπόν. Μισέλ; τού είπε η Ζοζέττα με φωνή που έδειχνε αγωνία. Πρώτη φορά άργεις τόσο. Και άποψε ακριβώς ήθελε να έλθης ένωρίς για να σε ρωτήσω κάτι. Μήπως πήρες κάτι φωτογραφίες από τη σιφονιέρα μου;

— Τί φωτογραφίες; έκανε ο Μισέλ. Δεν καταλαβαίνω τί θέλεις να πής...

— Νά, λείπουν από τη σιφονιέρα μου δώδεκα φωτογραφίες και πάω να κρεπάρω από τη στενοχωρία μου!...

— Είσαι βεβαία ότι της έβαλες εκεί; Πότε τις είδες για τελευταία φορά; Μπορεί να κείναι κά λάθος...

— Δεν κάνω καθόλου λάθος! φώναξε η Ζοζέττα. Δεν γέρασα δά ακόμα για να ξεχνάω εύκολα!... Το μεσημέρι ήταν εκεί οι φωτογραφίες. Και τώρα που γύρισα άνοιξα τη σιφονιέρα για να βάλω ακόμα μια που την έφερα απόψε και δεν βρήκα ούτε τις άλλες. Αυτό είνε σωστό μυστήριο!

— Μπορώ να τη δώ αυτή τη φωτογραφία; ρώτησε ο Μισέλ, που έξακολουθούσε να κείνῃ τον κουτό.

— Νάτην! είπε η Ζοζέττα και τούβειξε την φωτογραφία ενός Άμερικανού ναύτη που είχε δάλει και την ύπογραφή σου είνε φαινόμενο τιμωτήτος! τού έλεγαν οι φίλοι του.

Αυτή τη φορά ο Μισέλ δεν μπόρεσε πιά να κρατηθῇ. Και άρχισε να φωνάζει:

— Τολμάς να μου δείχνεις και τις φωτογραφίες των έρω μένων σου; — Εφθασες λοιπόν σ' αυτό το σημείο της παρώσεως; Κι' εγώ που νόμιζα πως είσαι ύποδουλός μου!... Τί βλάκας που ήσουν!... Ώς-τε μου κάνεις και συλλογή από φωτογραφίες; Όλοια συλλογή, μα το Θεό!

Και βγάζοντας από την τσέπη του τις δώδεκα φωτογραφίες, τις πέταξε πτά μούτρα της Ζοζέττας!

Πράγμα παράδοξο! Η Ζοζέττα δέχθηκε όλη αυτή τη σκηνή με ένα τρανταχτό νελό. Ο Μισέλ τ' έχανε.

— Γελάς; της είπε με περιφρονητικό ύφος. Έχεις και το θράσος να γελάς! Νά δούμε τι δικαιολογία θά δώθς στο δικαστήριο!... Γιατί βέβαια, ύστερα απ' αυτά δεν πιστεύω

να νομίζεις ότι μπορούμε να ζήσουμε μαζί...

— Είσαι ένας βλάκας! είπε τότε η Ζοζέττα που δεν είχε χάσει καθόλου την ψυχραιμία της. Οι φωτογραφίες αυτές δεν αποδεικνύουν τίποτε. Είδες γραμμένο σε καμμία το όνομά μου; Γράφει πουθενά «αγαπητή μου Ζοζέττα»;

Αυτό ήταν η πρώτη βολή που ο Μισέλ τή δέχθηκε κι έβλεπε έλαφο κλονισμό. Η δεύτερη βολή ήταν ακόμα πιο αποτυχεστική:

— Πως έβαλες με το νου σου ότι οι άνδρες αυτοί είναι έρωσμοι μου; Τόση εμπιστοσύνη έχεις λοιπόν στη γυναίκα σου; Σ' εύχαριστώ πολύ Μισέλ. Αυτό δεν το περιμένα ποτέ από σένα!...

Και άρχισε να κλαίει.

— Μά... τότε εξήγησέ μου! ψιθύρισε η Ζοζέττα τον έκτονον ν' αμφιβάλλει σοβαρά για την απιστία της. Τι σημαίνουν αυτές οι φωτογραφίες;

— Απλοστάτα απάντησαν η Ζοζέττα. Τις φωτογραφίες αυτές μου τις έδωσε η Ζερμαίν να τις κρύψω για να μη τις δει εκείνος ο αγριόγατος ο Πάλλ!

Το πρόσωπο του Μισέλ έφωτισθηκε.

— Άλήθεια μου λές; "Ω! συγγνώμη Ζοζέττα μου για όσα σου είπα!... Είμαι ένας άβλιος! Όποτε οι φωτογραφίες είναι της Ζερμαίν; "Όποτε η Ζερμαίν τον άπατά τον Πάλλ;

— Πρώτα-πρώτα ξέρεις πολύ καλά ότι η Ζερμαίν δεν είναι παντρεμένη με τον Πάλλ... Συζούν απλά κι' αυτές αναστάλλει διαρκώς το γάμο. Άπεφασίσε λοιπόν η κοπέλλα να δοκιμάσει και άλλο την τύχη της... Δεν έχει σκοπό να χάσει τα νειάτα της περμένοντας τον Πάλλ... Οι φωτογραφίες αυτές είναι διαφόρων νέων που τη φλερτάρουν. Τους ξέρω όλους και τους ψυχολογούμε μαζί με την Ζερμαίν, για να βρούμε τον καλλίτερο... Τι διάβολο! Μέσα στους πολλούς, θα βρεθεί και κάποιος που θα αξίζει να γίνει άνδρας της!...

— Η Ζερμαίν είναι τόσο καλή!... — Ναι, είναι πολύ καλή! είπε ο Μισέλ καλυμμένος. Μοιάζει να τον παρακάνει λγάκι, δεν νομίζεις Ζοζέττα; Δέκα τρία φέρει!... Πως μπορεί και τό φέρνει βόλτα!...

— Αυτή το ξέρει... είπε η Ζοζέττα. Το πράγμα είναι πολύ κουραστικό, αλλά μπορεί να κάνει και διαφορετικά; Η κοπέλλα πρέπει ν' αποκατασταθεί!...

— Σωστά! Είσαι η καλύτερη φίλη της. Θα με συχωρέσεις λοιπόν για τις άνοητες ζήλειες μου;

— "Ω! Δες συγχωρώ με όλη μου την καρδιά, είπε η Ζοζέττα. Γιατί η ζήλεια σου αποτρέπει την καλλίτερη απόδειξη έρωτος... Έλα να σε φιλήσω. Και καθώς τον άγκάλιαζε, η Ζοζέττα χαμογελούσε παράξενα...

ΖΩΡΖ ΦΕΛΙΞ

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

— Γιατί δεν πλένεις τ' αυτά σου Κωστάκη;

— Για να μη μου τὰ τραβά ο δάσκαλος!

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 22.

ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Η ΨΕΥΤΙΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

Ο Έγγλέζος έσκυψε στον μπάρμαν, έβαλε ένα χαρτονόμισμα των εκατό φράγκων κάτω από το πιστάκι με τὰ καθούρ ντισμένα μύδωλα και είπε έμ πιστευτικά:

— Έξερεις αν μένει στο ξενοδοχείο καμμία κυρία του κόσμου,

μα. Ο μπάρμαν έπιασε άμέσως την κουβέντα:

— Νομίζω, μαντάμ, πως το περασμένο καλοκαίρι, σάς έφτιανα συχνά κοκτέιλ στην Ντω δίλλ.

— Ναι σωστά... Όνομάζεσθε, Άλφρεντ...

για μία σπάνια ευκαιρία. Είναι ο άνθρωπος που ζητάτε. Ένας πλούσιος Έγγλέζος, που πληττεί το ίδιο με σάς. Έλάτε απόψε το βράδυ στις 8. Στο τέταρτο σκαμνί. Αυτός θα κάθεται στο τρίτο και θα σάς συστήσω.

Η παρουσίαση έγινε άναυμα. Ο σέ δυο ποτήρια μπράντυ. Ο Έγγλέζος, σέρ Τιμόλυ, ήταν ένας αρκετά ώριμος άντρας. Της Μόνικας της άρεσε. Ήταν γεμάτος τόκτ και κύλινος τη Μόνικα να φάγε το βράδυ μαζί.

— Μήπως θέλετε να φάμε σ' ένα σαπαρέ μόνοι μας; ρώτησε η Μόνικα.

— Όχι, είπε ο σέρ Τιμόλυ. Καλύτερα να κρατήσουμε ένα τραπέζι μέσα στη μεγάλη αίθουσα. Δεν έχω κανένα φόβο να έκτεθώ, όταν έχω δίπλα μου μιά τόσο χαριτωμένη Παριζιάνα.

Στις 9 ή ώρα, ο κόσμος που έτρωγε στο ρεστοράν, είδε να μπαίνουν ένας αθλητικός Έγγλέζος και μια όμορφη γυναίκα που μέσα στο ντεκολτέ της φάνερμα φανόταν σχεδόν γυμνή. Το δείπνο ήταν πολύ εύθυμο. Είχε περισσότερο από δύο χρόνια να αισθανθεί η Μόνικα κάτι που συγκινούσε τόσο την καρδιά και το σώμα της μαζί.

Ήπιον τον καφέ τους στην ταράτσα. Η σελήνη άπλωνε την ασπρήνια της λάμψη πάνω στη θάλασσα. Η Μόνικα ψιθύρισε, κυττάζοντάς την:

— Τι ρομαντική νύχτα! Πάμε στη λιμνοθάλασσα, και ανάμια στα σκοτεινά κανάλια, μέσα στη νύχτολά μας να μείνουμε οι δύο μας έλειθεροί!

— Ναι... και πρόσθεσε, ακόμα, χωρίς ν' άκούσθ: Φαίνεται πως σήμερα, το πρωί τὰ φράγκο πάλι ανέθηκε...

Μέσα στην γόνδολα, που είχε το σχήμα κύκνου, πέρασαν σιγαλά το μαύρο κανάλι της Βενετίας και ξεσκούρυσαν πάλι στο Λίντο. Ήταν πιά μιά ή ώρα, όταν ο σέρ Τιμόλυ της φίλοισε το χέρι έξω από την πόρτα της, και την άπνευ. Η Μόνικα σκέφθηκε δυσχερεστικένη:

— Τι βλάκας!... Μά είναι τὰ λείος τέντελεμαν!

Έντεκα φορές έφαγαν μαζί. Η Μόνικα είχε άρχισει να άπελπιζεται. Κάθε βράδυ, έπρεπε να συλλογιστεί τους κανόνες της επίτηρείας, για να μην τραβήξει τον σέρ Τιμόλυ με τὰ δία στο δωμάτιό της. Και κάθε βράδυ αυτός της φίλοισε σθεδρό το χέρι, πριν γὰ φύγει για τὰ άπαρτεμάν του. Τη δωδεκάτη φορά, η καρδιά της Μόνικας, χτύπησε δυνατά. Ο σέρ Τιμόλυ την έκάλεσε να πιούν ένα ποτήρι σαμπάνια στο ιδιότερο ται σαλόνι. Ένωιωσε μιά άνεπίωτη είτυχια και κάθισε. Όμως ο Τιμόλυ, μόλις ήπια τὴ σαμπάνια του, σηκώθηκε άπτον ή ώρα μιά τὴ νύχτα—και είπε έπίσημα:

— Έντεκα φορές έφαγαν μαζί. Η Μόνικα είχε άρχισει να άπελπιζεται. Κάθε βράδυ, έπρεπε να συλλογιστεί τους κανόνες της επίτηρείας, για να μην τραβήξει τον σέρ Τιμόλυ με τὰ δία στο δωμάτιό της. Και κάθε βράδυ αυτός της φίλοισε σθεδρό το χέρι, πριν γὰ φύγει για τὰ άπαρτεμάν του. Τη δωδεκάτη φορά, η καρδιά της Μόνικας, χτύπησε δυνατά. Ο σέρ Τιμόλυ την έκάλεσε να πιούν ένα ποτήρι σαμπάνια στο ιδιότερο ται σαλόνι. Ένωιωσε μιά άνεπίωτη είτυχια και κάθισε. Όμως ο Τιμόλυ, μόλις ήπια τὴ σαμπάνια του, σηκώθηκε άπτον ή ώρα μιά τὴ νύχτα—και είπε έπίσημα:

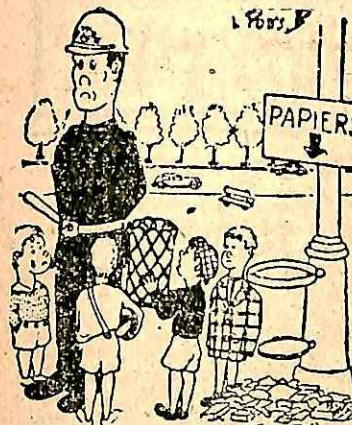
— Έντεκα φορές έφαγαν μαζί. Η Μόνικα είχε άρχισει να άπελπιζεται. Κάθε βράδυ, έπρεπε να συλλογιστεί τους κανόνες της επίτηρείας, για να μην τραβήξει τον σέρ Τιμόλυ με τὰ δία στο δωμάτιό της. Και κάθε βράδυ αυτός της φίλοισε σθεδρό το χέρι, πριν γὰ φύγει για τὰ άπαρτεμάν του. Τη δωδεκάτη φορά, η καρδιά της Μόνικας, χτύπησε δυνατά. Ο σέρ Τιμόλυ την έκάλεσε να πιούν ένα ποτήρι σαμπάνια στο ιδιότερο ται σαλόνι. Ένωιωσε μιά άνεπίωτη είτυχια και κάθισε. Όμως ο Τιμόλυ, μόλις ήπια τὴ σαμπάνια του, σηκώθηκε άπτον ή ώρα μιά τὴ νύχτα—και είπε έπίσημα:

— Έντεκα φορές έφαγαν μαζί. Η Μόνικα είχε άρχισει να άπελπιζεται. Κάθε βράδυ, έπρεπε να συλλογιστεί τους κανόνες της επίτηρείας, για να μην τραβήξει τον σέρ Τιμόλυ με τὰ δία στο δωμάτιό της. Και κάθε βράδυ αυτός της φίλοισε σθεδρό το χέρι, πριν γὰ φύγει για τὰ άπαρτεμάν του. Τη δωδεκάτη φορά, η καρδιά της Μόνικας, χτύπησε δυνατά. Ο σέρ Τιμόλυ την έκάλεσε να πιούν ένα ποτήρι σαμπάνια στο ιδιότερο ται σαλόνι. Ένωιωσε μιά άνεπίωτη είτυχια και κάθισε. Όμως ο Τιμόλυ, μόλις ήπια τὴ σαμπάνια του, σηκώθηκε άπτον ή ώρα μιά τὴ νύχτα—και είπε έπίσημα:

— Έντεκα φορές έφαγαν μαζί. Η Μόνικα είχε άρχισει να άπελπιζεται. Κάθε βράδυ, έπρεπε να συλλογιστεί τους κανόνες της επίτηρείας, για να μην τραβήξει τον σέρ Τιμόλυ με τὰ δία στο δωμάτιό της. Και κάθε βράδυ αυτός της φίλοισε σθεδρό το χέρι, πριν γὰ φύγει για τὰ άπαρτεμάν του. Τη δωδεκάτη φορά, η καρδιά της Μόνικας, χτύπησε δυνατά. Ο σέρ Τιμόλυ την έκάλεσε να πιούν ένα ποτήρι σαμπάνια στο ιδιότερο ται σαλόνι. Ένωιωσε μιά άνεπίωτη είτυχια και κάθισε. Όμως ο Τιμόλυ, μόλις ήπια τὴ σαμπάνια του, σηκώθηκε άπτον ή ώρα μιά τὴ νύχτα—και είπε έπίσημα:

— Έντεκα φορές έφαγαν μαζί. Η Μόνικα είχε άρχισει να άπελπιζεται. Κάθε βράδυ, έπρεπε να συλλογιστεί τους κανόνες της επίτηρείας, για να μην τραβήξει τον σέρ Τιμόλυ με τὰ δία στο δωμάτιό της. Και κάθε βράδυ αυτός της φίλοισε σθεδρό το χέρι, πριν γὰ φύγει για τὰ άπαρτεμάν του. Τη δωδεκάτη φορά, η καρδιά της Μόνικας, χτύπησε δυνατά. Ο σέρ Τιμόλυ την έκάλεσε να πιούν ένα ποτήρι σαμπάνια στο ιδιότερο ται σαλόνι. Ένωιωσε μιά άνεπίωτη είτυχια και κάθισε. Όμως ο Τιμόλυ, μόλις ήπια τὴ σαμπάνια του, σηκώθηκε άπτον ή ώρα μιά τὴ νύχτα—και είπε έπίσημα:

— Έντεκα φορές έφαγαν μαζί. Η Μόνικα είχε άρχισει να άπελπιζεται. Κάθε βράδυ, έπρεπε να συλλογιστεί τους κανόνες της επίτηρείας, για να μην τραβήξει τον σέρ Τιμόλυ με τὰ δία στο δωμάτιό της. Και κάθε βράδυ αυτός της φίλοισε σθεδρό το χέρι, πριν γὰ φύγει για τὰ άπαρτεμάν του. Τη δωδεκάτη φορά, η καρδιά της Μόνικας, χτύπησε δυνατά. Ο σέρ Τιμόλυ την έκάλεσε να πιούν ένα ποτήρι σαμπάνια στο ιδιότερο ται σαλόνι. Ένωιωσε μιά άνεπίωτη είτυχια και κάθισε. Όμως ο Τιμόλυ, μόλις ήπια τὴ σαμπάνια του, σηκώθηκε άπτον ή ώρα μιά τὴ νύχτα—και είπε έπίσημα:

— Άφορ δεν έχεις δουλειά, κύριε, άστυνουμε... κράτησε το καλάσι να παίξουμε μπάσκετ!...

άπαιτεί η ευγένεια.

Η Μόνικα τον άκολούθησε με σφιγμένο το λαιμό, και ο λο νεύρι... Μόλις βρέθηκε στο δωμάτιό της, άρχισε να κλαίει με λυγμούς. Τὰ άκρως κυλοισαν σὰ μάγισσα της και μούσκεψαν τις δαντέλλες του μαξιλαριού της. Την άλλη μέρα ζήτησε μάτια τον σέρ Τιμόλυ στο ξενοδοχείο. Άνυσχη πήγε στο μπαρ και βρήκε τον Άλφρεντ.

— Ο Έγγλέζος; ρώτησε με έκπληξη εκείνη. Δεν ξέρετε λοιπόν πως σήμερα το πρωί έφυγε για το Λονδίνο;

Η Μόνικα έγινε κάτωχρη. Με κόπο έκουψε την ταραχή της και βγήκε έξω. Έκει την πλησίασε ένας άγνωστος και τὴ χαιρέτησε ευγενικά:

— Η μίς Μόνικα Μπουρλέ;

— Μάλιστα, κυρία.

— Επιτρέψτε μου να παρουσιάσω τὸ όνομά μου είναι "Φρικ Μπουρμαν.

Η Μόνικα δεν κατάλαβε τίποτα. Αυτός τὴ εξήγησε:

— Μίς Μπουρλέ, είμαι έπιφοτισμένος από τον σέρ Τιμόλυ να σάς δώσω αυτό το τσέκι... Είναι για χίλιες λίρες, έξοφλήτε τον Νάσιοναλ Σίτυ Μπάνκ. Τὰ χρήματα αυτά είναι για τὰ έξοδά σας εδώ. Ο σέρ Τιμόλυ σας ευχαριστεί θερμὰ για την ευγενική συντροφιά σας.

— Μά, κύριέ μου...

— "Ω, θα σάς τὰ εξήγησω δέλα. Ο σέρ Τιμόλυ και η λαίδη Τιμόλυ θέλουν να χωριστούν. Όμως για να γίνει αυτό πρέπει να αποφευχθεί η άπιστία του έγος. Και συμφώνησαν ότι αυτός ο ένας θα ήταν ο σέρ Τιμόλυ. Έτσι έκετέθη μαζί σας. Το μόνο που σας παρακαλώ, άκούμη είναι, δεσποινίς να πιστοποιήσετε, αν παραστή ανάγκη, στο άγγλικό δικαστήριο πως ο σέρ Τιμόλυ άπάτησε πραγματικά τη γυναίκα του μαζί σας στο ξενοδοχείο, στο Λίον.

Η Μόνικα κυττάζε για λίγο τον νετέκετ. Τὰ μάτια της έλαμπαν από θυμό.

Έσκέφθη μιά στιγμή και κατόπιν είπε κατηγορηματικά: — Πέστε στον σέρ Τιμόλυ πως για να υπολογιστεί στη μας τυοίς μου, δεν πρέπει να περιορισθώ μονάχα στο τσέκι. Καταλαβαίνετε...

(Μετάφρασις Έλένης Κ.)

ΤΟ ΠΑΙΔΙ

ΟΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

ΤΗΣ Κ. Δ. ΠΟΥΛΙΤΣΗ

Πόσο βαθειά είναι η ανάγκη του Θεού για την ανθρώπινη ψυχή, είναι χιλιοειπωμένο. Η ανάγκη όμως αυτή είναι ακόμα μεγαλύτερη για την άγνη παιδική ψυχή τη μωική αυτή ύπoσταση όπου βλαστάνει κι' άνθει εύκολότερα κάθε τι που δεν μπορεί ν' άγκαλιάσει το λογικό μας, και που μόνο η φαντασία το πλάθει λεύτερα στα δικά της τὰ μέτρα.

Ας αναλογιστούμε για λίγο τις στιγμές που μικρά παιδιά καθόμαστε στα γόνατα της γιαγιάς και χωρίς άνάσα άφογκραζόμαστε τὰ παραμύθια της—παραμύθια δεν μάς φαίνονταν—για τον μικρό τον καλό Χριστούλη, που γάτρυνε τους τυφλούς και τους παράλυτους που τάζει τους πεινασμένους και φρόντιζε για τὰ μικρά παιδιά.

Τότε πλάσαμε με το γού μας μιά μορφή φωτεινή όμορφη όσο μπορούσες να πής, καλή σαν τὴ γιαγιά μας κι' ακόμα περισσότερο, μαλακή κι' άπλη σαν τον άγαθό παππούλη μας, πολύξερη και δυνατή σαν τον πατέρα, τρυφερή και πονόψυχη σαν τὴ μάνα και πάντα περισσότερο άπ' αυτούς και πέρα τὰ πάσα πέρα άπ' αυτούς. Γι' ατὶ, έλεγε η γιαγιά: «Ό,τι δεν μπορεί να κάμει ο άνθρωπος, ο Θεούλης μπορεί να τὸ κάμει».

Έτσι στήναμε μπροστα μας τον Θεό μας, έναν ιδανικό ό,τι κάθε καλό. Ύστερα, γονατίζαμε μπροστά Του και τον άτρεύαμε. Η ανθρώπινη λατρεία για τὸ θεό είναι μιά άναγκη βαθύτερη. Πρό πάντων στο παιδί που τὸ λείπουν η

πείρα κ' η γνώση αυτές που χαρίζουν στο μεγαλόανθρωπο πολλή άπ' τὴ δύναμη που τὸν χρειάζεται για ν' άντιπαιλαίψει με τὴ ζωή η ανάγκη αυτή είναι πιδό επιταχτική. Το παιδί αισθάνεται—τὸ έχουμε ζήσει όλοι—στοργική τὴ σκέψη του Θεού και μόνο από Κείνον νοιώθει πως μπορεί να γυρέψει στήριγμα. Αυτό τὸ αίσθημα μάς έσπρωχνε και να γονατίζουμε μπρος στο μικρό Χριστό και είτε να τὸν γυρεύαμε βοήθεια για τὴ δύσκολη δουλειά της ήμερας, είτε να τον παρακαλούμε να φυλάει τὴ μαρούλα και τὸν πατερούλη μας είτε να τὸν άνοίγουμε τὴν καρδιά μας να δὴ τὸ παράπονο που τὴ βάραινε.

Τὴ γλυκειά εμπιστοσύνη, άλήθεια πλημμυρίζει τότε τὴν ψυχή μας! Και πόσο πιδ δυνατόι γινόμαστε νοιώθοντας πως μάς παραστέκε Κείνος!

Όλοι μας έχουμε ζήσει αυτές τις τρυφερές στιγμές, που φύτευαν στην ψυχή μας τὸ σπύρο όλων τῶν άρώων αίσθημάτων: Η έκδηλωση της βαθείας άγάπης σταυς γονιούς μας, που τὴ νοιώθαμε πιδ πολύ όταν παρακαλούσαμε γι' αὐτούς τὸ μικρό Χριστό, τὴ συμπόνια για τὸ φτωχό και τὸ δυστυχισμένο, και πόσα άλλα παρόμοια αίσθήματα...

Κάθε πίστη είναι ένας σταθερός οδηγός στη ζωή του ανθρώπου, μὰ η θρησκευτική και μάλιστα η χριστιανική πίστη είναι ο πιδ καλός της οδηγός.

Είναι λοιπόν κάτι περισσότερο από άπαραίτητο να καλλιεργήσουμε ψυχικά και πνευματικά αὐτὴ τὴν πίστη στις συνειδήσεις τῶν παιδιών μας. Μπορούμε να είμαστε σίγουροι

Η ΚΡΙΤΙΚΗ

ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

— ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ Ι. ΜΑΖΑΡΑΚΗ : « Χαρύλαος Τρικούπης — Άλέξ. Κουμουνδούρης ». Έκδοση "Αρχαίου Οίκου Δημ. Δημητράκου.

Ο σεβαστός και έκλεκτός πολιτευτής κ. Περ. Μαζαράκης είχε τὴν θαυμασία εμπειρία να πειλάει μέσα στον περικτικό, μικρό αυτό τομο, τον καρπό της ιστορικής του μελέτης και τῶν άναγνώντων του γύρω αὐ τοὺς έξτρετους αὐτοὺς και ευγενέστατους "ο λιτικούς άργαγούς της νεώτερης Ελλάδας. Με μιά άσφαλή και δίκαιη έκτίμηση τῶν χαρακτηριστικών της πολιτικής της έρώσης, το ός εἴ τις δυο μεγάλες αυτές πολιτικές φαινομενικές της ώρες μας στα τότε πλαίσια της ένικής ζωής, διακρίνει και τονει τις άσπίες και τὸ πολιτικό του, βάρος. Μέσα στον τόμο αναζητούμεν και πολύτιμα και λησμονημένα ιστορικά κείμενα, όπως τὸ περίφημο άπόβρο του Τρικούπης για τὴν Δεσπλημένη με τὸν τριλό: «Τίς πταίει;» και γενικά μάς άπνευμίζει μέσα στις συνήθεις άνωίες της ένικής μας ζωής, τὴν ήσυχή άνταρτήτητα και τὸ άπ' ο με γαλλιστ από τὸς παλιούς, εκείνος που κοινωδουλευτικούς άργαγούς τὸν διεύσεφωσαν με πολλὰς βουίτες και πικρές τὸ τότε κρατίδιο της "Ελλάδας. Από τὸ διάβασμα τῶν σελίδων του κ. Μαζαράκη καθορίζεται άδρότερα η μοναδική ευθεία και προσάθεια του Τρικούπης σαν σπουδαίου της κρατικής ευρύτητας και η διπλωματική και έντιμη στάση του Κομμουνιστοῦ, σὰ, αειθερρωτὴ της Θεσσαλίας και με τους της "Ηπείρου. Θά ήταν ευχής έργο τόσο για τὸν κ. Μαζαράκη, όσο και γι' άλλους αρμοβούς συγγραφείς η άσκοληθούν και να εκδώσουν παρόμοιες μελέτες και άπομνημονεύματα της νεώτερης πολιτικής ιστορίας μας.

Γ. Κ. ΣΤΑΜΠΟΛΗΣ

πως τους άνοίγουμε έναν κόσμο όλόκληρο τέλει και άγνό, που όμοιό του στη ζωή τους δε θα συναντήσουν ίσως ποτέ, και άπ' όπου θὰ παρίστανται πάντα τὴ δύναμη και τὴν όρμη για κάθε άραίο και ύψηλο.

Για να τὸ κατορθώσουμε αὐτό θα πρέπει να γίνουμε άπλοί πολύ άπλοί, να μοιάσουμε της άγαθής γιαγιάς που δεν ήξερε τίως καλά - καλά ούτε τὴν ύπογραφή της να βάξει μὰ που κάνοντας τὸ σταυρό της άνατρίχιαζε άπὸ δέος κι' άνατριχιάσαμε κι' έμεις μαζί της. Πολύ σπάνια βέβαια συναντάμε στη σημερινή εποχή τὴν άπλότητα αὐτή. Η φροντίδα μας όμως για τὰ παιδιά, μας μπορεί να λιγοστρέψει; "Όχι! Ούτε μπορεί μὰ η θρησκευτική και μάλιστα η χριστιανική πίστη είναι ο πιδ καλός της οδηγός. Είναι λοιπόν κάτι περισσότερο από άπαραίτητο να καλλιεργήσουμε ψυχικά και πνευματικά αὐτὴ τὴν πίστη στις συνειδήσεις τῶν παιδιών μας. Μπορούμε να είμαστε σίγουροι

ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΟΥΛΙΤΣΗ

Μοντέρνα Μαγειρική

Σήμερα θα σας πω έναν τρόπο τηγανίσματος αυγών. Όχι τον συνήθισμένο, δηλαδή, τα λεγόμενα μάτια. Ο τρόπος που θα σας πω είναι πολύ ωραίος γιατί τα αυγά ψήνονται σχεδόν όπως οι λουκουμάδες. Ακούστε πώς: Βάζουμε μέσα σε ένα μικρό τηγάνι βούτυρο ή λίπος άφθονο τόσο που να μπορεί το αυγό να επιπλέει όπως οι λουκουμάδες. Ακουμπάμε το τηγάνι στη φωτιά κι όταν αρχίσει να καίει το βούτυρο γέρνουμε με το τηγάνι λίγο ώστε το βούτυρο να μαζεψτεί από τη μία πλευρά του τηγανιού. Αυτό γίνεται για να περιορίζεται το αυγό που θα ριζούμε στο τηγάνι και να παίρνει ένα μικρό σχήμα δηλαδή να μη ξαπλώνει. Όταν λοιπόν κάψι καλά το βούτυρο σπάζουμε το αυγό σε ένα πιάτο, ώστε εάν τύχει να είναι χαλασμένο να μη χάσουμε και το αυγό και το βούτυρο που αναγκαστικά θα έπρεπε να πετάξουμε. Τού βάζουμε λίγο αλάτι και πιπέρι και με προσοχή σιγά - σιγά το ρίχνουμε μέσα στο βούτυρο. Προσοχή μεγάλη χρειάζεται την ώρα που ρίχνουμε το αυγό στο βούτυρο γιατί καθώς βράζει μπορεί να πεταχτεί στα χέρια μας και να μας κάνει εγκαύματα. Επίσης μόλις πέσει το αυγό στο βούτυρο κάνει φουσέκες που τις πιέζουμε με ένα προνύχι ώστε ο κρόκος να τυλιχθεί γύρω από το ασπράδι. Άμα πάρει ένα χρυσόχρωμο από το κάπνισμα, το γυρίζουμε και από το άλλο. Όταν θα είναι έτοιμο έχουμε πάνω στο τραπέζι ένα στρατσόχαρτο και το βάζουμε πάνω σ' αυτό, ώστε να στραγγίσει. Με αυτόν τον τρόπο θα κάνουμε όσα αυγά θέλουμε. Ο κρόκος πρέπει να μείνει μελάτος. Αυτό θα το κατορθώσουμε εάν το βούτυρο καίει πολύ ώστε το ασπράδι να παίρνει άμεσως το χρυσόχρωμο χρώμα πριν προφθάσει ο κρόκος να πήξει.

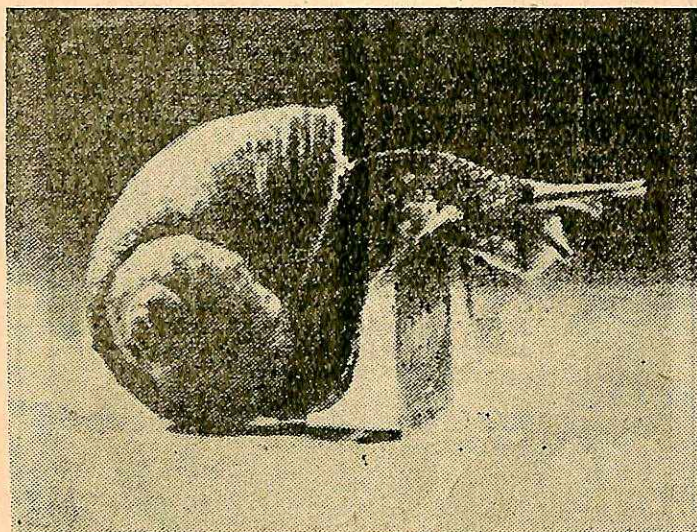
Τα αυγά αυτά μπορούμε να σερβίσουμε με πουρέ σπανάκι ή πατάτα. Εάν τα σερβίσουμε με πουρέ πατάτα, έτοιμάζουμε συνήθως και μια σάλτσα, από ντομάτα, βάζουμε τον πουρέ στη μέση του πιάτου από πάνω το αυγό και το περιχύνουμε με τη σάλτσα που τους τηγανίσει πολύ.

Μια σάλτσα ντομάτα πολύ απλή και νόστιμη είναι η εξής: Αναλούμε την ντομάτα, εάν είναι υπερίσως σε λίγο νερό, και την βάζουμε στο τηγάνι να βράσει μαζί με βούτυρο. Όταν βράσει αρκετά, ρίχνουμε λίγο κρασί, παίρνει πάλι δυο-τρεις βράσεις και προσθέτουμε λίγο νερό και λίγη ζάχαρη.

ΑΠΟ ΤΟ ΞΕΝΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ
— ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ —

ΣΑΛΙΓΚΑΡΟΔΡΟΜΙΕΣ

Η «Βρετανική Έταιρία Παρατηρήσεως Κοιτών» έδρασε προ ημερών την πρώτη επέτειο από της ιδρύσεώς της, με θεαματικώτατες... σαλιγκαροδρομίες, που διοργανώθηκαν στη λίσχη της! Οι... δρομείς «έτρεξαν» με πείσμα, υπερπηδήσαντες όλα τα εμπόδια, δηλαδή κάτι λάμας ξυρίσματος, που είχαν στηθεί όριες. Ο πρώτος νικητής διέτρεξε την απόστασιν των 50 εκατοστών του μέτρου μέσα σε μισή ώρα, υπερτερήσας του πρώτου επίλαχόντος κατά δέκα δλόκληρα λεπτά!...

Η θανατική ποινή στην Αγγλία.

Στην Αγγλία γίνεται σκέψη να καταργηθεί η ποινή του θανάτου, δοκιμαστικώς, για πέντε χρόνια. Αν μέσα στο διάστημα, αυτό αυξηθεί το ποσοστό της εγκληματικότητας, ή θανατική ποινή θα επιβληθεί και πάλι. Στην αντίθετη περίπτωση, θα καταργηθεί οριστικά. Με την ευκαιρία αυτή, μια εφημερίδα του Λονδίνου υπενθυμίζει ότι μέχρι του έτους 1824 η κλοπή ποσού που υπερέβαινε τα 40 σελλίνια, έτιμωρείτο στην Αγγλία, προκειμένου μὲν περί ανδρός, με άγχον, προκειμένου δε περί γυναικός, με τον διά πυρός θάνατον. Από τα 1861, και πέρα, η ποινή της άγχονς επεβόλετο μόνον στις περιπτώσεις βιολογικής προδοσίας πειρατείας και έμπρησμού κτιρίων και ναυπηγείων του Βασιλέως. Μέχρι του 1868 οι άπαρχονισμοί γίνονταν σε δημόσιες πλατείες, μπροστά στα πλήθη. Σήμερα, οι μόνοι που καταδικάζονται σε θάνατο στην Αγγλία είναι οι φονείς και οι ένοχοι εσχάτης προδοσίας, οι δε εκτελέσεις (δι' άγχονς) γίνονται στους περιβόλους των φυλακών, μπροστά στον έκπρωτο του Νόμου.

Από άλλες παρατηρήσεις, προκύπτει ότι με τὴν μετριοσύνη των ποινών, δεν αυξήθηκε το κύμα της εγκληματικότητας στην Αγγλία. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο γίνεται τώρα και η σκέψη της καταργήσεως της θανατικής ποινής.

Κάλλιο άργά, παρά ποτέ!

Ο Αμερικανός στρατηγός Ουίλλιαμ Κέσλερ, που συμπλήρωσε έφέτος τα 53 του χρόνια, πήρε την περασμένη έβδομάδα, άπολυτήριο... γυμνασίου! Όπως γράφουν τα άμερικανικά φύλλα του αεροπορικού ταχυδρομείου, ο στρατηγός διέκυψε στα 1912 τις γυμνασιακές του σπουδές, για να καταταχθεί στο ναυτικό. Κατόπιν, μετετέθη στον στρατό της Ήφρας, όπου και έπραγατοποίησε περίλαμπρη σταδιοδρομία. Τελειοτάως, όμως, ο στρατηγός έκλήθη να αναλάβει κάποια ανώτατη θέση, για τὴν ὁποία ἦταν απαραίτητο τὸ ἀπολυτήριο γυμνασίου. Έτσι, ὁ ναγκάσθηκε να καθήσει και πάλι στα μαθητικά θρανία, με νέους, που θα μπορούσαν κάλλιστα να είναι και... εγγόνια του! Η χαρά του, μόλις πήρε τὸ ἀπολυτήριο, ἦταν «σὺν μικροῦ παιδιού» γράφει μία εφημερίδα.

Τί στοιχίζει ἡ ὡμορφιά.

Ένας Παρισινός ρεπόρτερ ἀποκαλύπτει ότι τὰ μεγάλα κατστήματα γυναικείων καλλυντικών, που περισυλλέγονται στη συνοικία της Οπερας των Παρισίων, έπώλησαν έφέτος, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ 1946 μέχρι τέλους Νοεμβρίου, καλλυντικά αξίας ενός δισεκατομμυρίου φράγκων! Πρόγμα που ἀποδεικνύει ότι ἡ σύγχρονη γυναίκα ἀποφορὰ στοιχίζει πάρα πολύ ἀκριβά...

Ρεκόρ πολυγαμίας!

Τὸν περασμένο μήνα, συνελήφθη στη Νέα Υόρκη ὁ Ἀλέξανδρος Κρόλεϋ, που μπορεί να καυχήθῃ ότι κατέχει τὸ ρεκόρ τῆς πολυγαμίας. Πράγματι, ὁ πῶς προέκυψε ἀπὸ τις μέχρι τοῦ δε ἀνακρίσεις, ὁ σύγχρονος αὐτὸς Δὼν Ζουάν παντρεύθηκε ἑννέα φορές, ὑπάρχουν δὲ ὑπὸ νομὸς ὅτι ἔχει συνάψει καὶ ἄλλους γάμους, που δὲν βγήκαν ἀκόμα στὸ φανερό! Τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς πολυγαμίας τοῦ Κρόλεϋ έγιναν μετὰ τὴν σχετική μήνυση που ὑπέβαλε ἐναντίον του ἡ κυρία Ντόροθι Πάτζερ.

Ἡ πρώτη γυναίκα του, ἡ Μάργκαρετ πέθανε. Ἡ δεύτερη, ὀνόματι Ντόροθι, τὸν ἔγκατέλειψε γιὰ ν' ἀκολουθήσῃ ἕνα παιδικὸ της φέρετ. Ἡ τρίτη ὀνόματι Βιρτζίνια, που τὸν παντρεύθηκε στὰ 1942, ὑπέβαλε ἐναντίον του ἀγωγή διαζυγίου, που έγινε δεκτή στὰ 1945. Στὸ διάστημα που μεσολάβησε ἀπὸ τὸ 1942 μέχρι τὸ 1945, βρίσκονται τὰ ἴχνη μίας κυρίας Ἀννας Κρόλεϋ, που παντρεύθηκε τὸν ἥρωά μας τὸν 1ῶνιο τοῦ 1944 γιὰ νὰ τὸν χωρίσει τὸν 1ῶνιο τοῦ 1945.

Τὸ ἔτος 1945 εἶναι ἡ χρονιά των διαζυγίων γιὰ τις γυναίκες τοῦ Κρόλεϋ. Στὸ διάστημα αὐτὸ ἔτους αὐτοῦ, πήραν διαζύγιο ἡ γυναίκα του Ἐλεν, που τὸν ἔχει παντρευθῇ στὰ 1944 καὶ ἡ ἑπίσης σύζυγός του Θεκλα, που τὸν ἔχει παντρευθῇ ἀπὸ τὸ 1937. Ἀπὸ αὐτὴν ἑπίσης ὅτι στὰ 1943, ὁ Κρόλεϋ πήγε στὸ Ρένο, τὴν περιόχτη πολλὴν τὴν ἀμερικανικὴν διαζυγίων, ὅχι γιὰ νὰ διαζυγίῃ ἀλλὰ γιὰ νὰ πάρει καὶ ἄλλη γυναίκα: Τὴν Ἀδέλα Κλίκ. Τέλος τὸν Αὐγουστο τοῦ 1945, ὁ Κρόλεϋ ἔτελεσε τοὺς γάμους του μετὰ τὴν Φλώρεα Τζάινς. Ἡ Ντόροθι Πάτζερ που ὑπέβαλε τὴ μήνυση ἐπὶ διαζυγίου, εἶναι ἡ ὑπ' ἀριθ. 9 σύζυγος τοῦ Κρόλεϋ.

Τὰ γένεια τοῦ Μωάμεδ.

σας τῆς Ἀμερικῆς, ἀπὸ αὐτοὺς που συγκεντρώνουν διάφορα κειμήλια σὲ μουσικὴ συλλογὴς, που δὲν τῆς ἐπιδεικνύουν σὲ κανένα.

Ο ἀσώματος ἀγγέλιος αὐτὸς τις μέρες ὅτι ἐκλάπησαν τὰ γένεια τοῦ Μωάμεδ! Ἡ ἱερὴ αὐτὴ γενειάδα ἐφυλάσσεται στὴν Κωνσταντινούπολη, στὸ τζαμί Γκαλίπ - Πασά, κρυμμένη μέσα σὲ μία χρυσὴ κεντήνη βελούδινη θήκη, που τὴν περιβάλλαν τριάντα ἑννέα μεταξωτοὶ φάκελλοι. Μονάχα μιά φορά τὸν χρόνο τὴν ἐβγάζαν ἀπὸ τὴν κρύπτη τῆς γιὰ νὰ τὴν ἐκθέσουν σὲ λογικὸ προσκύνημα. Μαζὶ μετὰ τὴν γενειάδα τοῦ Προφήτου οἱ κλέφτες ἀφῆραν καὶ δύο Κοράνια, μετὰ τὴν ἑλπίδα ἀποκατασκευῆς, αὐτῆς ἀξίας. Δεδομένου ὅτι τὰ ἐν λόγω κλοπιμαία δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παληθοῦν στὸ φανερό, ἐκφράζεται ἡ ὑπόνοια ὅτι οἱ κλέφτες ἐνήργησαν κατ' ἐντολὴν κάποιου ἑκκεντρικοῦ Κροί

ΕΞ ΟΙΚΕΙΩΝ ΤΑ ΒΕΛΗ

Δὲν ξέρω γιατί συνήθισαμε νὰ κρίνουμε με κάποιον ἐπιείκειαν, τὸ ἀνδρικό παράπτωμα, εἰς βάρος τῆς συζυγικῆς πίστεως.

Μὲ συγκατάβαση καὶ ἐπιτολαϊότητα ἐμεῖς οἱ ἀπ' ἔξω, δίνομε εὐκόλα συχωροχάρτι, στὸν ἀμαρτήσαντα — «Αἱ, σὰν ἀντρας κί' αὐτὸς» ἀκούμε συχνὰ νὰ τὸν δικαιολογοῦν λές καὶ δὲν ἰσχύουν οἱ ἴδιοι νόμοι ἡθικῆς καὶ γιὰ τὰ δυὸ φύλα.

Ἄς εἶνε ὅμως, ἀν θέλωμε ἀντικειμενικὰ νὰ κρίνουμε τὸ ζήτημα, μεθ' ὅλην θὰ διαπιστώνωμε πῶς ἡ κυρία ἀφορμὴ εἶνε... ἡ γυναίκα! Πού στὸν τόπο μας εἰδικὰ δὲν ξέρει νὰ εἶνε σύζυγος — μετὰ τὴν ἐννοια τῆς συντροφικῆς — φίλης.

Ἄμα τὸ καλοσκεφθῶμε καὶ βελήσουμε εἰλικρινὰ ν' ἀποδώσουμε δικαιοσύνην, πρέπει νὰ ὁμολογήσουμε πῶς ἔξω ἀπὸ πολλὴ λίγες ἐξαιρέσεις δικαιοῦ γνημῶν περιπτώσεων, σ' ὅλες τις ἄλλες φταῖνε ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο οἱ γυναίκες, που ἀπερίσκεπτα καὶ ἀνόητα βασίζονται μετὰ σιγουριά στὸν ἑαυτὸ τους. Ἐγκαταλείπουν τὴν κοκεταρίαν τους καὶ κάθε χαρούμενη διάθεση γιὰ νὰ δεχθοῦν τὸν ἀντρα τους, που ἀποκαρμωμένος ἀπ' τὴν βιοπάλη ζητᾷ στὸ σπῆτι τοῦ λίγου ξενοιασιά, ἕνα χαμόγελο.

Στὸ τόπο μας διατηροῦμε μιά κάποια χωριστὰ πάνω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα. Ἐξώμε ὅλα μας τὰ δυνατὰ σὲ κοκεταρία καὶ σὲ καλοὺς τρόπους. — γιὰ τὴν κατάκτηση τοῦ ἀντρα — ἐνῶ τὸ μυστικὸ καὶ ἡ πραγματικὴ δυσκολία εἶναι νὰ κρατήσουμε τὸν ἀντρα μας γιὰ πάντα.

Ἀχτένιστη καὶ ἀπεριποίητη ἀντικράξῃ συνεχῶς, τὴ γυναίκα του γυρίζοντας τὸ μεσημέρι σπῆτι ἢ τὴν ἀκούει συχνὰ νὰ γκρινιάζει γιὰ τὴν μιά ἢ τὴν ἄλλη ἄλλειψη. Ἔτσι δὲν τοῦ δίδεται καιρὸς νὰ ξεκουρασθῇ καὶ νὰ ἀνανεωθῇ ψυχικὰ γιὰ τὴ συνέχιση τῆς καθημερινῆς ρουτίνας. Στὸ χέρι τῆς γυναίκας εἶναι νὰ δημιουργήσῃ εὐχάριστη ἀτμόσφαιρα καὶ νὰ τραβῇ τὸν ἀντρα κοντὰ τῆς, ἀλλοιῶς ὑπάρχει κίνδυνος νὰ τοῦ προσφερθῇ κάπου ἄλλου ἢ χαρούμενη αὐτὴ νότα.

Ἐνα παράδεισο ὀνειρεύεται, ἔστω καὶ ψεύτικο καὶ ὅταν νομίσῃ πῶς τὸν βρῆκε, γίνεται σκλάβος του.

Λίγη ἐξυπνάδα χρειάζεται γιὰ νὰ καταλάβουμε τὸ συμφέρον μας καὶ στὴν προκειμένη περίπτωση εἶναι ἡ διατήρηση τῆς συζυγικῆς ἁρμονίας.

Δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε πῶς ὁ ἀντρας εἶναι ἕνα μεγάλο παι-

ΚΑΤΙ ΓΙΑ ΣΑΣ, ΚΥΡΙΑ ΜΟΥ!

Κάθε γυναίκα

Πρέπει νὰ παρακολουθήσῃ τὰ δύο νέα μυθιστορήματά μας:

«Λουλούδια στὸ γκρεμό»

Τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ.

«Θύελλα σὲ μητρικὴ καρδιά»

ΚΑΙ

που δημοσιεύεται, σήμερα ἡ συνέχειά των, ἀλλὰ χάρις εἰς τὴν περίληψιν που προτάσσεται εἶναι εὐκόλον νὰ τὸ παρακολουθήσετε καὶ ἀπὸ σήμερα.

ΕΙΝΑΙ ΔΥΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΝ

ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ.

Η ΜΟΔΑ

Ἡ Μάγγο Ρούφ παρουσίασε τὸ ὡραιότερο αὐτὸ ἐπαισφῆρι. Πολὺ μοντέρνο σὲ γραμμὴ, διὰ ἀφάνταστη κομικότητα, γι' αὐτὸ καὶ εὐνοεῖται ἰδιαίτερος ἀπὸ τις κομψὲς Παριζιάνες.

δι. κακομαθημένο, τις περισσότερες φορές. Λίγη καλομεταχείριση χρειάζεται γιὰ νὰ κερδίσουμε τὴν ἐμπιστοσύνην του καὶ τὴν ἀγάπη του. Ἄς καταλάβουμε τὴν ἱερότητα τοῦ κέρδους αὐτοῦ καὶ ἄς ρυθμίσουμε σφὰ τις συζυγικὲς μας σχέσεις.

ΜΠΕΤΥ

ΜΙΑ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΠΟΔΙΑ

Ένας ὡραῖος τῶς τύπος ποδὶς, γιὰ κάθε γυναίκα που θέλει νὰ π αραμένη κομψὴ καὶ νὰ διατηρήσῃ ἀσφον τὸ φόρεμά της.

ΜΟΔΑ - ΓΥΝΑΙΚΑ

Ἡ μπερτα δειλὰ - δειλὰ ἐμφανίζεται, ἐφέτος ὑπὸ μορφήν ὠμίτου — μικροῦ υπολεροῦ ἢ καὶ μακρύτερου, γιὰ νὰ ἐπιβληθῇ ἀργότερα. Δύσκολα ὅμως μπόρεῖ νὰ ἐπικρατήσῃ γιὰτὶ εὐνοεῖ μόνο τις ψηλὲς καὶ λυγερὲς κορμίσσας.

Τὰ φορέματα πολὺ διακοσμητικὰ κολακεύουν ἀφάνταστα τις γυναίκες.

Πολὺ συνηθίζονται τὰ σχέδια σὲ τύπο ἀρχαῖο. Πιέττες μπροστὰ που καταλήγουν σὲ ἁρμονικὲς πτυχές. Ντραπάρια σ' ὀλόκληρη τὴ φύση καὶ μέρος τοῦ κορμαί. Τὰ ζαπωνέ μανίκια πάντα στὴ μόδα ἀλλὰ διόλου βολικά, γιὰτὶ ζαρώνουν ἀφάνταστα μέσα ἀπὸ τὰ ἐπαισφῆρια. Γι' αὐτὸ οἱ ράπτριες υιοθέτησαν τὰ ντυμίζαπνέ, δηλαδή μονοκόλλητη ἑμπρός ἢ πίσω καὶ τὸ ὅλοιοπο μονοκόμματο.

Στολίδια ἢ χρυσὰ φιογούρα-ρουν πάντα στὰ φορέματα καὶ στὰ ταγιέρ. Τὸ υπερβολικὸ ὅμως φόρεμα τὸ ἀποφεύγουν οἱ ἀληθινὰ κομψὲς γυναίκες. Ὁρατὰ χρυσὰ κομψιὰ ἢ κατὶ ἄλλο εἶναι ἀρκετὸ στολίδι γιὰ μιά σικ ἐμφάνιση. Τὰ περισσότερα ἢ πολλὰ χρυσάφια ζημιώνουν ἀφάνταστα τὴν κομψότητα.

Τὰ καπέλα παράξενα καὶ τομηρὰ, ἐφέτος παραφορτώνονται μεθ' ὅλων τὸν εἰδῶν τις γαρνιτούρες. Ἀπεδείχθη ὅμως πῶς τὰ κομψότερα στολίζονται μόνο με δουαλέττες που κολακεύουν πολὺ τὸ πρόσωπο καὶ γενικὰ τὴν ἐμφάνιση.

Φροντίζετε νὰ ἔχετε πάντοτε μιά κρέμα λαανόλης γιὰ νὰ μαλακώνετε τὰ χέρια.

Ἐάν τὰ νύχια σας σπάζουν ἀλείψετε ἐλαφρὰ τὴ βάση τους με ἰώδιο ἢ βουτῆστε τα σὲ διάλυση στύψης τὴν μιά μέρα καὶ τὴν ἄλλη βουτῆστε τις ἀκρες τῶν δακτύλων σὲ ζεστὸ ἐλαιόλαδο. Συνεχίστε τὴν κομψοτα αὐτὴ ἐπὶ 15 ἡμέρες. Ἐάν ὀντε πῶς τὸ κακὸ συνεχίζεται πρέπει νὰ συμβουλευθῆτε ἕνα γιαντὸ γιὰτὶ τὸ κακὸ θὰ εἶνε σοβαρότερο καὶ ἡ αἰτία θὰ πρέπει νὰ ζητηθῇ σὲ ἀδυναμία τοῦ ὁργανισμοῦ.

ΚΑΛΤΣΕΣ ΦΘΗΝΕΣ

Γυναικεῖες μεταξωτὲς Δρχ. 5900
Γυναικ. Μπαρολέ ἔξω » 3500
Γυναικ. Ἀράχνη ζωϊκὲς » 16000
ΚΟΜΠΙΝΑΙΖΟΝ » 6800
Κυλόττες βαμβάκ. » 2050
Σσοάνια μὲσες » 2500
ΚΑΛΤΣΕΣ ἀνδρῶν » 1800
Ὅλα τὰ εἶδη καὶ σὲ τιμὲς ἀποθήκης

ΘΗΣΕΩΣ 17

(Πάρκος Κολοκοτρώνη)
Ἐλάτε καὶ τ' ἀπόγευμα νὰ ἐξυπηρετήσῃτε καλύτερα.

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ Ρ. ΟΥΛΑΝΤΥ

ρὲς ἐνοίωθε τὸν ἐαυτὸ του κάπως μόνο καὶ ἡ παρουσία τῆς χαριτωμένης αὐτῆς ὑπάρξεως θὰ εἶνε ἀλλήλῃ ζωὴ στὸ κοράβι. Σκέφθηκε πὼς ἡ Κινεζὰ πλύσται κατέστρεψε τὰ ἀσπρόρουχα του... Ἡ κοπέλλα αὐτὴ θὰ τοῦ μπάλλει καὶ τὴς κάλτσες του. Οἱ ἱθαγενεὶς πλένουν μὲ πολλὴ προσοχή. Καὶ τοῦ ἄρρεος ὅταν ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ ἐβγαίνει στὴ Χονολουλού φορώντας ἄσπρο καὶ φρεσκοσιδερωμένο παντελόνι.

Ἡ διαφορά τους, ἦταν ζήτημα τιμῆς. Ὁ πατέρας ἤθελε 250 δολάρια. Ὁ Μπάτλερ δὲν ἦταν τσιγγουνὴς ἀλλὰ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ δὲν εἶχε τὸ ποσό αὐτό. Ὁμως, τὸ ὁμορφό προσωπάκι τῆς κοπέλλας δὲν ἐπέτρεπε παζάρια. Προσεφέρθη νὰ πληρώσῃ ἀμέσως 150 δολάρια καὶ 100 σὲ τρεῖς ἡμέρες. Παρ' ὅλη τὴ συζήτηση δὲν ἔπαυσε νὰ συνειννοῦν ἐκεῖνο τὸ βράδυ. Ὁ Μπάτλερ καταρίοταν τὸ πόκερ πού εἶχε παίξει καὶ στὸ ὅποιο εἶχε χάσει ὅλα τὸ μετρητὸ του χρήμα. Ὁ πόθος τὸν ἐμπόδιζε νὰ κοιμηθῇ. Ὁνειρεύθηκε τὴν χαριτωμένη αὐτὴ ὑπαρξὴ καὶ νομίζε πῶς ἀκούμπούσαν τὰ χεῖλη τῆς συζύγου σὰ δικὰ του. Ἐρωτευμένος ἀπὸ τὴν πρώτη βραδιά, τὴν ἐπομένη εἶχε κυριολεκτικὰ ξετρελλαθῇ!

— Ἀκουσε Μπανάννα! εἶπε στὸν δευτέρου πλοίαρχο. Αὐτὸ τὸ κορίτσι τὸ θέλω... Πήγαινε νὰ πῆς στὸ γέρο πὼς τὸ βράδυ θὰ τοῦ φέρω τὰ λεστιά. Τὸ ἀπεφάσισα... Αὐριο φεύγουμε!...

Γιατί αὐτὴ ἡ περίεργη ὀνομασία τοῦ δευτέρου πλοίαρχου; Λεγόταν Γουίλερ. Ἀλλὰ παρ' ὅλον τὸ ἀγγλικὸ αὐτὸ ὄνομα δὲνεῖχε οὔτε στάλα ἐγγλέζικο αἷμα στὴς φλέβες του. Ψηλός, καλοκαμωμένος, τὸ δέρμα του ἦταν κάπως πορτοκάλι ἀπὸ τὸ δέρμα τῶν Καθολικῶν. Δὲν ἦταν πῶς νέος. Τὰ ὄφθαλμοι μαλλιά του ἦσαν γκριζωπά. Τὰ δόντια του ἦσαν χροσὰ, πρόγμα γιὰ τὸ ὅποιο ἐνοίωθε υπερηφάνεια. Τὰ μάτια του βλέπαν τὸ ἕνα στὴν Ἀνατολὴ καὶ τὸ ἄλλο στὴ Δύση. Ὁ Μπάτλερ τὸν πείραζε πάντα γιὰ τὸ ἐλάττωμα του. Ὁ Μπανάνας, ἐν ἀντιθέσει μὲ τοὺς ἱθαγενεῖς ἦταν μελαγχολικὸς σύντροφος. Ἡ καθημερινὴ παρουσία τῆς μουγγῆς αὐτοῦ συντρόφου θὰ μπορούσε νὰ κἀν μεθυστικά κι' ἕναν ἰσροκῆρυκα ἀκόμα! Ὁ Μπάτλερ προσπαθοῦσε νὰ τὸν κἀν νὰ γελάσῃ. Ἀλλὰ γελοῦς, μονάχα ὁ ἴδιος. Ἐφτάσε στὸ συμπέρασμα πὼς ὁ Μπανάνας ἦταν ἀνυπόφορος. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἦταν καλὸς ναυτικός τὸν κἀν τοῦσε. Πολλὲς φορές στὴ θάλασσα τὸν πληροφοροῦν τὸν ἀντικαθιστοῦσε ὁ Μπανάνος.

Μὲ λίγα λόγια ὁ Μπανάνας ἦταν τύπος τιμιώτατος καὶ συνεισφέρων. Ἡ κουβέντ' αὐτὴ μὲ τὸ κορίτσι θὰ τοῦ χάριζε μερικὲς καλὲς στιγμὲς. Ἐπειτα ὅταν ἦξερε πὼς αὐτὴ θὰ τὸν περιμένε ἀπάνω στὸ κοράβι, θὰ μεθοῦσε στὴ στερίδα. Πῆγε καὶ βόηκε τὸ φίλο του ἔμπροσθεν καὶ τοῦ ζήτησε δανεῖμα. Ὑστερα ἀπὸ μισὴς ὥρα συζήτησις — ποῦ εἶρε τί τοῦ εἶπε; — ὁ Μπάτλερ ἐνευνε μὲ τὸ ποσοφὸλὸ γέμιστο. Τὸ βράδυ ὅταν ἐπέστρεψε στὸ κοράβι τὸ κορίτσι τὸ συνώδεψε. Τὰ προγινώ-

στικά τοῦ Μπάτλερ βυθῆκαν στὰ. Χωρὶς νὰ πῶν νὰ πῶν ἡ ἐγκοτέλειψ, τὴς καταχόσεις. Τὴν φανταζόταν — κορὸς θὰ τὴν ἐδῆλεπε ξαπλωμένη στὸ κρεββάτι — ὅταν θὰ γυρνοῦσε ὅτι θὰ ἐξέκυβε ἀπάνω τῆς κι' ἐκείνη θὰ ἀνοίγε τὴν ἀγκαλιά της... Τὴν προτιμοῦσε ἀπὸ ἕνα «φοῦλ» στὸ πόκερ. Ἐπειτα σιγά-σιγά, πρόσζε πὼς ἔκανε οἰκονομίες. Γι' αὐτὸ καὶ τῆς ἀγόραζε δῶρα, βραχιόλια, κολλιέδες κι' ἕνα δαχτυλίδι μὲ ἕνα ψεύτικο ρουμπίνι.

— Θεέ μου! Τί ὡμορφὴ πού ἦταν ἡ ζωὴ! Ἐνας χρόνος δολοκλήρος πέρρεσε χωρὶς νὰ τὴν βαρθῇ. Δὲν ἔκανε ποτὲ ἀνάληψη στὰ αἰσθηματά του. Ἀλλὰ ἡ ἐξαιρετικὴ αὐτὴ περίπτωσις τοῦ ἦτο ἐκτετατὴ ἐντύπωση. Ἡ κοπέλλα αὐτὴ φαινόταν πὼς εἶχε ἕνα ἰδιαιτέρου χάρισμα. Τὴν ποθοῦσε πλὴν πολὺ ἀπὸ πρὶν καὶ καμμιὰ φορὰ τοῦ περνοῦσε ἀπὸ τὸ μυαλό πὼς ἔπρεπε καὶ νὰ τὴν παντρευθῇ.

Μιὰ μέρα ὁ Μπανάνας δὲν παρουσιάσθηκε οὔτε στὸ πρόγευμα οὔτε στὸ τσάι. Τὴν πρώτη φορὰ ὁ Μπάτλερ δὲν πρόσζε τὴν ἀπουσία του, τὴν δευτέρη ὅμως ρώτησε τὸν Κινεζὸ μάγειρα:

— Πού εἶνε ὁ δευτέρου πλοίαρχος; Δὲν θὰ πάρῃ τοῦ;

— Ὁχι ὁρεξί... ἀπῆντησε ὁ Κινεζὸς.

— Εἶνε ἀρρωστος;

— Δὲν ξερεῖ ἐγὼ!...

Τὴν ἐπομένη μέρα ξαναφάνηκε ὁ Μπανάνας πλὴν σιωπηλὸς ἀπὸ ἄλλους. Μετὰ τὸ δείπνο ὁ Μπάτλερ μίλησε στὴν κοπέλλα γιὰ τὸ ζήτημα αὐτό. Ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους τῆς καὶ γέλασε. Ὁ Μπανάνας τὴν εἶχε ἐρωτεύθῃ καὶ ἡ ἀποτυχία τὸν εἶχε κάνει ζηλιάρη! Ὁ πλοίαρχος δὲν ἤξελε. Ἡ ἰδέα πὼς ὁ Μπανάνας ἦταν ἐρωτευμένος τοῦ φαίνεται κωμικὴ. Μὲ τέτοια στραβά μάτια τί μπορούσε νὰ περιμένῃ; Ἀρχισε νὰ τὸν πειράζῃ καὶ νὰ τὸν κοροϊδεύῃ. Ἡ κοπέλλα δὲν γελούσε, καὶ μάλιστα μιὰ μέρα τὸν παρεκάλεσε νὰ σταματήσῃ τὰ πειράγματά του. Δὲν ἤξερε τοὺς συμπτωμάτων τῆς. Ὅταν ἄγα τοῦσαν ἡ ποθοῦσαν ἦσαν ἱκανοὶ γιὰ ὅλα. Ὁ Μπάτλερ ἔσκασε στὰ γέλια:

— Ἄν σ' ἐνοχλήσῃ, νὰ τὸν ἀπειλήσῃς ὅτι θὰ τοῦ πῆς ὅλα...

— Γιατί νὰ μὴν τὸν διώξῃς;

— Ποτέ στὴ ζωὴ μου!... Ἐρρω νὰ ἐκτιμῶ ἕναν καλὸ νῦν τικό... Ἀλλὰ ἂν δὲν σ' ἀφήσῃ ἡσυχὴ θὰ τὸν σπιάσω στὸ ὕψιλο!...

Ἰσως ἡ κοπέλλα, πλὴν λογικῇ ἀπὸ τὴς ἄλλες γυναῖκες, νὰ ἦξερε πὼς ὅταν ἕνας ἄντρας πῆρῃ μιὰ ἀπόφασις ἡ συζήτηση εἶνε ἀδικη καὶ μονάχα πού δυναμώει τὸ πείσμα του.

Τὸ κοράβι πού γλιστροῦσε στὴν ἡσυχὴ θάλασσα ἀνάμεσα στὰ ἐξωτικά νησιά, φιλοξενούσε τὴν ἕνα ἕνα δῶμα τὸ ὅποιο ὁ καλὸς πλοίαρχος δὲν γνώριζε. Ἡ ἐπίμονη ἀρνήσις τῆς κοπέλλας εἶνε φέρει τὸν Μπανάναν σὲ τέτοιο σημεῖο πού δὲν ἦταν πλὴν ἀνθρώπου, ἀλλὰ ἕνας ἀκατάσχετος καὶ τυφλὸς πόθος τὸν ἐτρύνετο. Τὸ κέφι πού τῆς ἔκανε, χωρὶς τρυφερότητα, ἦταν ἀγριο. Ἡ

Γιὰ τὴν νεότητα καὶ τὴν ὁμορφιά μας

Τὴν αὖθις σὲ ἑκτάσι τοῦ δερμάτος τοῦ προσώπου δὲν εἶναι φυσικὰ δυνατόν νὰ παραμπούσουμε οὔτε τὸ μεγαλύτερον καὶ τὴν μεταβολὴ τοῦ σχήματος τῆς μύτης, τοῦ ἀνοίγματος τῶν ματιῶν, τῶν αὐτιῶν κλπ. Αὐτὰ ὅλα εἶναι ἀλλαγὴς πού ἐπέρχονται μαζί μὲ τὴν πάροδο τῶν χρόνων. Ἐπιβεβαιώνουν τὸ γῆρας. Θὰ τὸ ἐξετάσουμε κατὰ συνέπειαν ὅταν θὰ μιλήσουμε γιὰ τὸ πὼς θὰ μπορούμε νὰ ἐξαλείψουμε ἀπὸ τὸ πρόσωπό μας τὰ σημεῖα τοῦ γήρατος τὰ ὁποῖα ἦδη ἔχουν ἐγκατασταθῇ, δηλαδὴ τὸ ξεχειλισμα καὶ τὴν πτώση τοῦ δερμάτος τοῦ προσώπου παραλλήλως μὲ τὴν ἦδη προχωρημένη ρυτίδωσίν του.

Καὶ τώρα: Τί πρέπει λοιπὸν νὰ κάνουμε γιὰ νὰ προλάβουμε ὅσα μπορούμε νὰ προλάβουμε. Πρῶτα πρῶτα πρέπει νὰ μὴν κάνουμε τίποτα πού θὰ εἶχε θλασθερὰ ἀποτελέσματα γιὰ τὸ δέρμα τοῦ προσώπου. Καὶ ἐδῶ ὅπως καὶ γενικὰ γιὰ ὅλες περιπτώσεις, τὴς λείας ἀσχετες μὲ τὸ θέμα μας πρέπει πρῶτα νὰ μάθουμε νὰ μὴν κάνουμε τὸ κακὸ γιὰ νὰ μπορέσουμε πραγματικὰ νὰ μάθουμε κατὰ πρῶτον νὰ κάνουμε τὸ καλὸ. Ἰδού ἔστι τί θὰ εἶναι ἐκεῖνα πού ἀλλοτριοῦν τὸ δέρμα τοῦ προσώπου: Δὲν θὰ ἔχω τὸν καιρὸ νὰ σὰς ἀναπτύξω τελείως τὸ κάθε τί σχετικὰ μὲ αὐτοὺς τοὺς θλασθεροὺς παραγόντες ὥστε νὰ πείσω ὅσες ἀκροατρίδες μου θὰ εἶχαν ἔως τώρα ἀντίθετες γνώμες. Ἀρκεῖται ἐπομένως πρὸς τὸ παρὸν στὴν διεξέτασίν μου καὶ σὲ μιὰ σύντομη ἐξέτασι αὐτῶν τῶν θλασθερῶν παραγόντων. Εἶναι: 1ον) τὸ νὰ μὴν ἐκτεθειμένο διαρκῶς καὶ ἀπροστατευτὸ τὸ δέρμα στὴς διαφόρες ἐξωτερικὲς ἐπιρράσεις. Στὸν ἥλιο, στὸν ἀέρα. Ἀντίθετα ἀπὸ ὅτι θὰ νόμιζαν πολλὲς ἀπὸ σὰς, ἀντίθετα ἀπὸ πολλὰ πού θὰ ἀκούσετε ἔως τώρα ἀπὸ ὑπερηφάνους τοῦ ἥλιου καὶ τὸ ὑπαίθρου ἡ ἀπὸ μιὰ ηλικία καὶ πέρα ἀλόγιστη ἐκθεσις τοῦ προσώπου στὸν ἥλιο, ἐπιφέρει πραγματικὰ καταστροφὴ σ' ὅλον τὸν ἐσωτερικὸ μηχανισμό τοῦ δερμάτος πού φυσικὰ ἐκδηλώνονται καὶ στὴν ἐπιφάνεια. Σαναπάρτε τοὺς ἀλλοτριοῦν, ἔνα παράδειγμα πού τὰ ἀλόγιστα κηρύγματα τῶν ὑπερηφάνων μὰς ἔκαναν νὰ τὸ ξεχάσουμε. Πάρετε τί χωρὶς πού κυκλοφοροῦν διὰ ἀρκύς κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιο.

Κυττάξετε τε ἐνὶ εἰς αὐτὰ τόσο νέες, πόσο τὸ δέρμα τους εἶναι λευκασμένο ἀνεξήγητα τίς περισσότερες φορές, πόσο εἶναι τραγικὰ καὶ πρόσφορα στὴς ρυτίδες. Ρωτήστε τῆς κι' αὐτὲς τὸ ξέρουν. Θὰ σὰς πὸν πὼς τίς πειράζει ὁ ἥλιος. Ἐξ ἄλλου θὰ τίς δῆτε νὰ κουκουλιώνουν τὸ πρόσωπό τους ὅσο καταφεύγουν μὲ τὰ μαγιόλια τους γιὰ νὰ προστατευθοῦν ἀπὸ τὸν καυστικὸ ἥλιο τοῦ καλοκαιριοῦ μας. Ἀλλὰ νὰ, κι' ἕνα ἄλ-

λο παράδειγμα: Καὶ στὴν Ἀμερικὴ καποὶ νόμιζαν τὰ ἴδια. Μαύριζαν στὴς ἀκτὲς τῆς Καλιφορνίας ὅπως καὶ μεῖς στὴς καὶ ἀναλογίαν πλὰς τοῦ φαιλίου καὶ τῆς Γλυφίδος. Τὸν πρῶτον χειμῶνα τὸ δέρμα ξανασυνερχόταν, ἀλλὰ τὸν δευτέρου καὶ τὸν τρίτου οὐ λείκεσε καὶ ἡ ἐπὶ τῆς τοῦ δερμάτος περὶ μὲναι. Πρῶτα τσακίσματα καὶ ρυτίδες εἶχαν ἀναφανῇ. Κατάλασαν ὅμως ἀμέσως τὴ συνέβαινε. Καὶ ἐπὶ εἰσάγε κατόπιν τῆς Ἀμερικανίδος, καὶ σὲ πολὺ λιγότερον ἑρμὸ ἥλιο ἀπὸ τὸν δικὸν μὰς νὰ ἐκθέταν σὲ μιὰν ὀπολιονομένη ἡλιοθεραπεία τὰ σώματά τους. Ἐνὶ τῶρα στὰ κεφάλαια τους φοροῦσαν ἕναν δολοκλήρου ἔξο πλίσιο ἀπὸ ἀπομονωτικὰ ὀλικά γιὰ νὰ προστατεύουν τὸ πρόσωπό τους. 2ος) θλασθερὰ παραγόντων γιὰ τὸ δέρμα μὰς εἶναι τὰ ἐπανελημένα ἀσπυνησια καὶ πλυσηματα μὲ ὁποιοδήποτε νερό. Τὸ σπέρνουν ξηραίνει καὶ χανόζει τὸ δέρμα. Κυττάξετε τὰ χέρια τῶν γυναικῶν πού ἀνακατείνονται τακτικὰ μὲ τὸ σαποῦνι. Ἐνα δέρμα φυσιολογικὸ, πρέπει νὰ τὸ καθαρίζουμε χωρὶς νὰ τὸ ξηραίνουμε. Μὲ σαποῦνι λιπαρὸ εἰδικὸ γιὰ τὸ πρόσωπο καὶ λίγες πάλι φορές τὴν ἐβδομάδα. Ἀλλὰ, εἶναι οἱ περιπτώσεις πού ἀντιθέτως θὰ σαπούνουμε τακτικὰ τὸ δέρμα τοῦ προσώπου. Εἶναι ὅταν πρόκειται γιὰ ἕνα δέρμα παθολογικὰ λιπαρὸ, καὶ μὲ ἐξαιρήματα, ὅποτε πάλι θὰ μεταχειριστοῦμε ἕνα εἰδικὸ σαποῦνι ἀντισηπτικὸ καὶ ἀντιφλογιστικὸ συγχρόνως.

Ὅπως θλασθερὰ παράγοντες εἶναι νὰ πούδραρον καὶ νὰ μακιγιάρουμε τὸ δέρμα κατ' εὐθείαν, χωρὶς οὔτε προηγουμένα νὰ ἔχουμε καθαρίσει, οὔτε προστατέμεναι μὲ μιὰ κρέμα εἰδική, πού νὰ παρέντεθῃ μεταξὺ τοῦ δερμάτος καὶ τῆς πούδρας καὶ τοῦ μακιγιαζ. Ἐπίσης ἐδῶ πρέπει ν' ἀναφερθῇ ὅτι προεῖται πολὺ κακὸ στὸ δέρμα καὶ προδιωχθεῖ, στὸ πρόσωπο ρυτίδων καὶ τὸ νὰ κομώμαστε τὸ βρόδυ χωρὶς νὰ καθαρίσουμε κατ' ἀνάγκη τὸ πρόσωπό μας. 4ος) καὶ πολὺ σημαντικὸς παράγοντας γιὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν ρυτίδων εἶναι οἱ ἀσυνεχεῖς καὶ ὑπερβολικὲς κινήσεις τῶν μῶν τῶν δερμάτων. Ὁ ἀσυνεχὴς αὐτὸς τσακίζον τὸ δέρμα. Ὁ ἀσυνεχὴς αὐτὸς μὲ τὸν πόστο πού συνήθως ὅταν μιλάμε χαράζον στὸ μῆτρο ρυτίδες γρηγορώτερα ἀπὸ ὅπουδήποτε ἄλλοι. Ὁ ἀσυνεχὴς τῶν μῶν τῶν θλασθερῶν ὅταν δὲν βλέπουμε καλὰ, δὲν μπορούμε τὰ διορθωτικὰ γυαλιὰ πού ἔχουμε ἀνάγκη καὶ προσπαθοῦμε μὲ τὸ μικροσκόπιο τῆς κῆρας τῶν ματιῶν, νὰ δεχθούμε πλὴν κεντρικὲς ὀπτικές ἀκτίνες, καὶ νὰ δοῦμε κατὰ καθαρότητα. Ὁ ὁποιοῖς ποτε μορφοῦνται τὸν ἕνα ἑξῆς ἀκόμα πρόσωπο ἂν δικὲς ρυτίδες.

Μπανάνας πού προσπαθοῦσε ν' ἀνοίξῃ τὴν πόρτα τῆς καμπίνας τοῦ Φόιντσε στὴν κοπέλλα πὼς θὰ τὴν σκότωνε ἂν δὲν τοῦ ἀνοίγει!

— Τί διάβολο κάνεις ἐδῶ; οὐβλίσε ὁ Μπάτλερ.

Ὁ Μπανάνας ἄφησε τὴν πόρτα καὶ ρίχνοντας στὸν Μπάτλερ ἕνα βλέμμα γεμάτο ἐκθρόση καὶ φύγῃ:

— Στάσου! Τί κάνεις σ' αὐτὴ τὴν πόρτα;

Πεισματάρης ὁ Μπανάνας τὸν κύτταξε χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ.

(Ἡ ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὸ ἐπόμενο)

περιφρόνησις τῆς κοπέλλας μετεβλήθη σ' αὐτὸν σὲ ἔχθρα. Ὁ ἀγὼν συνεχίζονταν σιωπηρὸς... Ὅταν ὁ Μπάτλερ τὴν ρώτησε ἂν ὁ Μπανάνας τὴν ἐνοχλοῦσε ἀκόμα ἐκείνη τοῦεῖπε ψέμματα.

Μιὰ νύχτα στὴ Χονολουλού ὁ Μπάτλερ ἐπέστρεψε στὸ κοράβι στὴν ψυχολογικὴ στιγμὴ. Θὰ φύγαν τὴν αὐγὴ. Ὁ Μπανάνας εἶχε κατέβει προηγουμένως στὴν ξηρὰ καὶ εἶχε μεθῶσει μ' ἕνα βαρὺ ποτὸ τῶν ἰθαγενῶν. Καθὼς ὁ πλοίαρχος τραβοῦσε κουνιά ἀκούσε παρὰ ξένους κρότους. Ὁρμήσε στὴ σκάλα κι' ἀνεβαινόντας εἶδε τὸν

Μόλις τώρα ἔρχεται στὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ἡ μυστηριώδης δοάσις καὶ τὸ τραγικὸ τέλος τῆς Γερμανοβραβείας κατασκοποῦν Γερτρούδη φον Βολτζόγκεν, ἡ ὁποία ἐργαζόταν στὴν συμμαχικὴ ὑπηρεσία κατασκοπεύει ὡς πράκτωρ ὑπ' ἀριθ. 1706.

Εἶναι πλέον ἀπόλυτα ἐξῆκον βωμένο, ὅτι ἡ ἐνοχολογία κοπέλλα μὲ τὸ τριπλὸ παιχνίδι κατασκοπεύει γεννήθηκε πρὸς τριάντα ἔτων στὴ Μπρατισλάβα (Πρεσβούργου), ἀπὸ γονεῖς Ἑβραίους μὲ τὸ ὄνομα Ἐρνα Γκουτμάνοβα. Ὁ πατέρας τῆς, γνωστὸς ἔμπορος τὴν ἐστειλε ἀπὸ πολὺ μικρὴν στὰ Κονσερβατορία τῆς Βιέννης γιὰ νὰ σπουδάσῃ ἡθοποιίαν. Ἡ εἰσάδο, ὅμως τῶν χιτλερικῶν στρατευμάτων στὴ Βιέννη τὴν ἀνάγκασε νὰ διακόψῃ τὴς σπουδὲς τῆς καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ στοὺς γονεῖς τῆς.

Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1942, μὲ νάδες τῶν Ἑβραίων καὶ ἄνδρες τῆς Γκεστοπὸ ἔκριναν ἕνα μεγὰρ «μυλόκο» στὴν ἐβραϊκὴ συνοικία τῆς Μπρατισλάβα. Ἡ Ἐρνα μὲ τοὺς γονεῖς τῆς συνελήφθη καὶ ὠδηγήθη στὸ σταθμὸ ὅπου μιὰ μεγάλη ἀμαξοστοιχία γεματὴ Ἑβραίους, ἦταν ἐτοιμὴ ν' ἀνχωρήσῃ γιὰ τὸ στρατόπεδο τοῦ Ἀουσβιτς. Τὴ στιγμὴ, ὅμως, πού τὸ τραῖν ἦταν ἔτοιμον νὰ ἐκκινήσῃ, ἕνας ἀξιωματικὸς τῶν Ἑβραίων ἔβγαλε: «Ἡ Ἐρνα Γκουτμάνοβα νὰ κατεβῇ ἀμέσως ἀπὸ τὸ τραῖν!... Ἡ Ἐρνα ὑπῆκουσε στὴν διαταγὴν καὶ σὲ λίγο βρισκόταν μπροστὰ στὸν ἀξιωματικὸ πού τὴν ἐκάλεσε. Μόλις τὸν εἶδε, λίγο ἔλειψε νὰ λιποθυμῇ ἀπὸ τὴ συνκίνησις τοῦ προσώπου τῆς ἀνεγνώρισε τὸν Κούρτ Κούνελτ ὅταν οὐσποδιστὴς τῆς στυ Κονσερβατορίου τῆς Βιέννης μὲ τὸν ὅποιον τὴ συνδέει ἕν τρυφερὸ αἰσθηματὶ. Μετὰ τὴν ἐκκοπὴ τοῦ πολέμου, ἡ Ἐρνα εἶχε χάσει τὰ ἴχνη του. Ἦξερε, ὅμως, ὅτι κατὰ βάθος δὲν ἦταν χιτλερικός.

Μόλις ἡ Ἐρνα παρουσιάσθηκε μπροστὰ τοῦ, ὁ Κούρτ τῆς εἶπε μὲ βάβαρο ὄρος: «Θὰ ἔλθῃς μαζί μου στὴ Γκεσταπὸ!... Ὅταν, ὅμως, βρέθηκαν μόνον, τὸ ὄρος τοῦ ἄλλου καὶ τῆς εἶπε βιαστικὰ: «Γιὰ τὴν οἱ καὶ ἐννοεῖται σου θὰ φροντίσω ἄν γόγερ. Γιὰ τὴν ὥρα πρόκειται γιὰ τὴ δική σου σωτηρία. Ἐρνα Πάσε αὐτὰ τὰ πιστοποιητικὰ. Εἰς τὸ ἐξῆς θὰ ὀνομάζεσαι Γερτρούδη φον Βολτζόγκεν καὶ εἶσαι μνηστὴρ μου. Θὰ φύγῃς ἀμέσως γιὰ τὴ Βιέννη. Θὰ σὲ βάλω ἐγὼ ὁ ἴδιος στὸ τραῖν. Μόλις φθάσῃς ἐκεῖ, θὰ πᾶς στὸ σπίτι τῆς κυρίας Τσέντενερ. Νὰ ἡ δευτερογενὴς τῆς Αὐριο βράδυ θὰ ἔλθῃ κι' ἐγὼ καὶ θὰ δοῦμε τί θὰ κάνουμε».

Δυὸ μῆνες ἀργότερα, ὁ Κούρτ Κούνελτ ἔφευγε γιὰ τὸ Μάτωπο καὶ ἡ νεαρὰ Ἑβραία μὲ τὰ γαλανά μάτια, πού κανένας δὲν ὑποπτεύετο τὴν ἀληθινὴν τῆς ταυτότητα ἐγκαθίστατο στὸ Βερολίνον. Ὁ φίλος τῆς δὲν μπόρεσε νὰ κἀν τίποτε γιὰ τὴν οἰκογενεὶά τῆς. Γιατί, μόλις τὸ τραῖν ἔφθασε στὸ Ἀουσβιτς, ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι ὠδηγήθησαν κατ' εὐθείαν στὸν θάλαμον τῶν ἀερίων. Ἡ Ἐρνα, θορνήντως γιὰ τὸν χαλὸ τῶν γονεῶν τῆς,

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ ΓΕΡΤΡΟΥΔΗ ΦΟΝ ΒΟΛΤΖΟΓΚΕΝ ΤΟ ΤΡΙΠΛΟ ΠΑΙΓΝΙΔΙ ΤΗΣ

ὠρκίσθηκε νὰ ἐκδικηθῇ.

Οἱ συμμαχικὲς ὑπηρεσίες κατασκοπεύει εἶχαν ἀπλωμένο μὲ σα στὸ Βερολίνον, εὐδαίμονα διέκτιο γιὰ συλλογὴ πληροφοριῶν. Τρεῖς ἐβδομάδες μετὰ τὴν ἀφίξίν τῆς, ἡ Ἐρνα ἡ μάλλον ἡ Γερτρούδη φον Βολτζόγκεν εἶχε καταρθώσῃ νὰ ἔλθῃ σ' ἕνα φῶ μαζί τους. Καὶ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἀρχίζει ἡ μεγάλη δρᾶ σὲ τῆς ὡς κατασκοποῦ.

Χάρις στὴν ὁμοφίλ τῆς καὶ στὴν κομψότητά τῆς, ἡ Γερτρούδη γινώσκει πολὺ γρήγορα μὲ τὸν Μάξ Ἰγκνέλ, ἀνεψιὸ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τῆς Φάσμαρπενιντουστρίας, ἕνός ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα τράστ προῖον τῶν χημικῆς βιομηχανίας. Γίνεται ἑρωμένη του καὶ κατόπιν μνηστὴρ του. Λοιπὸν: Ὁ Μάξ Ἰγκνέλ διευθίνει τὸ περίφημο Γραφεῖον Μ.Μ.7 πού ἀσχολεῖται μὲ τὴν βιομηχανικὴν κατασκοπεύει.

Ἐγκατεστημένη τώρα ἡ Γερτρούδη σὲ μιὰ πολυτελεστάτη βίλλα σ' ἕνα ἀπὸ τὰ ἀριστοκρατικώτερα προάστια τοῦ Βερολίνου, βλέπει ν' ἀνοίγονται ὅλες οἱ μεγάλες πόρτες, γιὰ νὰ τὴν ὑποδεχθῶν. Στὰ ἀσπρὰ τοῦ Γκαίμπελ καὶ τοῦ Ρίμπεντροπ εἶναι ἀπὸ τὴς πρώτες καλεσμένες. Καὶ ὅσα ἀκούει ἐκεῖ μέσα τὰ διαδίδει ἀμέσως στὴν συμμαχικὴ ὑπηρεσία κατασκοπεύει.

Ὁ μνηστὴρ τῆς Μάξ Ἰγκνέλ, λίγων τῶν καθηκόντων του, κάνει πολὺ συχνὰ ταξίδια. Καὶ βλέποντας ὅτι ἡ Γερτρούδη ἐξέρει πολλὰς ξένες γλώσσες, τὴν κάνει ἰδιαιτέρου γραμματέα του καὶ τὴν παίρνει πάντοτε μαζί του στὸ Παρίσι, στὴ Μαδρίτη, στὴ Λισαβόνα, στὸ Βελγίον, στὴ Βουδαπέστη. Ἡ Γερτρούδη ἐμφαίνεται ἀπὸ ὅλα αὐτὰ

τὰ ταξίδια καὶ καταστούνει πλήρῃ κατάλογο τῶν ὁκονομικῶν κατασκοποῦν τῆς Γερμανίας στὸ Ἑσπερικό. Πολὺ σύντομα τὸ Λονδίνο γνωρίζει ὅλους τοὺς ἀνταποκριτὰς τοῦ μυστηρίου ἀφίξίν τῆς, ἡ Ἐρνα ἡ μάλλον ἡ Γερτρούδη φον Βολτζόγκεν εἶχε καταρθώσῃ νὰ ἔλθῃ σ' ἕνα φῶ μαζί τους. Καὶ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἀρχίζει ἡ μεγάλη δρᾶ σὲ τῆς ὡς κατασκοποῦ.

Χάρις στὴν ὁμοφίλ τῆς καὶ στὴν κομψότητά τῆς, ἡ Γερτρούδη γινώσκει πολὺ γρήγορα μὲ τὸν Μάξ Ἰγκνέλ, ἀνεψιὸ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τῆς Φάσμαρπενιντουστρίας, ἕνός ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα τράστ προῖον τῶν χημικῆς βιομηχανίας. Γίνεται ἑρωμένη του καὶ κατόπιν μνηστὴρ του. Λοιπὸν: Ὁ Μάξ Ἰγκνέλ διευθίνει τὸ περίφημο Γραφεῖον Μ.Μ.7 πού ἀσχολεῖται μὲ τὴν βιομηχανικὴν κατασκοπεύει.

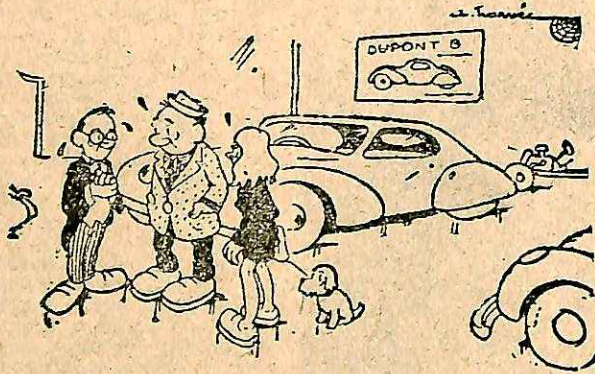
Ἐγκατεστημένη τώρα ἡ Γερτρούδη σὲ μιὰ πολυτελεστάτη βίλλα σ' ἕνα ἀπὸ τὰ ἀριστοκρατικώτερα προάστια τοῦ Βερολίνου, βλέπει ν' ἀνοίγονται ὅλες οἱ μεγάλες πόρτες, γιὰ νὰ τὴν ὑποδεχθῶν. Στὰ ἀσπρὰ τοῦ Γκαίμπελ καὶ τοῦ Ρίμπεντροπ εἶναι ἀπὸ τὴς πρώτες καλεσμένες. Καὶ ὅσα ἀκούει ἐκεῖ μέσα τὰ διαδίδει ἀμέσως στὴν συμμαχικὴ ὑπηρεσία κατασκοπεύει.

Ὁ μνηστὴρ τῆς Μάξ Ἰγκνέλ, λίγων τῶν καθηκόντων του, κάνει πολὺ συχνὰ ταξίδια. Καὶ βλέποντας ὅτι ἡ Γερτρούδη ἐξέρει πολλὰς ξένες γλώσσες, τὴν κάνει ἰδιαιτέρου γραμματέα του καὶ τὴν παίρνει πάντοτε μαζί του στὸ Παρίσι, στὴ Μαδρίτη, στὴ Λισαβόνα, στὸ Βελγίον, στὴ Βουδαπέστη. Ἡ Γερτρούδη ἐμφαίνεται ἀπὸ ὅλα αὐτὰ

Τσέντενερ πού σὰς ἐφιλοξένησε ἀλλοτε στὴ Βιέννη. Ἰωρὰ εἶνε πεσμένη. Ὑπεκνευσε σὲ μιὰ αἰμορραγία κατὰ τὴν διαρκεία τῆς ἀνακρίσεως τῆς. Ἐχὼ ἀκόμα ἀλλήλῃ μὴ οὐσαρεστὴ εἰδοσι νὰ σὰς ἀναγγεῖλω. Ὁ ὑπολοχαγὸς Κούνελτ πού συνελήφθη καὶ αὐτὸς καταρῶσε νὰ ἀληθιοποιηθῇ κατὰ τὴ μεταγωγή του στο Βερολίνον. Ἀλλὰ μὴ τοῦ αἰσθεῖται... Σὰς δὶνω μιὰ ευκαιρία νὰ γλυτώσετε. Οἱ ὑπηρεσίες τῆς Ἀμπερ πού διευθύνω θὰ ἤθελαν πολὺ νὰ ἔχουν ὠρισμένες

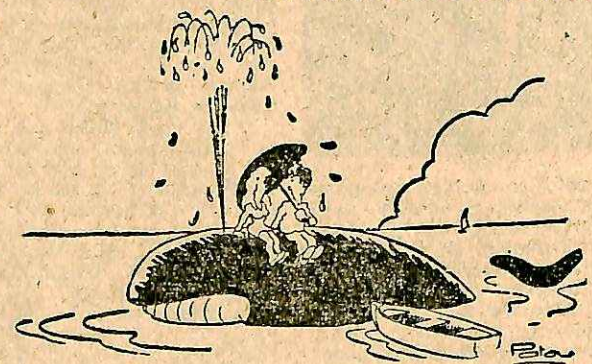
Ξένη γελοιογραφία

ΕΠΙΤΥΧΗΣ ΑΓΟΡΑ!

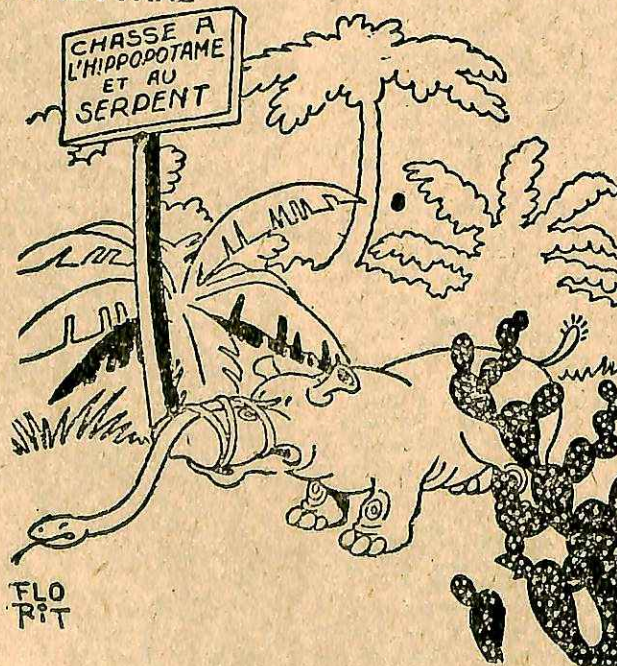
— Μας συγχωρήτε πολύ... 'Αλλά δεν μπορούμε να σ'ας παραδώσουμε το αυτοκίνητο κατ' οίκον... Μας λείπουν τὰ... μεταφορικά μέσα !...

ΕΠΑΝΩ ΣΤΗ ΦΑΛΛΙΝΑ...

— Τι χαριτωμένο νησάκι !... Μονάχα που βρέχει δι-
αρκώς !...

ΚΑΜΟΥΦΛΑΖ

— 'Ο Ιπποπόταμος στο φίδι :
— 'Ετσι θα παραστήνουμε τὸν... ἐλέφαντα καὶ θὰ
γλυτώσουμε ἀπὸ τοὺς κυνηγούς !...

ΕΥΘΥΜΟΣ ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ «ΑΠΕΝΤΑΡΟΠΑΡΑΛΗΡΗΜΑ!»

ΒΑΣΙΛΗ ΙΜΠΡΟΧΩΡΗ

Σκοτάδι!... Πού και πού κανένα βιαστικό ζευγάρι κι! Κ' εγώ που είμαι μοναχός μου! Κι' δλ' αυτά συμβαίνουν στο... Πάρκο, στο Πεδίο του 'Αρεως!... Τώρα, πώς δρέθηκαν έγω έδω πέρα, αυτό είναι μεγά-
λο μυστήριο για μένα! 'Αλλά όχι! Νομίζω πώς το δρῆκα!... Αυτό είναι!... Είμαι... απέν-
ταρος!! Κι' ο' απένταρος φαί-
νεται πώς πολλές φορές ζη-
τάει... — ούφ, τί πάω να κάνω
τώρα; Να φιλοσοφώ την κα-
τάντια μου... Μωρ' δέ βαρύνε-
σαι!... 'Η ουσία μιὰ φορά εί-
ναι πώς έγω, αυτή τη στιγμή,
δεν έχω ούτε... ψιλή στην τσέ-
πη μου!... Τ' άλλα όλα είναι...
κοροφέξοι! Τί... ψέμματα...
'Η γιομάτη τσέπη, αυτή είναι
το παν!... Λεφτά... Πολλά λε-
φτά! Ποίντα όμως: — 'Αλη-
θεια, νάκανα λείε «έτσι» στις
τσέπες μου και νάβουσα μέσα
μερικά... είκοσιχίλια!... Λα-
—λά, τί άστείο που θάτανε—δη-
λαδή όχι και πολύ άστείο, να
έξηγουίμεθα!... 'Ας πούμε πώς
θάβρισκα καμμιά... πενηνταριά
—όχι—όχι, λίγα είναι—τότε άς
είναι... έκατό!... 'Εκατό είκοσι
χίλια... Πωπω, Θεούλη
μου!... Δεν είναι πέντε, δεν
είναι δέκα, δεν είναι είκοσι...
έκατό!! Παναπή —έχουμε και
λέμε —δύο έκατομμύρια! Σω-
στό πανηγύρι!... Μωρ' θα γινό-
μουνά άλλος άνθρωπος! Ο' ά
νάσαινα!... Θάτρεχα άμέσως
στον μπακάλη μου:
—Πόσα σου χρωστάω κύρ'
'Αγχιλάς;... 85 χιλιάδες;
Πάρτες... κλέφτη μου!
Στο χασάπη μου:
—Περικλή μου, τί σου μένω:
62 χιλιάδες;... Πάρτες... λωπο-
δύτη μου!...
Στο γαλατά μου:
—Μπαρμπα Χρήστο, πού
βρισκόμαστε; 22.800;... Πάω-
τες... άχάιρετε κι' άς «ψευταί-
η Ούλεν!...
Στο μανάδη μου:
—Φρατζέσκο μου, πόσα εί-
ναι; 37.400;... Πάρτες... άγιο
γδύτη μου!
Στον τσιγαρά μου:
—Βρέ 'Αργύρη, πού είμαστε;
32.500;... Πάρτες... ληστή
μου!...
Στον καλό μου φίλο τόν Λε-
ωνίδα:
—Λεωνίδα μου, στάφερα και
να με συγχωρήσ πού σ' άρνησα
λιγάκι... 230.000;... Πάρτες χρυ-
σέ μου... μαυραγορίτη μου!
Στον κουμπάρο μου:
—Κουμπάρουλη μου, επί τέ-
λους, τάξεις... 150.000;... Πάω-
τες γλυκέ μου... και να μην
ξομαπατήσης στο σπίτι μου.
παλιομασκαρά-Κι' έτσι τε-
λειώσαμε! Μιά χαρά! Με-
γαλειό! Και μετά θάτρεχα στί
λατρεμμένη μου γυναίκα:
—Χριστίνα μου πόσο θέλεις
για κείνα τὰ ποπούτσια που
μου... μπαλντισες το μυαλό...
100 χιλιάδες;... Πάρτες... ο
γάπη μου!... Για το φορεματό
κι σου πού... μοιήρηδες το
σκότι;... 320.000;... Πάρτες
... άγγελέ μου!... Για το παλ-

τό, που βρήκες — μεγάλη εἰ-
καιρία—και... μ' έψησε τόν
κακομοίρη;... 380.000 χιλιά-
δες;... Πάρτες... φῶς μου!...
Για τις κάλτσες σου, που κρυ-
ώνουνε τὰ ποδαράκια σου και
... μ' έτρωγες άπ' το πρωί
ως το βράδυ;... 40 χιλιάδες;...
Πάρτες γλυκειά μου!... Θέ-
λεις και κοπελλάκι;... Μά
ναί χρυσούλι μου—αυτό δά
μάς έλειπε, να φοράη καπέλλο,
κείνη ή γκαμήλα ή φιλενάδα
σου ή 'Αρσινόη και συ να μεί-
νης ξεσκουφωτή! Πόσο;... 150.
000;... Πάρτες... θήσαυρό μου!
Τί; και γάντια; Μά φυσικά...
μοναδική μου ύπαρξη—έπιτρέ-
πεται μία κυρία του κόσμου
σαν και σένα, να μείνη με τὰ
χεράκια της... δῶ;... Παί-
ζουμε;... Πόσο;... 75.000 ;
Πάρτες κουκλάκι μου! — Και
τώρα, ο Γῶγος μας;... Θέλει
παπουτσάκια, καλτσάκια κου-
στομαάκι... ένα πουλοδεράκι,
παλτουδάκι, πουκαμισάκι, φα-
νελλίτσες και παντελονάκια ;
Μά βεβαίότατα!... Μπορεί το
παιδί να μὲνη γυναιό;... Πού
ζούμε; Στη Ζούγκλα;... Πά-
σα για δλ' αυτά πολυαγαπη-
μένη μου;... 450.000;...
Πάρτες, λατρεία μου! Θα πρέ-
πη ν' άσπρίσουμε και λιγάκι
τις δυό μπροστινές κάμαρες;...
Νά βάλουμε και κείνα τὰ τζά-
μια;... Θέλουμε και μερικά
πιτάτα και κάμποσα ποτήρια;
Μά εἶνε να σκοτιζέσαι για δλ'
αυτά, πεντάμορφή μου;... Πό-
σα θέλεις; Νά βάλω 300.000;
Τίς έβαλα! Πάρτες χαδεμέ-
νη μου!... Νά κορντίσουμε και
το πιάνο;... Και το λέε; 'Αλ-
λες 50 χιλιάδες;... Καλέ... ψι-
λοπράγματα!... Κορντίστη-
κε κι' αυτό!... Πάρτες... γλυ-
κό μου όνειρο! Τί;... Και τώ-
ρα ή σειρά μου;... 'Α, πρέπει
να κυττάξω και για τόν έαυ-
τό μου;... 'Αξιολάτρευτή μου
Χρηστίνα... Πόσο... φρον-
τίσεις και για μένα !... Σ' ευ-
χαριστώ πολύ!... Μά από πού
ν' άρχίσω έγω που δεν έχω
ούτε βρα... (άμέσως) !...
'Αλλά σάμπως μου φαίνεται,
πώς έχω ξεπεράσει πρό πολ-
λο τὰ 2 έκατομμύρια! Ού,
βέβαια!... Φτου να πάρη ή ορ-
γή!... Μωρὲ πώς την έπαθα
έτσι!... Τ' ήθελα κ' έλεγα 2 έ-
κατομμύρια;... Δεν έλεγα πα-
ραπάνω ο βλάκας ;... Νάβρι-
σκα λέει, μέσα στις τσέπες
μου... 5 έκατομμύρια! Τότε
υαλίστα ! Με 5 έκατομμύρια
θα κανόνιζα... —Μπα ! Πού
να φτάσουν κι' αυτά!... Τί να
πρατοκόνα ο φουκαράς με 5
έκατομμύρια—άστειεύεσαι ;—
έδω θέλω... ('Αμέσως): Μωρὲ
ο φίλος μου ο Τηλέμαχος, δεν
είνε αυτός που έρχεται κατα-
δῶθε ;... (με χαρά)... Βέ-
βαια, αυτός είναι! Σώθηκε !
Βρέ τυχερός που είμαι! Στόν
ζυανό τόν γύρενα και στή νή-
τόν βοήκα! 'Εκτακτα!... Θα
τόν πάρω άμέσως... δυό χι-
λιάδικα δανεικά!!
ΒΑΣΙΛΗΣ ΙΜΠΡΟΧΩΡΗΣ

Η Λάτιρα Της 'Εβδομάδος

Γιάν Σμάτς 'Η προσφυγή

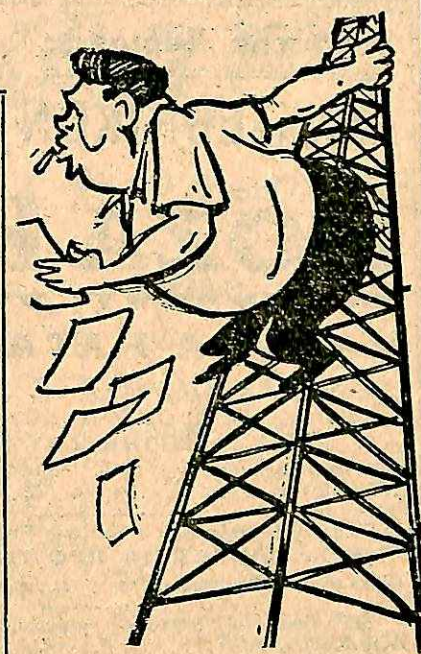
Μας έρχεται ο Στρατάρχης Σμάτς
Στό "Άστυ της Παλλάδος
'Ο μόνος ανυπόκριτος
Σάν φίλος της 'Ελλάδος.

'Η άφιξις του εἶνε για μὰς
Πολύ συμβολική
Διότι εκεί στον τόπο του,
Στή Νότιο 'Αφρική,
— 'Ας το σκεφθῇ σαν θα πατῶ
τὸ χῶμα της Πατρίδος —
'Υπάρχει τὸ ακρωτήριο
Κάποιος Κ α λ ῆ ς 'Ε λ π ῖ δ ο ς !..

Στήν σημερινή κατάσταση
Τὴν ἀπελπιστική
Για τὴν μεγάλη ἀγάπη Τοι
Νὰ τὸ τονίσω οφείλω
'Επρεπε ή δύστυχη 'Ελλά,
Νὰ πᾶη στήν 'Αφρική
Για νάβρη ἕνα φίλο !..

Σὲ χῶμα ἀμερικάνικο
'Ο κύριος Τσαλδάρης
Μιά «προσφυγή» έφύταμε
Για νὰ καρποφορήσῃ
Καὶ τώρα πρέπει νὰ δρεθῇ
Ξένος περιβολάρης
Τὴ φυτεμένη «προσφυγή»
Κάπως νὰ τὴν ποτίσῃ !..
Πάντως τὴν έφύταμε
Αὐτό 'ναι θετικό
Σὲ χῶμα ἀμερικανικό
Μὲ λίπασμ' ἀγγλικό !..

Θ' ἀργήσῃ καὶ τὸ ξέρομα
Τὸ δέντρο αὐτὸ νὰ δῇ
'Υπάρχει καὶ ἀντίδρασις
«Σοβιετικῶ τῶ τρόπῳ»
Κι' ὥς πού νὰ δρέψωμε καρπούς
'Απὸ τὴν π ρ ο σ σ φ υ γ ῇ
'Ισως νάμαστε π ο ὁ σ σ φ υ γ ε ς
Ποῖς ξέρεῖ σὲ ποῖο τόπο !...

Ο Βάγγος 'Αποστολή

'Εφ' ὅσον οἱ Μεγάλοι
Μας κοροϊδεύουν πάλι
Μου μπήκε στο κεφάλι
Πὼς στήν 'Αμερική
'Εγὼ πρέπει νὰ πάω
Πὺ ξέρω καὶ τοὺς φάω
Καὶ ὅλους θὰ τοὺς φάω
Εἰς τὴν ρητορική!

Θὰ τοὺς τὰ πῶ ἐν τάξει
Μὴ βρέξη καὶ μὴ σπάξη
Κι' ὁ κόσμος θὰ τραντάξη
Καὶ θὰ ρεζιλευτῇ
Κι' ὁ Ρῶσος πρὶν τολήμῃ
'Απ' τὰ πολλὰ του μῆσι
Τὸ «βέτο» νὰ ἐκστομίση
Πρέπει νὰ τὸ σκεφθῇ!...

Καὶ θὰ τοῦ πῶ : Για
(στάσου
Για τήραξε μπροστά σου
Κι' ἂν ἔχῃς ἀκουστά σου
Τί πά' νὰ πῇ: 'Ελλάς
Δὲν χάβετα, ὡς κοῦφέτο
Αὐτὸ κατάλαβε το
Καὶ κόφτο αὐτὸ τὸ «βέτο»
Καὶ πάψε νὰ μιλάς!...

Μιλῶ καὶ δὲν τὰ χάνω
Καὶ στόν 'Αμερικανό
Μιά σύστασι θὰ κάνω
Τελείως φιλική :
— Τὰ κόλπα σας νὰ λεί-
(ψων)
Γιατί ἂν τ' ἀνακαλύψουν
Οἱ 'Ελληνες θὰ στρίψουν
'Απ' τὴν 'Αμερική!...

Καὶ θυμωμένος λίαν
Για κάθε ἀναμαλιαν
Στὴν γηραιὰν 'Αγγλίαν
Ποὺ μάς ξαναενοχλεῖ
Θὰ τῆς τὸ πῶ: Γυρεύεις
Κι' ὅλο μάς πιλατεύεις
Χρόνια μὲς κοροϊδεύεις
Κι' εἶσαι πολὺ σαχλή!...
Ο ΒΑΓΓΟΣ

Ποικιλία γεγονότων Μ' έννοια σοβαρωτάτη Κάποτε, πηγή γελώτων κάποτε χωρίς άλάτι!..

Ο ΣΥΜΠΕΘΕΡΟΣ.

'Ο Τύπος ὅλος ὁ ἀγγλικὸς δὲν φαίνεται περίλυπος
Ποὺ ἴσως τὴν Διάδοχο τοῦ Θεόπου τοῦ ἀγγλικοῦ
'Οπως παντοῦ ἀναγράφεται θὰ νυμφευθῇ ὁ Φίλιππος
Συζύγου τίτλο παίρνοντος καὶ δῆ, βασιλικῷ !...

Πανετυχὲς τὸ γεγονός τὸ θεωροῦμε κι' αἰσίον
Καὶ ἂν τελείωσῃ κάποτε, αὐτὸ τὸ συνοικέσιον
Θὰ πούμε ὑπερίφανα : — 'Εμεῖς ἂν δὲν ταιριαζάμε
Μὲ τῆς 'Αγγλίας τὸν βασιλεῖ, δὲν θὰ συμπεθεριάζαμε !..

ΠΕΡΙ ΔΑΝΕΙΟΥ

Οἱ καλοὶ 'Αμερικάνοι : — ὁ Θεὸς νὰ τοὺς βοηθῇ! —
μάς ἀνήγγειλαν ἐν τῇ, ὅτι δάνειο θὰ μάς δώσουν.
Κι' ἡ 'Ελλάδα τάχει μᾶθε κι' ἀπὸ τὴ χαρὰ μεθᾶ,
'Αλλο ἂν οἱ φουκαράδες οἱ Ρωμηοὶ τὰ κακαρώσουν
ὥσπου νὰ κοιτῇ τὸ... «Θά» !..

ΜΙΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ.

Νὰ μιὰ εἰδησις ποὺ ἀλήθεια μάς ἐγέμισε ἀγωνία
Τῆς Ραγῆ τῆς Τουραντά, ἀνηγγέλην αὐτοκτονία.
'Ηταν δὲ ή ἀπελθούσα π' ἄφρονε σὸν κόσμο 'γεία
Σύζυγος Μαχαράγια !...

Τώρα πλέον τί θὰ κάνῃ ὁ κύρ σύζυγος ὁ τάλας
'Ο Μαχαράγιας τούτεστι, ὁ γνωστός, τοῦ Καπουρτάλας ;
Εὐτυχῶς δὲν λογαριάζει καὶ αὐτὸς ν' αὐτοκτονήσῃ
Τέλος δὲν ζητᾶ φρικτό...
'Αλλ' ἀπλῶς θὰ ὑπομένῃ... καὶ θὰ τὸν παρηγορήσῃ
Τὸ ὑπόλοιπο χαρῆμι — θηλυκά... ἐξήντα ὀκτώ !...

ΓΚΕΤΑΡΥ.

Δὲν μάς ἔφτανε ή Ροζίτα ποῦχει γίνεῖ πλέον θρόλος
κι' ἐκατάφερε ἔτσι ὥστε κάθε μέρα... ἀναχωρεῖ
ἔφθασεν ἐκ Παρισίων φλογερὸς τε κι' ἐρωτύλος
καὶ ὁ Ζῶρς ὁ Γκεταρύ.

Τάμαθαν τὰ θηλυκά μας, κι' ὅπως λένε δὲν κρατιοῦνται
για τὸν Γάλλο καλλιτέχνη ποῦναι ὡμορφο παιδί
καὶ μπροστὰ τοῦ νύχτα-μέρα με μεράκι συνωθοῦνται
νὰ τὸν δοῦν καὶ νὰ τῆς δῇ!...

Δὲν ἀρκεῖ, λοιπόν, ποὺ παίρνει μ' ἕνα σὸλ καὶ μ' ἕνα λα
Τὰ χιλιάδικά μας μάτσα
μὰ ὁ Γκεταρύ ὁ φίλος ὅπως πᾶει, μάς χαλᾶ
καὶ τὴν... πιάνσα !...

Για ὅλα : Δ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

..Καὶ ἡ Μανιώ Σύστασις

Βάγγο μεγάλε μάπα
Τὸ πήρες ἂ λά κάπα
'Ενὼ σοὺ τὸ ξανά 'πα
Πὼς εἶσα, τενεκές
Καλὸς γιὰ τὰ σκουπίδια,
Προποῦ μοῦ πῆς τὰ ἴδια
Παράτα τὰ ταξίδια
Καὶ τῆς 'Αμερικῆς !..

Μὴν πᾶς με ὑπερφιάλους
Σκαποὺς μπρὸς στοὺς Με-
(γάλους)
Πάψε, με λόγους ἄλλους,
Νὰ κάνῃς τὸ-θερίο
'Η 'Ελλάς κι' ἂν ἀδικήται,
'Οταν παραπονητῇ
Ποῦναι νὰ προσποιητῇ
Μονάχα τὸν κορρὸ !...

'Αφοῦ καινούργιος 'Αξων
'Υπάρχει: 'Αγγλοσάξων
Τί τὸ βαρὺ τὸ κλάξων
Μ' ἕνα μικρὸ ταξί ;
'Αν θες νὰ προσπεράσῃς,
Τὰ μοῦτρα σου θὰ σπά-
(σης)

Κι' ἔτσι τὸ πᾶν θὰ χάσῃς
Στὸ ἀναμεταξύ !...
Πρωτίστως πρέπει, Βάγγο
Νὰ φάμε κά'να φράγκο
Ποῦ ἔμεινε σὸν πάγκο
'Η 'Ελλάς ή φουκαρά
Κι' ἀφοῦ οἱ 'Αμερικάνοι
Τὸ θέλουν νὰ πεθάνῃ
Πᾶς ή 'Ελλάς νὰ κάνῃ
Καὶ τὴν παλληκαροῦ ;

Σκάβει τὸ λάκκο ὁ Ρῶσος
Κι' εἰν' ὁ καὶμός της τόσος
Κι' ὁ Σέρβος ὁ καμπόσος
Τὰ παρακολουθεῖ
Καὶ λάθος ἂν δὲν κάνω
'Η πλάκα ή ἀπὸ πάνω
'Απὸ 'Αγγλο-αμερικανό
Θὰ τοποθετηθῇ !..

Η ΜΑΝΙΩ

«ΕΛΛΗΝ ΑΘΗΝΑΙ» — ΣΕΛΙΣ 36.

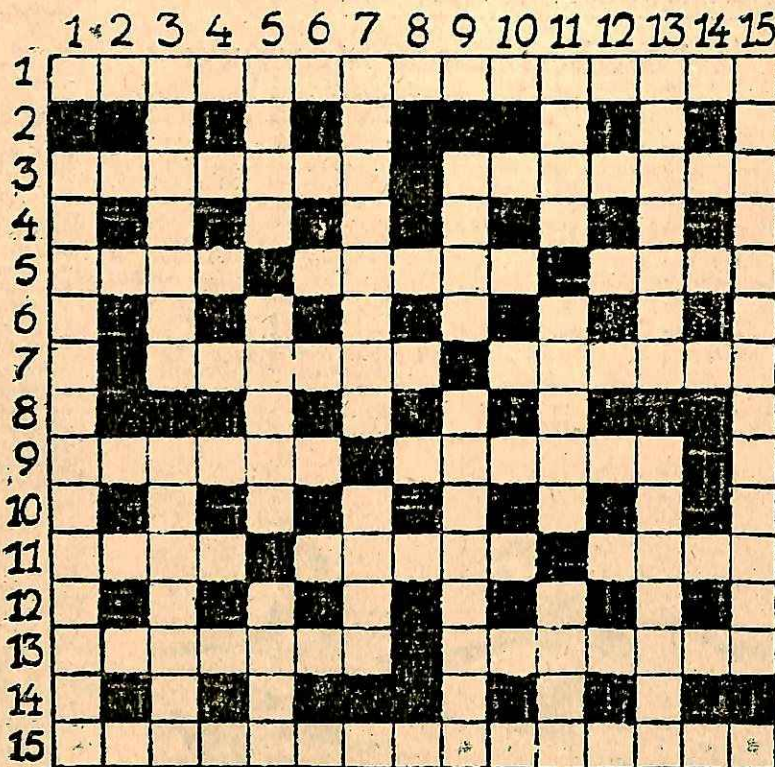
Μ. ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ
ΕΛΘ ΑΘΗΝΑΙΣ—ΣΕΛΙΣ 39.

ΣΚΟΤΩΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΩΡΑ...

Σταυρόλεξον ύπ' αριθμό 12

Οριζοντίως :

- 1) Τέτοιο ήταν το «Χίντεμπο υ ρ γ κ» (πληθ.).
 - 3) Την φοβούνται οι καλλιτέχνες. — Είναι τα καλλίτερα λουλούδια.
 - 5) Γνωστότατος ο μουσικοσυνθέτης. — Γράμμα της Αλφάβητου. — Αριθμητική σημείωση.
 - 7) Φρόνιμος. — Έξαγόμενος ελληνικών προϊόντων (γεν.).
 - 9) Πολεμικά κέρδη. — Ιαπωνικός ναός.
 - 11) Ακρωτήριο. — Επιθετικό όπλο των Αρχαίων. — Μάρκα ραδιοφώνου.
 - 13) Έλληνικός ιστορικός ποταμός.
 - 15) Διήγησις ή έκθεσις των όσων είδε ο γράφων.
- Καθέτως :
- 1) Απαραίτητο κατά τον πόλεμο.
 - 3) Διεθνές Σημείον όπου και πρότινος έγένοντο μάχαι. — Οι Αρχαίοι το εκτίζαν γερά για να μη πέσει, οι σύγχρονοι το κάνουν και πετά!!!
 - 5) Γνωστή Έταιρία. — Μαγειρικών σκευών πλίνθο (δημ.).
 - 7) Ο Όδυσσος είναι... ήρωας. — Ζών.
 - 9) Το έχει κάθε έταιρία. —

Αυτόν ήθελε να επισκιάσει ο Χίτλερ !
11) Έλληνική νήσος. — Περιζήτητος το καλοκαίρι, ανεπιθύμητος τον χειμώνα — ότι είναι η Αθήνα.

13) Δίδεται στον νικητή. — Πόλις και νομός της Ελλάδος.
15) Έτσι, είναι οι γυναικείες κάλτσες.

A. MET-AΣ

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ ΑΡ. 11

Οριζοντίως :

- 1) Φώς.
- 2) Πρότυπα. — Ατμός.
- 3) Σμόκιν — Οπαδός.
- 5) Αφή — Σά.
- 6) Έτη — Ίνα — δόν.
- 7) Θά — άρα — έκ.
- 8) Άπω — όρη — όπλα.
- 9) Ός — έσύ.
- 10) Στόλος — θεατής.
- 12) Άφρων — πονηρός.
- 3) Ρίς.

Καθέτως :

- 1) Έθνος.
- 2) Άρώματα — Στόφα.
- 3) Στέκι — Απόλλων.
- 4) Μπανάνια — έσω.
- 6) Φάρος — πι.
- 8) Ροή — άρρυθμος.
- 9) Όά.
- 19) Στρατός — Καδής.
- 12) Πόρος — Έλληνες.
- 13) Σάρκα.

ΚΟΜΠΙΝΑΙΖΟΝ ΣΑΤΙΝΕ
ΔΑΝΓΕΛ-
ΛΑ Κ.ΛΤ. ΤΙΜΕΣ ΦΘΗ-
ΝΕΣ. ΘΗΣΕΩΣ 17

Αίνιγματα

Από νησάκι ελληνικό
το πρώτο γράμμα παίρνεις
και μ' ό τι μένει παρευθύνς
θεά αρχαία φέρνεις.

Γρίφος

Γην ως δίσκε ρόν

Πρόβλημα

Ο πατέρας έχει ηλικία εννεαπλασίαν του παιδιού του ενώ της μητέρας μετά 3 έτη ή ηλικία θα είναι κατά το 1/5 μικρότερα του συζύγου της. Σήμερα ο πατέρας και η μητέρα έχουν και οι δύο μαζί ηλικία 48 ετών. Πόσων ετών είναι ο πατέρας, πόσων η μητέρα και πόσων το παιδί ;

Τρίγωνον

ΤΡΙΓΩΝΟΝ

* * * * *

Συμπληρώσατε τα κενά, ώστε να διαβάζονται οριζοντίως και καθέτως οι ίδιες λέξεις.

Λύσεις των προηγούμενων

ΑΙΝΙΓΜΑ: Όλγια — Όλγα.
ΓΡΙΦΟΣ: Μη μετανόει, αλλά προνοεί.
ΠΡΟΒΛΗΜΑ: Κάθε άνδρας θα εισφέρει 9.500 δρ. και κάθε γυναίκα 5 χιλ. δραχμάς.
ΚΥΒΟΛΕΞΟΝ :

Β Ο Ρ Α
Ο Ν Α Ρ
Ρ Α Χ Η
Α Ρ Η Σ

ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Οι «Γάλλοι» και οι «άλλοι» διαφέρουν κατά ένα Γ.

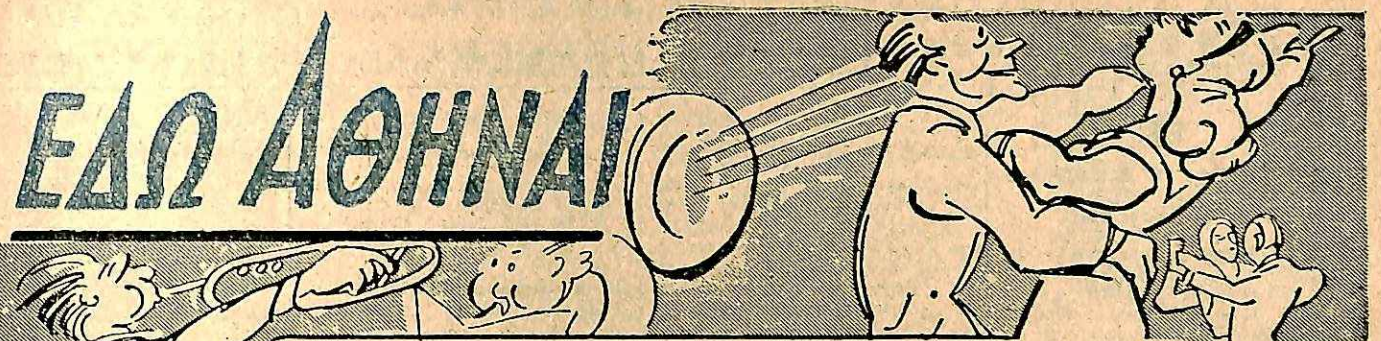
Κραγιόν χειλέων
ΝΕΛΣΟΝ

Ηγγυημένον
1 1/2 ώρα...

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ
ΤΟΥ ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΤΟΠΙΝ ΑΠΟ ΤΑ ΧΕΙΛΗ

Ακουαγώνιστον

...ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ Ε. ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ
ΑΕΡΙΚΑ ΕΟΤΕ 25 ΠΕΡΙΟΔΕΣ
ΤΗΛ 45.778 κα 62.174

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Κυριακή, 15 Δεκεμβρίου: ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΠΟΜΠΩΝ 15-21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΜΙΛΙΑΙ

14.00 (Το λογοτεχνικό τέταρτο του κ. Στράτη Μυριέλη).
16.20 (Για να γνωρίσουμε την Ελλάδα: «Κλασμοί», ένα κομμάτι «Ελλάδας» από το κ. Παύλο Φώρου).

17.50 (Ομιλία).
19.30 (Πολιτική ομιλία).
20.45 (Τα ελληνικά ζητήματα από το κ. Χ. Χρηστίδη).

14.30 ΣΚΕΤΣ.
ΣΟΒΑΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
07.45 (Παλιά μουσική: Ντίτσερ ντοφ κουαρτέτο για ένχορδα).

11.00 (Αναμετάδοσις από το θέατρον «Όλμπια» της συμφωνικής συναυλίας της Κρ. Όρχήστρας).

ΠΟΙΚΙΛΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
16.00 (Ελαφρές εισαγωγές).
ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΚΠΟΜΠΗ
22.00 (Η όπερα του Λεονκάβαλο «Παληάτσι»).

ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
07.00 (Πρωινή μουσική).
13.30 (Η όρχήστρα Σαυγιούλ. Τραγουδι ο Γιάννης Λάσης).

16.30 (Ελαφρά ελληνικά τραγουδιά).
17.15 (Χορευτικό πρόγραμμα).
21.30 (Η «Όρα των ακροατών»).

23.20 (Ελαφρό ποικίλο πρόγραμμα).
24.00 (Χορευτική μουσική).

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
10.30 (Τραγουδιά και έθνικοι χοροί των Ελλήνων).
19.40 (Ο όμιλος Ν. Χειροπούλου).

Δευτέρα, 16 Δεκεμβρίου :

ΟΜΙΛΙΑΙ

08.10 (Το πεντάλεπτο της ύλης: «Η διφθερίτις από του παιδιάρου κ. Νίκα Ζερβού»).

18.20 (Πνευματικές Μορφές: «Α θανάσιος Ψαλλίδας» από της Κας Στεφ. Χατζάκη).
19.30 (Η «Όρα των σκακιστών»).

22.20 («Σάν» — Σάνς, μουσική ομιλία του κ. Δ. Χαμουδοπούλου).

Η ΩΡΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
17.30 (Νηπιακή «Όρα»).

ΣΟΒΑΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
21.15 (Εκλεκτοί δίσκοι).
17.50 Η ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
12.00 (Μουσικές σελίδες).
16.15 (Δίσκοι στην τύχη).
22.00 (Η όρχήστρα θεάτρου Ντρίουρ Λέιν).

ΡΕΣΙΤΑΛ
22.30 (Η Κα Άννα Καραγιαννοπούλου σε έργα για τραγούδι).

ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
07.00 (Πρωινή μουσική).
08.15 (Ελαφρό πρόγραμμα).
13.30 (Εύθετα τραγουδιά).
14.15 (Ποικίλο πρόγραμμα).
17.00 (Μουσική για τον καθένα).
23.15 (Χορευτικό πρόγραμμα).

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

07.45 (Δίσκοι).
19.40 (Κρητικά τραγουδιά από τον όμιλο Έμ. Περράκη).

Τρίτη 17 Δεκεμβρίου :

ΟΜΙΛΙΑΙ

12.20 (α' Ό «Άγιος Διονύσιος» από της Κας Γεωργίας Ταρσούλη).

13.50 (Τέχνη και ζωή: «Άλεξ. Παλλής» από το κ. Σπ. Γρανίτσα).

17.30 (Η «Όρα των Νησιών»).

18.20 (Η ανοικοδόμησις της «Ελλάδος»).

19.30 (Η «Όρα του Αγρότου»).

ΣΟΒΑΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
14.10 (Η «Όρα των ακροατών»).

22.00 ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΜΕ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΟΝ κ. Θ. ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗ ΜΕ ΕΡΓΑ ΣΟΥΜΠΕΡΤ.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
08.15 (Δίσκοι στην τύχη).
13.30 (Ποικίλο πρόγραμμα).
23.15 (Καντάδες και παλιά ελληνικά τραγουδιά).

23.40 (Μελωδίες του Γιόχαν Στράους).

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
17.45 (Αποσπάσματα από όπερες).

ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
07.00 (Πρωινή μουσική).
07.45 (Ελαφρά ελληνικά τραγουδιά).

12.00 (Ελαφρά μουσική).
16.15 (Διάφοροι σολίστ).
17.00 (Μουσική για τον καθένα).

21.15 (Τραγουδιά με την Κούλα Νικολαΐδου).

Τετάρτη, 18 Δεκεμβρίου :

ΟΜΙΛΙΑΙ

08.10 (Το πεντάλεπτο του σπιτιού).

13.30 (Η «Ελλάδα στον αγώνα»).

19.30 (Πολιτική ομιλία).
Η ΩΡΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
17.30 (Για παιδιά από 8-12 ετών).

ΡΕΣΙΤΑΛ

19.40 (Ο κ. Λόλας Μπερεζόφσκι σε έργα για πιάνο).

ΣΟΒΑΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
17.50 (Εκλεκτοί δίσκοι).
23.15 (Μουσική δωματίου με έργα Μότσαρτ και Μπετόβεν).

21.15 Το ΣΕΣΤΕΤΤΟ ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ.
ΜΟΥΣΙΚΗ ΛΙΟΥ ΟΠΕΡΕΤΤΕΣ
16.15 (Διάφορα αποσπάσματα).

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
07.45 (Δίσκοι).
ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
07.00 (Πρωινή μουσική).
08.00 (Η όρχήστρα του Πέτερ Κράυντερ).

08.15 (Ελαφρό πρόγραμμα).
12.00 (Ελαφρό πρόγραμμα).
12.20 (Η «Όρα των ακροατών»).

13.40 (Μουσικό κοκτέιλ).
14.10 (Ελαφρό μουσικό πρόγραμμα).
17.00 (Μουσική για τον καθένα).
22.20 (Ποικίλο πρόγραμμα).

Πέμπτη, 19 Δεκεμβρίου :

ΟΜΙΛΙΑΙ

08.10 (Το πεντάλεπτο της γυναίκας).

12.20 (Όμιλία).
13.50 (Η Φυσιολατρική «Όρα»).

18.00 (Η «Εφημερίδα του Σταθμού»).

19.30 (Για να γνωρίσουμε την Ελλάδα: «Η Βέρροισα» από συνεργάτου μας).

22.20 (Τέχνη και ζωή: «Έχουν οι Βούλγαροι έθνικόν έπος» από το κ. Α. Μυστακίδη).

Η ΩΡΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
17.30 (Για παιδιά 12-14 ετών).

ΡΕΣΙΤΑΛ

22.30 (Ο κ. Ν. Δικαίος σε έργα για βιολί).

ΣΟΒΑΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
13.30 (Ποικίλο πρόγραμμα).

ΠΟΙΚΙΛΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
08.15 (Δίσκοι στην τύχη).

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
19.40 (Ο όμιλος του κ. Ζακυνθινού).

ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
07.00 (Πρωινή μουσική).
08.00 (Φυσιομαρμάρια).

12.00 (Ελαφρό πρόγραμμα).
14.10 (Το τρίο Μελόντι και ο πιανίστας Θεοφανίδης).

16.15 (Μελωδίες και ρυθμοί).
17.00 (Μουσική για τον καθένα).

17.50 (Ο Ζώρς Μπουλανζέ με την όρχήστρα του).

21.15 (Μουσική τζάζ).
22.00 (Ελαφρά ελληνικά τραγουδιά).

23.15 (Μουσική χορού).

Παρασκευή 20 Δεκεμβρίου :

ΟΜΙΛΙΑΙ

13.30 (Η «Όρα για τα σύγχρονα προβλήματα: α' Ό ψυχοπαθής απέναντι στην κοινωνία και στους νόμους της υπό του Ιατρού κ. Ν. Τσιμνιάκη»).

17.30 (Η «Όρα των άσθενών»).

17.50 (Η «Όρα της Έγκυς και της δέσας»).

18.20 (Η θρησκευτική «Όρα»).

19.30 (Η «Όρα του Αγρότου»).

ΡΕΣΙΤΑΛ
18.00 (Ο τέντορ κ. Άλ. Σόφλας σε έργα για τραγούδι).

ΣΟΒΑΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
22.00 (Βραδυό κοντσέρτο).

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
23.40 (Μουσική υπαλλέτου από όπερες).

ΠΟΙΚΙΛΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
12.00 (Μουσικές σελίδες).
16.15 (Ποικίλο πρόγραμμα).
21.15 (Παλιάς καντάδες).
23.15 (Μουσική απ' όλον τον κόσμo).

Αν γεμίσετε τα κενά που έχουν τελείες θ' ανακαλύψετε τη Λωρέττα Γιούνη.

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» — Σελίς 40.

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» — Σελίς 43

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 15-21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 15 Δεκεμβρίου

Πρωινό Πρόγραμμα

07.00 Πρωινή μουσική (δ)
07.30 Α' Δελτίον ειδήσεων
07.45 Ντίπτεροντορ : Κουαρτέτο για έγχορδα σε μι ύφεσις μείζων, με τα έξης μέρη: 'Αλλέγκρο, 'Αντάντε, Μενουέττο, Φινάλε. Το κουαρτέτο έγχορδων Ντέμαν.

08.00 'Αναμετάδοσις της θείας λειτουργίας εκ του Ι. Ναού της Μητροπόλεως.
10.30 Δημοτικά τραγούδια και χοροί (δ).
10.35 'Εκπομπή για την ψυχαγωγία των Βρετ. Δυνάμεων.

Μεσημερινό Πρόγραμμα

11.00 'Αναμετάδοσις από το θέατρον «Ολύμπια» της Συμφωνικής Συνταξιας της Κρατικής Ορχήστρας 'Αθηνών. Διευθύντης 'Ορχήστρας ο κ. Θεόδωρος Βαχάγιαννης. Σολιστ ή Κε 'Ηλέκτρα 'Αργυροπούλου, βιολί. Καρυστάκη : Πρελούδιο, 'Ιντερμέτζο, Φινάλε. (Α' έκτελεσις).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
07.00 (Πρωινή μουσική)
07.45 ('Ελαφρά ελληνικά τραγούδια).
08.15 ('Ελαφρό πρόγραμμα).
13.40 (Μουσική για συμφωνική τζαζ).
14.10 ('Η 'Ωρα των άκροατών. Τραγουδεί ο Γούναρης).
17.00 (Μουσική για τον καθένα).

Σάββατον, 21 Δεκεμβρίου :

ΟΜΙΛΙΑΙ
08.00 (Το πεντάλεπτο της νυκτός : Συνταγή μαγειρικής).
12.20 ('Ομιλία).
18.20 ('Η ανοικοδόμησις της 'Ελλάδος).
19.30 (Τίχνη και ζωή : 'Επικά και πνευματικά σχόλια, υπό του κ. Α. Καραντινίου).
17.30 ΕΦΗΒΙΚΗ ΩΡΑ.
19.40 ΜΕΤΑΔΟΣΙΣ ΠΕΙΡΑΜΑΤΩΝ ΤΗΛΕΣΤΑΣΕΩΣ ΑΣΘΕΝΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΜΕΘΟΔΟΝ ΤΟΥ κ. ΣΚΕΥΟΥ ΖΕΡΒΟΥ.
21.15 Η ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ.
ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
13.30 (Ποικίλο πρόγραμμα).
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
07.00 (Πρωινή μουσική).
08.15 ('Ελαφρό πρόγραμμα).
12.00 ('Ελαφρό πρόγραμμα).
14.10 (Μουσική του Νέου Κόσμου).
16.15 (Μουσικό κώκελ).
17.00 (Μουσική για τον καθένα).
22.00 ('Εκπομπή από το «Μεθυσμένο Φεγγάρι».
23.10 (Μουσική χορού).
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
07.45 (Δίσκοι).
07.50 (Βιογραφημένα τραγούδια από τον όμιλο Γκογκώνη).

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 44

Μπετόβεν : Συμφωνία αρ. 4 σε σι ύφεσις μείζων, έργον 60 ('Αντάτζιο 'Αλλέγκρο βιάτοσε, 'Αντάτζιο, 'Αλλέγκρο βιάτοσε, 'Αλλέγκρο μά νόν τρέππο). Σωσόν : «Ποίημα».
Μπρίττεν : «Μουσικές βραδύες», ('Εμβατήριον, Καντσονέττα, Τυρολέζικο, Μπολερό, Ταραντέλλα).
13.00 Ειδήσεις στην αγγλική. 'Αναμετάδοσις εκ Λονδίνου.
13.10 'Εκπομπή για την ψυχαγωγία των Βρετ. Δυνάμεων.
13.30 'Ελαφρά μουσική από την ορχήστρα Σουγιούλ. Τραγούδι ο Γιάννης Λαφής.
'Επιτυχίες από την ορχήστρα.
«Ποι νάσαι τώρα;» τραγουδάκι (Σουγιούλ).
«Είσαι πάντα στην καρδιά μου, σλόου (Λεκουόνα).
'Επιτυχίες από την ορχήστρα.
«Μία φορά μονάχα ζούμε», τραγουδάκι (Γιαννίνδη).
«Πές μου γιατί φεύγεις» σλόου (Γιάννη Καστριώτη).
«Σε μι άκρογιαλιά έλ ληνική» τραγουδάκι (Γούναρη).
14.00 'Ο λογοτεχνικό τέταρτο του κ. Στράτη Μυριβήλη.
14.15 'Εμείς κι' ο κόσμος.
14.30 Σκέτες.
Σκηνές από το «Πολύ κακό για το τίποτε» του Σαίξπηρ, με τους ήθοποιους του Εθνικού Θεάτρου. Ραδιοφωνική σκηνοθεσία του κ. Κώστα Κροντηρά.
'Εσπερινό Πρόγραμμα
16.00 'Ελαφρές εισαγωγές (δ)
Σουππές : «'Η ώραία Γαλάτεια». Η Συμφωνική του Βερολίνου. Διευθ. Μποντάνσκυ.
Κέλερ Μπέλα : «Εισαγωγή σε μι κωμωδία». Μεγάλη ορχήστρα συναυλιών της «Κολούμπια».
Φούτσικ : «Μαρινέλλα». 'Η 'Ορχήστρα της Κρατικής 'Οπερας του Βερολίνου. Διευθ. Βόλφγκανγκ Μπρότλερ.
16.20 Για να γνωρίσωμε την 'Ελλάδα.
«Κλαζόμεναί, ένα κουμάτι 'Ελλάδας» υπό του κ. Παύλου Φώρου.
16.30 'Ελαφρά ελληνικά τραγούδια (δ).
«Ποι νάσαι», σλόου (Παπαδοπούλου - Σουγιούλ). 'Η Δανάη με την ορχήστρα Γεωργιάδη.
«Καλώς ήρθες στα όνειρά μου» (Χαιροπούλου) με το Βισβάρδη.
«Τί σοι λέγε τα λουλούδια», σλόου (Ευαγγελίδη-Γιαννίνδη). 'Η Μόλυ με ορχήστρα. Διευθ. Γιαννίνδης.
«Χθές το βράδυ άνοιρεύ

τηκα» (Γιαννουκάκη-Γιαννίνδη). 'Η Δανάη με την ορχήστρα Γεωργιάδη.
«Για σένα», άμπανέρα (Νικολαΐδου - Μωράκη). 'Η Μόλυ και ο Μαρούδας με ορχήστρα. Διευθ. Γιαννίνδης.
16.45 Γαλλική έκπομπή.
17.15 Χορευτικό πρόγραμμά (δ).
17.50 'Ομιλία.
18.00 Συνέχεια χορευτικού προγράμματος (δ).
18.30 'Εκπομπή για την ψυχαγωγία των Βρετ. Δυνάμεων.
19.00 Ειδήσεις στην αγγλική. 'Αναμετάδοσις εκ Λονδίνου.
19.10 Συνέχεια έκπομπής για τις Βρετ. Δυνάμεις.
19.30 Πολιτική όμιλία.
19.40 Δημοτικά τραγούδια από τον όμιλο Νικολάου Χειροπούλου.
«Τ' άκους μαυροειδρούλα μου».
«Με γέλασε μι χαρκαγής», κλέφτικο.
Χορός σαρτίς. (Σόλο κλαρίνο).
«Συνέφιασε στον Παρνασσό», τσάμικο.
«Μηλίστα πούσαι στον γκρεμό», καλαματιανό.
20.00 'Εκπομπή για τις 'Ενοπλες Δυνάμεις μας.
20.30 Β' δελτίον ειδήσεων.
20.45 Τά ελληνικά (ητήματα, υπό του κ. Χρ. Χρηστίδη).
21.00 'Η έκπομπή μας για έλους.
21.20 'Αθλητικές ειδήσεις.
21.30 'Η ώρα των άκροατών Δίσκοι κατ' έκλογήν των.
21.55 'Εμείς κι' ο κόσμος.
22.00 Μελοδοματική έκπομπή (δ)
'Η όπερα του Λεονκάβαλλο («Πολνάτοισ»). 'Εομνηνείται των ρόλων : η Ροζέττα Παυτανίνη, ο Φραντσέσκο Μέρλι, ο Κάρλο Γκαλέφφι, ο Τζίνο Βανέλι και ο Τζιουζέππε Νέσσι. Χορωδία και ορχήστρα της Σκάλας του Μιλάνου με διευθυντή τον Λορέντζο Μολαγιόλι.
23.20 'Ελαφρό ποικίλο πρόγραμμα (δ).
«Φεστιβάλια», έπιλογή από παλπούς χορούς (δισκ. Γουίντεο). 'Η ορχήστρα του Ρίτσοντ Κοήν.
'Η «Ζωρούλα» (Σαλδατόρα Μαρκέζι). 'Η ύψιφωνος 'Ερνα Ζάκ με την ορχήστρα της Γεωμανικής 'Οπερας του Βερολίνου.
«Καντσονέττα» από την όπερέττα του Μ'Αλλίκερ «Κασπορόνε». 'Η 'Ερνα Ζάκ με τη χορωδία και την ορχήστρα της Γεωμανικής 'Οπερας του Βερολίνου.
'Η γαλάζια ποδγκω» (Μόνια Λίτεο). Σόλο πιάνο ο συνθέτης.
Μουσική από ταινίες του 1937. 'Η ορχήστρα Γκωμόν με διευθυντή τον Λούις Λέβυ.
«Βάλε του τρύγου», 'Ο

Ο κ. Θ. Βαβαγιάννης, διευθυντής της Κρατικής 'Ορχήστρας της οποίας τας συναυλίας άναμεταδίδει ο Σταθμός μας κατά Κυριακήν

'Αϊδορ Μόρτον και ο Ντέιβ Κέυ με συνοδεία κοντραμπάσσου και μπαταρίας.
«Ρούμπα Τάμπα». 'Η Ροσίτα Σεράννο με μεγάλη ορχήστρα. Διευθ. Μίχαελ Γιάρου.
«Ζήλεια», τσιγγάνικο ταγκό. 'Η 'Ορχήστρα Περίπατου της Βοστώνης. Διευθ. 'Αρθουρ Φήντλερ.
«Δή φλάτ φουτ φλούτζη» (Γκρίλαρντ). Στιούαρντ Γκρήσι. 'Ο Λούις 'Αστρονγκ και οι Μίλς Μπράνδεκς.
'Η προσευχή του είδα-λολάτρη Ιερέα, βάλε (Ντέιβίντσον). 'Η 'Ορχήστρα Παλλέντιου του Λονδίνου. Διευθ. Ούιλλιαμ Πέδεκς.
«Σάν ένα άστέρι» από την ταινία «Τράντ έ καράντ» (Λαρά). 'Ο Ζωρζ Γκετσού με την ορχήστρα Μαρτίου Κόστ.
24.00 Χορευτική μουσική (δ).
'Η προσευχή του είδα-λολάτρη Ιερέα, βάλε (Ντέιβίντσον). 'Η 'Ορχήστρα Παλλέντιου του Λονδίνου. Διευθ. Ούιλλιαμ Πέδεκς.
«Σάν ένα άστέρι» από την ταινία «Τράντ έ καράντ» (Λαρά). 'Ο Ζωρζ Γκετσού με την ορχήστρα Μαρτίου Κόστ.
24.00 Χορευτική μουσική (δ).

ΔΕΥΤΕΡΑ, 16 Δεκεμβρίου.

Πρωινό Πρόγραμμα
07.00 Πρωινή μουσική (δ)
07.20 Πρωινή γυμναστική.
07.30 Α' δελτίον ειδήσεων.
07.45 Δημοτική μουσική (δ).
08.00 Κινηματογραφικό έργο (δ).
08.10 Το πεντάλεπτο της νύχτας.
'Η διφθερίτις, υπό του παθιάστου κ. Νίκα Ζερβού.
08.15 'Ελαφρά μουσική (δ).
Μεσημερινό Πρόγραμμα
12.00 Μουσικές σελίδες (δ).
Βιβάλντι : Κοντσέρτο για 4 πιάνο και ορχήστρα έγχορδων (μεταγραφή

του Μπάχ). 'Εομνηνείται οι πιανίσται Μπέρτρικ, 'Αϊνερ, Κρόϊτσερ και 'Οσμπορν με την Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. Χάιντε Ούνγκερ.
Ντελίμπ : Μουσική μπαλλέτου από το «Σύλβια».
'Η 'Ορχήστρα του Κόδεντ Γκάρντεν. Διευθ. Μάλκομ Σάρτζεντ.
Ζαρζίτοκυ : «Μαζούρκα».
'Ο βιολιστής Μπρονισλάβ Χούμπερμαν.
Ρέναντισκε : Εισαγωγή από την όπερα «Ντόνα Ντιάνα». 'Η Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. 'Ερριχ Κλάμπερ.
12.30 'Εκπομπή για την ψυχαγωγία των Βρετ. Δυνάμεων.
13.00 Ειδήσεις στην αγγλική. 'Αναμετάδοσις εκ Λονδίνου.
13.10 Συνέχεια της έκπομπής για τις Βρετ. Δυνάμεις.
13.30 Εύθυμα τραγούδια (δ).
«Ρίγκ έ τζίγκ-τζίγκ» (Μπάρτον - Μπάττλ). Το συγκρότημα Μίλς Μπράνδεκς.
«Γκούντ, γκούντ, γκούντ» (Ρόμπερτ - Φίσερ).
'Ο Μπίνγκ Κρόσμπυ με τις 'Αντριους Σίστερς και την ορχήστρα Σαίν.
«'Ο Ρομπέν των δασών» (Λόπες, στίχοι Λιένας).
'Ο Ζωρζ Γκετσού με την ορχήστρα Μαρτίου Κόστ.
«Ουάι» (Ουέρνερ, διασκ. Μούρ). Τραγούδι ο Ούιλλυ Σμιθ με συνοδεία της ορχήστρας Τζίμμι Λάνσφορντ.
«'Οναρέ», φόξ-τροτ από την έπιθεώρησι του Καζινό ντε Παρί «Πριζάνικες άγάπες». 'Ο Μωρίς Σεβαλιέ με την ορχήστρα Μαρσέλ Καριβέν.
«'Ας χορέψουμε», έπιλογή (Γκέρσουιν). 'Η ορχήστρα Τζεράλντο με τραγουδι από τον Σύριλ Γκράντχαμ.
13.50 'Η έκπομπή μας για έλους.
14.10 'Ελαφρά μουσική (δ).
'Επιλογή από την όπερέττα «Το καινούργιο φεγγάρι» (Ρόμπερτ). 'Η 'Ορχήστρα βατόσου του Λονδίνου. Διευθ. ο συνθέτης.
«Τονίζετε το θετικό». 'Ο Μπίνγκ Κρόσμπυ.
'Επιλογή από παλπούς άγαπημένες μελωδίες. 'Η Πατρίστια Ρόσμπορν, πιάνο, και ο Ρόμπινσον Κλήβερ, όργανο.
«'Ο άντρας που άγαπώ» από την ταινία «Κυρία μου νά είστε καλή» (Γκέρσουιν, δισκ. Σόττερ). 'Ο Μπένι Γκούντμαν και η ορχήστρα του με τραγουδι από την «Ελεν Φόρεστ».
«Κουβανέζικη εισαγωγή» (Γκέρσουιν). 'Η ορχήστρα Πάλ Ουάιτμαν. Πιάνο ή Ρόζα Λίντα.
«'Από πού φυσά ο άνεμος» (Μάρτιν Μέλν. Πίτερ Φίλιπς, δισκ. Γούπσον). Τραγούδι ο Τζότζ Μελακόλμο με την ορχήστρα του.
14.45 Β' δελτίον ειδήσεων.
'Εσπερινό Πρόγραμμα
16.00 Χορηματιστήριο — Α

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 15-21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1946

ναχοινώσεις.
16.15 Δίσκοι στην τύχη.
16.45 Γαλλική έκπομπή.
17.00 Μουσική για τον καθένα (δ).
«Μαύρα μάτια» (Φεράρις). 'Ο Χάρρυ Πάρρυ και το σετέττο του.
«Είνε πολλές καιρός από τότε», από την ταινία «'Οπως στα παραμύθια».
'Ο Μπίνγκ Κρόσμπυ και η ορχήστρα Τζών Σκόττ Τρόττερ.
'Επιλογή από μουσικές έπιτυχίες. 'Η 'Ορχήστρα Παλλέντιου του Λονδίνου. Διευθ. Κλίφφορντ Γκρήνγουντ.
«Μοναξιά» ('Ελινγκτον, ντε Λάντ, Μίλς). 'Η ορχήστρα του Τζίμμι Λάνσφορντ με τραγουδι από τον Χένρυ Ουέλς.
«'Η έπιλογή της καύκλας». 'Ο 'Αϊδορ Μόρτον και ο Ντέιβ Κέυ σε δύο πιάνο με συνοδεία κοντραμπάσσου και μπαταρίας.
«Είσαι ή δεν είσαι το μωρό μου» από την ταινία «'Ακολουθα τα παιδιά».
'Ο Μπίνγκ Κρόσμπυ, οι 'Αντριους Σίστερς και η ορχήστρα Σαίν.
«'Αναμνήσεις από τη Χαβάη». 'Ο Φέλιξ Μέντελσον και το συγκρότημά του.
17.30 'Η ώρα του παιδιού (Νηπιακή ώρα).
Θαλασσινό παραμυθάκι. Το Κουκλοθέατρο του Μπαρμπαμυτούση.
Ποιηματάκια. Τραγουδάκια.
17.50 Συμφωνική τζαζ (δ).
18.20 Πνευματικές μορφές.
«'Αθανάσιος Παλλίδας», υπό της Κας Στέφ. Χατζάκη.
18.30 'Εκπομπή για την ψυχαγωγία των Βρετ. Δυνάμεων.
19.00 Ειδήσεις στην αγγλική. 'Αναμετάδοσις εκ Λονδίνου.
19.10 Συνέχεια έκπομπής για τις Βρετ. Δυνάμεις.
19.30 'Η ώρα των σκεχιστών.
19.40 Κρητικά δημοτικά τραγούδια από τον όμιλο 'Εμμαν. Περαζή.
Κονδυλίες σπταϊσάκς. Σαρτάς ρεθυμινιώτικς. Πεντοζέλι.
Κονδυλίες άρχανιώτικες.
20.00 'Εκπομπή για τις 'Ενοπλες Δυνάμεις μας.
20.30 Γ' δελτίον ειδήσεων και σχόλια.
21.00 'Η έκπομπή μας για έλους.
22.00 'Η 'Ορχήστρα του Στάμπευ.
Κάλμαν : 'Επιλογή από την όπερέττα «Κοντσέρτα Μαρτίσα».
Γ Στράους : «Ρόδα του Νότου» βάλε.
21.15 'Εκλεκτοί δίσκοι.
Μότσαρτ : Κοντσέρτο σε μι ύφ. μείζ για δύο πιάνο και ορχήστρα, με

τα έξης μέρη : 'Αλλέγκρο, 'Αντάντε, Ρόντο ('Αλλέγκρο). Οι πιανίστες Βίτα Βρόνσκι και Βίκτωρ Μπάμπιν με την 'Ορχήστρα Ρόμπιν Χούντ Ντέλλ της Φιλαδέλφειας και με διευθυντή το Δημήτρη Μητρόπουλο.
21.40 'Η σημερινή 'Αγγλία.
21.55 'Εμείς κι' ο κόσμος.
22.20 Μουσική όμιλία :
«Σαίν-Σάν», υπό του κ. Α. Χαμουδοπούλου.
22.30 Ρεσιτάλ τραγουδιού της Κας 'Αννας Καραγιαννοπούλου.
Σουππερ : «Στη μουσική», «Μήνυμα άγάπης», «Την άνοιξη», «'Αγάπη δίχως άνάπαυσι», «Λιτανεία» και «Τραγούδι του ψαρά».
Σούαν : «Στά ξέναν», «'Από τα ρόδα της 'Ανατολής» και «Είσαι σά λουλούδι».
Φαρέ : «Σεληνόφωσ», «Βράδυ» και «Νέλλ».
23.00 Α' δελτίον ειδήσεων.
23.15 Χορευτικό πρόγραμμα (δ).
24.00 Ειδήσεις σε ευθύ ή παγορεύσεως.
ΤΡΙΤΗ, 17 Δεκεμβρίου :
Πρωινό Πρόγραμμα
07.00 Πρωινή μουσική (δ)
07.20 Πρωινή γυμναστική.
07.30 Α' δελτίον ειδήσεων.
07.45 'Ελαφρά ελληνικά τραγούδια (δ).
08.15 Δίσκοι στην τύχη.
Μεσημερινό Πρόγραμμα
12.00 'Ελαφρά μουσική (δ).
«Καθαλκείντα», έπιλογή (Κάουαρντ - Τζόουνς). 'Η ορχήστρα Ρίτσοντ Κοήν.
«Κύριε Μαρκήσις», από την όπερέττα «Νυκτερίδα» (Στράους). 'Η 'Ερνα Ζάκ με την ορχήστρα της Γεωμανικής 'Οπερας του Βερολίνου. Διευθ. Ρόλφ Στράντερ.
«'Ασος κούπα», από τη σουίτα «Οι 4 άσσοι» (Μπίλλυ Μένεραλ). Σόλο πιάνο ο συνθέτης.
«Φολι Μπερζέρ», έμβατήριο (Λίνκε). 'Η ορχήστρα έγχορδων Παρλόφν. Διευθ. Ντόμπριντ.
12.20 'Ομιλία.
«'Αγιος Διονύσιος» υπό της κ. Γεωργ. Τασούλη.
12.30 'Εκπομπή για την ψυχαγωγία των Βρετ. Δυνάμεων.
13.00 Ειδήσεις στην αγγλική. 'Αναμετάδοσις εκ Λονδίνου.
13.10 Συνέχεια έκπομπής για τις Βρετ. Δυνάμεις.
13.30 Ποικίλη μουσική (δ).
Σμετάνα : «'Από την πατρίδα». 'Ο βιολιστής Βάσα Ποζιχόντα με συνοδεία πιάνου από τον 'Οττο Γκρόφ.
Ματσινέ : «Μποσέικη

Η κ. Α. Καραγιαννοπούλου, εις το πρόγραμμα της Δευτέρας.

γιορτή», από τη σουίτα «Γραφικές σκηνές». 'Η ορχήστρα της Σκάλας του Μιλάνου. Διευθ. 'Αρτούρο Τσκανίνι.
Γκουνό : Βάλε από την όπερα «Φάουστ» (δισκ. για πιάνο του Λίστ), με τον 'Εγκον Πέτρι.
13.50 Τέχνη και ζωή.
«'Αλέξανδρος Πάλλης», υπό της κ. Σπ. Γρανίτσα.
14.00 'Η έκπομπή μας για έλους.
14.15 'Η ώρα των άκροατών Δίσκοι κατ' έκλογήν των.
Σουππερ : Α' μέρος ('Αλλέγκρο μοντεράτο) από την «8η Συμφωνία» («'Ημιτέλως») σε σι έλασ. 'Η Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. 'Ερριχ Κλάμπερ.
'Αντισελ : «Κοντσέρτο της Βαρσοβίας» για όρχήστρα με πιάνο. 'Η Συμφωνική του Λονδίνου. Διευθ. Μιούρ Μόθιτσον.
Πουτσίνι : «Λαμπιρίζον τ'άστέρια», άρια από την Α' πράξι της όπερας «Τόσκα». 'Ο τενόρος Μπενιαμίν Τζίλλι.
Σοπέν : Νυκτερινό σε σι ύφεσις έλασ. έργο 9 άριθ. 1, με τον πιανίστα Λεοπόλδο Γκοντόφσκυ, και Βάλε σε σι ύφεσις μείζ. έργο 64 άριθ. 1 με τον πιανίστα Ραούλ Κοτσάλσκυ.
Μέντελσον : Γαμήλιο έμβατήριο από το «'Ονειρο θερινής νυκτός». 'Η Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. Λέο Μπλέκ.
14.45 Β' δελτίον ειδήσεων.
'Εσπερινό Πρόγραμμα
16.00 Χορηματιστήριο — Α.
ναχοινώσεις.
16.15 Διάφοροι σολιστ έλαφρες μουσικές (δ).
Κοντσέρτο για σάπινγκ (Τζέιμς). 'Η ορχήστρα Χάρου Τζέιμς.
«Δύο διαθέσεις» (Μασνέ). 'Ο κιθαριστής 'Αϊδορ Μέρβαντε σε ηλεκτρική κιθάρα και 'Αναήστρα Τζεράλντο.
'Επιλογή κα νωρικός (Σουππέ). Σόλε φυσασμό

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 45

νικά δ Τόλλεφσεν.
«Απόψε θα κοιμηθώ με χαμόγελο στο πρόσωπό μου» (Γκόντον - Έλλινγκτον). Ο Τόμμι Ντόρσι, σόλο τρομπόνι, με την όρχηστρα Ντιούκ Έλλινγκτον.

Ο πιανίστας Κάρολ Γκίμπσον σε διάφορες επιτυχίες του.
«Ένας μικρός σκοπός» (Βιλμέτς - Μιρέϊ). Ο Μωρίς Σεβαλιέ με συνοδεία της όρχηστρας Μαρσέλ Καρβέν.
«Το πακ-νίκ της άρκου-δίτσας» (Μπράττον). Ο Τόρτε σε κινηματογραφικό δράμα.
«Φαίβ φλάτ φλάρρυ» (Χέυνς). Ο Χάρρυ Χέυνς, σόλο σαξόφωνο, με το συγκρότημά του.

16.45 Γαλλική έκπομπή.
17.00 Μουσική για τον κα-θένα (5).
«Δεν είναι αλήθεια γλυκειά», φόξ-τρότ (Εϊτζερ). Ο Μάριο Λορέντσι, άρπα, και το ρυθμικό του συγκρότημα.
«Είστε θαυμάσιοι» (Ουέλες - Σμιθ). Η όρχηστρα Λούις Αρματρονγκ με τραγουδιστή.

«Ο Πέτρος από την Κούδα» (Χοσέ Νόρμαν, διίσκ. Λίτερ). Ο Μόνια Λίτερ και το συγκρότημά του.
«Επιλογή από μουσικές επιτυχίες. Ο Τζάκ Χίλτον με την όρχηστρά του. «Αγαπημένα βάλς». Ο Ράβιτς και ο Λαντάουερ σε δύο πιάνο.
«Δεν είναι κακή διαγωγή», σλόου (Ραζάφ, Φουάλλερ, Μπρούκς). Άρπα ο Μάριο Λορέντσι με το ρυθμικό του συγκρότημα, και τραγουδιστή.
«Δές με πού χορεύω πολύ καλά», πόλκα. Ο Χάρρυ Λίντνερ με το συγκρότημά του.

17.30 Η ώρα των νησιών.
«Το γλέντι των σφυγαράδων» υπό τον κ. Αρ. Πετρίδη.
«Περίπατος σε νησιώτικο λιβάδι», υπό του κ. Ν. Καϊρή.

17.45 Αποσπάσματα από έπες (5).
Κάρλο Αντόνιο Γκόμες: «Πόσο ωραίος είναι ο ουρανός», από το μελόδωμά «Γουαράνι». Η ύψιφονος Αίνα Παλιούγκι με την Συμφωνική Όρχηστρα του ΕΙΑΡ. Διευθ. Ούγκο Τανσίνι.
Ντονισέττι: «Τάφοι των προγόνων μου», από την «Λουσία ντι Λαμμερμούρ». Ο τεσσέρος Μπενισμίνιο Τζόλι με την όρχηστρα της Όπερας Μετροπόλιταν της Νέας Υόρκης. Διευθ. Τζούλιο Σέττι.

Γκουνώ: Μουσική μπαλλέττου από τον «Φάουστ». Η Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. Χάινς Σμιτ-Ισσέρστετ.
Βέρντι: «Αρία της Τζιλίας από τον «Ριγκολέττο». Η ύψιφονος Κλάρα Κλαϊρ-Μπέλ.

Τορά. «Αχ δεν πιστεύω στον από την «Μινιόν» Ουάιντ Μούτσιο Τζιόβα-

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 15-21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1946

νιόλι και η όρχηστρα του ΕΙΑΡ. Διευθ. Ούγκο Τανσίνι.
18.20 Η άνοιξη-δύση της Ελλάδας.
18.30 Έκπομπή για την ψυχχαγωγία των Βρετ. Δυνάμεων.
19.00 Ειδήσεις στην αγγλική. Αναμετάδοσις εκ Λονδίνου.

19.10 Συνέχεια έκπομπής για τις Βρετ. Δυνάμεις.
19.30 Η ώρα του άγρετου.
20.00 Έκπομπή για τις Ένοπλες Δυνάμεις μας.
20.30 Γ' δελτίον ειδήσεων και σχολία.
21.00 Ένεις κι' ο κόσμος.
21.20 Έλαφρά τραγούδια από την Κούλα Νικολαΐδου.
«Κανείς δεν το πιστεύει» (Πορτοκάλλη).
«Ας σταματήσουμε» ως εδώ» (Γιαννίδη).
«Για σένα», άμπανέρα, και «Ματάκια», ρούμπτα (Μωράκη).

21.40 Η σημερινή Αγγλία.
21.55 Ένεις κι' ο κόσμος.
22.00 Συναυλία της Συμφωνικής Όρχηστρας του Σταθμού με έργα Σουμπέρτ. Διευθυντής Όρχηστρας ο κ. Θεόδωρος Βαζαγιάννης.
Εισαγωγή, ίντερμέτζο και μουσική υπαλλέττου από την «Ροζαμούνδη».
Συμφωνία άρ. 5, σε σι ύφ. μεζ. («Αλλέγκρο, Αντάντε κόν μοτο. Μενουέττο, Αλλέγκρο βιάτο»).

23.00 Δ' δελτίον ειδήσεων.
23.15 Κοντάδες και παλιά έλλην. τραγούδια (5).
23.40 Μελωδίες Στράους (5).
Εισαγωγή από την όπερέττα «Νυχτερίδα» (Γιόχαν Στράους). Η Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. Βίλχελμ Φούρτβανγκ-λερ.
Ίντερμέτζο από την όπερέττα «Χίλιες και μία νύχτες» (Γιόχαν Στράους, διίσκ. Ράιτερ). Η ίδια όρχηστρα με διευθυντή τον Φράντς Ρόισ.

«Οι τρεις Στράους», επιλογή από μελωδίες του Γιόζεφ Στράους και των Γιόχαν Στράους πατέρα και υιού (Όττο Λίντεμαν). Μεγάλη συμφωνική όρχηστρα. Διευθ. Βόλφγκανγκ Μπίτλερ.
24.00 Ειδήσεις σε ρυθμό υπαγορεύσεως.

ΤΕΤΑΡΤΗ, 18 Δεκεμβρίου

Πρωινό Πρόγραμμα

07.00 Πρωινή μουσική (5).
07.20 Πρωινή νυχνοστική.
07.30 Α' δελτίον ειδήσεων.
07.45 Δημοτική μουσική (5).
08.00 Η όρχηστρα Πέτερ Κασίντερ (5).
08.30 Το πεντάλεπτο (5) (5).
«Η ανατροφή των παι-

διών και η ψυχολογική και παιδαγωγική διαφώτισις, υπό της Κας Δώρας Παπακωνσταντίνου.

08.15 Έλαφρά μουσική (5).

Μεσημερινό Πρόγραμμα

12.00 Έλαφρά ελληνικά τραγούδια (5).
«Ηρθες σαν την άνοιξη», ταγκό (Κορινιώτη - Μωράκη). Η Κούλα Νικολαΐδου με την όρχηστρα Α. Γεωργιάδη.
«Μην αργήσεις», ταγκό (Ευελπίδη - Κορινθίου). Ο Γούναρς και ο Καμύσσης με την όρχηστρα Κορινθίου.
«Κλαίς», βάλς (Κορινιώτη - Ραπίτη). Η Σοφία Βέμπο με όρχηστρα. Διευθ. Γιαννίδη.
«Φιλώ», φόξ-τρότ (Φατσα - Κωνσταντινίδη). Ο Πολυμέρης και ο Καμύσσης με την όρχηστρα Κορινθίου.
«Μέσ' στη ζωή», ταγκό (Μενεστρέλ - Μπιάνκο). Η Άγγελα και ο Βισβάρδης με όρχηστρα.
«Διαμαντούλα» (Σακελλαρίδη). Η Σοφία Βέμπο με συνοδεία όρχηστρας. Διευθ. Κ. Γιαννίδης.

«Τ' αλητόκια», βάλς (Γιαννακοπούλου - Σακελλαρίου - Κυπαρίση - Συγιοφί). Ο Πολυμέρης με την όρχηστρα Συγιοφί.
12.20 Η ώρα των άκρατων Δίσκοι κατ' εκλογήν των.
12.30 Έκπομπή για την ψυχχαγωγία των Βρετ. Δυνάμεων.
13.00 Ειδήσεις στην αγγλική. Αναμετάδοσις εκ Λονδίνου.
13.10 Συνέχεια της έκπομπής για τις Βρετ. Δυνάμεις.
13.30 Η Ελλάδα στον ά-γώνα.
13.40 Μουσικό κοκτεϊλ (5).
«Λάουρα», φόξ-τρότ (Μέρορας-Ράσκιν). Η όρχηστρα Φρέντυ Μάρτιν.
«Πολύ ρομαντικό» και «Πρέπες να χωρίσουμε», δυο παλιά τραγούδια, με τον Ντέννυ Ντέννις. Στό πιάνο ο Νόρμαν Στένφιλντ.

«Μπολερό» από τη «Σουίτα του Νότου» (Λίτερ). Ο Μόνια Λίτερ με το συγκρότημά του.
«Το βάλς των λουλουδιών» (Στόκ - Ράουζ-Βέρου). Η όρχηστρα Μπίλυ Τέοντνι Τραγουδιστή ή Φράντς Ρόισ.
«Απόψε», υπερχίν (Ντομίνγκος). Ο Φελξ Μέντελσον και το συγκρότημά του.
«Κάτω κοντά στον ποταμό» και «Χωρίς τραγούδι», δυο παλιές επιτυχίες με τον Ντέννυ Ντέννις. Πάνο ο Νόρμαν Στένφιλντ.

14.45 Β' δελτίον ειδήσεων.

Ο κ. Ν. Δικαίος εις το πρόγραμμα της Πέμπτης

14.00 Η έκπομπή μας για όλους.

14.15 Έλαφρό μουσικό πρό-γραμμά (5).

«Η πόλκα της Νίκης» (Κάαν-Στάιν) και «Ευτυχισμένες μέρες, ευτυχισμένοι μήνες, ευτυχισμένα χρόνια» («Ευτον-Γκέυ»). Η όρχηστρα του Φιλ Γκρήν.
«Ντίξιλαντ», επιλογή. Το συγκρότημα Ντεμπρό Σόμερς με τραγουδιστή από τον Ντάν Ντόνοβαν.
«Μαριγκολντ» (Μπίλλυ Μέγερλ). Σόλο πιάνο ο συνθέτης.
Επιλογή από την όπερέττα «Αγριοβιολέττες» (Στόλτς). Μοσέμικ όρχηστρα σαλονιού. Διευθ. Ρόμπερτ Στόλτς.
«Κάποια μέρα αγαπημένη μου» (Σπάικς). Ο Μπίλνγκ Κρόσμπυ με συνοδεία όρχηστρας.
«Κάνοντας όνειρα» (Πρόντο, διίσκ. Χάρτλεϊ). Ο Φρέντ Χάρτλεϊ και η όρχηστρα του.

«Αχ γιατί λες ψευδαισθήσεις» (Ζάν Λενουά). Η όρχηστρα Φρέντυ Μάρτιν.
«Ουσιέν Μπουαγιέ με την όρχηστρα "Ιζα Βολπέν».
«Ο σφυρηχτής και ο σκύλλος του» (Πράϊον). Σφύριγμα ή Μάργκαρετ Μάκ Κή και ο Μπίλλυ Μόρρεϊ.

14.45 Β' δελτίον ειδήσεων.

Έσπερινό Πρόγραμμα

16.00 Χρηματιστήριο - Α. νανοινώσεις.

16.15 Μουσική από όπερες, τες (5).

Λίνκε: «Στο βασίλειο των "Ιντο» εισαγωγή. Η Όρχηστρα της Κρατικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. Άλφ. Μελίχσο.
Μιλλαίκερ. Άρσ από τον «Ζητών-ταρτητή» Η ύψιφονος Άντλίκ: Ράουτα-Βάρα και ο τεσσέρος

Πέτερ Άντερς, με την Όρχηστρα της Γερμανικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. Χάινς Σμιτ-Ισσέρστετ.
Πλανκέντ: «Οι καμπάνες της Κορνέβίλλης», επιλογή. Η Όρχηστρα της Γερμανικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. Χάινς Σμιτ-Ισσέρστετ.
Λέχαρ: «Επιλογή από τον «Κόμπα του Λουξεμβούργου». Η Μαρτίνα Βούλφ και ο Χούγκο Βέλφινγκ με μέλη της Όρχηστρας της Κρατικής Όπερας του Βερολίνου.
Κάλμαν: «Επιλογή από την «Πριγκίπισσα της Τσάρντας». Η όρχηστρα Μάρεκ Βέμπερ.

16.45 Γαλλική έκπομπή.

17.00 Μουσική για τον κα-θένα (5).

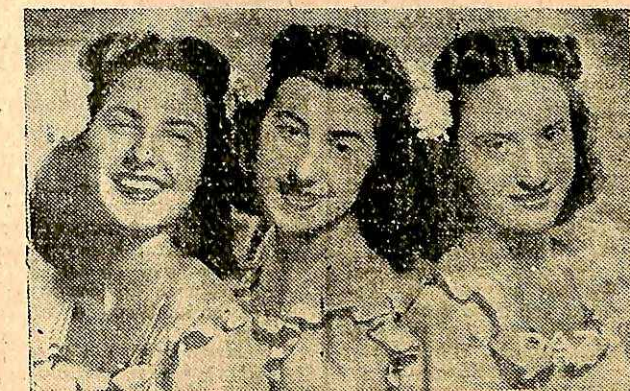
«Τονίζετε το θετικό», από την ταινία «Έρχομαι τα κύματα». (Άλεν-Μέρσερ). Η όρχηστρα Μάρκ Γουάρντου με τραγουδιστή από τον Τζέρεμ Ουέιν.
«Λίγη αγάπη, ένα φιλάκι», φόξ-τρότ (Σιλέσου). Το κουίντέττο του Χότ Κλάμπ της Γαλλίας.
«Ευθυμιας αναμνήσεις». Η όρχηστρα Παλλέντιουμ Διευθ. Κλάιφορντ Γκρήν-γουντ.
Επιλογή από μελωδίες των κάου-μπόυζ «Χίλλ Μπίλνιζ». Συγκρότημα με φασαρμόνικες του Νιου Μέιφερ.

«Η γαλάζια σερενάτα» («Έρικ Πλέσσου»). Πάνο ο «Όττο Ντόρμπριντ». «Και μόνο που σε σκέφτομαι» (Ρέυ Νόουμπλ). Η όρχηστρα Μάρκ Γουάρντου με τραγουδιστή από τον Τζέρεμ Ουέιν.
17.30 Η ώρα του παιδιού (Για παιδιά 8-12 ετών). Το μάθημα της ρυθμικής.
«Ο Σκουιντούφλης» (διηγηματικό).
Παιχνίδια.
17.50 Έκλεκτοι δίσκοι.
Ρίμσκυ-Κόρσακωφ: «Σε-χερέζάντ», έργο 35 με τα έξι μέρη: Λάγκο, έ-μα-εστόλο - Αλλέγκρο νόν τρόππο. Αλλέγκρο μόλτο, Ανταντίνο κουάκι αλλε-κοέττο, Αλλέγκρο μόλτο. Η Φιλαρμονική του Λονδίνου. Διευθ. Άνταλ Ντοράτι.

18.30 Έκπομπή για την ψυχχαγωγία των Βρετ. Δυνάμεων.
19.00 Ειδήσεις στην αγγλική. Αναμετάδοσις εκ Λονδίνου.
19.10 Συνέχεια έκπομπής για τις Βρετ. Δυνάμεις.
19.30 Πολιτική έμιλία.
19.40 Ρεσιτάλ πιάνου του κ. Δέλα Μπεσεζόφσκυ.
Μπετόβεν: «Σονάτα σε φα έλ», έργο 57 («Άππασιονάτος») με τα έξι μέρη: Αλλέγκρο άσσά, Αντάντε κόν μοτο. Αλλέγκρο νόν τρόππο.
20.00 Έκπομπή για τις Ένοπλες Δυνάμεις μας.
20.30 Γ' δελτίον ειδήσεων και σχολία.
21.00 Ένεις κι' ο κόσμος.
21.20 Το Σεξτέττο του Στκ-ζου

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 15-21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1946

Το «Τρίο Μέλνους» εις το πρόγραμμα της Πέμπτης

Φρίμλ: «Επιλογή από την όπερέττα «Ρόζ Μαρί». Βίνκλερ: «Ανοίξις στην Τσασκάνη».
Μπόρχερντ: «Γκαλαντε-ρι», γκαβόττα.
Κάλμαν: «Παιδικά παιχνίδια», ίντερμέτζο.
Λέχαρ: Βάλς από την όπερέττα «Τσιγγάνικη αγάπη».

21.40 Η σημερινή Αγγλία.
21.55 Ένεις κι' ο κόσμος.
22.00 Μουσικοφιλοσοφική βραδυά.
«Τα νερά», υπό του κ. Στράτη Μυριόδη.
22.20 Έλαφρό ποικίλο πρό-γραμμά (5).
«Μ' έκανες να σ' αγαπήσω», φόξ-τρότ (Μάκ Κάρδου - Μόνακο). Η όρχηστρα Χάρρυ Τζέιους.
«Ιρλανδέζικο ναυούρισμα», από την ταινία «Πηγαίνοντας το δρόμο μου». Ο Μπίλνγκ Κρόσμπυ με την όρχηστρα του Τζών Σκότ Τρόττερ.
«Η κιθάρα» (Λίτερ). Ο Μόνια Λίτερ και το συγκρότημά του.
«Η πρώτη μου ή τελευταία μου, ή μοναδική μου» (Σήζαρ - Γκρόβε). Ο Άντυ Ράσελ με την όρχηστρα του Πάλ Ουέστον.
«Άσος σπαθί» από τη σουίτα «Οι 4 άσσοι» (Μπίλλυ Μένεαλ). Σόλο πιάνο ο συνθέτης.
«Εκλαμα για σένα», φόξ-τρότ (Φρήντ Λονχάιμ - Λάιμον). Ο Χάρρυ Τζέιους με την όρχηστρα του Τραγουδιστή ή Έλεν Φάρεστ.

«Το χάνι του Άσπρου Αλογου» επιλογή (Στόλτς και Μπενάσκυ). Η όρχηστρα Νιού Μέιφερ.
«Δεν υπάρχει τσού» (Άντεο - Χάπεο - Ντάνγκον). «Θέλεις να φύγουμε μαζί μερά» Ο Ζωρζ Γκεταού με την όρχηστρα του Μαρσέλ Κασιδέν.
«Η νηριαποπούλα» επιλογή (Μόνκτον). Η όρχηστρα θεάτρου του Λονδίνου.
«Τραγουδία του πόντου» (Στόκ - Ράουζ-Βέρου). Η όρχηστρα Τζάκ Χίλτον με

«Ο Μπίλνγκ Κρόσμπυ με την όρχηστρα Βίκτωρ Γιάνγκ.
Ρούμπτα από τη «Σουίτα του Νότου» (Λίτερ). Ο Μόνια Λίτερ με το συγκρότημά του.
23.00 Δ' δελτίον ειδήσεων.
23.15 Μουσική δωματίου (5).
Μότσαρτ: Σονάτα για πιάνο και βιολί σε σι ύφ. μεζ. (Αλλέγκρο μοντεράτο). Ανταντίνο Ρόντο). Ο Φέλιξ Ντόκ και ο Κάρολ Φλέσε.
Μπετόβεν: Κουίντέττο για πιάνο, όμποε, κλαρίνο, κόρνο και φαγκόττο σε μι ύφ. μεζ. (Γκράβε-Αλλέγκρο μόντρε, Αντάντε κόν μοτο, Ρόντο). Συγκροτήμα πνευστών μουσικής δωματίου από μέλη της Φιλαρμονικής του Βερολίνου.

24.00 Ειδήσεις σε ρυθμό υπαγορεύσεως.

ΠΕΜΠΤΗ, 19 Δεκεμβρίου:

Πρωινό Πρόγραμμα

07.00 Πρωινή μουσική (5).
07.20 Πρωινή νυχνοστική.
07.30 Α' δελτίον ειδήσεων.
07.45 Δημοτική μουσική (5).
08.00 Φορμαρισμένες (5).
08.10 Το πεντάλεπτο της νυχνοστικής.
«Η Αθηνά» υπό της κ. Στεφανίας Χοτζάκη.
08.15 Δίσκοι στην τύχη.

Μεσημερινό Πρόγραμμα

12.00 Έλαφρά μουσική (5).
«Οι εύθυμοι κοκλες» (Μπρούκ). Το ντουέττο βιολωνίων των Μπέννιτ και Σλάιντ με συνοδεία όρχηστρας. Διευθυντής Σέρ Ντάν Κόντφορ.
«Θέλεις να φύγουμε μαζί μερά» Ο Ζωρζ Γκεταού με την όρχηστρα του Μαρσέλ Κασιδέν.
«Η νηριαποπούλα» επιλογή (Μόνκτον). Η όρχηστρα θεάτρου του Λονδίνου.
«Τραγουδία του πόντου» (Στόκ - Ράουζ-Βέρου). Η όρχηστρα Τζάκ Χίλτον με

τραγουδιστή.
«Καρνέ ντε υπάλλ» Βάλς Παρισιανή όρχηστρα.
12.20 Ομιλία.
12.30 Έκπομπή για την ψυχχαγωγία των Βρετ. Δυνάμεων.
13.00 Ειδήσεις στην αγγλική. Αναμετάδοσις εκ Λονδίνου.
13.10 Συνέχεια της έκπομπής για τις Βρετ. Δυνάμεις.
13.30 Διήγησις σολίστ (5).
Ρίμσκυ-Κόρσακωφ: «Υμνος στον ήλιο» από την όπερα «Ο χρυσός πτελιός». Ο Βολόισης Ζάκ Γκαμπά με συνοδεία πιάνου από τον Χάσολντ Κράστν.

Σουμπέρτ: Εμπρου-πτύ σε σι ύφ. μεζ. έργο 142 αρ. 3. Ο πιανίστας Βίλχελμ Κέμπερ.
Γκάμπριελ - Μαρί: «Τα πενήντα χρόνια». Ο Βιολονταίστας Πάουλ Γκρόμμερ. Το έργο είνε παιγμένο σ' ένα Στρατι-βάριους του 1707. Συνο-δεία πιάνου από τον Μπρούνο Χίντσε - Ραϊν-χολντ.
Λίστ: Σπουδή σε φα έλ. («Λα Λεζερέτσα»). Ο πιανίστας Άλφρέδος Κορ-τώ.
Γκλαζουνόφ: «Ισπανική σερενάτα» (διίσκ. Κρά-ϊσλερ). Ο Βιολιστής Φρίτς Κράισλερ με συνοδεία πιάνου από τον Μιχαήλ Ράουχαϊζεν.

13.30 Η φυσιοκρατική ώρα.
14.00 Ένεις κι' ο κόσμος.
14.15 Μικτό ποικίλο πρό-γραμμά με το Τρίο Μέλνους.
«Δεσποίνες...», φόξ-τρότ (Κ. Καπνίσον).
«Όλα για σένα», σλόου (Τ. Μωράκη).
Επιλογή από μοντέρνες μελωδίες.
«Καλοκαίρι» (Γκέροσου-τν). Ο Ράσελ Μπέννιτ και η όρχηστρά του.
«Τα όνειρα που πλέξα-με» (Κ. Καπνίσον).
«Νύμτ Χίλλ» (Βέρνον Ντιούκ).
«Κάπου - κάπου», φόξ-τρότ (Χάρρυ Ουώρεν).
Επιλογή από γνωστές μελωδίες. Ο Άντρέ Κο-στελάντες και η όρχηστρά του.
«Μαρίά», φόξ-τρότ (Κ. Καπνίσον).
14.45 Β' δελτίον ειδήσεων.

Έσπερινό Πρόγραμμα

16.00 Χρηματιστήριο - Α. νανοινώσεις.
16.15 Μελωδίες και ευθ-μοί (5).
16.45 Γαλλική έκπομπή.
17.00 Μουσική για τον κα-θένα (5).
«Μ' ένα τραγουδί στην καρδιά μου» (Ρότζερς και Χάρτ). Η όρχηστρα του Άντρέ Κοστελάντες.
«Υπόσχεσι ένα χρυσωρύ-χειο στον ούρανό» (Κέν-νυ). Τραγουδιστή ο Μπίλνγκ Κρόσμπυ με συνοδεία από όργανο.
«Η μικρή Γογκνέζα» (Σκόττο-Κριστινέ). Η όρχηστρα Άλφρέντο Κάμπο

«Αποψε» (Τουζέ-Πάρις).

«Αποψε» (Τουζέ-Πάρις).

«Αποψε» (Τουζέ-Πάρις).

«Αποψε» (Τουζέ-Πάρις).

Λι. Σφύριγμα από τον Ρ6
ναλντ Γκάρλεϋ.
Επιλογή από διάφορες
μελωδίες (Μίλλν Μέγερλ).
Σόλο πιάνο δ συνθέτης.
«Το σπιτάκι» (Μαρία
Γκρέβερ). Τραγούδι η Ρο-
σίτα Σερράνο με την κι-
θάρα της.
«Το κορίτσι των Κουέι-
κερ», επιλογή (Μόκκτον).
«Ο Άλφρεντ Κάμπολι
με την ορχήστρα του ξε-
νοδοχείου «Ντόρτσεστερ».
«Χορεύοντας στο σκοτά-
δι» (Ντζίτς και Σβάρτς).
«Η ορχήστρα του Άντρέ
Κοστέλνερ».
«Με θυμάσαι» από την
ταινία «Ο Μίστερ Ντόντ
αρχίζει το σκοπό» (Ουώρ
ρεν-Ντάμπιν). Ο Μπίνγκ
Κρόμπιτ με την ορχή-
στρα Σκόττ Τρόττερ.
17.30 «Η ώρα του παιδιού»
(Για παιδιά 12-14 ετών)
«Η Εφημερίδα μας
(Διήγημα, χρονογράφημα,
άνεκδοτα, αλληλογραφία).
17.50 «Ο Ζωρζ Μπουσάζ»
με την ορχήστρα του (δ).
18.00 «Η Εφημερίδα του
Σταθμού».
18.30 Έκπομπή για την ψυ-
χαγωγία των Βρετ. Δυ-
νάμεων.
19.00 Ειδήσεις στην αγγλι-
κή. Αναμετάδοσις εκ
Λονδίνου.
19.10 Συνέχεια έκπομπής
για τις Βρετ. Δυνάμεις.
19.30 Για να γνωρίσωμε
την Ελλάδα.
«Η Βέρροια», υπό συ-
ντεχνάστου μας.
19.40 Δημοτικά τραγούδια
από τον έμμο Σκιννέι-
ντ.
«Ωραία αρχόντισσα»,
καλαματιανό.
«Τρικκαλιανά μου πέρδι-
κα» τοσμίκο.
«Δυό μαύρα μάτια αγα-
πώ», σαρτό.
«Διαμαντούλα» (του τρα-
πεζίου).
Συρτό νησιώτικο.
20.00 Έκπομπή για τις Ένο-
πλες Δυνάμεις μας.
20.30 Γ' δελτίον ειδήσεων.
21.00 «Η έκπομπή μας για
έλους».
21.15 Μουσική τζαζ (δ).
21.40 «Η σημερινή Άγγλεια».
21.55 «Εμείς κι' ο κόσμος».
22.00 Έλαφρά ελληνικά
τραγούδια (δ).
«Ηρόδες άργα», ταγκό
(Κοφινιώτη - Βέλλα). «Η
Κάκια Μένδρη με την ορ-
χήστρα Γεωργιάδη».
«Λίγα λουλούδια», φόξ-
τρότ (Σπιροπούλου-Παπα-
δόουκα - Γιαννίδη). «Ο Γού-
ναρης, ο Καθβαδίας και
ο Μαρκής με την ορχή-
στρα Όντεόν. Διευθ. Βι-
τάλης.
«Αγαπούλα» (Μαργαρί-
τη - Ιακωβίδη). «Ο Πα-
λυμένος με την ορχήστρα
Βέλλα».
«Ηταν όνειρο», βάλς
(Φατσέα-Γιαννίδη). «Η Δα-
γόν και ο Βισβάρδης με
την ορχήστρα Γεωργιάδη».
«Οά σε φιλήσω», ρούμ-
πα. «Η Μπέση Μαρτέν με

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 15-21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1946

την ορχήστρα Βέλλα.
«Κατερίνα» (Κοντομη-
τροπούλου). «Ο Γούναρης
και ο Μαρκής με την ορ-
χήστρα Όντεόν. Διευθ.
Βιτάλης.
22.20 Τέχνη και ζωή.
«Έχουν οι Βούλγαροι
έθνικόν έπος», υπό του
κ. Άντ. Μυστακίδη.
22.30 Ρεσιτάλ βιολιού του
κ. Νίκου Δικαίου.
Μπάχ : «Αντάτζιο και
Φούγκα από την Α' Σο-
νάτα για σόλο βιολί.
Σούμπερτ : «Αδελφ. Μα-
ρίας» (δισκ. Βιχέλμι).
Ρίμσκυ - Κόρσακωφ :
«Φαντασία Κοντσέρτου»
(πάνω σε λαϊκά ρωσικά
θέματα).
23.00 Δ' δελτίον ειδήσεων.
23.15 Μουσική χορού (δ).
24.00 Ειδήσεις σε ρυθμό ύ-
παγορεύσεως.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Πρωινόν Πρόγραμμα
07.00 Πρωινή μουσική (δ)
07.20 Πρωινή γυμναστική.
07.30 Α' δελτίον ειδήσεων.
07.45 Έλαφρά ελληνικά
τραγούδια (δ).
08.15 Έλαφρά μουσική (δ).
Μεσημβρινόν Πρόγραμμα
12.00 Μουσικές σελίδες (δ)
Μπετόβεν : Τουρκικό έμ-
δοτήριο, από τα «Τα έρει-
πια των Αθηνών». «Η Συμ-
φωνική Ορχήστρα Κον-
τσέρτζεμπαού του Αυσ-
τερινταμ».
Μότσαρτ : Α' μέρος
(Αλλέγκρο άπέρτο) από
το Κοντσέρτο για βιολί
και ορχήστρα σε λα μελι-
ζ. «Ο βιολιστής Κούλεν-
καμπφ και η Φιλαρμονική
του Βερολίνου. Διευθ. Άρ-
τουρ Ρότερ.
Γκρήγκ : Το τραγούδι
της Σολβείγκ από τη σου-
ίτα «Πέρε Γκύντ». «Η Φι-
λαρμονική του Βερολίνου.
Διευθ. Χάινς Σμιτ-Ίσσερ-
στετ.
Σμέτανα : «Η πουλημέ-
νη μνηστή», εισαγωγή. «Η
Φιλαρμονική του Βερολί-
νου. Διευθ. Έρικ Κλάι-
μπερ.
12.30 Έκπομπή για την ψυ-
χαγωγία των Βρετ. Δυ-
νάμεων.
13.00 Ειδήσεις στην αγγλι-
κή. Αναμετάδοσις εκ
Λονδίνου.
13.10 Συνέχεια της έκπομ-
πής για τις Βρετ. Δυ-
νάμεις.
13.30 «Η ώρα για τα σύγ-
χρονα προβλήματα».
«Ο ψυχοπαθής απέναν-
τι στην κοινωνία και
στούς νόμους της», υπό
του Ιατρού κ. Ί. Τσιμι-
νάκη.
13.40 Ένα για την αγγλι-
κή τζαζ (δ).
14.00 «Η έκπομπή μας για

έλους».
14.15 «Η ώρα των άχρωστων»
Έλαφρά τραγούδια από
το Νίκο Γούναρη.
14.45 Β' δελτίον ειδήσεων.
Έσπερινόν Πρόγραμμα
16.00 Χρηματιστήριο. — Α.
νακοινώσεις.
16.15 Ποικίλη μουσική (δ).
«Ελγκαρ : «Πρωινό τρα-
γούδι» έργο 15 άρ. 2. «Η
Συμφωνική Ορχήστρα του
Λονδίνου. Διευθ. δ συνθέ-
της.
Ντεμπυσσύ : «Η κόρη
με τα λιναρένια μαλλιά»,
πρελούδιο, και
Γκρήγκ : «Σκέρτσος-έμ-
προμπύς». «Ο βιολιστής
Γιάσας Χάιφες με συνο-
δεία πιάνου από τον Ίζι-
ντορ Άχρυν.
Ντγκά : «Ο μαθητεύ-
μενος μάγος», σκέρτσος
πάνω στην όμνυνη μπαλ-
λάντα του Γκαίτε. «Η Συμ-
φωνική της Νέας Υόρκης».
Διευθ. Άρτουρ Τσκα-
γίνι.
Ραχμάνινωφ : Σερενάτα
έργο 3 άρ. 5. Σόλο πιάνο
δ συνθέτης.
Ένέσκο : «Ρουμάνικη
ραψωδία» άρ. 1, σε λα
μελιζ., έργ. 11. «Η Φιλαρ-
μονική της Φιλαδελφείας».
Διευθ. Ευγένιος Όρμαν-
τι.
16.45 Γαλλική έκπομπή.
17.00 Μουσική για τον κα-
θένα (δ).
«Τα τύμπανα της ζούγ-
κας», σιυίνγκ (Λεκουό-
ν). «Ο Άρτη Σά και η
ορχήστρα του.
«Επιτυχίες του Κάρολ
Γκίμπερν. Σόλο πιάνο δ
ίδιος.
«Μία νύχτα με τον Πάλ
κωίτη στον Μπίλτιμπερ».
Ο Πάλ Ουά-τμαν και η
ορχήστρα του.
Κοντσέρτο για κλαρι-
νέτο από την ταινία «Δεύ-
τερο ρεφραίν». «Ο Άρτη
Σά με την ορχήστρα του.
Επιλογή από την οπε-
ρέττα του Λέχα «Εύθυμη
χώρα». «Η ορχήστρα Μάρ-
κεκ Βέμπερ.
17.30 Έκπομπή για την ψυ-
χαγωγία των άσθενών.
17.50 «Η ώρα της εγκυκλο-
παιδείας».
«Το Άλουμίνιον», υπό
του κ. Κ. Δοσίου.
18.00 Ρεσιτάλ του τενόρου
κ. Αλεξ. Σούφλα.
Σούμπερτ : «Τριαντα-
φυλλάκι του άγρου», «Το
τραγούδι του κυνηγού» και
«Το βραδυό τραγούδι του
όδοιπόρου».
Μπράμς : «Νανούρισμα»
και «Μοναξιά στον κάμ-
πο».
Γκρετσσινίωφ : «Νανού-
ρισμα».
Παπαϊωάννου : «Σωριά-
ζονται τα φύλλα», «Απο-
σταμένος έρωτας» και
«Γλυκιά νυκτίς».
18.20 «Η θεαματική ώρα».
«Υμνοδοί και ύμνοι»,

υπό του κ. Κ. Παπαδημη-
τρίου.
18.30 Έκπομπή για την ψυ-
χαγωγία των Βρετ. Δυ-
νάμεων.
19.00 Ειδήσεις στην αγγλι-
κή. Αναμετάδοσις εκ
Λονδίνου.
19.10 Συνέχεια έκπομπής
για τις Βρετ. Δυνάμεις.
19.30 «Η ώρα του άχρωστου».
20.00 Έκπομπή για τις Ένο-
πλες Δυνάμεις μας.
20.30 Γ' δελτίον ειδήσεων.
21.00 «Εμείς κι' ο κόσμος».
21.20 Καντάδες από τη χο-
ρωδία του κ. Γεωργίου
Αθανασιάδη.
«Το άσπρομαλλο κεφάλι»
(Χατζηπατσόλου).
«Αχ! μά πώς» (Κοκ-
κίνου).
«Τα γαλανά τα κύμα-
τα», βαρκαρόλα (Ροβίου).
Σόλο δ βαθύφωνος Ζαχα-
ρίου.
«Γιατί άγρυπνώ» (δια-
σκ. Αθανασιάδη).
«Ελα Τίτικα μου γλυ-
κειά» (Σπάθη).
«Θυμάσαι ένα βράδυ»
(Σακελλαρίδη).
21.40 «Η σημερινή Άγγλεια».
21.55 «Εμείς κι' ο κόσμος».
22.00 Βραδυό κεντσέρτο,
με έργα Μπέντζαμιν
Μπρίττεν (δ).
Παραλλαγές σ' ένα θέ-
μα του Φράνκ Μπρίτζ. «Ορ-
χήστρα εγχόρδων. Διευθ.
Μπρίντ. Νήλ.
«Αγάλλεσθε εν τώ ά-
μνός», πανηγυρική καντά-
τα. Οι τραγουδιστάι του
BBC. Διευθ. Λέσλυ Γούντ-
γκέιτ.
Τέσσερα ίντερλουδία και
Πασσακάλια από το έργο
«Πήτερ Γκράιμς». «Η Συμ-
φωνική Ορχήστρα του
BBC. Διευθ. Σέρ Έϊντρι-
αν Μπόουλτ.
23.00 Δ' δελτίον ειδήσεων
23.15 Μουσική άπ' όλον
τον κόσμο (δ).
«Παλιοί φίλοι στο σπι-
τι», άμερικανικό λαϊκό
(δισκ. Μπριούς). «Ο βα-
ρύτονος Πάλ Ρόουμπσον».
«Περώνοντας από τη Λωρ-
ραίνη», λαϊκό γαλλικό. «Η
Δημοτική Χορωδία της Πό-
λεως των Παρισίων. Διευ-
θυντής Ροζέ Ντγκάς.
Τρία σκωτσέζικα τρα-
γούδια. «Ο Ντέιβιντ Μάκ
Κάλλαμ, βιολί. με συνο-
δεία πιάνου.
«Έπτα λαϊκά ισπανικά
τραγούδια σε έπεξεργα-
σία του Ντέ Γαλλία. «Η
μεσόφωνος Κοντσίτα Σου-
περβία με συνοδεία πιάνου
από τον Φράνκ Μάρ-
σαλ.
«Μέσα από τα σελινο-
φύτιστα λιβάδια», Χωρω-
δία και ορχήστρα με μπα-
λαάδες του Σοβιετικού
Στρατού. Διευθ. Αλεξάν-
τροφ.
Ρουμάνικο λαϊκό τρα-
γούδι. «Η Φανίκα Λούκα
σε σόλο της Πανός.
«Ιρλανδικό λαϊκό τρα-
γούδι. «Η ύψιφωνος Ίζο-
μπελ Μπέιλλι με συνο-
γούδι «Η ύψιφωνος Ίζο-
σαλντ Μούρ.
«Τρία παιδιά βολιω-
κα», έλληνικά δημοτικά.
Γεωργιάδης, άρ. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.
23.40 Μουσική η-αλλέττου
από όπερες (δ).

Καταλάι : «Ο χορός
των Νηρηίδων», από την
όπερα «Λορέλντ». Συμφω-
νική ορχήστρα του Μιλά-
νου. Διευθ. Λορέντο Μο-
λαγιόλι.
Σαίν-Σάνς : «Σαμφών
και Δαλιδά». «Η Συμφωνι-
κή Ορχήστρα του Μιλά-
νου. Διευθ. Λορέντο Μο-
λαγιόλι.
Πονκιέλλι : «Ο χορός
των Όρνων» από την όπε-
ρα «Τζιοκόντα». «Η Ορ-
χήστρα της Κρατικής Ο-
περας του Βερολίνου. Δι-
ευθ. Μάξ Σαίνχέρρ.
24.00 Ειδήσεις σε ρυθμό ύ-
παγορεύσεως.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Πρωινόν Πρόγραμμα
07.00 Πρωινή μουσική (δ)
07.20 Πρωινή γυμναστική.
07.30 Α' δελτίον ειδήσεων.
07.45 Δημοτική μουσική (δ)
08.00 Το πεντάλεπτο της
νεοικουράς.
08.15 Έλαφρά μουσική (δ).
Μεσημβρινόν Πρόγραμμα
12.00 Έλαφρά μουσική (δ)
«Ιντερμέτζο από το έρ-
γο «Το πάρκο του Άγιου
Ισάκ» από την άνοιξη. Ορ-
χήστρα έπιθεωρήσεως του
BBC. Διευθ. Τσάρλς Γκρό-
ουδς.
«Σουίνγκ Τάιμ», έπιλο-
γή (Κέρν-Φήλντς). «Η όρ-
χήστρα Τζεράλντο με τρα-
γούδι.
«Το κορίτσι των βου-
νών» (Φρέιζερ-Σίμπσον).
«Η Ορχήστρα Παλλέιντι-
ουμ του Λονδίνου. Διευθ.
Ρίτσαρντ Κρήν.
«Τάιγκερ Ράγκ» (Λαρό-
κα). Το συγκρότημα με
φυσαρμόνικες του Τζώρτζ
Σκόττ-Γούντ.
12.20 Ομιλία.
12.30 Έκπομπή για την ψυ-
χαγωγία των Βρετ. Δυ-
νάμεων.
13.00 Ειδήσεις στην αγγλι-
κή. Αναμετάδοσις εκ
Λονδίνου.
13.10 Συνέχεια της έκπομ-
πής για τις Βρετ. Δυ-
νάμεις.
13.30 Ποικίλη μουσική (δ).
Λίστ : 3ο Νυκτερινό ά-
πό τα «Όνειρα άγάπης».
«Ο πιανίστας Αλέξανδρος
Μπραϊλόφσκυ. «Εισαγω-
γή - Μινιατούρα» από τη
σουίτα «Καρυσθαύστης».
«Η Φιλαρμονική του Βερο-
λίνου. Διευθ. Λέο Μπρό-
χαρντ.
«Ελγκαρ : «Χαιρετισμός
άγάπης», έργο 12. «Η βιο-
λίστρια Μώντ Πάουελ.
Σαμπριέ : «Εσπάνια»,
ραψωδία για ορχήστρα. «Η
Φιλαρμονική του Βερολί-
νου. Διευθ. Χάινς Σμιτ-
Ίσσερστετ.
13.50 Αθλητικές ειδήσεις.
14.00 «Η έκπομπή μας για
έλους».
14.15 Μουσική του Νέου
Κόσμου (δ).
14.45 Β' δελτίον ειδήσεων.
Έσπερινόν Πρόγραμμα
16.00 Χρηματιστήριο. — Α.
νακοινώσεις.

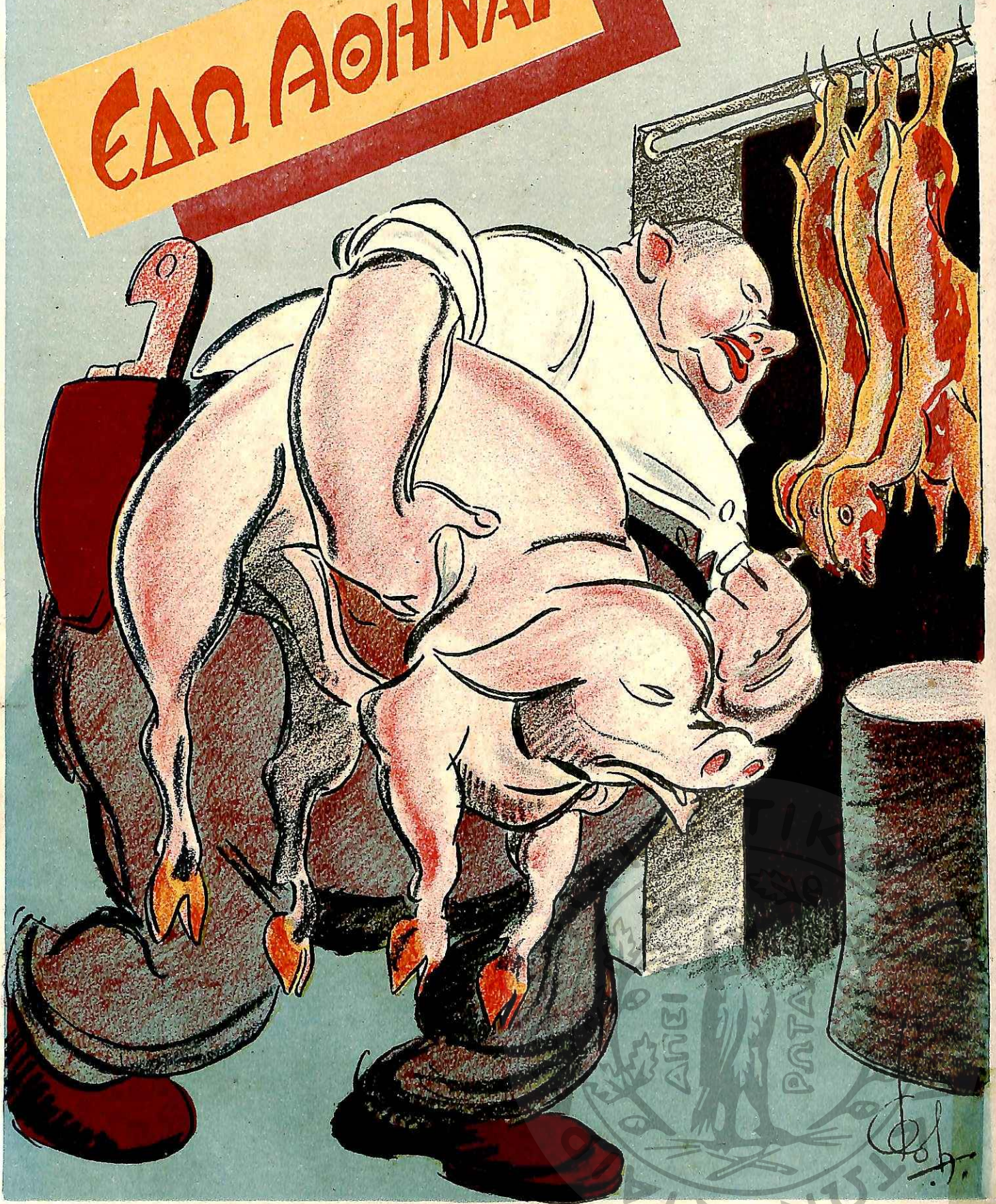
νακοινώσεις.
16.15 Μουσικό κοκτέιλ (δ).
«Στο Άκαπούλκο», ρού-
μπα-φός (Ουώρεν - Γκέρ-
ντων) από την ταινία «Το
διαμαντέιο πέταλο». «Η
ορχήστρα Κάμεν Καβάλ-
λάρο και το φωνητικό κου-
αρτέττο Άντ Λάδ.
«Η γοητεία του βάλς»,
έπιλογή. «Η Ορχήστρα
Παλλέιντιουμ του Λονδί-
νου. Διευθυντής Ρίτσαρντ
Κρήν.
«Τζίνγκλ, τζάνγκλ,
τζίνγκλ» (Λάισερ - Λιλ-
λυ). Το συγκρότημα από
φυσαρμόνικες του Έρικ
Ουίνστον. Τραγούδι δ Άλ-
λαν Κέιν.
«Η κόρη της Βραζιλί-
ας» (Μάρντεν). «Η Μαν-
δολινατά Τρότζ.
«Όσο περισσότερο σε
βλέπω», από την ταινία
«Το διαμαντέιο πέταλο»
(Ουώρεν - Γκρόρνταν). «Η
ορχήστρα Κάμεν Καβάλ-
λάρο. Τραγούδι η Γκλό-
ρια Φόστερ.
«Μπλάκ Βάνιτιζ», έπι-
λογή. Το συγκρότημα Ντε-
μπρόζ Σόμερς.
«Από την άλλη μεριά
του δρόμου», βάλς (Στί-
χοι-μουσική Μισέλ Έμ).
10.30 «Ορχήστρα ελαφράς μου-
σικής.
15.00 Ειδήσεις.
15.15 Κλασσική μουσική : Τσα-
κόφσκυ.
14.30 Μουσική χορού. Ορχήστρα
Τέντ Χήθ.
15.00 Ειδήσεις.
16.30 «Ορχήστρα Β. Β. C.
19.00 Ειδήσεις Εικοσιτετραώρου.
20.15 Δισκοί κατ' έκλογην.
21.30 Ποικίλον πρόγραμμα
22.00 Ειδήσεις.
23.15 «Ορχήστρα Β. Β. C.
00.45 Ειδήσεις.
16.45 Γαλλική έκπομπή.
17.00 Μουσική για τον κα-
θένα (δ).
«Φθινοπωρινό όνειρο»
(Τζόυς, δισκ. Μπέινς).
«Η ορχήστρα Ρίτσαρντ
Κρήν.
«Ψιθουρο στο σκοτάδι»
και «Λουίζα» (δυό παλιά
τραγούδια). «Ο Ντέννυ
Ντέννις με συνοδεία πιάνου
από τον Νόρμαν Στέ-
φλντ.
«Βίλλια», φόξ-τρότ πιά-
νο στην όμνυνη μελω-
δία από την «Εύθυμη χή-
ρα» του Λέχα. «Ο Άρτη
Σά με την ορχήστρα του.
«Τίν πάν Άλλεϋ», έπι-
λογή. «Ο Αϊθέρ Μόρτον
και ο Ντέιβ Κέϋ σε δυό
πιάνο με συνοδεία από
κοντραμπάσο και υπα-
ταρία.
«Το μπλουζ του Σαιντ-
Λούις» (Χάντν). Οι Μπό-
ζουελ Σίστερς.
«Είνα μια ταβέρνα κα-
που στην πολιτεία», λαϊ-
κό (δισκ. Ουίλκινσον).
Τραγούδι δ Τζώρτζ Μελα-
κρίνο με την ορχήστρα
του.
«Δέν μπορώ ν' άρχίσω»
και «Μην είσαι έτσι» (δυό
παλιά τραγούδια). Τσα-
γούδι δ Ντέννυ Ντέννις,
με συνοδεία πιάνου από
τον Νόρμαν Στέφλντ.
17.30 «Η ώρα των εφήβων».
«Η ζωή του Χάινς».
17.50 Βορειοηπειρωτικά δη-
μοτικά τραγούδια από
τον έμμο Γκογκώνη.
«Βόρειος Ήπειρος καί-
μένη».

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ Β. Β. C.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 15-21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Κυριακή, 15 Δεκεμβρίου :
6.00 Ειδήσεις.
6.30 Κλασσική μουσική. Γκέρ-
ντων Γιάκομπ, «Ελγκαρ»
8.00 Ειδήσεις.
8.15 Θεατρική «Όργανο»
9.30 Μουσική τζαζ.
10.00 Ειδήσεις.
11.45 Μουσική χορού. (Ορχήστρα
Σουάλεστερ).
13.00 Ειδήσεις.
14.00 Ορχήστρα Β. Β. C.
15.00 Ειδήσεις.
16.00 Μουσική παρέλασις.
17.30 Μουσική χορού. Ορχήστρα
Σίντ Ντήν.
18.00 Ειδήσεις.
18.30 Μουσική και τραγούδι.
19.00 Ειδήσεις Εικοσιτετραώρου
19.30 Δισκοί κατ' έκλογην.
22.00 Ειδήσεις.
23.45 Εύθυμη βραδυά.
00.45 Ειδήσεις.
Δευτέρα, 16 Δεκεμβρίου :
3.00 Ειδήσεις.
8.15 Δισκοί κατ' έκλογην.
10.30 «Ορχήστρα ελαφράς μου-
σικής.
15.00 Ειδήσεις.
15.15 Κλασσική μουσική : Τσα-
κόφσκυ.
14.30 Μουσική χορού. Ορχήστρα
Τέντ Χήθ.
15.00 Ειδήσεις.
16.30 «Ορχήστρα Β. Β. C.
19.00 Ειδήσεις Εικοσιτετραώρου.
20.15 Δισκοί κατ' έκλογην.
21.30 Ποικίλον πρόγραμμα
22.00 Ειδήσεις.
23.15 «Ορχήστρα Β. Β. C.
00.45 Ειδήσεις.
Τρίτη, 17 Δεκεμβρίου :
8.00 Ειδήσεις.
8.45 Πιάνο.
10.00 Ειδήσεις.
«Μωρ' Αεροπολίτισσα».
Χειμαριώτικο.
«Κώσταφτας».
Μοιρολόι.
Φυσούνι.
18.20 «Η άνοιξοδέμης της
Ελλάδας».
18.30 Έκπομπή για την ψυ-
χαγωγία των Βρετ. Δυ-
νάμεων.
19.00 Ειδήσεις στην αγγλι-
κή. Αναμετάδοσις εκ
Λονδίνου.
19.10 Συνέχεια έκπομπής
για τις Βρετ. Δυνάμεις.
19.30 Τέχνη και ζωή.
«Επίκαιρα πνευματικά
σχόλια», υπό του κ. Α.
Καραντινή.
19.40 Μετάδοσις πειραμά-
των τηλετάξεως ά-
σθενών του κατηνγητού
κ. Σκεύου Σερέβου διά
της ύπ' αυτού έφευρε-
θείσης μεθόδου.
20.00 Έκπομπή για τις Ένο-
πλες Δυνάμεις μας.
20.30 Γ' δελτίον ειδήσεων.
21.00 «Η έκπομπή μας για
έλους».
21.20 «Η Ορχήστρα του
Σταθμού».
«Επιλογές από τις όπε-
ρέττες του Λέχα «Φρασ-
κίτα» και «Παγκανίνι».
21.40 «Η σημερινή Άγγλεια».
21.55 «Εμείς κι' ο κόσμος».
22.00 Έκπομπή από το Με-
θυσμένο φεγγάρι».
23.00 Δ' δελτίον ειδήσεων.
23.15 Μουσική χορού (δ).
24.00 Ειδήσεις σε ρυθμό ύ-
παγορεύσεως.
21.05 Ορχήστρα Β. Β. C.
11.00 Μουσική χορού.
11.30 Μουσική χορού.
12.30 Έλαφρά μουσική.
13.00 Ειδήσεις.
13.15 «Ορχήστρα έλαφράς μου-
σικής.
17.35 Δισκοί κατ' έκλογην.
19.00 Ειδήσεις Εικοσιτετραώρου.
19.30 «Ορχήστρα Πήτερ Γκόρκ.
20.15 Δισκοί κατ' έκλογην.
22.00 Ειδήσεις.
23.15 «Ορχήστρα Σταθμού
00 Μουσική χορού (Η δοχ-
στρα Τζώρτζ Έβανς).
Τετάρτη, 18 Δεκεμβρίου :
6.30 Σηκνάι Έπιθεωρήσεως.
8.15 Ορχήστρα Β. Β. C.
8.45 Βέμπερ, Ραβέλ, Σοφμαν.
10.00 Ειδήσεις.
10.35 «Ορχήστρα».
11.30 Μουσική χορού (Ορχή-
στρα Τζεράλντο).
12.30 «Ορχήστρα αμερικανική».
13.00 Ειδήσεις.
16.00 Τραγούδι, η Άννα Σέν-
τον.
18.00 Ειδήσεις.
19.00 Ειδήσεις Εικοσιτετραώρου.
20.30 «Η 1η πράξις της Όπε-
ρας «Βαλκυρίες» του Βά-
γνερ.
21.35 «Ορχήστρα Μάικελ Κρέιν.
22.00 Ειδήσεις.
23.15 Έλαφρά μουσική.
Πέμπτη, 19 Δεκεμβρίου :
7.30 Δισκοί κατ' έκλογην
8.00 Ειδήσεις.
10.00 Ειδήσεις.
10.15 Μουσικές μινιατούρες.
11.00 Χορευτική μουσική. (Ορ-
χήστρα Σίντνυ Φίλιπς).
12.30 «Έλαφρά μουσική»
13.00 Ειδήσεις.
13.15 Μουσική από κινηματογρα-
φικές ταινίες.
16.00 Συμφωνική Ορχήστρα :
Χάινς, Ντρήλιους, Χόλντ.
17.15 «Ορχήστρα».
18.00 Ειδήσεις.
18.30 Πιάνο.
19.00 Ειδήσεις Εικοσιτετραώρου.
21.15 Μουσική χορού.
23.15 Μουσική χορού Ορχήστρα
Σουάλεστερ.
Παρασκευή 20 Δεκεμβρίου :
8.00 Ειδήσεις.
8.15 Δισκοί κατ' έκλογην.
9.15 Πρωινή μουσική.
10.00 Ειδήσεις.
10.15 «Ορχήστρα του Σταθμού»
12.30 Έλαφρά μουσική.
13.00 Ειδήσεις.
13.15 «Ορχήστρα Σταθμού»
15.00 Ειδήσεις.
15.15 Μελωδίες και ευθυμίες.
17.20 Συμφωνική Ορχήστρα.
18.00 Ειδήσεις.
19.00 Ειδήσεις Εικοσιτετραώρου.
20.30 Εύθυμη βραδυά.
22.00 Ειδήσεις.
23.15 Μελωδίες και ρυθμοί.
0.00 «Ορχήστρα Σταθμού»
0.45 Ειδήσεις.
Σάββατον, 21 Δεκεμβρίου :
7.00 Συμφωνική ορχήστρα :
Μπερλιόζ, Φωρέ, Ντεμπυσ-
σύ.
8.00 Ειδήσεις.
8.15 «Ορχήστρα Σίντ Φίλιπς»
9.15 Πρωινή μουσική.
11.00 Δισκοί κατ' έκλογην.
13.00 Ειδήσεις.
13.15 Μελωδίες και ευθυμίες.
15.00 Ειδήσεις.
15.30 Μουσική χορού. (Ορχή-
στρα Τζεράλντο).
16.00 Θεατρικών Όργανον.
18.45 Μουσική χορού.
19.00 Ειδήσεις Εικοσιτετραώρου.
19.30 «Ορχήστρα Σταθμού»
21.30 Δισκοί κατ' έκλογην.
«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 49.

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ

Χριστουγεννιάτικες προετοιμασίες του κύρ' Σταμάτη...